

~~2,148.~~
A

Varii Tractatus 4467

Graeci et Latini
a Georgio Scholario editi.
ex Codice Bib. leg. 2959.

4467

TRACTA
VARI

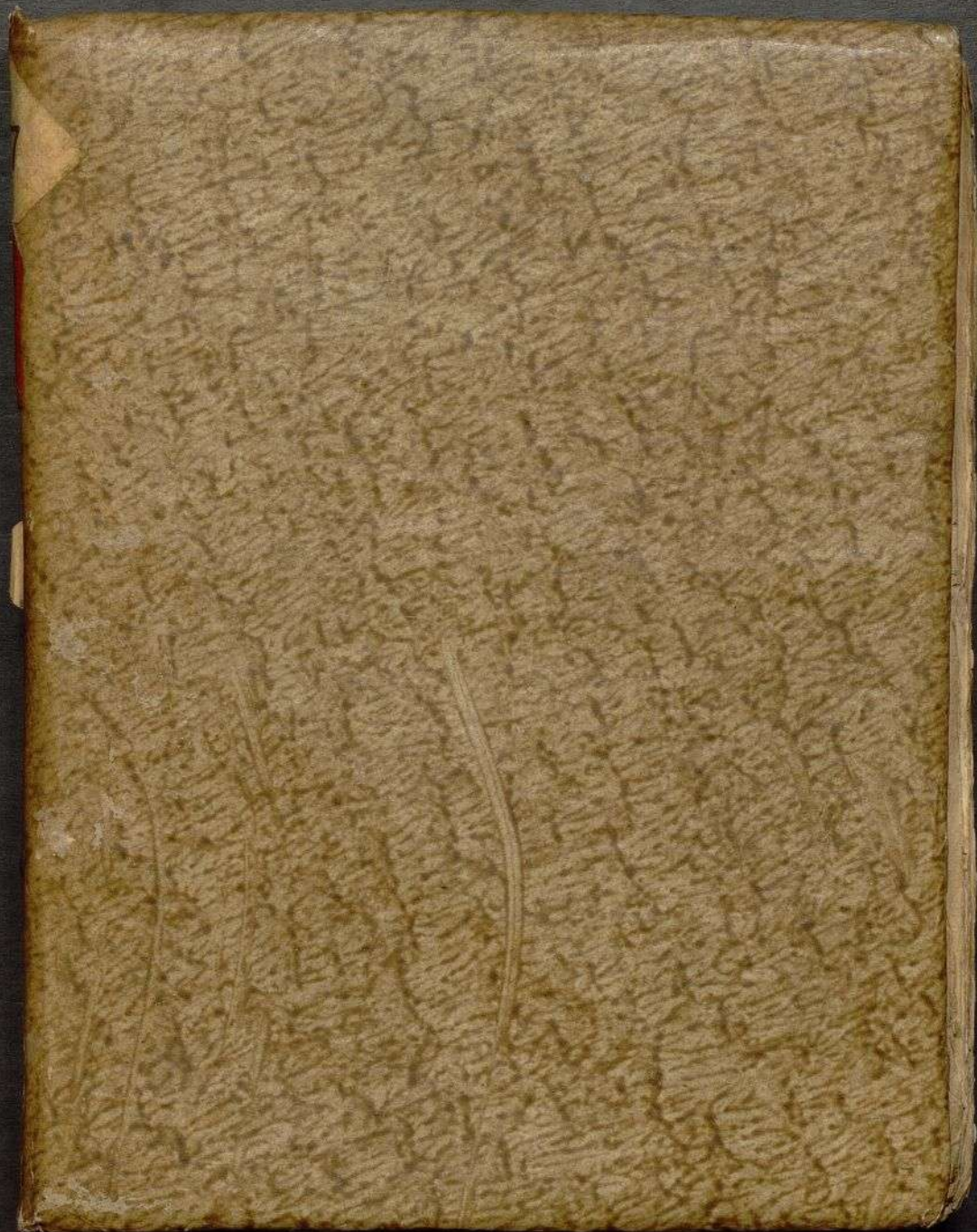

B. M.

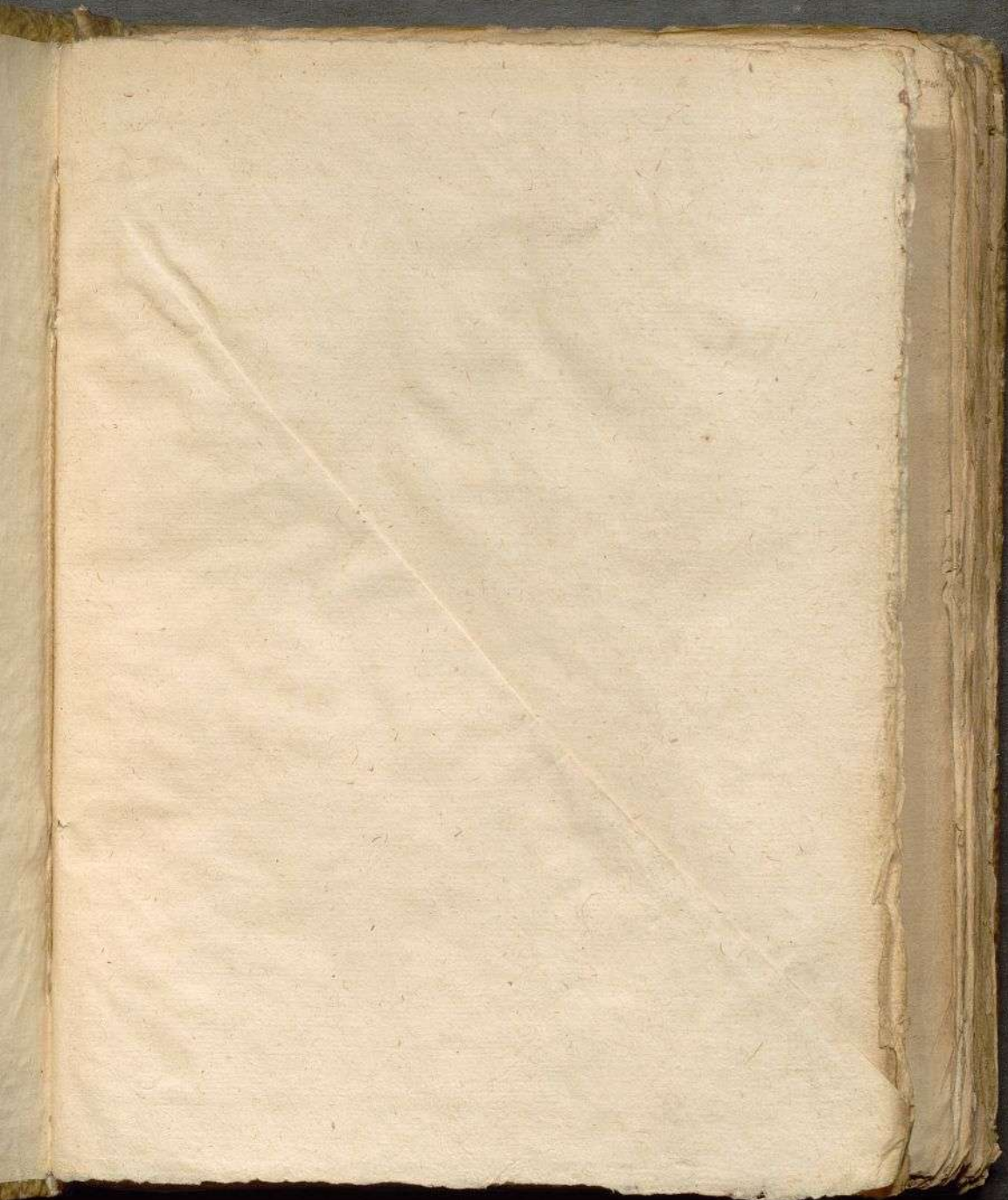
T.

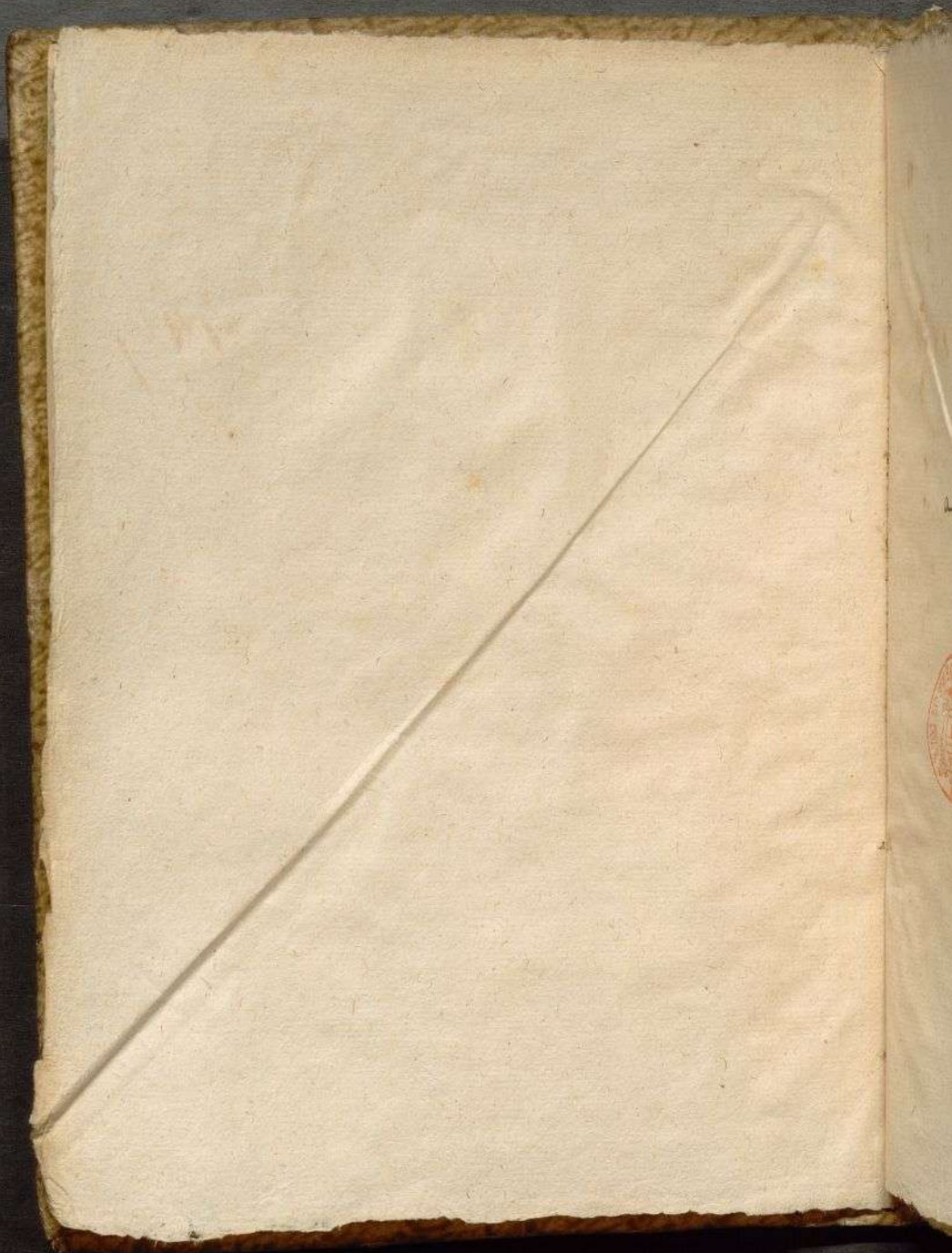
21/8

A

~~2,148.~~

A

Varii Tractatus

4467

Greci et Latini

a Georgio Scholario editi.

ex Codice Bib. leg. 2959.

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwritten text on the right-hand page.]

ex cod. R. 2502

τῶν αὐτῶν Αβρααμῶν, ἁγιογραφία εἰς τὸ
ἅγιον σύμβολον.

Πιστεύετε εἰς εἶνα θεῶν πατέρα, τὴν λογαρέρα, τὴν
 τῶν ὀρατῶν τῆς ἀπορίας τοῦ κόσμου. καὶ εἰς εἶνα χυ-
 ριον Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἡγουμένον εἰς
 τὸ πάλαι μόνον γεννῆσαι, ὡς εἶπεν ἐκ τῆς ἁγίας τοῦ πα-
 τρός. θεῶν ἐκ θεοῦ. φῶς ἐκ φωτός. θεῶν ἀληθινὸν
 ἐκ θεοῦ ἀληθινῶν. ἡγουμένον καὶ ποιητὴν τοῦ κόσμου
 τῶν παλίων, εἰς τὰ πάντα ἐγένετο. τὰ ἐν τῷ ἔργῳ,
 καὶ τὰ ἐν τῷ ἵπῳ. ὁρατὰ τῆς ἀγάπης τὸν υἱὸν ἡμῶν
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, καὶ τῶν
 θεῶν, σαρκοθετῶν, ἐκ αὐτοῦ ποιητῶν, τῶν ἐκ γεννη-
 θῆναι τῶν ἐκ τῆς Μαριάμ τῆς ἀειπαρθένου, διὰ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον. ὡσαύτως, καὶ τῶν ἁγίων, καὶ τῶν
 πάντων ὅσα, εἰν ἀνθρώπων χρεῖς ἀμαρτίας. ἀν-
 θρώπων, καὶ τῶν ἁγίων ἐκ γεννηθῆναι, τῶν ἐκ γεν-
 ρηθῆναι, ἁγίων, καὶ ἀμαρτῶν τῶν ἐκ τῆς ἡμετέρας, καὶ
 ἀνθρώπων εἰς ἔργον ἐν αὐτῷ τῷ σώματι ἐκ ὁμοίας
 καθίστανται ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρός. ἔρχονται ἐν αὐτῷ
 τῷ σώματι ἐκ ὁμοίας, χρεῖς ἁγίων καὶ ἁγίων, ὡς εἶπεν
 θεοθεῖας ἐκ ὁμοίας τῆς. καὶ πιστεύετε εἰς τὸ πνεῦ-
 μα τὸ ἅγιον, τὸ ἐκ ἀλλότρου πατρός καὶ υἱοῦ, ἀλλ'
 ὁμοῦσον ἐν τῷ πατρὶ καὶ υἱῷ. τὸ ἀκρίβον, τὸ ἐκ θεοῦ,
 τὸ παράκλητον, τὸ καθύπερθε ἐν νόμῳ καὶ προφηταῖς
 καὶ ἐν ἀποστόλοις, καὶ ἐν ἀγγελείοις. καταβαίνον ἐπὶ τὸν
 ἁρτανῶν. κηρύττον ἐν ἀποστόλοις, οἰκῶν ἐν ἀγίῳ.
 ἐν πιστεύετε εἰς μίαν μόνην καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 ἐκκλησίαν. εἰς ἐν βάπτισμα μετανοίας
 καὶ ἀφάρτου ἀμαρτιῶν. εἰς ἀνάστασιν νεκρῶν.
 εἰς χρεῖς αἰώνιον φυχῶν καὶ σώματων, εἰς βασί-

γινώσκαι, ἀλλ' ἂν ἴδῃς. ὅς ἐστι σωτηρία τῶν αἰώνων
 καθάρσιον ἐκ τῶν κολυτρῶν τῆς παλῆς, ἐκ τῆς ἀρχαί-
 τος παλῆς μαρίας τῶν ἡμετέρων ἀνδραγαθῶν ἀνθρώπων
 χερσὶν Ἰησοῦ. οἱ ὑπερῶς ἡμῶν πατῆρ' ἀπέδωκεν ἰδία
 προαιεσίαι, ὡς γινώσκῃς ἡμέτερος, ἴδῃς αἰετὶ τὴν ψυχήν
 μὲν ἀπὸ τοῦ. ἔξ ἴσθαι ἔχο πατὴρ καθ' ἑαυτὸν ἄλλω. ἐν αὐ-
 τῷ ἀνθρώπῳ γαυροῦσθαι, καὶ ἀποθανόν ὑπερῶς ἡμῶν, ἀντί-
 ἐκ νουκῶν, καὶ ἀνδραγαθῶν εἰς ἔρανδ' ἀπὸ ὁδοῦ κολυτρῶν
 ἡμῶν, ἐν τῇ γῆ αὐτῆς, ἐδίδου ἐκ σκοτεινῆς φάος. σκοτεινίαν
 ἐκ πλάτης, ζῶντι ἐκ νουκῶν διόδορον ἐν τῷ παραδείσῳ,
 ἔξ ἡ ἐκ βέλους ἀλάμ. εἰς δὲ πατὴρ διόδορον διὰ
 τὸ ληθῆ, ὡς εἶπεν ὁ κύριος, σήμερον μετ' ἐμὲ εἶσθε
 ἐν τῷ παραδείσῳ. οἱ δὲ οὐκ ἔβουλοῦντο, ἀνο-
 δόν τε εἰς ἔρανδ', ὅτι ὑπερβόμος διόδορον ὑπερῶς
 ἡμῶν, ὁ κυριακὸς ἀνθρώπος, ἐν τῷ μέλλει κρητῆρ
 ζῶν καθ' ἑαυτὸν νουκῶν. πικροῦμενος οἰκίας εἰς τὸν
 πνεῦμα τὸ αἴγιον τὸ πάντα ἐρευνᾶν καὶ τὰ βιβλία
 τῶν ἀναθεματιζόντων τὰ παρὰ τὸ φρονεῖν τοῦ λό-
 γου. ἔτε γὰρ ἡσυχία φρονεῖν, ὡς οἱ οὐρανῶν
 ἔχοντες μονοθεῖον, καὶ ἔχοντες οἰον. καὶ ἐν τῷ τῷ
 ἀναφρονεῖν τὸ εἶναι ἡμῶν, ἔτε τὸ πᾶν τῶν ὁδοῦ
 ὁ σκοτεινὸς διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν κόπον σκοτεινίαν ἀνα-
 τικῶν τὰ πατῆρ, ἔτε τῶν ὑπερῶς ὑπερῶς μεμει-
 μῆσθαι καθ' ἑαυτὸν, ὡς τῶν ὁδοῦ τῶν ἀνθρώ-
 πων ἐστὶ λογισμοί, ἵνα μὴ τὴν πολυτέλειαν ὡς τὰ
 ἔστιν φρονεῖν, ἀλλ' ὡς τῶν ἐκ τῶν πηλῶν ποταμῶν
 γεγεννημένους ἔειπεν, καὶ τὰ δύο ὄνομα καὶ
 δύο ὄνομα τῶν πηλῶν. ἔτε γὰρ ὁ πατὴρ ἡσυχίαν,
 ἔτε ὁ ἡσυχίαν πατὴρ, ὁ γὰρ πατὴρ, ἡσυχίαν πατὴρ,
 καὶ ὁ ἡσυχίαν πατὴρ ἐστὶν ἡσυχίαν. ὡς γὰρ εἶπεν ἡσυχίαν
 πηλῶν, εἶδε ὁ ποταμὸς πηλῶν. ἀμφοτέρω δὲ ἐν καὶ
 τῶν ἐστὶν ὡς τῶν πηλῶν εἰς τὸν ποταμὸν

μετοχῶν τοῦ ὁμοίου. ἴσως ἢ ἐκ τῆς παλῆς διὰ τὸν γὰρ θεὸν
ἀφ' ὧν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, τυχόν, ἐκ τῆς ψυχῆς, φησὶ γὰρ
ὁ κύριος, ἐκ τῆς παλῆς ἐξ ἑαυτοῦ ἢ ἡμεῖς. παρὰ δὲ τὸ πα-
ρὸν ἐστὶν αἰετὶ, ὁ αὖν διὰ τὸν κύριον τῆς παλῆς. ἴδ' ἔπειτα
ἐκ ἐκείνου δὲ καὶ τῆς παλῆς τῆς ἡμετέρας θεοῦ. φησὶ
γὰρ ἐν ἑαυτῷ ἑαυτοῦ ἡμεῖς παρ' αὐτῷ ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ
φρονέμεν ἢ χλίσμα ἢ πώμια, ἢ ἐξ ἑαυτοῦ τὸν δὲ
πάντος χλίσμα θεοῦ, τὸν δὲ θεὸν γὰρ. τὸν δὲ τῶν ὄντων
ὄντα. τὸν δὲ τῶν μόνων μόνον. ἵος σωτηριεὺν ἡμεῖς
τῆς παλῆς αἰτίας. ἢ ὁμοίως δόξα, ἢ δῶμα. ὁ γὰρ
ἐφρακτός τὸν γὰρ, ἢ τὸν παλῆρα ἐφρακτῆ. τὰ πάντα
ἐκδοθέντι διὰ τῆς ἡμετέρας. ἀλλ' ἐκ ἐπὶ αὐτῶν
χλίσμα, ὡς φησὶ ὁ πᾶντος παρὶ τῆς κυρίας, ὅτι ἐν αὐτῷ
ἐκδοθέν τὰ πάντα ἢ αὐτῶν ἐπὶ πᾶντων. ἴδ' ἔπειτα
ὅτι πρὸ πάντων ἐκδοθέν, ἀλλ' ὅτι πρὸ πάντων ἐπὶ.
τὸ οὖν καὶ ἐκδοθέν ἐπὶ πάντων καὶ ταῦ. τὸ ἴδ' ἐπὶ πρὸ
πάντων, μόνον τῆς ἡμετέρας ἀφ' ἑαυτοῦ. γέννημα τῶν κατὰ
φρονέμεν ἐκ τῆς αἰτίας, τῆς αἰτίας ἐπὶ, πρὸ πάντων ἐκδοθέν γέν-
νηθέν, ὅτι πρὸ πάντων γέννηθέν ἢ νοητῶν ὄντων,
ὡς ἐν ἐπὶ τῶν τοῦ φρονέμεν αὐτῶν ὁ πᾶντος πρῶ-
τοχῶν πάντος χλίσμας. ἀλλὰ πρῶτοχῶν δὲ τῶν
μὴ εἶναι αὐτῶν χλίσμα, ἀλλὰ γέννημα τῆς παλῆς
ἴδ' ἔπειτα γὰρ διὰ τῆς θεοῦ αὐτῶν τῆς παλῆς
χλίσμα. τὰ γὰρ πάντα ἐκδοθέν ἐκ τῆς παλῆς
ἐκδοθέν διὰ τῆς ἡμετέρας. ὁ δὲ ἡμετέρας μόνος ἐκ τῆς παλῆς αἰ-
τίας ἐκδοθέντι, διὰ πρῶτοχῶν ἐπὶ πάντος χλί-
σματος, ὁ θεὸς λόγος ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξ ἑαυτοῦ. ἐπὶ
τῶν ὄντων ὁ δὲ ἡμετέρας ἐφ' ἑαυτοῦ ὄντα, χλίσμα. παρὶ
τῶν ὄντων ἰερουργίας κατὰ τὸν τῶν θεοῦ κατὰ τῶν ἐκ-
δοθέντων ἐκδοθέν. κύριος ἡμεῖς ἐκδοθέν διὰ κατὰ
φύσιν, ὡς τῆς αἰτίας κατὰ τῶν, ἐν ὡς τῆς αἰτίας παρὶ

ερεσον λαί ανθρωπων - κατὰ τὸν Αινουαν λαί
 τὸ αὐτὸ εἶναι κέποι. εἰς οὗ κύριος καινὸν ἐν τῇ
 ἑλκία. ἢ δὲ κληθῆσα ἡμῶν εἰς καταφύτουμα σα-
 τυρία καινὴ καὶ παλαιά, ἡμῶν τῶν δὲ πρῶτων,
 ἰνοὺς εἶναι ὁ καινὸν σατυρία γυναικῶν ἀπὸ
 παλ. οὗ δὲ ἑλκία εἶναι τῆ μετὰ σατυρία. τῆ δὲ σα-
 τυρία. εἶναι ἢ εἶναι σατυρία ἢ σατυρία. ὅτι τῶν
 ἐκ τῶ φωνῶν ὁ φωνισμός. ἢ οὖν ἐκ τῶ σατυρία,
 σατυρία κληθῆσα καινὴ κατὰ τὸν ἰσοφύμα,
 εἰκοθεν ἡμῶν σατυρία καινὴ, καὶ ὡς ἄλλοι
 φωνῶν, εἰκοθεν κύριος καινὸν ἐν τῇ ἑλκία, τὸ αὐτὸ
 ἐν τῇ μαρία. ἢ δὲν γὰρ εἰκοθεν καινὸν ἐν τῇ
 ἑλκία, εἰ δὲ μὴ τὸ εἶναι παρθεῖν μαρίας τῶν
 ἀνδρῶν συνουσίας κυριακῶν οὐμα, εἰς τὴν ἐν παροι-
 μίαις ἐκ προσώτων εἰ ἰνοὺς κέποι, κύριος εἰκοθεν
 μετὰ ἀρχῶν ὁδῶν αὐτῶν, εἰς τὰ εἶναι αὐτῶν, ἢ γὰρ εἰ δὲ
 πρὸς εἶναι εἰκοθεν μετὰ ἰνα μῆτις εἰς τὴν ἑλκία
 τῶν λόγων. εἰκοθεν τὸ εἶναι. εἰκοθεν τῶν αὐτῶν
 τὸ κληθῆσα εἶναι σατυρία εἰς τὸν ἰνοὺν γὰρ
 γυναικῶν. ἀρχὴ γὰρ τῶν ὁδῶν εἰκοθεν εἰκοθεν
 ἀνθρωπων. εἰκοθεν (ὅτι) εἰς σατυρία ἡμῶν εἰκοθεν
 εἰκοθεν τὸ γὰρ εἰκοθεν τῶν παλῶν εἰκοθεν ποσα-
 γωνῶν. αὐτῶν γὰρ εἶναι ἢ ὁδῶν καὶ ἢ ἀνθρώπων, κατὰ
 εἶναι. εἰκοθεν εἰκοθεν ἢ εἰκοθεν τῶν παλῶν ἀνάγινω-
 σμα. ὁδῶν ἢ σατυρία εἰκοθεν εἰκοθεν εἰκοθεν, ἢ τῶν
 εἰκοθεν εἰκοθεν ἀνθρωπων. τὰ παλῶν γὰρ εἰκοθεν
 ὁ αὐτὸς ἰνοὺς, εἰκοθεν κληθῆσα, ἀλλὰ γυναικῶν
 εἰκοθεν γὰρ τῶν κληθῆσα ἢ ἰνοὺν, ἢ ἰσοφύμα εἰκο-
 σεν εἰκοθεν, κατὰ δὲ εἰκοθεν τὸ γυναικῶν. τῶν
 εἰκοθεν τὸ κληθῆσα ποίημα οὖν εἰκοθεν κληθῆσα εἰκοθεν

ὁ παύσας ἀπὸ τῆς σοφίας, καὶ ἀγνοίας καὶ διανο-
 σῶν, καὶ ἀποδωτικῶν, καὶ ἀποδοτικῶν ἡμῶν καὶ παύσας
 κλησὶν σοφία καὶ παύσας καὶ τὸ ὄνομα καὶ ὄνομα. τὸ
 ἵδιον πνεῦμα ἐπαρθεῖν ἐν τῇ παύσει, καὶ ὄνομα
 ἐν ταῖς χερσὶ ἀποδοτικῶν παύσας καὶ τὸ φέρωντος
 ἡμῶν, διὰ τὴν ἐπαρθεῖν τὰ πάντα, ὁ παύσας ὁ οὐκ ἔχων
 ἐξ ἑαυτοῦ τὸ εἶναι, ἐξ ἑαυτοῦ τὸν ἵδιον, καὶ ἑαυτοῦ
 καὶ ἐκ ἑαυτοῦ, καὶ ἀποδοτικῶν ἀπὸ πνεῦσος, καὶ ὄνομα
 ἀπὸ πνεῦσος καὶ ὄνομα ἀπὸ πνεῦσος καὶ ἀπὸ πνεῦσος. ὁ ἵδιον
 καὶ φέρων ἀπαρθεῖν, ὁ ἵδιον καὶ παύσας κλησὶν, ὄνομα
 μεγαλοσύνη καὶ πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ὄνομα ὄνομα
 πάντων αἰώνων. Αὐτὸν.

ex adani.

Ἰωάννης θεοῦ καὶ μεγάρος διδασκαλῶν
 καὶ θείας ἐνεργείας, καὶ καὶ ἐν ταύτῃ
 φανερῶν φάτος.

Αὐτὸν τὸν ὁ Δαμασκίου ἀναστάσεως Ἰωάννης.
 καὶ ἐνεργείας τὰς φάτος. Ἰσθὸν ἐν ἄλλο ὄνομα
 ἐνεργείας καὶ ἄλλο ἐνεργείας, καὶ ἄλλο ἐνεργείας
 καὶ ἄλλο ἐνεργείας. ἐνεργείας μὲν οὖν ἐστὶν ἡ θεοῦ καὶ
 θεοῦ καὶ τὸ φέρων καὶ ἄλλο. ἐνεργείας ἢ ἡ φέρων
 ἐξ ἑαυτοῦ ἢ ἐνεργείας τῶν ὄνομα. ἐνεργείας ἢ τὸ
 ἀποδοτικῶν ἐνεργείας ἢ ὁ καὶ φέρων τῇ ἐνεργείας,
 ἢ τοῦ ἡ φέρων. καὶ πάντων. ἐν ἑνὶ τῷ χριστῷ ἢ ἐνεργείας
 ἢ κλησὶν ἢ ἢ ἢ κλησὶν. μόνον γὰρ τῶν ἢ ἢ ἢ
 ἐνεργείας. ὡς φέρων ἢ φέρων. ἢ οὖν κλησὶν κλησὶν ἢ φέρων
 σὺ φέρων, ἢ ἢ ἢ κλησὶν, κλησὶν μόνον καὶ φέρων ἢ φέρων
 σίαν. ἢ φέρων πάντων κατὰ πάντα τὰς φέρων, εἶναι
 τὰ φέρων. καὶ τὰς φέρων τὸ κλησὶν φέρων καὶ φέρων
 ἢ φέρων κλησὶν εἶναι τὸν ἐνεργείας, ἢ τὸ κλησὶν
 καὶ ἀπὸ κλησὶν καὶ φέρων καὶ τὸ φέρων φέρων. οἱ γὰρ
 ἄγιοι φανερῶν φέρων, μὴ εἶναι μὴ φέρων φέρων φέρων

τ' ἰσοπέδους αὐτῆς ἐνεργείας τῶν αὐτῶν διακρίσεως
 φῶν. τὰ ἴσα τῶν αὐτῶν καὶ ἡ ἰσοπέδους κύριος ἀγαθὸν
 ἔχων, ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς ἀπὸ τῆς θεῆς
 ὑπαρχῶν φῶσιν καὶ ἡδὲ ἰσοπέδους ἀξιοκρατίας ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ ἀποδείκνυται, καθάπερ οἱ ἄγγελοι, ἀλλ' οὐκ
 αὐτῶν ἐνεργείας ἀποδείκνυται καὶ ἐπὶ τῶν γεννητῶν
 τῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ποιῶν, ὁ γεννητῶν ἐστὶν ποιῶν τὸ γεννητῶν
 αὐτῶν ἐπὶ τῶν ποιῶν τὸ ποιῶν. καὶ ἄλλα τὸ μὲν ποι-
 εῖν, ἐνεργείας ἐπὶ φῶσιν δὲ τὸ γεννητῶν. φῶσιν δὲ καὶ
 ἐνεργείας ἐπὶ τῶν αὐτῶν. τούτους ἀποδείκνυται καὶ Νουμάριον
 ὁ πρόεδρος γεννητῶν φῶσιν. ἐνεργείας ἐπὶ φῶσιν, ἢ
 ἀλλοτρίᾳ πάσης ἰσοπέδους ἀνάγκης. ἢ μόνον ἀποδείκνυται,
 τὸ μὴ εἶναι. τὸ γὰρ εἶναι ἰσοπέδους μετέχει, καὶ τὸ ἀλλοτρίᾳ αὐ-
 τῶν φῶσιν, μετέχει πάντας ἀνάγκης. τὸ τὸ φῶσιν
 ἀλλοτρίᾳ, καὶ ὁ αὐτῶν πάντα ἀλλοτρίᾳ, ὁ αὐτῶν βα-
 σιλικὸς ἐπὶ φῶσιν. καὶ κατὰ τὸ ἰσοπέδους ἀπαρτάξιμος
 ἐπὶ ὁ ἡδὲ τὸ αὐτῶν, ἀπαρτάξιμος ἐπὶ καὶ κατὰ ἀλλο-
 τρίᾳ μιν. τὸν ὁ ἡ ἀνάγκης ἴσιν, ἴσιν αὐτῶν πάντα καὶ ἡ ἐνεργείας.
 τῶν αὐτῶν γὰρ πάσης ἰσοπέδους, ἢ κατὰ φῶσιν κα-
 θέσται τῶν αὐτῶν ἐνεργείας τὸν νόμον ἐπὶ τῶν φῶσιν ἀνά-
 γκα. καὶ δὲ τὸ μὴ ἀποδείκνυται πάντα, ὁ αὐτῶν ἐπὶ φῶσιν
 ἐνεργείας μὲν ἰσοπέδους ἀποδείκνυται εἶναι ὁ αὐτῶν, ἀλλὰ
 ἰσοπέδους ἰσοπέδους αὐτῶν φῶσιν. ὃν ἡδὲ αὐτῶν ἐπὶ φῶσιν
 τῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀποδείκνυται φῶσιν φῶσιν, φῶσιν φῶ-
 σιν ὑποτάξιμος τὸ καὶ ἐνεργείας, τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν κα-
 θέσται ἀποδείκνυται φῶσιν, τῶν αὐτῶν πάντως τῶν
 αὐτῶν ἢ μὲν εἶναι ὁμογενῆ. καὶ ὁ ὑποτάξιμος, τῶν αὐτῶν
 τῶν τῶν κατὰ φῶσιν, ἢ ἴσιν αὐτῶν αὐτῶν. καὶ δὲ
 ἰσοπέδους ἰσοπέδους τῶν αὐτῶν ὑποτάξιμος, ἀλλὰ
 ἐνεργείας φῶσιν τῶν τῶν, ὁ αὐτῶν ἀποδείκνυται,
 τῶν αὐτῶν ἀποδείκνυται ἢ τῶν αὐτῶν αὐτῶν ἀποδείκνυται

ἢ τοῦ μετὰ τὸν πνευμαλοῦ ἀγίου κατ' ἀναλογίαν ἐπιπέδου
ἢ καὶ μὴ ἀποδοῦναι τὸ ἐπιπέδον, ναί, πάντας ποῦ
μετέχει, κατὰ λογικὰ ἢ θείας φύσεως κων-
νοί. ἀλλοῦ οὖν, φύσει ἢ ὑπόστασις τὸ πνευμαλοῦ;
τὸ μετὰ τὸν πνευμαλοῦ, κατ' ἑμὴν ἔστιν, ἀλλ' ἢ θείας φύσεως καὶ μὴ
ἀποδοῦναι τὸν γέννησιν φύσει, πρὸς τὴν ἀγίου οὐ-
ζαζέται καὶ ἔστιν ὑπόστασις, ἀλλὰ μόνον ἢ τὴν ἀγίου
κωρία ὑπόστασις θείαν ἢ ἐξ αὐτῶν ἐπιπέδου ἢ ἀ-
θεω κατὰ τὴν ἀποδοῦναι οὐκ ἀδὴν ἢ ὑπόστασις καὶ κατὰ τὴν
νῦν, θείαν ἀποδοῦναι τὸ μετὰ τὸν πνευμαλοῦ εἶναι ἐπιπέδου
εἰ μὴ πάντας ἀδὴ θείας ἐπιπέδου. ἐπὶ ἢ ἐπι-
στροφῆς ἐπιπέδου ἢ τὸ ἀδὴ ἀποδοῦναι ἢ τὸ ἀποδοῦναι
ὑπόστασις ἐπιπέδου θείας, ἢ ἢ τὸ πνευμαλοῦ θείας φύσεως
ἢ ἢ ὑπόστασις ἀδὴ, ἢ ἐπιπέδου τὸ ἐπιπέδου ἢ ἢ ἢ
αἴσις. ἀλλ' εἰ μὴ θείας φύσεως ὑπόστασις, ἀλλ' ἀδὴ φύσει
ἔστι ἢ ψυχῆ. ἢ δὲ ὑπόστασις εἰς τὴν ψυχῆ γένουσι τὴν
ἀνθεω κατὰ τὴν ἐπιπέδου ἀποδοῦναι ἢ ἀποδοῦναι τὸ
γὰρ οὖν ἐπιπέδου τὸ ἐπιπέδου, θείαν εἶναι ἐπιπέδου. ἢ ἢ
γὰρ θείας, ἢ ἢ ἀδὴ ὑπόστασις ἐπιπέδου ἀποδοῦναι. ἐπὶ, τὸ ἐπιπέδου
εἰ εἶδαι πνευμαλοῦ γένουσι πνευμαλοῦ ἀποδοῦναι πνευμαλοῦ
ἢ ἢ φύσει, ἢ ἢ ἢ φύσει, ἀλλ' ἐπιπέδου ἐπιπέδου, ἢ ἢ ἢ
φύσει, ἢ ἢ φύσει, ἀλλ' ἐπιπέδου πνευμαλοῦ τὸ πνευμα-
λοῦ μόνον, ἀλλ' ἀποδοῦναι τὴν θείαν φύσει, ἢ τὴν ὑπόστασις
τὸ πνευμαλοῦ ἐπιπέδου γένουσι. ἀποδοῦναι ἢ ἐπιπέδου
εἶναι φύσει τὸ ἐπιπέδου. ἀποδοῦναι οὖν ἐπιπέδου ἀδὴ τὸ ἐπιπέδου
ἀποδοῦναι, πνευμαλοῦ εἶναι τὴν φύσει, ἀδὴ πνευμαλοῦ
ἢ φύσει, ἀλλ' ἀδὴ ἢ ἢ ἢ φύσει ἐπιπέδου ἐπιπέδου.
ἀδὴ τὸ ἐπιπέδου ἢ ἢ ἢ φύσει ἐπιπέδου ἐπιπέδου.
ἀδὴ μὴ πνευμαλοῦ εἶναι τὴν φύσει, τὸ ἐπιπέδου ἀποδοῦναι,
τὸ ἀποδοῦναι ἢ ἀποδοῦναι τὸ ἢ ἢ θείας ἀδὴ τὸ ἐπιπέδου. οὖν
δὲ γένουσι ἐπιπέδου, καὶ ἀδὴ ἀποδοῦναι ἀδὴ τὸ ἐπιπέδου.
κατὰ τὸ μετὰ τὸν πνευμαλοῦ, ἀδὴ ἐπιπέδου, τὸ ἀδὴ ἀδὴ τὸ ἐπιπέδου,
ἢ ἢ

ἔρχεται τῶν τῶν ἀριθμῶν, τὸ εἶναι προβαλεῖται, ἡτοι καταλήγει
 ἢ τὸ ἴδιον, ἀλλὰ εἰς τὸ γὰρ ἀντιστοιχεῖ. ἀντιστοιχεῖται ἢ ἀλλή-
 λως, ὅσα τὰ αὐτὰ ἀριθμῶν γίνονται. ὅτι ἢ ἀντιστοιχεῖται
 ὁμοίως. ὁ μὲν γὰρ εἶς γέννησας ἢ ἀποβολὰς εἰς ἀνάγκη.
 ὁ ἢ εἶς ἀποβολὰς, ὁ πάλιν ἢ ὁ ἴδιος ἀλλὰ εἰς πάλιν ἢ
 γέννησας. ἔχεται τῶν τῶν ἀριθμῶν, ὁ εἰς γέννησας τῶν
 εἶναι ἀποβολὰς. ἔστι δὲ τῶν τῶν πάλιν εἶναι ἔσονται. ὁ ἴδιος ἀλλὰ
 ἀριθμῶν ἢ εἰς γέννησας ἢ ὁ εἰς ἀποβολὰς. ἔστι δὲ ἢ
 ἔσονται ἔσονται ἀρχὴν ἢ αἰτία ἔσονται. ὡς τῶν
 παλαιῶν τῶν τῶν ἴδιος ἀρχὴν ἔσονται, ἀλλὰ τῶν τῶν ἀριθμῶν
 ὁμοίως. ὅτι ἢ ἀλλήλως τῶν ἀποβολὰς, ὡς εἶναι
 γέννησας τῶν τῶν ἀλλήλως ἢ τῶν τῶν πάλιν τῶν ἀποβολὰς
 εἰς ἴδιον ὁ ἴδιος εἶναι τῶν τῶν πάλιν τῶν ἀποβολὰς
 τῶν γέννησας εἶναι ἴδιον εἶναι. ἐντετακτοῦ
 εἶναι τῶν τῶν ἀλλήλως, ἴδιον εἶναι ὁ ἀλλήλως
 εἶναι ἀποβολὰς, τῶν ἀλλήλως ἢ γέννησας, ὁ ἴδιος
 ἔσονται. ἢ πάλιν, ὅτι γέννησας, ὡς εἶναι τῶν
 ὁμοίως τῶν γέννησας, ἀλλὰ ἔσονται. ἔστι γὰρ ἔσονται τῶν
 εἶναι ἢ εἶναι τῶν ἔσονται τῶν γέννησας ἀποβολὰς ἢ τῶν ἀλλήλως
 ἔσονται. ἢ ὁ ἴδιος γέννησας ὁ ἴδιος, εἶναι τῶν ἔσονται
 ὁμοίως βιβλίου γέννησας τῶν τῶν ἀλλήλως εἶναι ἀποβολὰς
 ἔσονται. ὁ ἴδιος μὲν Μαζιμος, ὁ τῶν ὁμοίως ἔσονται
 ἔσονται. ἢ μὲν ὁμοίως κοινὸν τῶν ἔσονται εἶναι ἀποβολὰς
 ἔσονται ἢ ἀλλήλως τῶν, ἢ μὲν τῶν καθεστῶτος εἶναι ἀποβολὰς
 τῶν τῶν ἀλλήλως, εἶναι ἔσονται ἀλλήλως ἔσονται ἔσονται
 τῶν τῶν ἀλλήλως, εἶναι ὁμοίως ἀλλήλως εἶναι ἀποβολὰς
 εἶναι γέννησας ἔσονται, ἀλλὰ εἶναι ὁμοίως γέννησας ἔσονται
 εἶναι εἶναι ἔσονται, εἶναι τῶν μὲν εἶναι εἶναι ἀποβολὰς
 ἔσονται ὁμοίως ἔσονται. ἔσονται ἢ τῶν ἔσονται τῶν
 ἔσονται ὁμοίως συμπλέκονται εἶναι τῶν τῶν, εἶναι ὁμοίως
 ὁμοίως γέννησας. ἢ πάλιν ἀλλήλως τῶν βιβλίου, εἶναι ὁμοίως
 τῶν ἔσονται ὁμοίως ἀλλήλως ἔσονται. ἢ ὁμοίως

ἐν τῇ ψυχῇ ἔχονταί, καὶ κατ' αὐτὸ, ἕτε κατὰ συμβεβηκός
καὶ ὅτι ἔχοντες ἴδιον ἄλλοι. ἀλλ' ἡμεῖς ὁμοίως φησὶν, ὅτι ἀποβ-
λαί, καὶ ἀποβάλλεται, ἕτε γέννη, ἕτε γοννύται. τα γὰρ φησὶν
τῇ ὁμοίᾳ προσέλα τῇ βίᾳ, τανὴν προσώπων εἶναι. ὡς δὲ γον-
νύται τῷ ἄλλῳ ἢ ὁμοίως, καὶ ὁ ἕτε καὶ τὸ πνεῦμα ἐγγενήσκει
ἀν. τὸν ἕτεν ἀδελφὸν συνωστὸς εἶναι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἕτε, ὅτι
ἕ κατ' ὁμοίᾳ ὁμοίως γέννη, ἀλλὰ κατὰ καθ' ἑαυτὴν πρὸς τὴν
ἄπομιν ἀν καὶ αὐτὸς. ἢ ἀποβλάττει τῷ ἢ ὁμοίως, καὶ ὁ ἕτε
τὸ πνεῦμα ἀποβάλλει ἀν. ὅτι δὲ ἄλλῳ ἢ ἀποβλάττει ἕτε
ἀποβάλλεται, πρὸ δὲ τοῦ ὅτι, ἕτε ὁ ἕτε τὸ πνεῦμα τὸ ἀπο-
βάλλει ἀποβάλλεται. καὶ ἕ κατὰ ὁμοίᾳ, ἀλλὰ κατὰ ἀποβλάττει ὁ
κατὰ τὸ πνεῦμα ἀποβάλλεται, καὶ τὸ πνεῦμα κατὰ ὁμοίᾳ ἀλλὰ
ἀποβλάττει ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀποβλάττει. φησὶ δὲ καὶ ὁμοίως
ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἐγγενῆς βίβλῳ εἶναι τὸν ἕτε. τὸ πνεῦμα
ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἐγγενῆς ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ὁ ἕτε κατὰ ὁμοίᾳ εἶσι προσ-
αγαγῶν, πρὸς μὲν ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ὁ ἕτε κατὰ ὁμοίᾳ εἶσι προσ-
κα μὲν ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἢ ἄλλῳ, ἀπ-
ὸς εἶναι ὁμοίως καὶ ὁ ἕτε εἶ κατὰ ὁμοίᾳ. ἢ ἕτε ἀπο-
βλάττει, καὶ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τοῦ πατρὸς
κατὰ ὁμοίᾳ τὸν ἕτε, ἢ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ἢ ἀπὸ τοῦ πατρὸς
τὸ πατρὸς τὸν ἕτε γοννύται, ἢ ἐκ τῆς ὁμοίᾳ κατὰ ὁμοίᾳ
ἕτε εἶναι τὸ πνεῦμα, ἐκ τῆς ἑαυτοῦ, ἵνα τὸ ὁμοίᾳ ὁμοίως
πολλὰ ἕτε ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τοῦ πατρὸς. ἢ γὰρ μὲν
τὸ τὸ ἕτε, ἢ ὁμοίως κατὰ φησὶν κατὰ, ὁμοίως. ἢ ἕτε, καὶ ἕτε
ὁμοίως ὁμοίως καὶ τὸ ἕτε ἕτε, ἀλλ' ἕτε ἕτε ὁμοίως ἀπὸ τοῦ
ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως ὡς αὐτοῖς φησὶν,
ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως. φησὶ γὰρ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως, πρὸς
ἀπὸ τοῦ ὁμοίως. ἀπὸ τοῦ ὁμοίως ἢ ὁμοίως τὸ ὁμοίως, τὸ ὁμοίως
ἢ ὁμοίως, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμοίως τὸν ὁμοίως κατὰ ὁμοίως
τὸ τὸ τοῖς ὁμοίως. τῷ ἕτε τὸ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως.
τῷ ἕτε τὸ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως. τῷ ἕτε τὸ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως
τῷ ἕτε τὸ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως. ἀλλὰ καὶ οἱ τῷ ὁμοίως
τῷ ἕτε τὸ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως. ἀλλὰ καὶ οἱ τῷ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως
ἀπὸ τοῦ ὁμοίως, πρὸς τῷ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ὁμοίως κατὰ
χρηστικῶς

χριστιανῶν, ἃ δὲ δότε παρὶ αὐτῶν ἐκφρασμασ. διδόντες
 ὅτι ἴδεν ἀδικεῖσιν αἱ λέξεις, ὅταν ἄλλως εἶναι τὰ πραγ-
 ματα. κυρίως γὰρ τῆς ἑσῆς λέξις. λέγει δὲ ἡ
 θεολογία γενεολογία ἔτι μᾶλλον γὰρ ὁ παρὶ ταύτης
 νομαχοῦτες, ἀρχιμονοῦτασαν. ὡσπερ ἐν ὀνόμασι
 χριστοῦ ἢ μὴ τῆς θεοθετίας, ἀλλ' ἐκ ἐν πράγμασι. καὶ ἰσο-
 θίς, ἐκ ἐν ὀνόμασι, ἀλλ' ἐν πράγμασι ἢ μὴ ἢ ἀδικία
 καὶ ὁ μῦθος ἢ ἀθανάσιος, τὴν ἑσῆς τῶν ἰσῶν
 γλώττης εἰδῶς, ἕλον ἦχον τῶν λέξεων, ἀλλὰ τὸν νόμο
 ὁρθῶς εἶχοντα τὸ εἰδῶς φωνῆς ἀποδοῦναι. διὸ καὶ
 ἐν ἑσῆσι φωνῆν. ἡ γὰρ αἱ λέξεις, τὴν φωνῆν παραφρῶ-
 ται, ἀλλὰ μᾶλλον ἢ φωνῆς τὰς λέξεις, διὰ δὲ αὐτῶν εἶναι
 σα μεταβάσει. καὶ γὰρ ἡ πρότερον τῶν ἑσῶν αἱ λέξεις
 εἰς τὸ, ἀλλ' αἱ ἑσῆς ἑσῆς, καὶ ἡ δὲ τῶν ἑσῶν
 αἱ λέξεις, καὶ ἡ κοινωνία τῶν λέξεων τὰς διαφορὰς τῶν
 πραγμάτων ἑσῶ ἀναίρη, ἀλλ' ἡ διαφορὰ τῶν πραγμα-
 τῶν καὶ διαφορὰς πάντας παρὶ αὐτῶν ἐννοίας εἰσαίρη-
 σα, ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων τῶν ἑσῶν εἰδῶς ἀπο-
 θλάσειν. ἡ δὲ γὰρ ἢ ἦχοις ἑσῶν εἶναι ἢ εἰς ὁρθία,
 ἀλλ' ἐν τῆ τῶν νομάτων ὁρθότητι. ὅθεν καὶ γνήσιον
 εἶναι τὸ ἑσῶν νόμον ἢ τὸ νόμα, ὡς ἀποτῶν ἑσῶν
 καὶ ἀποθλάσει, πᾶν ἑσῶν καὶ ἀσύνθετος, λεγεται
 καὶ ἀσῶν λόγον τὸ διὰ τὸ εἰς ὁρθία εἰς σημασιμῶς
 τῶν ἀσῶν εἰς ἐκφρασιμῶς. τὸ μῦθος ἀσῶν τῶν
 τῶν κακῶν, καὶ ποικίλους ἑσῶν καὶ ἀθανάσιος
 σοφίσμασι, παρὶ βάρβαν αὐτῶ τῶν εἰρησῶν.

Locus Aequus

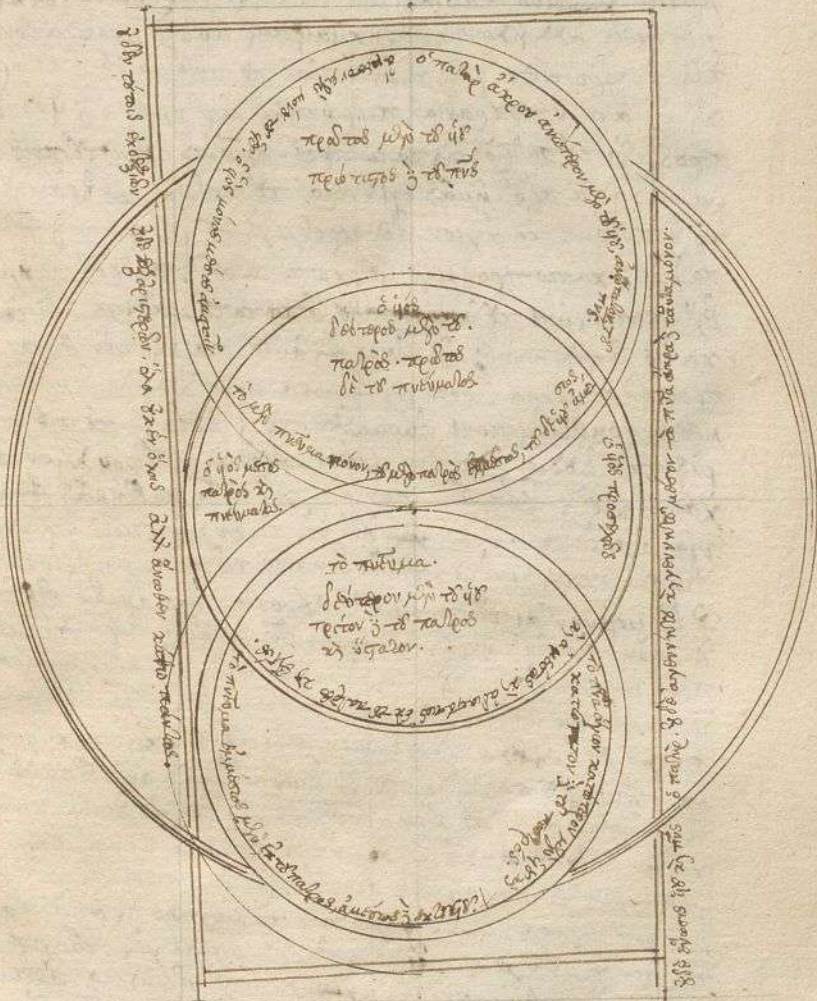
[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ὁ πατήρ ὁ υἱὸς ὁ ἅγιος
 καὶ ἀνάπαυτος, καὶ
 ἀπόλυτος
 ἀὐτὸς ἰσὺς.

ὁ γὰρ ὁ πατήρ ὁ ἀνάπαυτος καὶ
 ἰσὺς, καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἅγιος
 καὶ ἀπόλυτος.

τὸ πνεῦμα ἁγίον καὶ ἰσὺς
 καὶ ἀνάπαυτον καὶ ἀπόλυτον
 ἑστῶτα ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ.

ὁ πατήρ ὁ υἱὸς ὁ ἅγιος καὶ ἀνάπαυτος, καὶ ἀπόλυτος, ἀὐτὸς ἰσὺς. ὁ γὰρ ὁ πατήρ ὁ ἀνάπαυτος καὶ ἰσὺς, καὶ ὁ υἱὸς ὁ ἅγιος καὶ ἀπόλυτος. τὸ πνεῦμα ἁγίον καὶ ἰσὺς καὶ ἀνάπαυτον καὶ ἀπόλυτον ἑστῶτα ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ.

21 ~~μα~~ καὶ γὰρ ἡ συνωνία, εἴτε καὶ καὶ αὐτὰ συνωμοσίου
 22 ὡς χρεῖστος καταχρήσασθαι, εἴτε τὴν ἀλλο ~~το~~ τοῦτον τὸ
 23 συνωμοσίου εἰσὶν ὀνομασθῆναι. ἢ παρὰ ἀνθρώπων ἢ
 24 συνωμοσίου. τὸ μὲν ὀνομασθῆναι ὄνομα παλαιὸν ἔχει τινος
 25 ὀνομασθῆναι καταχρησασθαι τὸ βαλεῖν χαράσσει, ἢ ἡμεῖς
 26 μασί καταχρησασθαι τὸ ὀνομασθῆναι, τὴν δὲ ἀσθένειαν ἔχον
 27 ἀνοήτιστα διὰ τὴν γεγραμμένων μετόπισθε. ὀνομασθῆναι
 28 ἢ ἔχοντο πρὸς τὸ κακοποιῆσαι τὸ ἢ καλὸν ποιῆσαι εἰ
 29 ἔχοντων. ἀρ' ἂν ἀποσπῆται τὰ αὐτὰ ἢ τὸν αὐτὸν ἡμεῖς ἔχον
 30 ὄνομα; ἢ τὸν αὐτὸν ὄνομα αὐτῶν ἢ ἑαυτῶν. τὸ μὲν ὄνομα εἰς
 31 πολλὰ ἐκτετακέναι τὴν μετόπισθε ἢ τὴν διαδοχὴν χρεῖστας
 32 εἶχε, τὸ μὲν ὄνομα εἰς μετόπισθε καὶ καλοποιῆσαι διὰ
 33 τὸ τὸν φανερὸν ὡς ἐκείνους εἶχε, τὸ ἔχον ὄνομα
 34 εἶχε ἔχοντες. μάλιστα κατὰ τὸν ἀποφύλιον εἶπεν, ὡς
 35 ἀσθενῶν ἀρῆσθαι, ἢ ἔχον ἀράχνης ἢ φανερῶν. ἢ ὄνομα
 36 ἔχον ἀράχνης, ὃ παρ' ἀσθενῶν συνωμοσίου ἢ ὀνομασθῆναι ὄνομα.
 37 μὴ οὕτω ἀπατάσασθαι ἡμᾶς, εἰ μὲν οὕτως ἢ διαδοχῶν
 38 ὄνομα ἀναχωροῦντες, καὶ αὐτῶν γὰρ εἰσι συνωμοσίου,
 39 ἀρχὴν ἢ ἡμεῖς κατὰ ἀσθενῶν εἶπεν, εἰ ἔχοντων εἰ-
 40 σοσθῆναι. μετὰ τίνος, ὡς ἔχοντες, τὸ ἔχον ὄνομα ἢ
 41 φησὶν ὄνομα εἰς τοὺς μεταλλοὺς ἀποχρησθῆναι. μετὰ τὸ τὸ ἔχον
 42 νῆα, ἢ ἂν ἔχοντες οὕτως ἀσθενῶν. ὄνομα εἰς τὸν
 43 μεταλλοῦ εἶπεν. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα.
 44 ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα.
 45 ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα.
 46 ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα.
 47 ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα.
 48 ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα.
 49 ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα.
 50 ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα. ὄνομα εἰς τὸν ὄνομα.

ἢ ἔχοντων

κατὰ τὴν ἐπινοήσαντ' αὐτὸν τὰς ἀποδείξεις, μόνον ἀναγορεύει
 καὶ ἀναίτιον. καὶ οὐκ ἔστιν ἀναίτιον τὸ εἶναι τὸ πνεύμαλον.
 ἔστι γὰρ ὁ θεὸς ἐξ αὐτοῦ γεννημένος καὶ τὸ πνεύμαλον ἐξ αὐτοῦ
 ἐκπορεύεται μὴ ὡς τὸ εἶναι οὐκ ἀλλοιωτὸν τὸ εἶναι τὸ πνεύμαλον
 ἔστιν, ὡς τὸ εἶναι τὸ πνεύμαλον πρὸς τὸ εἶναι τὸ πνεύμαλον.
 κατὰ τὸ αἶμα τὰς ἀποδείξεις εἶναι οὐκ ἔστιν οὐκ ἀλλοιωτὸν
 καὶ ὁ θεολογὸς κατέχει εὐδαμον. διὰ τὸ τὸ γὰρ τὸ πνεύμα-
 λον τὸ αἶμα ἐκπορεύεται δι' ἡμῶν χεῖρας, τὸ πνεύμαλον
 τὸ εἶναι, καὶ ὁ θεὸς, δι' αὐτὴν γεννητός, καὶ ἐκτείνετο. ὁ δὲ
 θεὸς, ὡς ὁ θεὸς, γεννητός, διὰ τὸ πνεύμαλον διὰ τὸ γεν-
 νῶν εἶναι τὸ εἶναι ὁνομαζόμενον ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν εἶναι εὐδα-
 μῶν. ἐκτείνετο, καὶ πνεύμαλον ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν εἶναι εὐδα-
 μῶν ἀναίτιον, καὶ δι' αὐτὸ πνεύμαλον καὶ εὐδαμον τὸ εἶναι
 εὐδαμον. ὁ δὲ θεὸς τὸ πνεύμαλον ἐκτείνετο ἐκτείνετο
 κατὰ τὸν εὐδαμον ἡμῶν. δι' αὐτὸ δι' ἡμῶν εὐδαμον
 τὸ εἶναι εὐδαμον, κατὰ τὸν εὐδαμον εὐδαμον εὐδαμον
 ἐκτείνετο δι' αὐτὸ εὐδαμον καὶ πνεύμαλον καὶ οὐκ ἔστιν οὐκ ἀλλοιω-
 τὸν καὶ οὐκ ἀλλοιωτὸν κατὰ τὸν εὐδαμον εὐδαμον εὐδαμον,
 εὐδαμον εὐδαμον πνεύμαλον εὐδαμον εὐδαμον εὐδαμον τὸ εἶναι
 εὐδαμον. ὁ μὲν θεὸς, μόνον ἡμῶν, ἐκτείνετο αἶμα τὸ εἶναι
 εὐδαμον. ὁ δὲ θεὸς, κατὰ τὸν εὐδαμον καὶ τὸ πνεύμαλον
 εὐδαμον. ὁ δὲ, μόνον ἀναίτιον, καὶ μόνον ἡμῶν εὐδα-
 μῶν, εὐδαμον. ἐκτείνετο, μόνον αἶμα, κατὰ τὸν εὐδαμον
 ἀναίτιον. ὁ δὲ πάντα εὐδαμον ὁ κατὰ τὸν εὐδαμον, καὶ τὸ εἶναι
 εὐδαμον. ὁ δὲ, ὅτι μόνον αἶμα εὐδαμον, καὶ εὐδαμον, ὅτι ἀναίτιον
 ἡμῶν αἶμα, γεννητός, κατὰ τὸν εὐδαμον μόνον πνεύμαλον
 εὐδαμον ὁ θεολογὸς κατέχει τὸν εὐδαμον εὐδαμον, τὸ εἶναι
 εὐδαμον εὐδαμον τὸ εἶναι, εὐδαμον, ἐκτείνετο εὐδαμον εὐδαμον
 εὐδαμον τὸν θεολογὸν, κατὰ τὸν εὐδαμον, ἐκτείνετο εὐδαμον
 εὐδαμον, πνεύμαλον εὐδαμον εὐδαμον εὐδαμον. καὶ τὸ πνεύμαλον
 κατὰ τὸν εὐδαμον, πνεύμαλον εὐδαμον, ἐκτείνετο εὐδαμον
 εὐδαμον εὐδαμον εὐδαμον εὐδαμον. μόνον γὰρ αἶμα εὐδαμον
 εὐδαμον εὐδαμον εὐδαμον εὐδαμον. μόνον γὰρ αἶμα
 εὐδαμον τὸν πρὸς τὸν εὐδαμον εὐδαμον πρὸς τὸν εὐδαμον
 εὐδαμον

περὶ τὸν εὐδαμον

11
 11
 11

εὐδαμον

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Gothic, covering the majority of the page. The text is arranged in approximately 25 lines, with some lines appearing to be headings or section markers. The script is dense and characteristic of the late Middle Ages. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the page.

Handwritten text visible on the right edge of the page, continuing from the adjacent page. The text is also in a medieval script and includes several lines of text, some of which are partially cut off by the edge of the page.

cod. Reg. 2958.

γνωρίζομεν, εἰρηλα.

27 a p e n d i x a d

ἔστι τὸ μακαριὸν θεοδωρικὸν χρῆσις παρ' ἡμῶν εἰσὼθε-
 χλαι, ὡς ἔτε γνωρίζομεν, ἔτε παραδεχόμεθα. καὶ
 ζυλωμεν ὑπερβῆναι ποθεν ἐλήθη, καὶ παρὰ τινος τῶν
 αὐτῶν βιβλίων, καὶ ἐπὶ τοῖς ἔρημαι παρ' ἡμῶν, ὁδὸν δὸν
 εἶναι τὴν προσημειωθῆσαν ἀκρίβειαν κατὰ τὸν τῆς θείας
 δικαιοσύνης λόγον, ἧς οὐδὲν ἀτακτοῦς γινόμενον, ἀλλ' ἡμῶ-
 ρηλον εἶ. καὶ διὰ τὸ ἀνάγκη εἶναι, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ
 τιμωρίαν ἔχει ἀπολύσεως, ἔτε ἐν ἑβραϊστῶν, ἔτε μὴ ἐν τῷ
 αὐτῷ τῶν ἀπολυτικῶν. λέγεται δὲ τὸν ἑβραϊστῶν
 εἶναι ἀφαιρηθῆναι, ἔτε τὴν καθαρόν ἰσχυρῶς λέγει,
 δι' ἧς ἕκαστος καθαρός γινόμενος, εἰς τὴν ἑβραϊστῶν ἀπο-
 λυτικῶν παραχρησῆμα ἀναγεται. ἀπὸ δὲ τῶν ἰσχυρῶν
 φησὶ, καὶ σκοπιὰς ὡς ἀπὸ καὶ δίκαια. ἔτε μὴ ἡ τῶν
 ἀμαρτηρῶν ἀφαιρέσις ὁμοιοσημειώσις, καὶ τῆς ἐπὶ αὐταῖς κο-
 λασθεῖς ἀπαλλαγῆ. ἀμα γὰρ τις ἀφαιρέται τῶν κατ'
 ὁμοιοσημειώσις δι' αὐτῶν κολλασθεῖς ἢ ὁμοιοσημειώσις.
 δι' αὐτῶν ἰσχυρῶν καὶ κατὰ διαφορῶν τῶν χρόνων. ἐν τῷ
 καιρῷ τῷ βασιλευσῶν, καὶ μετὰ τὸ βασιλευσῶν δι' ἐπι-
 στροφῆς καὶ πένθους καὶ ἀνθρονκοσῶσις ἀγαθῶν ἔρχον ἐν
 τῇ παρῶν ἑβραϊστῶν καὶ μετὰ θάνατον δι' ἔρχον καὶ ὁμοιοσημειώσις
 καὶ ὅσα, ἀλλὰ τοῖς τῶν ἑβραϊστῶν ἢ ἐκκλησία ἐπιλεξῆ. ἢ
 μετῶν ἀφαιρέτη παντῶν ἀποχθὸς καὶ κοινῆ πᾶσι,
 καὶ ὁμοιοσημειώσις, ὡς φασὶς χύσις καὶ ἡδὲ θεῶν καὶ ἑβραϊστῶν
 ἀλλαγῆ. χάρις γὰρ ἐστὶ μόνη, καὶ πλέον δὲν ἢ τὴν πᾶσι
 παρ' ἡμῶν ἀπαιτῆ. ἢ δὲ δευτέρα ἐπίπονος, ὡς ὁμοιοσημειώσις
 τῶν κατὰ τὴν αὐτῶν κατὰ ἑκάστῳ τῶν νόμων καὶ τῶν ἀπολυτικῶν
 τοῖς δακρυοῖν τῶν τῶν κακίας προσέξουσι καὶ οἱ μωλοπῆς

orationem
 Marci Eph.
 seu potius
 Georgij Schola-
 rii scriptura
 ,, de iustis de
 ,, Zoroastro
 ,, Lahnorum.
 ,, Nam Scholara
 ,, tres ea de gra-
 ,, gumento legu-
 ,, tur orationes
 ,, in cod. Reg.
 ,, eique tribum-
 ,, hexab indicis
 ,, scripturae.
 ,, quumquam
 ,, ead cum alijs
 ,, quum in ephra-
 ,, codice sequuntur
 ,, ephraico ad he-
 ,, bendas non
 ,, differt. ut
 ,, Scholarii lacu-
 ,, brationum tra-
 ,, ma sit Monophi
 ,, in Marci Ephe-
 ,, sij scriptura, cui
 ,, praefixum
 ,, Georgij Scho-
 ,, larii nomen.

ως πένθων ἢ οὐκ ἐρωπάζων ποροῦται ἢ κινεῖται
τῆς νινυβιτῶν ἐπιτροφῆς, ἢ τῆς Μανασσῆ τῆς ἡλε-
μεθίου ταπείνωσιν. ἢ ἵσθη δὲ ἐπιτροφὸς μὲν ἢ αὐτῆ
τῆς γὰρ μελανοῖαν ἔχει σωματικῶν ἢ τῆς σωματικῶ-
σιν πλητῆσαν, ἢ τῆς ἀπολυτῆσαν τῶν ἀγαθῶν ὁδω-
σαν. κοδασίας δὲ ἀμυγῆς ὁμοῦ, ἢ ἕπερ ἔστιν ἢ ἀφῆσι.
ἀφῆσιν γὰρ ἢ κοδασίαν ἐν λαυδῶ σωματικῶν ἢ οὐκ ὅσον τε.
πλὴν ἄλλη μὲν πρώτη ἢ ἑλθουταία παρὰ τῆς ἀφῆ-
χαρίτος ἔχει τὸ πλεόν, συμβαλλομένην ἢ τὸν ἔχον
ὀλίγον δὲ γὰν τὸ παρ' ἡμεῶν ἐισπρόσθησον. ἢ μεση-
δὲ τῶν ἡμεῶν. ὀλίγον μὲν τὸ παρὰ τῆς χαρίτος ἔχει.
πλῆθους δὲ δίδται τῆς παρ' ἡμεῶν ἐργασίας. διαφέρει
δὲ ἢ πρώτη τῆς ἑλθουταίας ἀφῆσεως, ὅσον ἐκείνη μὲν
ἀπαυγῆ ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ὁμοῦ. ἀβλῆ δὲ τῶν μὴ
θεωρησῶν μόνων, ἢ τῶν ἕκαστος ἐν τῆς ἑσθῆς μελέ-
ησε. ταῦτα ἢ τῆς θεοῦ ἐκκλήσει φρονούσα, ἢ τῆς
ἀφῆσιν τοῖς κεικομένης αἰδῶτα τε ἢ πειθῶσα
διδασκαί, κοδασίαν ἐπ' αὐτοῖς, ἢ δὲ μὴ ὀρίξῃ, πολὺ
τῆς θείαν ἀγαθῶν λατῶν τῆς δικαιοσύνης ἕξον ἕξον-
νικῶν ἐν τοῖς τοῖς μιν ὁμοῦ. Καὶ μὴ ἐπὶ τῆς ἐν-
λαυθῆ ποθῶν τῆς τοῦ θεοῦ, αὐτὸς ὁ ποθῶν, ἐπὶ τῶν ἢ
ἀγαθῆ καθαρίσῃ, κατὰ τὸν ἰσοχρῶν Γρηγορίου καθα-
ρον δὲ ἰσοχρῶν ἐργάζεται. τριτοῖς δὲ ἰσοχρῶν
ὡς ὁμοῦ ἢ ὁμοῦ προσομιθῃ, διατὶ μετὰ θανάτου ἢ
πολλὰ μᾶλλον ὁ ποθῶν καθαρίσῃ τῆς ἀπαυγῆς
τῆς ὕλης, ἀλλ' ἐπὶ χρεῖα ἢ καθαροῦ πυρὸς ἐπὶ τοῖς
μικροῖς ἀγαθῶν ὁμοῦ. ἔτι ἐπὶ τῆς ἑλθῶν ἑλθῶν τοῖς
καθαροῖς τῆς καρδίας, ἢ τῆς ψυχῆς τὸ ἰδῶν τῶν θεοῦ,
τῆς

τὰ δὲ ἔχοντες ὁμοίως ἅπαντες ἐπιλογάζονται, ὅδ' ἄρα
 δ' αὐτῆς καθαροῦ εἶναι ἅπαντες. ὅδ' ἄρα χρὴ τὸ
 καθαροῦ πυρὸς εἶπερ ἐν τοῖσι δ' αὐτοῖσι ἢ καθαροῖσι.
 ἢ γὰρ ἂν ἦσαν ἅπαντες κεκαθαυμένοι διὰ τὸ αὐτὸ πυ-
 ρος, ἢ πρὸς θεοπλάν ὁμοίως ἔχοντες. τὸ το δὲ, ἢ ἐπὶ
 τῆς νομοθεσίας ὅρου συμβολικῶς ἢ ὑποκειν-
 ἐγένετο. τότε γὰρ ἔ-παντες τῆς αὐτῆς ἀξιοθεύτες φαί-
 νονται, ἁπόσεως τε καὶ λαζάρου. ἀλλ' ὁ μὲν τῆς, ὁ δὲ τῆς,
 πρὸς μέρου ἴμεαι τῆς αὐτῆς καθαροῦ ἑκάστου κατὰ
 τὸν θεολόγον Γρηγόριον. ἔτι ὁ αὐτὸς ἐν αἰοῖσι μὲν
 Γρηγόριος ὁ θεολόγος τὸν περὶ τὸ πάρα λόγον θεορη-
 μῶς καὶ ἀναγωγικῶς ποιούμενος, ἔχων εἰς τὸ μὲν εἰ-
 σὺ φησὶν, ἔχοντες ὁμοίως δὲ ἔδεν. ὅδ' εἰς τὸ πρῶτον κα-
 ταλείποντο, ἀποφαίνονται ἑνὸς οὕτως καὶ καθαροῦ. ὅτι
 μὴ ἐπὶ τὸν νύκτα τῶν αὐτῶν εἶναι καθαροῖσι, νύκτα
 τὸν παρόντα βίον ἀποκαλῶν καὶ μηδεμίαν καθαροῖν
 μετ' αὐτὸν εἶναι παραχοροῖν. ἔτι ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ
 τὸ πλῆθος τῆς χαλῆς λόγῳ διαγορεύων οὕτως.
 ἔδ' ἔδεν τὰ ἐκείσε δικαιοπραγίαις ἢ ἐνλαύθα φέδω
 παραδίδωσιν, ὡς βέλτιον εἶναι νῦν παιδοθεῖναι καὶ
 καθαροῦ, ἢ τῆ ἐκείσε βασάνῳ παραπεμπθῆναι καὶ
 καθαροῦ. ἡμεῖς κατὰ τὸν καὶ καθαροῦ, πα-
 ρήσει φανέρως μηδεμίαν εἶναι καθαροῖν μετὰ τὸν
 εἰδέναι ἀπαλλαγῶ. ἀλλ' ἢ μόνον τὸν αἰώνιον κό-
 λασιν. ἔτι ὁ κύριος ἐν τῇ τῷ κατὰ Λαζάρου ἐναγέλιον
 παραβολῇ, περὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸ λαζάρου διδάσκων
 τὸν ἑκάστου διαδεδάμενον κλήρον, τὸν μὲν λαζάρου

φνοι ἅμα τὸ ἀποθανῆν, ἀπεργάσθωαι ὑπὸ τῶν ἀσθέντων
αὐτὸν κόλπον Ἀβραάμ, τὸν δὲ πρῶτον ὁμοῦ ἐπι-
ταφῶσαι ἀποθανόντα, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἀναστήσασθαι
ἐν τῷ ἄδῃ, ὑπαρχούσαν ἐν βασάνοις. ἧτορ δὲ μὲν
τὸ κόλπον τὸ Ἀβραάμ καὶ ἀπολάττω κατατάσσιν ἐν
τῇ δὲ δαιμονίᾳ λήξαι τὰν τῶ θεῷ φίλον ἐμφύτας. διὰ
δὲ τῷ ἄδου καὶ τῶν βασάνων, καὶ ἐξάττω καλῶτερον
καὶ αἰωνίαν διαίτη τῶν ἀμαρτανῶν καλαστήσας, ὅτι ἐπι-
μέλαξεν τῶν ἑσθρον λόπον καλεῖται ἀποσκαίρου ἡμᾶ
βάσανον ἐχόντα, ἀλλ' ἢ χάσμα μετὰ τῷ ἀδιύβωτον
διεργον ἐκατέρως ἀλλήλων, ἡ τὴν ἀκραν ἢ ἡμῶν
διανήσασιν παρῖταν. ἐπι τὴν ψυχὴν ἀποκαταστήσασθαι
τὸ σῶμα καὶ ἡ σῶμα πᾶντι, καὶ αὐτὸν γεννηθῆναι, ὅτι
ἐστὶν ἄκωσ' ὑπὸ σαρκατικῷ πυρὸς κολάζεσθαι, τὸ
σῶμα αὐτῆς ὅτι τὸ πῦρ ἐμελλε περιδρασκεῖσθαι δια-
φθαρέντος. μετὰ μὲν γὰρ τὴν ἀνάστασιν, ἐπαναλάβδσθαι
τὸ σῶμα ἀφθαρτον καὶ ἐκλήσεως πᾶσις ἀλλοιωθήσεως
καὶ διαρθετέντος τὸ πῦρ, ὡς μενθάνομεν, εἰκὸς αὐτῆ
τὴν ἀπο τῶ κολασιν κατὰ γῆρας ἐστέσθαι, καὶ δὲ
αὐτῆ μένον, ἀλλὰ ὡς τοῖς δαιμοσιν, ὅτι καὶ αὐτοῖς ἐσ-
φερούς ὅσι καὶ ὄλῳ τινα καὶ παχύτητα βεβλημένους καὶ
σῶματα αἰρία ἢ πόρια καλῶ τὸν μέσαν βασάνου.
πρὶν δὲ οὐκ ἔσθαι σῶμα ἀπολαβῆναι, ὅσος ὄσος μόνον τὸ
ὄλῳ ἀμικλον, καὶ καὶ κατ' αὐτὸ ἡφῆσθαι πᾶσις τῶν
ὑπὸ σαρκατικῷ πυρὸς κολάζεσθαι δύναιτο. ἔστι δὲ
τῶν ἀμῶν αἱ ψυχαὶ δια τὴν προνομίαν τῶ ἀμαρτανῶν μόνῃ
ἐν τῷ ἄδῃ κερραλλῶ, μέχρι τῶ σῶματος εἰς αὐτὸν
καλασθῆναι

4

καθαλασιν, καθως ο αποστολος περως εν τη επιτοχη
 φησιν. εν αυτη λοις εν φυλακη πιθημασι πορευθεις ε-
 κχυρωε, δια τι μη χτας των μηδισως αμαρτησαντων
 εν ταυτα ψυχας ο τοιδτος αδης καθεξελ μετα τον βαβαλον,
 αλλ ετι προς τιτω χραδα η καθαροσ πυρος, η ο δια
 των αυτων αφεθησονται. Ετι το ε αποκαλαστασος
 δογμα η ε αλους ε αιωνιδ κολλαστος παρα ωρη-
 νους ος αφηλαι τω αρχω εληφος, η πινων των της
 εκκλησιας καταραθησων. ον ετι η διδυμος η εντα
 ηριος, ατε τω ε θεου φιλανθρωπιαν προβαλλομεθον,
 η αποπαδεχλον εν λοις ραθυμοις γινόμεθον, ος ο θεο-
 φορος Ιωαννης, ο της θρανιδ ακιματος αρχιελεων φη-
 σιν, ομοσ απεκηρυχθη, η ανεθεμαδιαη παρα της
 αγιας περτωσ οικουμενικης συνωδου, ος εκ λουσι ηις
 ψυχαις εμποιουιλας, η ραθυμοις ετι ραθυμοτερος α-
 παραζόμενον, εκδεχομενικη ποδ τω των βασανων
 λυθωσων, η τω επηγη ελεμελω αποκαλαστασιν δια
 τα αυλα τεινω η το προειμεθον δογμα ε καθα-
 ροσ πυρος, αποβλητων αν ηη ε εκκλησιας, ος ρα-
 θυμων εμποιουιλοισ συνδαιοις, η περτων αυλουσ
 κη πασι ρητοισ ανωνι εσταλ κατα τον παργηλα-
 βιον εαυτωσ εκκαθαρον, ος αποσοδοκομεθονσ ετερας
 καθαροσ. Ετι οι του ισραηλ του επη ηησ πολικου-
 σαμεθουσ θιον οσοι πωλερεσ ημεν, πολλαχθ η πολ-
 λακις δι οπλασιων η εν νηπιον η ετερον βαυματων
 ε περι ε αιωνιδ κολλαστος η των εν αυτη αμαρτησαντων
 η ασθεων, αυλοι τε μυθμεθουσ η οσ αλλοσ γωστωιτε

ὡς παρόλα καὶ ἠδη γινόμενα θεομήτοιο τῶν προ-
δεικνύμετες τῶ λόγῳ, καθάπερ καὶ εἰς τὴν κατά Λουκᾶν
ὄρασι ἐκείνη παραβολή, διὸ τὸ πρῶτον εἰς τὸ Λαζάρου
κατάστασιν διαζωγράφει περὶ καθαρῆ καὶ προσκαίρου
πυρὸς ὁδὸν ὄραμεν διέσαφισαν.

ἡτοιμασθῆναι
ἐκ εὐδ. cod.
A. p. 16.

τὸ αὐτὸ ὁμιλία δευτέρα πρὸς Λατίνους περὶ τῆ
αὐτῆς υποθέσεως, ἐν τῇ αὐτῇ ποτὶ βιβλίῳ.

Πολλοὶ μὲν οὖς ἀληθείας ἐρθύνει δέονται καὶ συζητήσεως,
ὅσα τῶν δογματῶν ἀμφισβητήσιμα καὶ εἰς ὁρῶντα ἀνα-
λόγως, ἰσχυροὺς καὶ γενναίως εἶχοντα. πολὺ δὲ ἄρα καὶ
τὸ ἐκ τῆ συζητήσεως ἀπογινόμενον κέρδος, ὅταν μὴ πρὸς
ἐξόν, ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν βλέπωμεν. μηδὲν γὰρ ἐκ παν-
τός, σποδὸν ἀξιοῦμεν μόνον, ἀλλ' ἐστὶν ὅπου καὶ ἡ δόξα, καὶ
ὡς ἐχομεθα. καὶ τὸ τοιοῦτον ἐκ τῶν ἡμῶν μόνον οὐλο συμβαίνει
τῶν μικρῶν βλέπουσιν καὶ χαίματι ἐχομένῳ καὶ πολὺ τῆς ἀλη-
θείας σοφίας ἀφρασηκότων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μαθητῶν αὐ-
τῶν τῆς αὐτοῦ σοφίας ἰσοδ' ἰσχυρῶς τὸ θεοῦ ἡμῶν οὐτο
συμβεβηκέναι καὶ ἀκρόασι καὶ περὶ διομέν. καὶ γὰρ ἐν
ἐκείνοις πολλοὶ τῶν ἐπισημῶν οὐλο, εἰ δὲ περὶ τῶν αὐτῶν
ἐξ ἐθνῶν προδιδόντας τῆν πίστιν, καὶ διδάσκοντες τὸν νόμον,
μοσεῖος, σιωπήθον μὲν οἱ ἀποστόλοι καὶ οἱ προεβύητοι ἰδὲν
περὶ τὸ λόγον τῆν. πολλοὶ δὲ φησι συζητήσεως γινόμενης,
εἴπε μὲν ὁ πῆχος. ὅτε ψυφισαλο δὲ ἰακωβος. κοινή δὲ
ἐδοξε τοῖς πᾶσι, σιωπῶν ἀμὸ πνοῦματι, μη παρανοχῶν
τοῖς ἀποτῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσι πρὸς τὸν θεόν. εἰ τοῖνυν
ἐκὰ καρπὸν ἢ συζητήσεως ἴσως καὶ τῶν τῶν συζητουμένων
διμνοῖαν, ἐλπίς εἴπῃ καὶ ἡμεῖς ὑπὸ τῶν αὐτῶν κινηθῶμεν
πνεύματι

16. ἐκ εὐδ

πινόμεθα, ἢ τῇ αὐτῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ συνιδέμε-
 μένους, ἢ τῷ αὐτῷ τέλει σοφιστικῶς, ὅτι οἱ ἴν η-
 ἀληθείας ὑπέσταν, μὴ ἀμαρτῆσαι τὸ προκείμενόν σκοποῦ-
 καὶ ἐπὶ πλάστον ἢ ζῴωντι προχωρή. πάντα δὲ μέλα
 ἐπιβίων ἢ ἀποβίων ἢ ἀποβίων ἐπὶ τὸ μέγιστον ἀμὲν
 ἢ συνάγουσι πρὸς ὁμόνοιαν ἀγαπητικῶς συναρτῆσθαι.
 Πάντα μὲν οὖν ἢ ὑμεῖς ἡμῖν σωμοτοῦτε ἢ σωμοτοῦτε.
 φάσκετε δὲ ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐπιλαβομένους ἴσταν πέρα τῷ δε-
 ούτως σωδοῦσθαι τε ἢ πρὸς αὐτοῖς, τὴν μὲν οὐκ εὐδὸξαν
 κεραιῶν, τὴν δὲ ὑμεῶν δὲ καλαβάχων. πρὸς δὲ τὸ
 φάσκον, ὡς ἡμεῖς τὴν οὐκ εὐδὸξαν ἢ δ' ὄραος ἢ τις ἐξ-
 ἰσθητῶν, μὴ τῆ δὲ κεραιῶν ἐπιχρησασίην ἢ τὸ
 προῖοντες ὑμεῖς ἡμῖν ἐκκαλεῖτε, ἢ ἀξιούτε σαφές ἔργον
 ἐκκαλεῖτε, ὅτι φρονήμα. τὴν δὲ ὑμεῶν δόξαν ἢ παρα-
 βάλλων, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαίαν εἶναι δόξαι πρὸς αὐτοῖς,
 διὰ τὸ μὴ ὑπὸ τῶν γραμμῶν γραφῶν, ἢ τὸ σαφές ἡμῖν
 παραδιδόμενον εἶναι, μὴ ὑπὸ τῶν κεραιῶν ἡμῶν δεδοχι-
 κασμένον, μὴ ἄλλως ὀλίγον φρονήμα. ἵνα ὁ ὁμοῦς
 ἀπὸ γε τῶν ὑμῶν χαριστέμεθα. δικαίον γάρ τῷ τῆ ἡμε-
 τῶν δόξαν ἐκκαλεῖσθαι καθαρότερον, ἢ πρὸς τὸ δεόντως,
 ἀλλ' ὅτι ὅσον εἴ τι μέγιστον δεόν αὐτῷ συνιστάμεν, ἢ τὴν
 ὑμεῶν, ὅποια ποτ' εἴτιν, ἀκριβέστερον ἐξελίσσασθαι.
 σως γάρ τῶν τῶν τὸ ἀκριβές ὀρθῶν ἀπαλλάξαι πρᾶ-
 γματων ἡμῶν, ἢ τὸ πρὸς αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους διαφανῆν.
 ἡμεῖς δὲ τοὺς δικαίους, ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ
 λέως τῶν ἴδιου κληρῶν φάσκον, ἢ τὴν μετὰ τὴν ἐκκαλεῖ
 κατὰ τῶν, πρὸς τὸ εὐδὸξον διὰ τῶν ἔργων εὐδὸξον πα-
 ρεσκόβασαν, ὅτι τὸς ἀμαρτωλοὺς αὐτῶν μετὰ τὸν θάνα-
 τον εἰς αἰώνιον ἀπάγεσθαι κόλασιν, ἐν ἡ βασιανιδίοντων

αιδιόος. ἀλλ' ἀμφω λαύλα μετὰ τῷ ἔχρατῳ ἐκένω η-
μέραν ἡν κρίσας, ἡ τῷ ἀνάστασιν πάλιν ἀναγκάσας
γενήσασθαι. τὸ δὲ νῦν ἔχον, εἶναι μετ' ἐκαστέρους ἐν τοῖς
προσώποις τόποις, τοῖς μετ' ἀνθρώπους πάλιν ἡ ἔχουσθους
εἶτε τῷ ἔχρατῳ μετὰ τῶν ἀγέτων ἡ παρ' αὐτῶν τῷ θεῷ.
καὶ δὴ καὶ τῷ παραδόξῳ, ἐξ οὗ ἔξέπεσε ὁ Ἀδάμ ἀ-
λοήθη δὲ πρὸ τῶν ἄλλων ὁ θυμώμων ληθής. ἡ ἡμῶν
δὲ ἐκαστοὶ ἐπιχορηγία ἐν οἷς ἡμῶν λαὶ ναοῖς, ἡ τῶν
ἐπιχαρμεθῶν αὐλοῦς ἐπακδάν, ἡ δὴ ἔρ' αὐτῶν τῷ θεῷ
~~μετὰ~~ πρὸς θέν. ἐξ αἰρέτων τῶν χέρως παρ' αὐτῶν ἐπι-
φότας, ἡ διὰ τῶν οἰκῶν λαίψανον θαυμασθρῆν, ἡ
μετ', ἡ μακαρίους ἀπολαύν τῷ θεῷ θεορίας ἡ
τῷ ἐκείθεν ἐπιπεπαρμεθῶν ἀγγέλων, τελευτήρον τε ἡ
καθαρωτέρων, ἡ πρότερον ἐν τῷ βίῳ τυγχάνοντες. τοῖς
δ' ἐνανθῶς αὐθῆς ἐν τῷ ἀδύνατα κερδομεθῶνς ὑπαρ-
χάν, ἐν σκολενοῖς ἄν οἰκῶ θανάτῳ, ἐν βαρκεῶν παλα-
τάτω καθά φησιν ὁ David ἡ ὁ Ἰσὸς πάντων. εἰς γῆν σο-
λανῶν ἡ γιοφραῶν, εἰς γῆν σκοτῶς αὐωνῶν, οὗ δὲ ἐστὶ
φασγῶν ἡ δὲ ὄραν ἔσθῃ θροῶν. καὶ τῶν μετ' ἐν ὑποπρο-
σῶν πᾶσιν ἡ θυμῶν ἡ διάγῃ προσδοκῶντας ἡδη, ἡ
μεθῶν δὲ ἐν χροῖσιν ἐχούσας τῷ ἐπιηλεμεθῶν αὐλοῖς βα-
σιλῶν, ἡ τῷ ἀπόρρητα ἀγαθῶν, τῶν δὲ ^{τῶν αἰώνων} ~~διετίθει~~ ἐν σ-
νοχορηγία πᾶσιν, καὶ παραμῶν θῆταρ λῶνη, καθά φησιν ἡνῶς
καλαδίως ἐκδεγομεθῶς τῷ ἀποφασῶν τῷ κριτῶν, ἡ τῶν
βασάνων ἐκένωσας προορμεθῶς. εἶτε δὲ κληρονομαῶν
βασάνων ἐκένωσας ἀπολαύν, ἡ ἂ' ὀφθαλμῶς δὲ εἶδεν
εἶτε οὖς ἡκούσεν, εἶτε νοῦς ἀνθρώπου ἀνελνώσασθαι ἀγαθῶν
ἡτε

ἵτε τοὺς ταῖς αἰωνίους ἤδη παραδεδόσθαι βασάνοις,
 καὶ ἐν αὐτοῖς πύρι καλὰ καίεσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν πατρῶν ἡμεῶν ἀνοσθέν παραδεδυμένιον ἔχομεν, καὶ ἐξ αὐ-
 τῶν τῶν θεῶν γραφῶν, παραστήσαι βαδύως διωκόμεθα.
 φέρεται γάρ ἐν ἀρχαιοτάταις τισὶν ἀποκρίσεσιν ἐπι-
 γραφῶν ἔχουσιν Ἀθυνασὶ τὸ πᾶν πρὸς Ἀντίοχον ἀφ-
 ὠντα ἰσχυρῶς ἐρωτῶν. Τί οὖν ἀπέλαβον οἱ δίκαιοι ἡ-
 γὰ ἀγαθὰ, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τί τιμωροῦνται; ὁ δὲ ἀποκρίσας ἔφη ἡ-
 δεῖν αὐτῷ ἡ χάρις ἵνα ἔχοι νῦν αἰτῶν ἀγίων ψυχῶν, με-
 ρικὴ ἀποκρίσας ἔφη, ὡσπερ καὶ ἡ λύπη ἡ ὅτι ἁμαρτωλοὶ ἡ-
 ἔχουσι, μετρίκην τιμωρίαν. ὡσπερ μελετήσεται ὁ βασιλεὺς ἡ-
 φιλῶν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ αὐτῶν, ὡσαύτως καὶ καλο-
 δίκους, ἐπὶ τῷ τιμωροῦν αὐτοὺς. καὶ οἱ μετὰ εἰς τὸν ἄριστον κλη-
 θήσονται, ἐν χάριτι ἔσονται ἐμπροσθεν τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως ἡ-
 τῆς ὄρας τοῦ ἁγίου. οἱ δὲ καλὰ δίκαιοι ἐν φυλακῇ ἀποκε-
 κλεισμένοι, ἐν λύπῃ διαμένουσιν ἕως ἔξελθῆν ὁ κρίνῃς. καὶ
 οὕτω δεῖ λοιπὸν νοεῖν περὶ τῶν ἐκείσε ἀφ' ἡμῶν προγα-
 θῶσαν ψυχῶν. χεῖρα δὲ δικαίων καὶ ἁμαρτωλῶν. Ἐπὶ οὖν ἡ-
 θεοὺς καθὰ ἔρηλαι οὐτε αἰ βασιλεία, ὅτε ἐν γέννη ἡ-
 στήληνυθε, πρὸς περὶ τῶν ἐκείσε τὸ καλὰ τὸν Δαζάρου ἡ-
 ἀποκρίσας, ἵνα ἐν πύρι καὶ βασάνοις διαμένοντες πρὸς τὸν Ἀβρα-
 ἡμὶ δελεῖτο. παραβολικῶς ὁ κύριος ὁμοίως καλὰ τὸν ἡ-
 Δαζάρου εἶπεν, ὡσπερ καὶ περὶ τῶν δεκά παρθέτων καὶ τῶν ἡ-
 λοιπῶν παραβολῶν. ὁ γὰρ ἐν προίματι γέγονεν ἡ τὸ Δαζάρου ἡ-
 παραβολή. διότι ὁμοίως οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν γέννη καὶ δι-
 καίως, τὸς μετὰ Ἀβραάμ ὄντας ἐν τῇ βασιλείᾳ. ἀλλ' ὁ δὲ πάλιν ἡ-

4

21 επιγνώσασθε τὸν ἀποστόλου αὐτοῦ ἐν σκοτίαις ὑπαρχόντων.
 ταῦτα δὲ τὴν δόξαν ἢ κατ' ἡμέρας διεκλινοῦσα ἀπαρτα-
 βούσα ἔφρονε καὶ κηρύττει, καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ ἀπο-
 κομίσει ἑλοίμεν τα παρῶν ἐκείνηται. πρῶτον μὴ γὰρ ὁ οὐ-
 ριος ἐν τῷ κατὰ ματθαίου εὐαγγελίῳ, διὰ μέλλουσαν
 22 κρίσιν ἐκένω προδιαγράφον. ἴδου φησὶν οἱ δογμα-
 τιστὴν τῷ πατρὸς μου κληρονομήσατε· δηλοῦσι γὰρ ἡδη
 κληρονομησάντες. ἐπὶ τῷ τῷ δογματισμῷ φησὶν ἡσασ-
 χίαν· ἡλοισμῶν, ἡ δεδομηῶν. πρὸς δὲ τὸς ἀμαρτωλῶς
 αὐτῶν πορθέατε κατηραμῆνοι. δηλονότι μὴ ἡδη κληρονο-
 μῆνοι, εἰς τὸ πῦρ αἰώνιον, τὸ ἡλοισμῶν ἡ δεδομηῶν, ἀλλὰ
 τὸ διαβόλου καὶ τοῦ ἄγγελου αὐτοῦ. πάντων τῶν κλην ἡλο-
 μῶν, ἡ δεδομηῶν, ἡ δεδομηῶν, ἡ δεδομηῶν, ἡ δεδομηῶν, ἡ δεδομηῶν,
 23 πρὸς γὰρ οἱ τινὲς ἄχρι τῷ νῦν, καὶ εἰς δὲ τῆς ἡμέρας
 ἐκείνης ἐμπαρταβούσιν πάντων τῶν ἀσπί, καὶ τὰ εὐ-
 λῶν ἐν ἑργῶν ἀνεμποδίστας ἐν τοῖς τῶν θεομῶν αὐτοῖς.
 τὸ δὲ καὶ ἀλλοτῶν ὁσῶν αὐτοῖς πρὸς κύριον, ὡς
 ἐν αὐτῷ τῷ εὐαγγελίῳ κέεται. ἡ γὰρ αὐτῶν πρὸ και-
 ρῶν ὁσῶν αὐτοῖς ἡμέρας. δηλονότι ὡς ἡ παρὰ βασανισμοῦ
 τῶ καιροῦ μὴ παρόντος. ἐποίνῳ οἱ πονηροὶ δαίμο-
 νες, καὶ τῆς κακίας τῶν ὁσῶν ὁσῶν, δι' οὓς μάστιγα
 ἡ πόσις ἡλοισμῶν τῶν τελεμῶν τῶν προσή-
 κουσιν δικῶν ἡ παρὰ πινυῶν, ἀλλ' ἀφῆτοι πρὸς τοῦ
 24 σιν ἐγὼ καὶ θούλονται, τίς ἡμέρας ἐπὶ τῶν ὁσῶν τῶν
 τῶν ἀνταθῆν ἀπαλλοτῶν ἐν ἀμαρτωλῶν φησὶν, ἀν-
 τίκα τῶ πυρὶ παραδιδόσασθαι, καὶ τῶν βασανῶν ἐκείνης,
 τῶν ἐποίνῳ ἡλοισμῶν. τίς δὲ καὶ χροῦν τῶν κρίσεως,
 ἡ τῶν τῶν ὁσῶν ἀναστροφῶν, καὶ ἐπὶ τῶν τῶν
 25 κρητῶ παρουσίας, καὶ τῶν φοβῶν ἐκείνη καὶ παγκοσμίῳ θε-
 λῶ

ἰσθ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἑκατὸν, τὰ κατὰ τὴν ἰσθίαν ἀ-
 πέλασον. πῶς δὲ ἡ κύριος ἐν τῇ τῶν παρθένων
 παραβολῇ, πῶς ἐξελθούσας εὐλοθεῖν εἰς ἀπάντησιν τῶν
 νυμφῶν παρθένων ψυχῶν, νυμφαί μὲν ἡ καθ' ἑαυτὰς
 φησὶ Χρονίζοντος τῶν νυμφῶν, τὸ τίς ἐστιν ἀποθανόν, μη-
 δεῖω δὲ ἀσπασθῆναι εἰς τὸν νυμφῶνα, μέχρις ἂν ὁ κύ-
 ριος ἐξ ὄρανῶν παρεμένετο. πῶσας ὁμοῦ διεξέρων, ὡς
 πρὸς ἐξ ὄρανῶν. ἡ τὰς μὲν εὐλοθεῖν σωφροσύνην τὰς δὲ ἀ-
 ποκλάσων. ὁ παντὶ τῶ δὴλον, ὡς κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκα-
 τὴν γενήσεται. ὡς γὰρ φησὶν, ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεῦσα
 τῶν ὄρανῶν δεκά παρθένοις. πῶς δὲ ἡ ἀποδημίας
 ἡ τῶν ἰδίων δούλοισι τὰ ὑπαρχοντα παρὰ δὲ, εἰς τὴν
 πανελθὼν ἀπὸ τῆς παρ' ἑκάστου τῶν ἐργασίαν ὁμοῦ
 πάντας παρατηρομένης, ἀπὸ τῆς δόσοις τῆς ἐπαν-
 ὄδο τῶν δόλων ἑκάστος ἐπέδεικνυ τὸ ἔργον, ἡ τὸν μι-
 δὼν ἀπελαίβανε. ἡ μὲν ἡ ὁ θεῖος ἀπόστολος ἐν
 τῇ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ β' τοιαύτη φησὶ. πάντας ἡ
 ἡμᾶς φανεροῦσθαι δεῖ, ἡμπροσθεν τῶ δὴματος τῶ
 χρυσῶ, ἡναχομίσθαι ἑκάστος τὰ διὰ τὸ σῶμαλος ἡμῶν
 ὁ ἐπράξεν, ἡ τὸ ἀγαθόν, ἡ τὸ κακόν. βλέπετε ὅτι πρὸ
 τῶ δὴματος ἡμῶν ἡ πρὸ τῶ φανεροῦσθαι πάντας ἡμᾶς
 ὁμοῦ συνημερούς. ἡ χωρὶς σῶμαλος ὁμοῦ ἀπολαμβάνει
 πρὸς ὁ διὰ τὸ σῶμαλος ἐπράξε, ἀλλὰ ἡ ἐν τῇ πρὸς
 Τιμόθεον αὐτῆς β' τὸν μὲν καιρὸν τῶ οὐκίας ἀναλύ-
 σεως ἐφείτηκέναι φησὶ. τὸν δὲ δικαιοσύνης ἀφάνον, ἡ
 ἀποκλάσαι τὸν πόν, ἡ ἐφείτηκέναι. ὁ ἀποδώσει μοι ἡ
 φησὶν, ὁ κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ δίκαιος κερταῖς ἡ

20 οὐ μόνον δὲ ἐμῶν, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπητοῦς τῷ
21 ἐπιφρονεῖαν αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ πρὸς Θεσσαλονικεὺς β. α. εἰ-
22 πὴρ δίκαιον παρὰ θεοῦ ἀποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ἡμᾶς
23 θλίψιν, καὶ ἡμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνεῖν μετ' ἡμῶν ἐν τῇ ἁ-
24 ποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπὸ οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνα-
25 μεθους αὐτοῦ, ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδικήσασιν τοῖς μὴ
26 εἰδόσι τὸν θεόν, ὅτι τοῖς μὴ ὑπακούοσι τῷ βασιλεῖ τῷ
27 κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ χριστῷ. οἱ τινὲς δὲ κηλεύουσιν ὀλέθρον
28 αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τοῦ δόξου τῆς ἰσχύος
29 αὐτοῦ. ὅταν ἔθῃ δοξαζέσθαι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. καὶ θαυ-
30 μαζεύσασιν ἐν πᾶσι τοῖς πταθούσι. ὅτι ἐπισημῶν τὸ
31 μαρτύριον ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἡ καὶ τῇ
32 πρὸς Ἑβραίους περὶ τῶν προλαβόντων ἀγίων διηγή-
33 μεθους. οὗτοι πάντες φησι, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς
34 πίστεως ἔκ ἐκκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τὸ θεοῦ περὶ
35 ἡμῶν κερφάλον ἢ προβλέψασθαι, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τε-
36 λῶσθαι. τὰ αὐτὰ δὲ νοεῖν ἐπὶ περὶ πάντων τῶν ἀκρι-
37 θεωολικῆς παρδείας πταθῶν καὶ δικαίων. ὡσαύτως γὰρ
38 ἔκ ἐλεγχέθησαν οἱ προλαβόντες ἐκείνοι τῶν ἀποστόλων
39 χωρὶς, ὅπως ἔδεν οἱ ἀπόστολοι χωρὶς μαρτύρων. ἔδ' οὗτοι
40 πάλιν χωρὶς τῶν μετ' αὐτοῦ ἀποστόλων τε καὶ ἀποστόλων
41 συμμέτρων εἰς τὸν καιρὸν ἀπελθῶν τῆς ἐκκλησίας. τὸ το
42 γὰρ σαφέστατα καὶ ἡ παραβολὴ ἐκείνη διδάσκει, ἐν ᾗ διά-
43 φορησι μὲν κατὰ διαφόρους καιροὺς αἰχμητοὺς τῶν ἐργα-
44 ῶν εἰς τὸν καιρὸν ἀπελθῶν γέγονασιν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρό-
45 νον ἅπαντι ὁ μισθὸς ἀπεδόθη, μηδὲν τῶν φθασάντων
46 ἀπὸ τοῦ πλείονος ἐργαζέσθαι ἐν ἐκκλησίᾳ. τὰ δ' αὐτὰ καὶ ὁ μέ-
47 νος βασιλεῦς Λωάννης ὁ Θεολόγος ἐν τῇ ἀποκαλύψει
48 φησι.

κησὶ ἢ ὅτε ῥωοῖξε τὴν περικλυτοὺν σφραγίδα, εἶδον ὁ-
 ποκὰ τὴν ἐν Ἰουδαίᾳ, ἡ δὲ ψυχὴ τῶν ἀνδραγαθῶν τῶν
 ἐσφραγισμένων διὰ τὴν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρ-
 τυρίαν τοῦ ἀρνίου ἣν ἔχον, καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέ-
 γοντες, ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἁληθινὸς Ἰησοῦς
 καὶ ἑσθλὸς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν καλοῦμαιτων ἐπι-
 κησὶς. καὶ ἔδοθη ἕκαστῶ ἀνδρὶ τὸν ἄνω καὶ ἑρρέθη
 αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἐπὶ χρόνον, ἕως ἂν πληρωθῶ-
 σι καὶ οἱ σὺνδουχοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλον-
 τες ἀποκτείνεσθαι, ὡς καὶ αὐτοὶ. ἐκ τῶν τῶν τῶν ἡμῶν
 τῶν παριστάται, μήτε πρὸς ἀμῶς ἐν ἀποκτασίᾳ
 κησὶ τῶν ἀγαθῶν ἐκάνον καὶ τῆς μελλούσης μα-
 χαροτόμος εἶναι, μήτε μὲν πρὸς ἀμαρτολόγους ἠδὲ τῶν
 καλαχέρων ἀληθεύει, καὶ τῆς χολῆς παραστρεφθῆναι.
 καὶ πρὸς γὰρ ἀληθῆς ὄντες, καὶ οἷον ἐπιμελοῖται, καὶ τὸ σῶ-
 ματος ἐκλήψας, ὁ προσλαβὼν ἐκδοθῆναι μετὰ τῶν
 ἀνάστασιν ἀφθάρτων τῶν λεχθέντων μετὰ τῶν ἐπιλοχον
 ἀθλων. διὰ τὸ το φησὶν ὁ Ἀποστόλος. ἀπαρχὴ χρι-
 στοῦ, ἐπέτα οἱ τὸ χριστὸν ἐν τῇ παρθένῳ αὐτῆς. ἐπιτα
 λέτος. τότε φωνήσονται φησὶ. τότε λαμψουσι, τότε ἐ-
 λθούσιν. καὶ ὁ κέντρος ἐν τῷ τῶν ἀνελκίω, τότε οἱ
 δίκαιοι λαμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἁ-
 γίων. λέγειται δὲ καὶ πρὸς διδασκαλίας τῆς ἐκκλη-
 σίας τῆς ῥωαῖτης δόξῃ συμφετολογησὶ καὶ τῶν τῶν διὰ
 πάντων κραυγῶν. φησὶ τῶν τῶν ὁ μέγας Γρηγόριος
 ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς καισάριον τὸν ἀδελφὸν ἐπιλαφίᾳ,
 ῥωαῖα. πείθεμαι σοφῶν λόγους, ὅτι ψυχὴ πᾶσα καλῶ-
 τε καὶ θεοφιλῆς, ἐπέδαν τὸ σὺνδεδεμένον ῥωαῖα σώματος

21 ἐν τῇ δὲ ἀπαρχῇ, ὅθεν μετ' ἐσωσιασθὲν ἡ θεο-
22 ρατοῦ μεθυσ αὐτῷ ἁγίου, ἰσοπέπον, ἀπὸ τῶν ἐπι-
23 σκολοῦσιν ἀνακαταπέτατος, ἢ ἀποπέτατος, ἢ ἕκαστος
24 καὶ ἕκαστος, θαυμασίαν ἵνα ἡδονὴν ἡδέλαι καὶ ἀγα-
25 λελαι. καὶ ἡ ἑσὸς χορὴ τῶν ἐαυτῶν ἰσοπέτου. ἰσο-
26 περ ἡ δεσμοῦσιον χαλκῶν, τὸν ἐνλαῦ θαβίου, φθῆσα.
27 καὶ τὰς πᾶσι καμῆσας ἀποκαταπέτην πᾶσας, ἡ φ' ὅν τὸ
28 ἐδianoίης πᾶσιν καθεύχου, οἷον ἡδὴ τῇ φαντασίᾳ
29 καρπούται τῷ ἀποκαμῆσιν μακαρίσθη. μισροῦ
30 δὲ ἕτερον καὶ τὸ συλλεγόμενον σαρκίον ἀπολαβούσας
31 τὰ ἐκείσθω σωφροσώφουσι παρὰ τῆς καὶ δυνάσας
32 παρὰ τῆς ἡμῶν. ἰσοπέπον ὅν οἶδεν, ὅ τὰ τὰ σωφροσώφουσι καὶ
33 διαλύσας ἰσο, τούτω συλλεγόμενον ἡμῶν ἐκείσθω ἰσο-
34 ξυσι. καὶ κατὰ τῶν μοχθηρῶν αὐτῶν μετὰ τῆς συμ-
35 φησιν, ἐν τῷ καὶ τῶν ἰσοπέτων ἐαυτῶν μετὰ ἰσοπέτων, ὅθεν
36 ἐς ἐαυτῶν ἀναλώσασα. καὶ ἰσοπέτην σὺν ἡμῶν ἐν καὶ
37 πᾶσι καὶ ἡμῶν καὶ θεός, κατὰ τῆς ἐκείσθω τῶν
38 θνητῶν καὶ ἰσοπέτων. καὶ ὅ τῷ ἰσοπέτων χρυσοῦσι ἰσο-
39 ἀννης ἐν τῷ ἰσοπέτων τῶν ἐς τὰς ἀνδρῶν. κατὰ τῶν
40 ὁ πολυλῶν, φησιν, ἐπὶ ἰσοπέτων ἐξέχου ἵνα
41 ἀπαρχῇ τῶν θαυμασίων καὶ ὁ ἀθλητῶν ἀνατῆσαι
42 τὸ θεῶν ἐπιπέτων, ἵνα ἀπαρχῇ τῶν πόσων, ὅθεν
43 ὁ ἐν τῶν ἰσοπέτων καὶ ἰσοπέτων τῶν ἐκείσθω μετὰ ἀποπέτων ἐπι-
44 θυμῶν τῶν ἐκείσθω, ἵνα ἡ τῶν πόσων ἀπαρχῇ τῶν
45 παρῶν, καὶ ἰσοπέτων ἀποκαμῆσιν ἡμῶν ἀποπέτων τῶν
46 ἰσοπέτων, πρὸς τὸν ὅθεν κατὰ τῶν ἰσοπέτων, καὶ ἐκείσθω μετὰ
47 τῶν

τας, ενθα λοιπον εκ εστιν υποαδουσαι ναυαριον. 77
 και αυθις ο θεος χρηστος εν τω ες τω τεληνω τ
 χαλαρης λογω, τω μελλουσιν κρισιν εκδινω προ-
 διαγραφας, πορδουσιναι φησιν, οι τω αμαθα ποιησαν. 78
 ης ες ανατασιν κριστας, τω ηδη παρα τω κρινουλος 79
 αυδης λογω, οι μη πιστα θουτες χαλεπριθουσιν. 80
 μεν το αφρατον φως διαδεξεται, 81 η της αμαθης 82
 βασιλικης θεωρια φριαδος εκλαμπουσιν φρανσφρον τε 83
 η καθαροτερων, 84 οης ολα νοι μγνυμεθους. τω δε 85
 η μαριτα βασιλειαν φρανσφρον εσο τθημα. τω δε 86
 μελα των εθλων, τω απφριφθαι θεου, 87 εν τω σωφδδθ 88
 αιμωη, πφφας εκ εφφσα. 89 τω το μεν υφφρον. 90 εν τω 91
 ες το δακλυμα παλιν εν εφφδω της παρ αυτω σωτεθθους 92
 νεας δεκαλοφδ, δεφφ προς εφφτοις, φησιν, ανατασιν, κρι- 93
 σιν ανλαποδουσιν τω δικαιοις τω θεου σταθμοις. μελα 94
 τω ανατασιν η τω κρισιν ανλαποδουσιν ειναι απαφαι- 95
 νομεθους, ως προφφραν τανλας, εφφνομεθου. δηλον οτω 96
 εκ τω των απαντων, ως οσα λινες των εθλων δι οπλα σις 97
 η αποκαλυφθους εθων, πορι ε μελλουσιν κολαστας, η 98
 των εν αυτη ασεθων η αμαρτωλων, οικαιγραφια ανες 99
 των μελλουσιν ησαν, η οιογ διαλυπωσας, εφφ εκ ηδη 100
 παροντα, εν φφδμεθνα πραγματα. καθαπερ ο δανιηλ τω 101
 μελλουσιν κρισιν εκδινω προφητικως διαγραφον εθεα 102
 ρουμ, φησι, εως ε φφρονοι ετεθουσιν, η κριθηριον εκαθισε, η 103
 εθλοι τω εφφθησαν. η τα η τα γερονε. δηλον γαρ ως ε 104
 γερονε τανλα, τω δε προφητη πνδματικως προεδεκνυλο. 105
 ε τω υποκαλα τδς εφφμεθους επαντες λογος, η τω ε εφφκη-

σις ημων διωθες αρνημα, ετο η ανωνιος ποτασις τις
αμαρτωλους, εθ η βασιδα ως δικαίως απελαβεν. αλλ
ετα αποι προς του ενδονηα χη του κατ αξιαν απο-
λην των ηωμιασθριαν αυοις ενανη του μελλουσαν
κρσιν διεδοχοναι. πως εα παραδεξομεθα τε χη ου-
χορησομεν, αλλω πνα τιμαριαν απο τ νυν ανεργειοιαι,
η πυρ εσπον προδκαιρον, τας του μεσος διασαντων
πολαστον ψυχας, της καθολικης ενανης ημαρτιας αρ-
ησους, η των ασθετατων τε η πονηροτατων, χη αυτων
των δαιμωνων επα κατ ενανη καταφομεν. εα δε δε-
λαι γαρ η αυοις του κρσιν ενανη ο θεος αποστολος
περος ε η επισολη ηεα. καθαπερ εν αρχη η δεο-
μοις εν τω εδν χ αλεχομενδς, αλλ επα καταξομαρι-
γαρ αληθων αμαρτωσαντων, φνοι ο θεος εν εφσολα,
αλλα σφαις εδου ταρλαρσας παρ εδωκεν εις κρσιν
ηωμιασθριαν. αχδς οτι χ αυοι του προεσαν ηχου
αφηρημεναι κεναι καθαπερ εν δεσμοιηριω, του κρ-
σιν προσδοκωντες ενανη, ουτα δε δηπου, χ οι των
αμαρτωλων ατροι πολαστοναι μη εν μερδς, επα δε
ας ενανη του πολασιν επεπλοκασιν. λυπη αρ-
η του ως μεσος καταξομαρι εναι φισαντες, η σινδωτος
αιχμηλο χ βασανον, η μελαμνον, η συρκαδομιον η σελος,
η φοθον η αδηλιαν τ μεκρονος, η και μόνου αναβολη
σθαιας θεωριας, κατ αναλογιαν των περ ημεμενησαν
αυοις δυρογαλα αυ ημεν ουτω τε φρονουλες η
ηροντες. πυρ δε σωματικον ασωματες ψυχας κατα-
ξεν τε η καθαυαν, ετ αν εποιμεν ορας, η εποντες
παραινοσητα, μη δυχεραιναν ημιν εμη εδωιας πα-
ραδοχ.

παραδεχόμεθα ταχα δὲ κ' ἤσκησθε, ἀλληγορικῶς
 αὐτοῖς ἔρηκεναι τὸ πῦρ, ἢ οἰκονομικῶς, πρὸς χράαν
 τὸ τῆς καίου κ' τῶν ἀποδόντων ὡ φέρεται. ταύτας
 γὰρ τὰς αἰτίας ἀποδιδόναι τοῖς καινοτέροις τε κ'
 αἰθετοῖς δογμασι κ' τῆ γραφῆ μὴ ὁμολογημένοις
 εἰσθαμεν. διὰ δὲ ταῦτα κ' τὰς ὑπὲρ τῶν κεκοιμη-
 μένων δοχῶν αἰς τὴ ἐκκλησίαν παρὰ τῶν ἀποστόλων
 αὐτῶν κ' τῶν πατέρων ἐκ δεξ' αμεψὴ ποιήται, ἐν τῇ
 τῆ μυστικῆς ἑνοίας κ' ἐν ἄλλαισι τοῖς τελεταῖς, κατὰ
 διαφορῶν καρδῶν γνησιμῶν ὑπὲρ πάντων ὁμοίως
 ποιούμεθα τῶν ἐν τῇ πίστι κεκοιμημένων, κ' πᾶσιν
 αὐταῖς συνελθὲν τὴ συνδυστάσαν φωνῆν, κ' πρὸς ἀ-
 παντας διαβαίναν τὴ ἀπ' αὐτῶν διύαμιν κ' ὡ φέρεται.
 ὡς μὲν ἀμαρτωλῶν κ' ἐν τῷ ἄδῃ κατακείμενοις
 ἵνα μετὰς τῆς ἀνάστασης τύχωσιν, αἱ καὶ μὴ τέλει
 ἀπαλλαγῆς. κ' τὸ φησιν ὁ μέγας βασιλεὺς ἐν ταῖς
 αἰς τὴν πέντηκοστὴν ἀναγινωσκόμεναις βουχαῖς ταύ-
 τα κατὰ ῥῆμα γράφον. ὁ κ' ἐν ταῖς τῆ πνευματικῆς
 ἐσθῆτι κ' σάλιριδι, ἰλασμοῦ μὲν ἐκείνης ὑπὲρ τῶν κ'
 καλεχομένων ἐν ἄδῃ κατακείμεναις δεχόμεναι, μετὰ τῆς
 δὲ παρέχον ἡμῖν ἐλπίδας, ἀνοσιν καλεχομένων τῶν κ'
 καλεχόντων αὐτοῖς ἀναρῶν, κ' παρὰ φύλῃ παρὰ σου
 κατὰ περίπατον κ' θανασίον ἰδὲν κ' ὑπὲρ τῶν
 δεχόμεθα, ὅπως κ' ὑπὲρ ἀσθενῶν ἰδὲν ἕως
 μενοὶ ἰσοκατάστατον. ὡς ἡ μετὰ τῆς θεοῦ
 φανερῶν ἴδων, ἐκ τῆς χάριτος τῶν ἀσθενῶν μετὰ τῆς
 ταῖς βουχαῖς. κ' ὁ μέγας προφητὴς ὁ διάλογος, ὡς φη-
 σι τὸν βασιλεὺς Τροϊανόν. ἀλλ' ἢ τὸ θεὸν ἐκκλησίαν

τον μεν υμωτων υδαμων διαπερδεται. τοις δεν πικρα
 κοινοιμενοις απασιν, και αμαρτωλοισι, εν δεξ-
 αιταται παρα θεου τω ανθειν, κ κοινη, κ ιδια
 υπηρ αυτων δοχομενη, κ εστο δηλον μεν εξ εξ
 αυτης τ περιληπτικης φωνης. παντων γαρ φησι,
 των εν πιστι κοινοιμενων. δηλον δε εκ των απο-
 εκλεθειμενων, ο μεγαλο βασιλευ του φωναν. δηλον
 δε κ εξ αυ φησιν ο μακαριος Ιωαννης χρυσοστο-
 μος εν τοις εις το κατω Ιωαννη διαλεγμενον εξηγη-
 11 λικου, εν ομιλια ξβ. ει μεν αμαρτωλος ο τεθνη-
 21 κωσ, κ πολλα τα θεω προσερχομαι, δε διακριαν.
 31 μαλλον δε εδδ διακριαν μονον. ετο γαρ εδδ οφελος
 41 εαυτω, αλλα ποιειν τα δωαμενα ινα παραμθιαν αυ-
 51 τω δωαι. ελεημοσυιας κ προσφορας, κ αυτης εγρη-
 61 εξηγησα τις προς Κορινθιους πρωτης, ομιλια κατω Ιω-
 71 αδε φησιν. ει αμαρτωλος απηλθε, κ δια ετο δε χαρι-
 81 ρειν, οτι ανεκοπη τα αμαρτηματα, κ προσεθηκο
 91 τη κακια, κ βοηθη ανωσιν οιον τε αυη. κ μελα λινε
 101 τι τοινω αλγος. τι δε θρηως οποτε ποσωνου δυνα-
 11 τον συγνωμη σωαισργαζην, δε απεθονη. κ εν
 121 τη προς φιλιπποιδς αυτης. ει εδδως φησι, συγ-
 131 κωλα καιτοι τοις απεθουσι τα εαυτων, ποσο με μα-
 141 λον σε τον πιστον συμπαραπειλαι, δε τα πιστα τα
 151 οικτα, αλλ ινα μεζονα υτω περιβαλεις τω δεξαν.
 161 κ ει μεν αμαρτωλος ο τεθνηκωσ η, ινα λυσις τα
 171 αμαρτηματα. ει δε δικαιος, ινα προσθηκη μελαι μελι.
 181 κ ανιδωστος. κ ωδε προλιωκατε ρηλον, ος εκ
 19

τῆς βίβλου τῶν Μακκαβαίων, οἷα δὴ ἐκείθεν δεδη-
 λογημένα καλὸν εἶναι ἡσυχαστικῶδες, τὸ ὑπὲρ τῶν ἀπο-
 θανόντων ὀχθαλαί, ὅπως ἀνὰ τὸν ἀμαρτηρῶν ἀπολυ-
 θῶσι, δηλονότι ὅτι ὑπὲρ ἀσθενούντων ἁμαρτηρῶν καὶ
 δουλοπαρουσίαν τὸν ὀχθασμὸς ἐκείνος καὶ ἡ θυσία γε-
 γνήσεται. Ἰσθὸς γὰρ φησὶν ὁ Μακκαβαίος, ἰδὼν τὸν ὕ-
 π᾿ αὐτῶν λαὸν τεθναλωμένον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύτων, ἡ
 ἐρθνησας αὐτῶν τοὺς κόλπους καὶ εἶδον θυρῶν ἐπι-
 δόξα, θυσιῶν καὶ ἰλασμῶν ἀνὰ τὰ ὑπὲρ ἑκάστου αὐτῶν
 τὸ θεὸν προσενέγκον. εἰ οὖν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἰσχυροῖς
 αἰετὶ ἐκκλησίας ὀχθαί καὶ δεισιεῖς, ἢ πολὺ τὸ κέρδος αὐ-
 τοῖς καὶ ἄλλοις συνωφεροῦσιν, ἅτε δὴ μή ποτε καλοκαρρι-
 μενοῖς, καὶ μὴ διὰ τῆς ἰσχυρίας διὰ τῆς ἀμαρτηρίας, καὶ
 τῶν κόλασιν ἐμπεσοῦσι. πολλὰ μάλλον ὑπὲρ τῶν μέσων
 γινόμενα τὰ μετὰ αὐτοῖς ὀνήσοι, καὶ ἢ τὰ τῶν δι-
 καίων ἀποκαταστήσοι κήρυξ ἀνὰ ἐλάχιστα ἢ καὶ κέρφα
 τὰ ἀμαρτηρῶν, ἢ τῶν γῶν, εἰ οἷς εἰσι μέγαν λαὸν ἰσχυ-
 ροῖσι τῶν θυρῶν, καὶ πρὸς ἐλπίδας ἐπιπέσοι χρι-
 στοτέρας. ὅτι δὲ καὶ πρὸς τῶν δικαίων τε καὶ δεισιεῖς βί-
 οσάντας ἢ τῶν θυρῶν τῶν καὶ μάλιστα τῆς μυστηρί-
 οσίας δυνάμεις διαβαίνε, ἅτε καὶ αὐτοῖς ἀλλοφύτων
 λαῶν, καὶ διὰ πρὸς τῶν ἀγαθῶν ἐπίδοσιν ἀπὸ προσλαμβάνον-
 τας, καὶ μή ποτε ἰσχυρίας τῆς μακαριστοῦτος ἀπολαύσεως, δη-
 λον ἔξ αὐτῶν ὁ Θεὸς φαίνεται Διονύσιος ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ τῶν
 ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν κερκομημένων μυστηρίων τὸν ἰσχυρῶν
 φησὶν ἔξ αὐτῶν παρὰ Θεοῦ τοῖς δεισιεῖς βιώσασιν, διὰ

ἄφρονητοδ. Τί ἐν τῷ δόξαν λαύλω παρ' ὀδνός
 τῶν διδασκαλῶν παρ' ἡλιφέναι χροβίλον ἡμῶν ἐκ
 τῶν τῶ μεγάλῳ βασιλῆς ῥημάλων θαυμασιῶς ἀγα-
 στωίσαται τῶν τῶ διαχυρίζεσθε. ὅς διχόμεθός αἰ-
 τῶ παρὰ οὐδὲ, ἵνα λαὸς τῶν θαυόλων ψυχὰς ἐκ το-
 πῶν ἀναψύξεσος ἀγαθὴν ἀξιόσῃ. ἡ τῶ κέξιν λαύ-
 τῶ σημαίναν φασθε, ὅτι πμοσρίαν τῆ δια πυρός πυ-
 χουλαί αἱ ψυχαί. αἰς εἰς ἐναυθίαν καλῆσσαν ἀγαθῶν ἰ-
 χελῶδ. θαυμάζαν οὖν ἡμῶν ἔπασιν, ὅτι ὁ μηδαμῶν τῶν
 εὐαλῶ λόγον, ἡ τῶν θεχῶν ὁ ἀμῶς εἶπε, μηδὲ ἐδῆλο-
 σεν, ὅτι ἐκ πυρός καθαροῦ, τῶς τοιαύτας ἀνασταί θυσίαι
 ψυχὰς, ἡμῶς ἐκ τῶ κέξεσος λαύτης θηράτε, ἡ τοιαύ-
 τῶ εἶναι αὐλὸν διάνοιαν αἰεσθε. καθαπέσων εἰ μὴ εἶ
 ἀλλης ἴνὸς ἀνέσσεσ ἡ ἀπαλλαγῆς δυσχερόν, ἡ κέξις
 ἡδύβαλο κεφαλαί. Καί τοι μετὰ David κελόντος, ἀνέσ
 μοί ἵνα ἀναψύξεο πρὸ τῶ με ἀπέλθῶν. ὁ πυρὶ και-
 σμεθῶ πάντως. ἀλλὰ διαφοροῖς θλίψεσιν ὁμιλοῦντος.
 Περὶ δὲ τῶ Νύσσης Γρηγορίῳ λαύων θαυμάζεσθε
 βαρῶ ἡ πικροῦν ἡ γαστε, ἡ οἰαυτῶ ἡμῶς ἐχρησέναι δὲ
 εἶναι, αὐς εἶπῶν τῶ ἀχει θῆσας παρασφραδῆλος, ἄτε ἀν-
 θροπῶδ. ἡ λημαινέσται τῶσι τοῖς δόγμασι ἡ λαῖς γραφῶν
 ἀπάσους τῶν λόγον τῶτον νομίζεσθε. πρὸς δὴ λαύλα.
 φημῶ, ὅτι τῶ κῶ διαφερόν τὰ ὑπὸ τῶν καρονικῶν εἶ-
 ρημῆν ἀγραφῶν, ἡ εἰ ἐκ ἀλλοσίᾳ παραδεδομῆν, τῶν ὑπὸ
 εἰσαπῶ τῶν διδασκαλῶν ἰδίᾳ συλλεγραμμεθῶν ἡ καὶ
 διδαμμεθῶν. εἰ ἵνα μεθῶ γὰρ ὡς θεοπαρὰ θῶλα πιαθῶν ἡ
 ἡ συμφορῶν ἀλλήλοῖς ὁφθαλμοῦ, εἰ ἵνα δοκῶσι δια-
 φωνῶν λαύλα δὲ δὲ ἐξ ἀναγκῆς πιαθῶν, ὅδ' ἀνεξέλατος

ὁ δὲ ναυτὸν ἀκριβέως διήμαρτον. ὁ πού γε καὶ ὄχι συν-
 δος ἢ ἐν Νεοκαισαρίᾳ, μετὰ τὸν ἄλλον καὶ βασιλέα τὸν
 μαρτυροῦν τὸν Ἐφρασίαν ἐπίσκοπον ἡγεμόνα πρὸς τὴν
 ἀποστολικὴν ῥήλον ἀγνοήσασα φαίνεται. ὡς χρησαμένη,
 κανόνα ἐξέθετο. ὡς δὲ τὸ κανόνος ἀρχὴν καταγράψαι
 ἢ τῶν δικαστικῶν ἐκτὸς συνόδου, ὡς ἀδὲ περὶ αὐτῶν
 φησὶν ἐν τῷ κανόνι 19^ω ἐπειδὴ ἢ τῶν πρῶτον δι-
 κλος ἐπὶ διακόνους ἡσὸ τῶν ἀποστολῶν καταγράψαι
 παραδίδωσιν, οἱ δὲ τῆς κατὰ Νεοκαισαρίαν συνόδου, ἐν
 τοῖς ἐκθέσει παρ' αὐτῶν κανόσι σαφῶς διεξήλθον, ὅτι
 διακονοὶ ἐπὶ ὁφείλουσιν εἶναι κατὰ τὸν κανόνα, καὶ
 πάλιν μετὰ τὴν πόλιν εἶναι, παιδείῃ δὲ ἐκ τῆς βίβλου τῶν
 πρῶτον, ἡμεῖς τῷ ἀποστολικῷ ῥήλω τὸν νόμον ἐφαρμό-
 σαντες τῶν πατρῶων, εὐρομεθ' ὡς ὁ λόγος αὐτοῖς, ὅτι περὶ
 τῶν ἐν μυστηρίοις διακονηθῶσιν ἀνδρῶν τῷ, ἀλλὰ περὶ
 τῆς ἐν ταῖς χερσὶ τῶν γραπτῶν ὑποθέσεως. ὅτι δὲ αἱ
 κοινικαὶ καὶ μοναχικαὶ τὸ ἀδιατάκτον εἶσι, μαρτυ-
 ρεῖ καὶ ὁ μακάριος Ἀνδρέας ἐν οἷς πρὸς ἱερόνυμον
 γραφῶν, μοναχὶς ἡσὸ τῶν λαῖς λαομεθ' αἱς κοινικαῖς
 τῶν γραφῶν βίβλοισι τῶν τῶν ἀποδιδόναι μεμαθῆσασα τῶν
 τῶν ὡς ἐκεῖνα πεινῆσαι τῶν ἐκείνας συγγραφα-
 μῶν θεοβαίως πιστῶν, τῶς δ' ἄλλους οὕτως ἀναγνῶ-
 σασα, ὡς τὸ καὶ ὁποῦσιν ἀμωσῶν ἢ διδασκαλία δι-
 κωσῶν, μὴ διὰ τὸ ἀληθῆς νομίσαν, ὅτι οὕτως ἐκεῖνοι
 ἔγραψαν, ἢ ἐνόμισαν. καὶ ἐν τῇ πρὸς Φορβανίου αὐτῆς ἐ-
 πιστολῇ. ἡ δὲ τὰς ἀντιφωνοῦσιν διαλέξασα καὶ καθολικῶν
 τῶν ἀνδρῶν ὡς καὶ περὶ βόητοι, ὡς ὡς τῶν κανονικῶν

αφανισμός μετ' εὐχρονος γίνεται, καὶ τὸ μετ' οὐ μέλα "

 χόρνοι, ὡ φέρεται δὲ εἰς ἀπὸ ἰσίων καθαρομεθ' καθαρο "

 γὰρ εἰ ἀληθεύει ὕψος τῶ χρυσῷ καλαμικχάσις, τῆ δια "

 τὸ πυρὸς δαπάνη ἰὸ ἀλλοτριόν τε καὶ ἀποθνήσκον, οἱ θεράπων "

 λαι τὸ χρυσὸ καλαναδούσας, πάνιν ἐπαναδοί πρὸς τὴν "

 καλὰ φύσιν λαμπρόνα τὴν προημιότεραν ὕψω, ἔκ ἀπο "

 νος μετ' οὐ γίνεται διάκρισις, χρόνος ἰὸ πυρὸς τῆ ἀναλω "

 τικῆ δυνάμει τὸ νότον ἐξαφανίζοντες. τὰ μὲν ἀλλὰ θερά "

 πρ' αἰεὶς εἶσι τὸ χρυσὸ, τὸ ἐλαστικῶν παρ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ λυ "

 μῆν τὸ καλὸν ἐκκαμῆσον, καλὰ λὸν αὐλὸν τρόπον, θανάτ "

 καὶ φθορὰς καὶ σκοτῶς, καὶ εἰ τις κακίας ἐργονοῦ τὰ θεράτ "

 τὸ κακὸ περιφένλον, ὁ προσεχισμὸς τ' ἰθιῶς δυνάμεως "

 πυρὸς δὲ τὴν ἀφανισμὸν τὸ παρὰ φύσιν ἀπερρασιμῶς, "

 θεράτῃ τῆ καθαροτῆ τὴν φύσιν καὶν εἰσόνος ἢ διακρι "

 σις ἢ. ἔκ αὐτῶ δ' ἀν' παρ' αὐτῶ ἰὸ ἀν' ἐκκαμῆσον, μετ' εἶναι δι "

 καιὸν τε καὶ σκῆμα τὸ γρηνοῦ ἀμφιβάλλου, εἰπερ' εἰς "

 αἰσθησι τ' εὐφρασιῶς εἶσιν. νῦν γὰρ καθαροτῆ ἐπὶ θε "

 θεράτῃ λαμνομεθ' οὐ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ "

 θεράτῃ οὐ, τῆ οὐδὴν τῆς λουῆς δριμυτομέθ' οὐ, εἰ δὲ "

 τὸ ὑμαίναν δια τὸ τὸ προσεχισμὸν, καὶ ἢ ἢς καλὰ οὐσας "

 ἀγνηδὸν παρέχου, χόρην εἰσόνου τοῖς τὴν θεράτῃ "

 ἐπ' αὐλὸν ἐνέργησας, καλὰ τὸν αὐλὸν τρόπον, λαῖς μαχρῶς "

 περιδοῖς ἐξαίρετῶς ἰὸ κακὸ τ' φθορῶς ἰὸ νῦν αὐ "

 τοῖς καλαμικχάσις καὶ συμφένλος, ἐπὶ δὲ ἢ εἰς τὸ ἀρ "

 χαιὸν ἀποκαλιῶσας τῶν νῦν ἐν κακίᾳ καμῆσον ἰὸ "

 νηλαι, ὁμοφρονος θυχαριστῆ παρὰ καὶ εἰς τῆς γαί "

 σπῆος καὶ τῶν ἐν τῆ καθαροτῆ κακαδομέθ' οὐ, καὶ τῶν με "

 δὲ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ δεινῶν κακαδομέθ' οὐ. ἐν δὲ τῶν "

περί των χειρομηθῶν αὐτῆς περί πάσης κακίας τὸν
» λόγον ποιούμενος, τοιάδε φησίν. ὡς αὐτῶν ἡ ἐξέδοια μέτη
» τῆ φύσεως, καὶ τὸ κακὸν ἀπεπένοιο, λαύτω θεῶν ἢ σοφία τῶ
» θεοῦ τὴν ἐπίνοιαν, τὸ εἶσαι τὸν ἀνθρώπου ἐν οἷς ἡ δό-
» λῆθη γενέσθαι, ἵνα γνοσόμενος τὸν κακῶν ὧν ἐπέθυ-
» κενσε, καὶ τῆ πάρα μαθῶν, οἷα ἀνθ' οἷον σιωνηλάξωλο,
» παλιυδρομένη δια τῆς ἐπιθυμίας αὐτέξδοιας πρὸς τὴν
» πρὸς τὴν μακαρίω ἡμεῖς. ἄπαν τὸ ἐμπυθέ τε καὶ ἄλογον,
» ὡσπερ ἡμεῖς ἀφθὸς ἀποσθούσας τ' φύσεως, ἡλοι καλὰ τὴν
» παρόδον ζῶν δια προσοχῆς τε καὶ φιλοσοφίας ἐκκαθα-
» ρῆς, ἢ μετὰ τὴν ἐνθευδε μελαναίτασιν, δια τῆς τῶ καθα-
» σίδ πορὰς χωνύσας. καὶ μετὰ ὀλίγα. τίτος ἐμβολοδίου
» καλὰ τὸν ἦδε βίον ἀνθρώπου τῆ αὐτέξδοια κινῆσι, ἢ
» μὴ διακρίνῃ τὸ ἄλογο τὸ ἴδιον, καὶ πρὸς εἰκόλον βλεπῆ δια
» πάσης ἀσπιόλερας ζῶης, καθαροῦ τῆς ἐμμυχθῆσας κα-
» κίας τὸν παρόντα βίον ποιήσεται, κρατὸν δια τὸ λόγῳ τῆς
» ἀλογίας. ἢ δε πρὸς τὴν ἄλογον τὸν παθῶν ἐπιχλιθῆ
» ροστίω, τὸ τῶν ἄλογον δέσμω σιωνηλάξωλο χρῆσάμενος πρὸς
» τὴν παθῆ, ἄλλως μετὰ βλῆθησεται πρὸς τὸ χρετίον, μετὰ
» τὴν ἐκ τῶ σωματιος ἐξοδον, γνῶς τῆς ἀρετῆς τὸ πρὸς τὴν
» κακίαν διάφορον, ἐν τῶ μὴ δύνασται μετὰ χωνύ τ' θεῶν
» λος, μὴ τῶ καθαροῦ πορὰς, τὸν ἐνοῦτα τῆ ψυχῆ ρύπου
» ἀποκαθάραντος. τὰυτὰ εἶναι ἀ τὴν τῶ σωματιος χρετίαν ἀ-
» ναγκάσαν ἡμῶ ἐποίησε. δι' οὐ λό τε αὐτέξδοιον βλεπῆται
» καὶ ἢ πρὸς τὸ ἀγαθὸν παθῶν ἐπανάδος ἢ κακῶν εἶσαι. ἀλλὰ
» τῆ περιδοικῆ λαύτη ἀκοχῶ διά, δι' αὐτῶ γινέσθαι ἡμῶν ἢ
» πρὸς τὸ χρετίον ἐπιπῆ, τὸν μετὰ ἐπιπῶν ἡδη δια τῆς ἐν
» σαρκί ζῶης τὸν πρὸς μετὰ κακῶν ἐν ἀπαθῆ κακῶν πορῶτων
» βίον. οἷους γενέσθαι τῆς παλιυρχας τε καὶ πρὸ φησας ἀκῶμεν

ἀδόκητο ἤτοι σὺν αὐτοῖς ἢ καὶ μετ' αὐτῶν δι' ἀρετῆς ἢ
 χριστοσοφίας ἀναδραμόντας ἐπὶ τὸ τέλος. μαθητὰς ἢ
 λέγει καὶ ἀποστολὰς καὶ μαρτύρους καὶ πάντας τοὺς ἐν-
 ἀρετῶν ζῶντες πρὸς τὸ ὑλικὸν τελειώσας βίου. οἱ καὶ ἔ-
 λατῶδες ὡσεὶ τὸ ἀριθμῶν τῶν πληθῶν τῶν πρὸς τὸ χ-
 ριστὸν ἀποβροῦντων, ἃ δὲν ἦτον τὸ δυνατὸν εἶναι διὰ
 σοφίης τοῦ ἀρετῶν καλοῦθῶσαι μαρτυροῦν. τῶν δὲ κοι-
 πῶν διατῆς εἰς ὑπερόν ἀγωγῆς, ἐν τῷ καθαρισμῷ τῆς
 ἀποβαλλόντων τῶν πρὸς τὸ ὑλικὸν προσπαθειῶν, καὶ
 πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς ἀποκληρονομήσαν τῆ φύσιν χρεῖν, καὶ
 διὰ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμίας ἐκδοσίας ἐπανοῦντων. ἢ
 καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν πρὸ αἰῶνος ἀναρπαζομένων νηπι-
 ῶν αὐτῶν. τὸ μὲν δυνατὸν, καὶ τὸν πρὸς τὸ τοῦ με-
 τρον τῆς πονηρίας ἐλάσαντα χρόνον τοὶ μακροὶ ἢ
 περιόδοις διὰ τῆς αἰωνίας καθαρότητος, πάντων ἀγαθῶν ἢ
 τῶν ὁμοιογενῶν πλεονεκτημάτων, πάντων πρὸς ἡδονὴν πάν-
 τως, τὸ πρὸς τὸν θεῖον δυνατὸν βλέποντι. ταῦτα μὲν ἢ
 οὐκ εἶπε περὶ πάντων ἀμαρτίας ὁμοίως, καὶ περὶ πάντων ἀ-
 μαρτωλῶν ἢ καὶ ἀσέβων, καὶ αὐτῶν τῶν δαμνούντων εἰρη-
 ναί, καὶ τυφλῶ φασὶν ἴδον. ὅτι δὲ μετὰ τὴν ἀνάστασιν
 καὶ τὴν κρίσιν τὸν ἰσχυρὸν ἐσοῦναι καὶ διὰ πυρὸς κά-
 θαρσιν, ἴδοντες ἐξ ὧν ἐν τῷ αὐτῷ περὶ τῶν νηπιῶν λό-
 γοι φασὶν ἄρα καὶ ἐν τῇ ψυχῇ τῷ χριστῷ παραστήσει ἢ
 μετὰ τῶν ἄλλων ἢ δὴ μὲν. ὑπερῶς τῶν ἑβδικομεθῶν ἢ
 τῶν κρίσιν, λήθηται τῶν κατ' ἀξίαν ἀνὴρ ὄσιν, ἢ πυρὶ ἢ
 καθαιρέσει κατὰ τὰς θραυτικὰς φωνὰς, ἢ τῆς ἁπλοῦς
 τῆς ὁδοῦ σιωπῆς ψυχῶν. Τί κοινὸν τοῖς ἰσχυροῖς
 λόγοις, εἰπέ μοι, καὶ τῶν παρ' ὑμῶν ἀπογορευτῶν κυβερητῶν;

πάντας μὲν γὰρ οὗτος ἀμαρτάνων, καὶ πῶσον ἀμαρ-
τῶν, ὁμοίως διὰ τὸ πῦρος ἐξάνθ' καθαίρει. τίνας δὲ
ὕψος οὐκ ἀφρότεροι, καὶ ἐπὶ τινῶν ὅσοι μὴ πᾶσι
πᾶσι μοχθηροὶ, καθαίρει δὲ καὶ ἐξέλε. καὶ ὁ μὲν μετὰ τὴν
ἐξέλεσιαν κρίσιν. ὕψος δὲ αὐτὴ μετὰ τὴν ἀπα-
λαγῆν τὸ σῶμα. ἀλλ' ὁ κατὰ πόδην, ὁ πᾶσι
πᾶσι τοῖς τοῖς τοῖς λόγοις, ἀλλ' ἢ νόθους ἀλλοῦ νο-
μίζοντες, ἢ καὶ γνησίους ὄντας, ὡς λαὸς γραφαῖς ἐναντίας,
καὶ τοῖς κοινῶν δόγμασι, ὁ παραδεχόμενοι, ταῦτα μετὰ
οὐκ ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ἐξέλεσι κατὰ τὴν ἀπα-
λαγῆν τὸν ἀμῶν δοκῶν σοφοῦντων, ὡς τοῖς ὡρε-
νιστοῖς συμφερόμενοι δόγμασι. τὴν δ' ὑπὲρ τῶν ἀπο-
λογῶν καὶ ἡμεῖς ἀν' εἴητε δίκαιοι συμπεράν, εἰ τινα
καὶ ἄλλαν ἐπινοῶσαι δυνήσθητε. δίκαιοι γὰρ ἐπὶ τῇ
καὶ κοινῶν ὑπάρχει διδάσκοντες, ὅπως τε εἰς τὴν ταύτην
ἐνέπεσε δόξαν, καὶ ὅπως ὁ κατὰ τῆς εἰς ἀπεδοκιμασθῆναι
συνόδου τὰ τὰ συγκράματα, καὶ πῦρ παρεδόθη. τὸ
γὰρ μετὰ τὴν σύνοδον ταύτην αὐτὴ γένηται λέγειν ὑπὲρ
ἀλλοῦ τὸν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλου τὸ χάριν, ἑσθλῶν ἀλλοῦ καὶ κο-
μῶν περίττον. ἀλλὰ μὲν ὁ ἀναγκαῖον ἄλλοις, ὅτι
τοιαύτην ὅπως ἔχουσιν δόξαν, διὰ τὸ ἀφανισθῆναι
τὰ τὰ συγκράματα, καὶ πῦρ δοθῆναι. τὸ γὰρ δὲ
τὰ ὡρενιστοῖς ἔπαθε πάντα καὶ δῆλον ἐξ ἡμῶν ἡμεῖς
αὐτὸ φιλοκαλίας, ἡμῶν ἐξέχει μὲν καὶ οὐκ ἐστὶν παρὰ
Γρηγορίου τὸ θεολόγος, οὐκ τὰ μετὰ φιλοπονησῶντος
Βασίλειος. πληρῶς δὲ τῶν τοῖς ἐπὶ φωνῶν καὶ δόγμα-
των, διὰ τὸ ἀφροσύνησιμον εἶναι τὸ τε τὴν δόξαν, ἢ τὸ
ἡμῶν εἶρηται πρότερον. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἄμῶν Μαξιμῶς ἐπι-
νοῶν παραμυθίαν, τὴν τοιαύτην τῆς ἀποκαταστάσεως δόξῃ,
τῇ

τὸ θαυμαστὸν Γρηγορίῳ, ἐκτίσθημεθα μετὰ ἡμῶν ὁμοει-
 ρας· κρίνατε δὲ ὑμᾶς εἰ ἰκανὴ πρὸς ἰσραηλῆσαν ἐστὶ
 τῶν λοιπῶν τὰ ἔργα τούτων λόγων. Ἰσὺς ἔπειτα κατα-
 σὰς οἶδεν ἢ ἐκκλησία, φησί· μίαν μετὰ τῷ ἐκαστῷ, κατὰ
 τὸν τ' ἀρετῆς ἔργον, ἐν ἢ ἀποκαθίσταται, τὸν ἐπ' αὐτῷ λό-
 γον, τῆς ἀρετῆς ἐκπληρώσας· ἰδοὺ τὴν δὲ τῆς
 ὁλοῦ φύσεως ἐν τῇ ἀναστάσει εἰς ἀφθαρσίαν, καὶ ἀθα-
 ρασίαν ἀποκαθίστασιν. Ἰρίτω δὲ ἢ ἔχ' μαλιστα κατὰ
 κείνην εἰς τοῖς ἐαυτῷ λόγοις ὁ Νύκτος Γρηγορίου, τῶν
 τῶν ψυχικῶν δυνάμεων τῇ ἀμαρτίᾳ ὑποπέσασαν, εἰς ὅπου
 ἐκλιθῶσιν παλιν ἀποκαθίστασιν. διὰ γὰρ ὡσαύτῃ
 ὁλοῦ φύσιν ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν τ' σαρκῶς ἀφθαρσίαν
 χρόνον ἐλπίς ἰσχυροῦ ἀπολαβῆν, ὅπου τῆς παραπτώσεως
 τ' ψυχῆς δυνάμεως τῇ παραλάσει τῶν αἰώνων ἐπαυθῆν
 οὐκ ἐπέσθασιν αὐτῇ τ' κακίας μνήμας, ἢ πέρασασιν εἰς
 πάντας αἰώνας, ἢ μὴ ἀφθαρτοῦσιν τὰς εἰς τὸν Θεὸν ἐλ-
 θῆν τὸν μὴ ἄγονα-αφθαρ. καὶ οὕτω τῇ ἐπιγνώσει, ὅτι
 μετέξῃ τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύειν, καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκα-
 ταστῶσαι, καὶ δευτέρως τὸν δημιουργὸν ἀνάγειν τῆς ἀμαρτίας.
 Ταύτῃ εἰ μετὰ ἰκανῶς τῷ ἰσραηλῆσαν νομίζετε, κοινὸν αὖ
 εἶναι τὸ ἔργασιον. εἰ δὲ ἕτερον ἐπ' αὐτῇ ἐνδιηκῶν ἀκρι-
 βιστέραν, ξυμῶς φασιν ἐννοαλῖος. ὅτι γὰρ τοῖς ὡσαύτως
 εἶχε συμφωνῶν μαλλον, ἢ τοῖς δ' ὑμῶν ἰσχυροῦσι,
 παντὶ περὶ δὴλον ἐξ αὐτῶν τῶν ἀρημεθῶσαν ἐστὶ. θαυμαστὸν
 δὲ ἄξιον, εἰ ἀρχαῖαν πινὰ δόξαν τῆς ἐκκλησίας, καὶ μετῶ
 ἐνανθῶν δυοῖν, νομίζετε τῷ τῷ καθαροῦ πυρός, ὅτι με-
 οὐ πλάθει τῶν διδασκαλῶν καὶ γινώσκοντες, τὸ αἰώνιον
 πῦρ εἶδον, καὶ τὰς ἀπεράντες καλῶς ἀληθογορικῶς τῶν ἐξ-
 ἐλάθοντο, οὐκ μὴτε πῦρ ἐκ σαρκικῶν νομίζεσθαι, μὴτε

ἂ γὰρ προσκρούσαι θεῶν τοιαῦτα κώλασιν, τὸ αὐτὸ
 λυθάντος, καὶ καταλαγαῖς γενόμενης, καὶ τὸ αἰματόν,
 ὅπερ ἐστὶν ἡ κώλασις, ἐξ ἀνάγκης συνδιαλέγεται. οὕτως
 ὁ μὲν τεχνοῦς μετὰ συντριβῆς προσὸν ἐπέμβρος, ὁ
 ἀφ' ἑνὸς τῶν ἀμαρτιῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ δεδιχαρισμένος
 κατήλθε. ταυτὸν δὲ ἅπαν ὁδοποιὸς κώλαστος ἐπὶ δει-
 μένος. ὁ δὲ Μανασῆς ἐν τῇ παλαιᾷ ὁμοῦ τε προσὸν-
 ξαλο μετὰ ταπεινότητος καὶ συγχωρηστικῆς ἐπιχει-
 ρήσεως διαφύλακτος καὶ ἐν ὁμοκατάχολο πρὸς τὴν
 τοιαύτην ἐν ἀκαρπείᾳ μελετήσῃ θεῶν διωκτικῆς, καὶ τὴν ἐπι-
 βουλεύσαντα αὐτὸς ἀπέλαβεν. οἱ Νινευῖται δὲ μελαγχολοῦντες
 οὕτως ὁξέως, ὁμοκατάχολο ἀμαρτιῶν ἔχουσαν δηλονότι καὶ
 τὴν ἡπείκην ἡμωρῖαν ἐξέφυγον. ὁ δὲ ἐν τῷ θαλά-
 τεικῷ παρακολυπηὸς πρότερον τὴν τῶν ἀμαρτιῶν ἀφῆσιν κο-
 μισσόμενος, διότις ὡς ἐπομῆλυ αὐτῇ τὴν τὸ σωματικὸν ἀν-
 ὄρθωσιν προστάβει. καὶ τὸ καταλαγαῖς τὰς ἱστορίας
 ἀπάσας, ἐφ' οὗτω σαφῆ καὶ ὁμοκατάχολο πράγματι.
 καὶ τὸ ἀλλὰ πῶθεν ἦκε, τὴν τοιαύτην λαβόντες διαίτησιν,
 ὡς ἀναγκαῖον ἵνα καὶ καθολικῶς παρέθηκατε; τίς διαγ-
 γελιστὴς ἢ ἀποστόλος, ἢ τὸ ἐκκλησιαστικὸν διδάσκαλος τοι-
 οῦτον ἡ γράφηται πᾶσι; ποία πᾶσι ἔδοξε παραστήσασθαι;
 ὁ γὰρ δὲ τὸ David ἱκανόν, ὡς ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀμαρτίας,
 τῆς δὲ ἐπιμοιχθῆς καὶ φόνου τὸν δὲ γεννηθέντα μόνον ἀπέ-
 βάλετο. καὶ γὰρ δὲ κακῶς ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀμαρτίας ἡ-
 λθός. καὶ δηλονότι καὶ τὸ ποροφνητικόν ὅτι ἀπέβαλε χά-
 ρισμα μικρὰν δὲ τινα ποίνην ἔδωκεν, ἵσως καὶ δι' ἄλλας
 αἰτίας συγχωρηθῆσαν. ἀλλὰ καὶ τὰς τοιαύταις τῶν προ-

ορας αναπαρομησον νηπιων οι διδασκαλοι λεγουσιν.
ο γαρ οη μελλ αυτων γηουμφοος παυς, εκ ης αυτης ζωναι
κοος, οκ εξησε μονον, αλλα κη τω βασιλειαν του πα
τρος διδουεταλο. κ ουτος κυ Σολομων ο σοφωταλος. το
ουου εα εκουη γηουμφοον, καθολικωος αξιωου κ ολεαυ
εκ τω τω αφεσιν τ προκρτοεας ειναι μωνυς. τω
δε τημοριαν εξ αναγκης ο φωδαν επικαυαι, παντελας
απαλον τη κοινη ψηφω κ τη των πραγμωτων ουσω, κ
υ δε αυω αυτοις συμφωρονον. η γαρ η αφεσις της αυλας
ετιν, η τας εατ λωδη καλα τας ημελερας φωγας, αποδ
φωδωσα εν τη ψυχη μελα το προσχερτωσαι τω δημηωρω,
τι αυ ετι καθαυραι η κοτασις τ λωδης εκουης δια της
αφεστωος καθαρωσις, εη μεν γαρ καθαπαξ η αφεσις αυτω
τημοριας οκ λιθωυαλο καθαρωσιν εμποιων, εηεν αυ το ελο
γον το υμετωρος λογος. εη δ η πρωτη τε κ η μεγιστη κ η
λωτωτατη, δια το βασιλειωαλο των αμωρτωων αφεσις, η αυτη
κ παυλωος εατ ρωτω καθαρωσις κ τημοριας παυος απαλ
λαγη, τας η αναγκη, μη κη τω αφεσιν αυτω το δωσαυαι
καθαυραν εχων, αλλα τη τημορια μωνυ τω λογιεταυαι.
πρωο δε τοις ερημητωοις φωμω, οοο δ δ αλλωος τη ημελερα
δοξη συμβαλλωουσαι τα αναθεωραμωμωτα ρητω. το μεν
γαρ οη αυτων μακκαβαιωων ληφωον, οη ο περι μικρας τνωος
αμωρτωας, αλλα περι μεγιστης κ θωασιμω ο ιλαστωοιοο εχωνος,
υτωο των τωθεωτωων, κ η θωοια γηουονεν εηρωλαι. το δε
εωαυτελιτωον, οη τω ελωασημητωου κη αφετη οτωλαι, οτε
εν τω νωω αυτω, οτε εν τω μελωου, ο παντωος ες τω ημε
τωραν φωρα διανωσιν, οοο τω τ αφεστωος διδομωου, αλλ
εηδωο δηλωοι. οη τνωου μεν αμωρτωων εν αυτωα κοταωομωου
τηδων δε εν τω μελωου διω, των δε κ εν αμωρτωοις, η λωαυτη

παντοτασι

παντάπασιν αὐσύντακτος οὔσα καὶ ἀσυγχρόνητος, καὶ ἡ
 παροῦσι, καὶ τὰ μέλλοντα διὰ τὴν ἀπαράτητον δίκην
 ὑπέξει. Ἰσθὺν δὲ ἡμῖν ^{ἡμῶν} πρὸς τὸ μέγιστον τῆς κενώ-
 λελον τῶν ἀνομιμάτων, ὅτι ἐστὶν ἡ τὸ ἀπογορευθῆ-
 ναὶ δυνάμις. Ἰωάννης γὰρ μόνος ἐξῆπται χάριτον τοῖς γαλι-
 κοῖς διδασκαλοῖς ἡ τὸ καθαροῦ πυρὸς δοξα. ὁ τὸ μὴ
 οὐκ πολλὰν οὐλοῦν παρ' ἡμῖν τοῖς Γραικοῖς τῶν τῶν ἐ-
 ρῶν γραφῶν ἐξηγομένων ἀγίων ἀνθρώπων, ὧν ἐστὶ κεφα-
 λαῖον, Ἰωάννης ἀτὴν γλῶσσαν χρυσοῦς χάρις ἐστὶ τῶν τοῖ-
 αῦτῳ διανοίαν ἔλαβεν. ἡ δ' ἐξέλαβεν ἐκ τῆς ἀπογορευθῆ-
 φωνῆς τὸ παρ' ἡμῶν δοξαζόμενον καθαροῦ πυρὸς ἀπογο-
 ρηθῆναι. ἡ παρ' ἡμῖν φαίνεται. ἡ δὲ γὰρ τοιαύτη
 ἐρημώσαν τῶν ἡμετέρων λόγος παρεθήκατε. ἡ δὲ δὲ δια-
 φερῶς οἱ ἅγιοι τὰ ῥητὰ τῶν ἐξῆγομένων γραφῶν, καὶ
 τὸ ἀπογορευθῆναι ἐστὶν ἡ τὰς λέξεις μόνον ἐπὶ διαφορῶς
 ἐνοιαῖς χρυσοῦσι, καθάπερ ἡ ὑμετέρα σοφία, τῶν τῶν ἡμε-
 ρῶν λέξιν, καὶ τῶν τῶν πέρας παρεθήκατε. ἡ τὸ γὰρ τῶν γρα-
 φῶν ἐστὶν ἴδιον. ἀλλὰ καὶ νοημάτων οὐκ ὁμοίων
 ἐπὶ διαφορῶς πολλὰς καὶ τὰναντία μελαχρῖζοντες.
 ὡς ὅτι ὁ μέγιστος μακάριος Ἰωάννης ὁ χρυσοστόμος τῶν τῶν
 ἀποστολῶν οὐκ ἔλαβεν κατέδραν, ἀγίων λόγῶν μόνον συ-
 μαίναν ἐνόησε, καὶ τῶν τῶν οὐκ ἔλαβεν τῶν τῶν ἰσχυρῶν κριτῶν ἀν-
 τὸ καθαροῦ ἐξέδεξατο. ὅτι γὰρ φησὶ, συκαθέδουλαί ἀν-
 θρωποι τῶ πάντων κριτῆ καὶ θεῶ, ὅτι κρινῶν, ἀλλὰ καλα-
 κρινῶν ἀπείκως, ὡς ὅτι οἱ Νινυβίται καὶ ἡ βασίλισσα νότῶ, τῶ
 τῶν ἰσχυρῶν πονηρῶν γενεῶν. οἱ δὲ λοιποὶ διδασκαλοὶ, καὶ συ-
 καθέδρα τὸ δέσποτῶν χριστῶ, καὶ σιωπηλάτος τῶς ἀποστολῶν,
 καὶ δέχοντα καὶ καλῶν. ἀρ' ὅτι ἀνυμία ταῦτα δοκῶν, ἀλλ' ὅτι
 θαυμαστὸν, ὅτι ἐπὶ τινῶν ὑποθέσεων καὶ δογματῶν τῶν μὴ και-
 ρίων, πρὸς διαφορῶν ἕκαστος ἀπὸ τῶν διανοίαν. ὅτι τὸ τῶ-

ἡμῶν

μοῦ κρήναιος, ἢ τὸ δόξαι ὑποβαθῶν, ἢ τὸ καιροῦ ἢ
τῶν ἐκτετατῶν παραμύθων ἢ τῶν ἀπροσβέβητων δυναμῶν,
ἢ βελήστας ἀπειτῶν. οὕτω γινώσκω τὸ προκείμενον
ὡςτο ῥηθὲν, εἰκὸς μὲν εἶναι διαφορὰς δεξασθαι διανοίας. ὅτι
δὲ ἢ τὸ μακρὰν παρὰ Ἰωάννη τὸ χρυσοστόμῳ πάντων
εἶναι ἀκριβέστερα τε καὶ ἀληθεστέρα, ἢ ἀπὸ τῆς ἀξίας αὐτῶν
καὶ ὑπεροχῆς μόνον, ἀφ' ἧς αὐτῶν καὶ ὁμοίως ἀποστολὸς πάν-
τος ἐφάνη διομιμωθῆναι. ἢ δ' ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν συμφωνίας
τῶν παρ' ἡμῖν διδασκαλῶν ἰχυριζομένη. ἀλλὰ ἢ ὅτι μά-
λιστα πάντων οὗτος τῆ ἀποστολικῆς διανοίας καλὰ λατρεῖν καὶ
ἐφεξῆς ἀκολουθεῖν φαίνεται. καὶ δὲ κατ' ἐν τῶν ῥηθῶν ἀποστο-
λικῶν καὶ ἑρμηνεύων, ἀλλ' ἀναθεὶν καὶ ἐξ ἀρχῆς κατὰ τὸν
ἀποστολικὸν σκοπὸν, ὁλόκληρον καὶ συμφωνηθῆναι, ὅσοι
ἐν σάμα τῷ ἑρμηνεύειν ἀποδοῦν. εἶναι οὖν συνιδῆναι τὸ βε-
λομεθῆναι παρὶ, κατὰ τὸν δὲ μάλιστα τὸν ἀποστολικὸν σκο-
πὸν, καὶ τῷ ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν, ἀκριβέστερον εἶναι τῷ ἀπο-
στολικῷ ἑρμηνεύειν ταύτῃ, ἢ ἡμῶν ἀσάμωτον τὸ παρ' ἡμῶν
ληγομένης τε καὶ δοξαζομένης. οἱ γὰρ δὲ Κορινθιοὶ πρὸς οὓς
ἡ ἐπιστολή, παρὰ τοῦ καιροῦ τῆς ἀποστολῆς τὸ ἀποστολὸν πρὸς
ἀλλήλους ἀξιοίμοι, καὶ ὅμοιος ἄλλον διδασκαλῶν προβαλο-
μενοι, τῶν πλεονεξῶν τε καὶ σοφῶν τῶν ἐξουσιάζοντων λαμπρυνόμενοι.
καὶ γὰρ πολὺ τὸ κλέος ἐν τοῖς λοιποῖς ἔχον, καὶ σφοδρὰ εἶναι
αὐτοῖς ἐπιφάνεια, πρὸς μέγιστα διάστασιν ἐκ τῶν κατὰ
μακρὸν, καὶ φιλονεικίαν ἐξ ἡμῶν. καὶ διὰ τὸ τὸν λαβόντα
τῷ μνηστικῶν ἀντιλήμνων παρεῶσαν. ἢ δὲ καὶ τὸ τῶν
διδασκαλῶν εἶναι οὓς. ἐφ' οὓς μετὰ ἐπρόνοιαν, καὶ ἐπιμετῶν
περιπέλοισις ὁμοίως ἡμεῖς, τῆς διδασκαλικῆς ἀξίας ὁμοίως
αὐτῶν ἀντιλέγει, σύστημα ἔχον ἴσῳ αὐτῶν ἢ καὶ καταφρόνων.

ἢ τῆ

τῆ
ἀπό
παρ
εἰ
μὲν
δὲ
ἐμ
κα
πα
ἐξ
κα
μὲν
ἐξ
οἱ
οἱ
τῶ
κα
λα
λα
σα
πο
ἴδι
ἴδι
α
κα
δυνα
ἐξ
κα
μὲ
κα

τῆ ἕξου σοφία καὶ τὰ πρῶτα θαρρῶσιν. ταῦτα τοῦ κυρίου ὁ θεὸς
 ἀπόστολος διορθῶσαι ἐβλόμηνος. ἀπόστολον μὲν κοινῶς πρὸς
 πάντας ποιεῖται τὴν παραινέσιν, καὶ τὴν ἐπιτίμησιν, καὶ πα-
 ρεκαλὸν τὸ αὐτὸ λέγειν, καὶ μὴ ἕαν ἁγισματά, μηδὲ προσενέ-
 μην ἐαυτῶς ἄλλον ἄλλω τῶν διδασκάλων, οὓς ἀνανύμωσ
 ἀνελῶσαι ἐβλόμηνος, ἕκαστος ὑμῶν φησί, λέγει. Ἐγὼ μὲν ἵ-
 ἐμὲ Πάυλῳ, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ κηφᾶ, ἐγὼ δὲ χριστῷ. ἵ-
 καὶ τὸν χριστὸν τοῦτοι σωτάτηον, ἐν ἴσπεπικῶς, ὡς ἴθον ἁ-
 πάντας εἶναι μόνῳ χριστῷ, καὶ μηδένος ἄλλο προσονομα-
 ζῶσαι. μηδ' αὐτῶν τῶν κορυφαίων ἐν ἀποστολοῖς. ταῦτα ἵ-
 γὰρ φησί, μελέτημαλίσσα εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ, ἵνα ἐν ἡ-
 μῖν μάθῃτε τὸ μὴ ὑπερὸ ἰσχυραταί φρονεῖν. ἐπιλάτῳ τ'
 ἕξου σοφίας φρονεῖμα καθαίρει, καὶ ὡς αἰλιάν ἀντιῶ τῶν
 ἁγισμάτων ἐκβάλλει τ' ἐκκλησίας. κενώσων αὐτῶν τῶν
 ἁγισμάτων ὀνομαζῶν τὸ ταυρῶν τῷ χριστῷ, καὶ ἡμορρίαν παρὰ
 τῷ θεῷ, καὶ ἔτι τοῦτον. εἴτα τῶν τῶν διδασκάλων σὺνδε-
 λῶν, ὡς μικρὰ δυνάμειν ἐξ ἐβελίξαι. ἵς γὰρ ἔστι πά-
 λος, φησί. ἵς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἡ διάκονοι εἰς ἐγ' ἐπίσθῳ-
 σαθε. καὶ ἕκαστω, ὡς ὁ κύριος ἐδωκεν. ἐγὼ ἐφύλιθσα, ἁ-
 πολλῶς ἐπολιστῶν. ἀλλ' ὁ θεὸς ἠύξανέν. ὡς ἔτε ὁ φν-
 ῶθον εἰτί-τι, ἔτε ὁ πολίξων. ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός. ὁ φν-
 ῶθον δὲ καὶ ὁ πολίξων ἐν εἰσι. τὸ πάν εἰτί φησί τ' ἕξ-
 ας δυνάμειν. ἡμεῖς δὲ πάντες ἄνθρωποι ὄντες, ὀλίγα ἵνα
 καὶ μικρὰ σὺνδῶ φρονεῖν. ἔδεν ἄλλος ἄλλῳ πλέον ἐν ἴσπε-
 δυνάμειν. καὶ ταῦτα δὲ τὸν μισθὸν ἐπιτί τοῖς ἀπέχδεχόμενοι.
 ἕκαστος γὰρ φησί τὸν ἴδιον μισθὸν λαμβάνει κατὰ τὸν ἴδιον
 κόπον. μισθὸς ἵνας ἐν ταῦτα πρὸς διδασκάλους φησί. ἵνα
 μὴ μετὰ φρονεῖσιν, ὡς ἕτερον ὄντος τὸ δεσποτῶ καὶ μισθοδοτοῦ.
 καὶ ἐφεξῆς, τὰ περὶ τῶν πλείων δυχοῦς ἐκείνῳ διδασκάλου προ-

κοπιησιν αυτοις μενοισι. τοις δε εβλαχρον χα-
 λαμεν, ατιμον υλιω, κ' εδρησον, κ' εδ κατω θεμε-
 λια απαδδσαν εποικοδομησασιν. οιοσ τω ο πεπορνθη-
 κωσ εκεινος. και ετι διδασκαλος ειναι θελομενος, ε-
 μονον εδδσ μελωσ ε διδασκαλιασ δοθησεται, αλλα κ'
 το εργον αυτο ε διδασκαλιασ κατακαεν, ατε δη οα τοι-
 ετον συν ε φασηθον προξενον, ζημιασ εχι μιαλω με-
 νησεται προξενον. εδεν γαρ τοιετον εργον, ετε διδα-
 σκαλιασ τοιαιυτη το πυρ εκεινο υφισταται. αυλωσ γε μελω
 ο τοιετος διδασκαλος ε συνδιασθησεται, λα οικειω
 εργω. αλλα σο θυσεσαι, κ' παραμενα, κ' το χρητη πι-
 ραθησεται, κ' λογον υφειξει των πεπραμμεθων, κ' διω
 αιωνιον υποσθησεται δικλω, μηδεν το εργον ε διδασ-
 καλιασ εκεινος, ατε διασθησεταισ αναμεινωσ. ουτωσ γαρ
 φησι, σοθησεται, οωσ δια πυρωσ, το διω τοιαιω διω υλιω
 εμπιπρωσνλωσ κ' καλω καιονλωσ, κ' σοθησεται σωληριων
 αποκλιωσ χηρονω. θελιον γαρ τω αυλω, ει μη δε εγενω. κ'
 μη δε τωσ εωσθη τοιαιω διω υλιω επιφρωμενωσ. κ' εφε-
 ξησ εταυα, σοφωσ ηδη περι το πεπορνθηκωτοσ τον λογον
 ποιημενωσ. εχ οιδεατε οτι ναωσ θεου εστε; κ' το πνυω-
 μα το θεου οικω εν υμιν. ει τις τον ναον το θεου φθη-
 ρη, φθερασ τον ο θεωσ. ο γαρ ναωσ το θεου αγιωσ εστιν. κ'
 οιτινεσ εστε υμεισ. κ' επηδη σοφοσ τω εκεινοσ, κ' ετι
 το διδασκαεν ερρονω, οωσ ενλωθεν διω δικλω διασθεξομενωσ,
 σωνημενωσ εωθωσ εταυα, μηδωσ εαυλων εξ απαλατω.
 ειπισ δοκω σοφοσ ειναι εν υμιν ενλω αιωνιωστω, μαρωσ
 μηδωσ, ινα γενηται σοφοσ. η γαρ σοφια εσ κοσμου εσ

απο-
 μη
 δεσ-
 οι μα-
 κρο-
 εαυ-
 εριν.
 ατε
 εβλο
 πικτω
 επι-
 θων.
 τε-
 οω,
 κιασ
 ων
 κ'
 ασο-
 ποια
 λα
 κ' οωσ,
 λα
 εσ
 αν
 ε
 κω
 κωσιν

21 μορσία παρὰ θεῶν ἐστὶ. καὶ μελέξω διελευσὸν ὄλεθρον, πάντων
καταφυγικώτατα τῶ λόγῳ χρομένους, ἀνακαταστάσει
νεφῶς ἡθῆ τῶ ἀμαρτανίου χρομένιον ἐκείνου. καὶ οὐδέ τις
σφοδρῶς ἠδὲ καὶ τῶ ἀμαρτανίου τῶς ἐπ' αὐτῶν πεφουσιωμένων,
καὶ πρὸς τὸν λόγον ἀποδεδέχοντες μόνους, ἀλλ' ἐπὶ τῶ δυνάμει
22 αὐτῶ καὶ τῶ διάθεσιν οκοπομένους. καὶ γὰρ οὕτως. εἰς
23 μὴ ἐρχομένῳ δέ μοι πρὸς ὑμᾶς ἐφουσιώθησαν ἴνες. ἐλθε-
24 σμαι δὲ λατῶς εἶναι ὁ κύριος θελήσει καὶ γνώσομαι ὅτι
25 λόγον τῶν πεφουσιωμένων, ἀλλὰ τῶ δυνάμει. ὁ γὰρ ἐν λόγῳ
26 ἡ βασίλειά τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. τί θελήσει ἐν φάθει
27 εἶχθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνὴ καὶ ἰε πρὸς ἑαυτὸν. ὁ δὲ
28 ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ λοιπὴ πορνεία, ἢ τίς ἄρα ἐν
29 τοῖς ἔθνεσιν ὀνομαζόμεθα. ὡς τὸ γυναικῶνα τινὰ τὸ πάλος εἶναι.
30 καὶ ὑμᾶς πεφουσιωμένοι εἶτε, καὶ οὐκ ἔμελλον ἐπειθήσατε, ἵνα
31 ἐξαρτῆτε ἐκ μέσῳ ὑμῶν ὁ λόγος ἔργον κοίτης. θελήσει αὐτῶν τα
32 ποῖον ἔργον κατακατασταλεῖ ὡς τὸ εἶναι καὶ ποῖον ἀποδοῖον
διὰ τὸ πρὸς ἐκείνους κατασταλεῖ; εἰ μὲν οὖν μικροῦ καὶ μέσου
ἀμαρτανίου ἢ πορνεία, καὶ λοιπὴ πορνεία, καὶ ἄλλα ἢ τῶν
ἡμετέρων διδασκαλῶν ἐξήγησις, καὶ ἑστῶσθε τῶν ἀγαθῶν σο-
τηρίων, ὁ πεπορνθηκὼς ἐκείνους διδασκαλῶν. εἰ δὲ πρὸς ἐκείνους
μετὰ ὁ λόγος φανερῶς ἀποδεδέχεται, τὸ δ' ἔργον ἐκείνους καὶ τὸ ἀμαρ-
τανίου τῶν θανασίμων εἶτε ἢ τῶν ἀχρῶν ἐν τοῖς κακοῖς, καὶ
μὴ ἐν τοῖς ἔθνεσιν γινόμεθον ἐκείνους, τίς εἶτε λέπελαι λόγος,
μὴ τῶ χρυσοῦ ἀμαρτανίου ἐξήγησιν εἶναι τὸ κύριος καὶ σοτηρίων
νοθεῖται, τὸ τ' αὐτὸ κόνον, τὸ μὴ τὰ ἔργα σωδίασθαι ἔργα.
περὶ δὲ πᾶσαι δὲ ἐκείνους διαφθαρένους, καθάπερ ἀναλέων
ἵνα καὶ περὶ φλεγομένων τῶ χριτῆ των ὅλων παρατηρο-
μένων. σοχηματικῶν γὰρ μόνον ἐκείνους τὸ πῦρ, ἀλλ' ὅχι αὐτὸ
ἐκείνους, τὸ τοῖς ἀμαρτανίου ἀιωνίους ὑποδέξομεθα. καὶ ἴσχα
δι' αὐτῶ

δι' αὐτῶ
αὐτῶ
οἶον
καλυπ
εἶναι
τῶν
εἶτε
κυνε
ὁ τῶ
ἀλλὰ
ἐξή
νοία
ἀγαθ
τῶν
πῶ
καὶ
ἐν τῶ
πῶ
δὲ
μετ
δασ
ἀν
καὶ
γὰρ
οἶον
τῶ
λόγ
καὶ
τοῖς

δι' αὐτὸ ἔδοξε καὶ ὁ Δαβὶδ, φλογὶ φησὶ, κύνεσσιν ἐπὶ ἑσπέραις
 αὐτῶν, ἐπὶ τῇ περὶ φλέξει τε καὶ ἑσπέραις, καὶ δυσσύνεσσι τῆς
 οἴου εἰκὸς τῶν πυρκαϊῶν ἐργασθῆναι. ἀλλ' ἄγε εἰς αὐτὴν
 χαλινάτωσσι. καὶ Ἰησοῦς ἀποκρίσας ὁ θεολόγος δια-
 τέλλων αὐτὸ τὸ αἰωνὸν πυρὸς ἐκείνου ἐν τῷ περὶ τῶν βα-
 βυλωνίων λόγῳ, καὶ περὶ διαφορᾶς πνεύματος ἑξουσιασμένου, εἰ-
 ποτε ὁ φησὶ, πρὸ προσώπου κυρίου πορεύσασθαι, καὶ φλογὶς ἢ
 κύνεσσιν ἐπὶ ἑσπέραις αὐτῶν. εἴτε ἴσθαι ἐπὶ φοβερώτερον ἢ
 ὅτι τὸ ἀκοιμήτω σκοπῶν σιωπῆσαι, μὴ σβέννυμενον ἢ
 ἀλλὰ διακονίαν τοῖς πονηροῖς. τῆς κεραιῶν τῶν
 ἐξουσιασμένων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν ἀποστολικῶν δια-
 νοίας ἀποκρίσας, ὡς φανερώτατα δεδάκται, τοῖς μετὰ
 ἀγαθοῖς καὶ ἀριστοῖς ἔργοις, ἀδὲ τὸ χρυσὸν καὶ ἀργύρον καὶ
 τῶν λιμῶν χίτων νοθεύται, τὰ φανερὰ τὰ ἐν ἔργῳ καὶ
 πονηρὰ ἀνικητὶ δουραζομένη, διὰ ζύτων καὶ χορῶν καὶ
 καλαμῶν ἀνδρόμεθα. ὕλης πρὸς οἰκοδομῆν σιωπῆσαι
 εὐπρηστον δὲ τῷ πυρὶ διὰ τὸ διακονῆν σιωπῆσαι ἀ-
 παρασημασμένον. τοῦτο γὰρ ἐν τῷ ἀποστόλου σκοπῶν ἐν-
 δείξασθαι, τὸ μηδεμίαν ὄψιν εἶναι, μηδὲ μισθὸν, τὰ
 μετὰ κοινῶν ἔργων ἐπὶ τῷ τῷ χριστῷ θεμελιῶ τῷ δι-
 δασκαλικῶν ἀφαινοῦν, καὶ διὰ τὸ τὰ μισθῶν τῶν ἐπιμῶν
 ἀντέθηναι. ὡς τὸ ἔργον μὴ σιωπῆσαι, μηδὲ τὰ χριτῆ
 καὶ μισθῶν φανησθῆναι, αὐτὸν γὰρ μετὰ ἐκείνου τὸν ἀρ-
 γασμένον καὶ σιωπῆσαι φησὶ, ὡς διὰ πνεύματος ἡμῶν φλογῶν
 οἶον καὶ ἄδον, καὶ τὸ χριτῆ παρασημασθῆναι, καὶ τὸν νόμον
 τῶν οἰκοδομῶν ὑπέξεν. καὶ διὰ τὸ τοῦτο καὶ ὁ προφητικὸς
 λόγος περὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνης φησὶ. καὶ ἰδὲ ἄνθρωπος ἢ
 καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ὡς ὄφθαλμος καὶ τὸ ἔργον συμπαρεμένον
 τοῖς ἀργασμένοις, εἰ μετὰ μισθῶν ἀπόξενον αὐτοῖς ἐσθαι.

λα δὲ πονηρὰ λα λαυὰ τῶν ἔργων ἐποικοδομηθεὶς
 φασί, ὅτι παρὰ τῶν ἀσθεῶν κατὰ τὸν ἡμέτερον λόγον
 οὐτε παρὰ πάντων ἀπλῶς τῶν ἀμαρτανῶν ἰδὲ γὰρ πρὸς
 πάντας ἐβλεπεν ὁ θεὸς ἀποστόλῃ σκοπος ἰδὲ καὶ ἰσχυρῶς
 τινα διαίρεσιν ἠθέλητο παραδοῦναι. ἀλλὰ περὶ τῶν τῶν θεῶν
 συνεργουμένων ἐποίητο τὸν λόγον, οἵτινες εἰσιν οἱ διδα-
 σκαλοὶ. ὁ θεὸς γὰρ ἐποικοδομουῦντας τὸν θεὸν χριστὸν θεμελίω-
 ῖ γὰρ ἀπλῶς ἔκ ἀνεδέχετο χριστιανῶν διδασκαλίας οὐκ
 ἐδέχεσθαι φησὶν ἐποικοδομηθεὶς ἡ λα φαυλότατα τῶν
 ἔργων ἢ ἀληθινὰ, ἢ διαφθορὰς οὐκ ἔχοντα. οἷον ἐπα-
 θεὶν ἔσθνος ὁ τῆς προνοίας περιπέσωκε εἰ δὲ ὑμῖς θεῖτε
 μὴ δύνασθαι τὸν θεὸν χριστὸν θεμελίω τὰ κακίαι καὶ θανά-
 σιμα συμφωνῆσαι τῶν ἔργων, ἰδὲ τὰ μέγιστος κακία
 φαίνεσθαι ἂν ἡμῖς συμφωνῶν. ἀλλ' οὐκ ἐποικοδομου-
 των τῆς πίστεως, ἢ λαυὰ κακίαι παρὰ πολλῶν, ἰδὲ τῶν
 λυγόντων μόνων ἀπλῶς. ἀλλὰ καὶ διδασκαλῶν, ἢ τῶν καὶ
 νῦν. οἷον δὴ κακίαι ἐπαθεν, ὅτι δὲ τὸ σαθὸν εἶναι κα-
 τὰ τὴν χρυσοστομικῶν ἐρμηνείαν τὸ περιλάθῃσθαι κα-
 νὸν δηλοῖ. κατὰ φησὶν ὁ παρὰ τὸ ἰσχυρῶς ἔσθθαι
 θεομόνος, ἢ ἴθον τῶν ἀπαγέλαι σοι. ἢ ἔκ ἐπ' ἀγαθῶν
 κείται πάντως, ὡς οἱ ἡμέτεροι λόγοι, δηλον ἔστι τὸ
 φοβηθεὶς ὁ ἀποστόλος, ἵνα μή τις νομίση ἐπισημασθῆναι οὐ-
 τὸ δὲ ὡς διὰ πυρός, ἡμῖ φλογος οἷον ἢ φοβηθῆς, ἢ τὸ
 ὄλον ἀπλῶς. ἢ ἐφ' ἑξῆς καὶ κατηγορικῶς. ἢ οὐδὲ ὅτι
 " νῦν θεοῦ ὅτι καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἶσα ἐν ὑμῖν. ἔστι
 " τὸν νοῦν τὸ θεοῦ φθέρει, φθέρει τὸν ὁ θεός. εἰς τὸν αν-
 τὸν ἐν τῶν τῶν λόγων μετῆρα, τὴν διὰ πυρὸς σοφί-
 ρίαν ἐκδύλω, εἰς ἀπώλειαν φέρειν ἀποφωτισμένος. ἢ
 ἀρα περὶ τῶν μικρῶν ἀμαρτανῶν ὁ λόγος, ἰδὲ περὶ κατὰ
 σθεος

καὶ πάντων

"
"
"

σθεος ο
 παρὰ μετ
 λαυὰ τῶν
 σθεος
 χρυσοστο
 τὸν ὁ θεός
 ἐπισημασ
 διδασκαλ
 ἀπλῶς
 μὴ ἴθον
 ἀμαρτανῶ
 ἀπλῶς
 τὸ ὁ
 κατὰ
 ἐκ τῶν
 ἀπλῶς
 κατὰ
 τὸν μετ
 ἀν τῶν
 ἀν τῶν
 τὴν α
 λαυὰ
 σθεος
 μὴ ἴθον
 ἐναντί
 τῶν με
 ἀν τῶν
 ἴθον

στας ο σκοπος. δεδ γαρ τ' οιδιον ερωκεν οτος. αλλα
 περι μεγατον κ' θανασιμων, κ' οτα εστι η πορηδα.
 λαβουσα φθορα ονομα ετ' ναου το θεο, το τετα το
 σκαλος. ετ' αρα παιδμεν ημεας δεδ αλοπον, μονητη
 χρυσοτομηκη ερημια δια παντων επομενοι. κ' θαυμα-
 τον δεδ αυτες, ετινες ετεροι προς διαφορον εννοιαν τα
 ερημια τα αποτοφα ελεαθον. Εθος τε γαρ το το τοις
 διδασκαλοις, αρχαιον επι πασι σχεδον τοις ενλοισ, κ' τω
 αυτω χρησιν διαφοροις αποδομεθω εννοιαις, οτα η-
 μιν ηδη κ' προτερον ειρηλαι, πασιν εφαρμεζεν ομαση
 αμηχανον. αλλ αναγκη εστων υνα κυριωτεραν ειναι τον
 αλλων, εμειλλον ερικνημεθω τον τον γραμμεθων σκο-
 πο. οποιαδη κ' ηρηθησα δικα εδους της αληθειας ημιν
 καθεραν. μετα δε ταυτα προς τας ημερας λογος, δε
 εκ πολλων αν ειπεν εχομεθω ελιγος υνας παρεθηκαμεν,
 απανησαι προτεμενοι, προς μεθ' το προτον. αν εδ λεγομεθω
 μαλλον προσηκεν τη αγαθότητη το θεου, το ολιγον αγα-
 θον μη παριδεν, η τω μικραν αμαρταν δικης αξιω,
 ανεθηκατε μη δεν το ολιγον αγαθον αμοιβεσ λογχανον,
 αν μη αμαρτας υνος θανασιμο νεκραθη. παντα γαρ
 τω θανασιμον αμαρταν τα πριν γεννηται νεκρω α-
 λαβα. εχ ουτως δε κ' επι των εναντων εχεν. τοις γαρ
 στω αγαπη θανδω μη δυνασαι τω αγαπω αυτω τω
 μικρα των αμαρτων απαλεθω, αλλα μονον τω αυτη
 εναντη θανασιμον αμαρταν απαλεθωσα αμαρταγαπη,
 τας μικρα των αμαρτων εδυνασαι το το ποιεν, ασοσφ
 αν ετις κναφους τα μεθ' ασοσποια κ' αναπονιτα των
 ρυπασματων επιλυωεν εχεε δυνασαι τα δε μικρα τε

ελεονμεν

η κησ απο-
 τερ ε ζωης
 τω αγαπηγο-
 ρηε, το το
 μεσω κ' σπο-
 ορα λεγαιον
 ετι τω θανδο-
 μον αμαρταν

74
 21 ζῆλον καὶ βάθος ἐν δένδρον, μικρὰ δὲ ἰσχυρά. ἀλλ
 22 ἡμᾶς κατὰ τὸν ἀχόρην τὸ προφῆτὸν Ἰθὺντος, εὖν ἀπογρα-
 23 φῆ ὁ δίκαιος ἀπὸ τοῦ δικαιοσύνης αὐτοῦ, πᾶσαι αὐτῶν αὐ
 24 δικαιοσύναι ὁ μνημονεὺς ἐθήσονται. οὕτω καὶ τὸν αὐτὸν
 25 ἀχόρην. ὅτι εἴ ηἴ ἢ ἡμερὰ ἀπογραφῆς ὁ ἀμαρτανός
 26 ἐναξίη, ζῶν ἕως αὐτοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀποθάνῃ. καὶ ἐν ταῖς ἐρη-
 27 μύταις ἀποκρίσασι τὸ μεγάλο Ἀθανασί, τοιαῦτα ἡσκέται
 28 ἐρωταίς. Ἐάν τις ποιῆσιν ἀμαρτανὴν μεγάλην, εἴη καλαγῶ
 29 εὐατοῦ, καὶ ἀρξῆται μελανοῦν, καὶ μετὰ τῆς ἡμέρας ἀποθάνῃ, καὶ
 30 ἡ ψυχή νομίζαν περὶ αὐτοῦ. εὖν ἀρξῆται μελανοῦν σω-
 31 τῆς τῆς αὐτοῦ ψυχῆ ἀπὸ τῶν πονηρῶν βουτῶν, καὶ διέθετο
 32 πρὸς τὸν θεὸν σωτῆρας, ὅτι οὕτω παρέχεται διὰ τῶν προ-
 33 φητῶν αὐτοῦ ἀμαρτανῶν εὖν ἐπράξε. καὶ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ λέγου-
 34 τῆς, ἐδέξατο ὁ θεὸς τῆς μελανοῦν αὐτοῦ, ὡς τῆς τῆς
 35 τῆς καὶ ἀρξῆται τῆς μελανοῦν, ἐν τῆς ἀνθρώπων αὐτοῦ, τὸ δὲ
 36 ζῆσαι καὶ τελεθῆσαι ἐν τῆς θεοῦ ἐστὶ. πολλοὺς γὰρ ἀρξῆται
 37 μελανοῦν διὰ τοῦ ἀρξῆσαι ὁ θεὸς πρὸς τὸ συμφέρον, ὡς ἀγαθὸς
 38 προνοῶσασιν, ὅτι εὖν τὸ πολὺ χρονίσασι, πάλιν πάλαντοι καὶ
 39 ἀπόκλιται. καὶ ὁ μακάριος Ἰωάννης ὁ χρυσοστόμος, ἐν τῆς
 40 φιλοζόνιον λόγῳ, τῆς συμφερόν. εἶσα διαμαρτανῶσαι, καὶ
 41 ἐκλυτῶσαι φησιν, ὅτι τῶν ἀμαρτανῶν ὄντων ἡμῶν ἕκαστος, ἀν ἀπο-
 42 τῆς τῶν προτέρων κακῶν ὑπόκλιται τῆς θεοῦ, μετὰ ἀληθείας
 43 μικρὰ τῶν αὐτῶν ἀφαιλαί, ὅθεν ἕτερον ὁ θεὸς ἐκλήσασ, πρὸς
 44 ἀπολογίαν μέζον. πῶν τημερίας ἐκλήσασ καθαροῦς μνήμη,
 45 πῶσα δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν παραδείματα, ὁ δὲ γνῶμον ληψίς.
 46 ὁ καλεῖσασ δὲ δικαιομῆτος τελοῦν. ὁ ἡμαρτανῶς καὶ μελανοῦς,
 47 καὶ προφῆτης διαμῆτος David. ὁ τῶν δεσμών ἀπολυτῆς Μανα-
 48 σῆς. πολλῶν ἄρα μέζον ἢ ἀγάπη, καὶ ἡ μελανοῦν δὲ αὐτοῦ αὐτῶν
 215

215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300

Γεωργίος εν τω εως το βασιλευμα λογιω . ε κρινας φονδ τον
 φονικον, εχ μονε το βασιλευμα θεβαπυλιασοι, κ ο θελνιος
 το βασιλευμα ει λινωυ η το αγαθου θελνιος, δε εχαρσε προς
 επιλογαν τον αγαθων, εδ η αιδιος εν τα καρω θελνιος προς
 τω αιδιον κολασιν εχαρσεσ. ει δε εχενη λνς αιδιε κολαστος
 εαν οαλια, καλα τον το θωμα λογιω, κ η αμελειθνιος αρα
 το καρω θελνιος, η δόξης αιτια παντας ετσι τοις κερνημθους,
 η το λαχισον γουυ δε επιδεξεται κολασιν. ε γαρ ενανθον
 τον ενανθον αλλιον, κ τω αυθον παντας το ενανθον καλα τον
 Αριτολεικον, ετι δε κ τον ουσικον λογιω. καλα δε το τεταρον
 αυθις, ημεις μεν εποιη εκ το ευαγγελιου λαβοντες, το τεταρον
 επαθλον ειναι τοις καθαροις τη καρδια. ε τη ψυχη το ιδεν
 τον θεον. τουτο δε εχ ομοιωσ επιλογησαν απαντας, εδ αρα ε
 αυθις καθαροσος ειναι παντας, εδε χαλαρ ειναι το καθαροσ
 προς, απρ εντιον ελλιπης η καθαροις. τουτο δε αυθις εχι
 κανως εχυσσε δι τω ειναι του καθαροσπλα, κ τω καθαροσιν
 κελοντες. τω μεν εν τα παρονη βια δι αρεθις κ αρωσουως
 κελουθ εμθωυ, ητις εστι, αιτια, του του θεου οφθαει, τω
 δε δια το πορος εν τα μελλονη γινουθωυ, ητις των ουθνω
 ταν αιματων τοις ψυχοις απολυε. προτον μεν οτι το εχ
 λομθον, ως ομολογημθον εθεσε. επειθ, ετι κ πασα καθα
 ροτης η καθαροις, κεν το παρονη βια δι αρεθις κ πολιδας
 αγαθης ενεργησαι δηλον ως ον το λινος απαλαττα, το τετιν
 αμαρτων ως λωυτη κερνημθους. κ ει μεν ενανη προς εχα
 λαψιν τε κ καθαροσιν των αμαρτων γενουο, ετυπο τε απηδα
 ξε τοις κερναμθους, κ κολαστος επ αυτοις δεμιας επι χα
 κ λειπειαι παντας το του θεου ιδεν, απρ ετιν επαθλον,
 καλ ανατολιαν τ των αγαθων εργασις. ε δε ελλιπης εχενη
 η καθαροις προς μελλον εχενης της ελλειψος, ητιον αιφουαι
 τον θεου οι ητιον κερναμθωι, απρ ετι το της νομοθεσις

όρους συνδόν. σωμαζομαι ἄρα πάλιν ὅτι οὐκ ἔσται ἀναγκαί-
ος, μηκέτι εἶναι μετὰ τὸν τῆδε βίον εὐφραν καθάρατον, ὡς
ἐλλιπὸς ἔχοντας τὴν καθαρότητα, ἐκκαθαίρουσαν. εἰ δὲ μὴ
πάλιν εἶδοναι πάντες ἐταίους κκαθαροὺς. ὡς το δὲ ἡμῶν
ἔχεται το. πάλιν ἐκ τῶν ἡμετέρων τοῦ μεγάλου ἱεροῦ τοῦ θεο-
λόγου τοῦ ἐν τῷ πάχαι λόγῳ διαληφῶτον ἡμῶν, ὅτι μετὰ
τὸν τῆδε βίον ἔχει τις καθάρατον, ἀπηνίμουτε ὡς το λυον-
τες. ὅτι δὲ τῆς τῆς τὸν ἀμοιβῶν καθαρότητα λεγομένης,
τὸ μὲν ἐν τῇ παρῶν ζῶν δια τὸν ἡμῶν μελανοίας ἡμεροῦν,
τῆς δὲ μετὰ τὸν τῆδε βίον, διὰ τὸν τῆδε μὲν ὁ ἄγιος ἀναγῶν,
μὴ εἶναι μετὰ τὸν τῆδε βίον. αὐτὸ δὲ συγχωρεῖ, λαύτο ἡ
ὑμῶν ἀποδοχόντι γένοιτο. ὡς το δὲ λαύλον εἶναι εἶναι λέγειν
τὸν ἔπῳνα, ὅτι ἔχει τις καθάρατον, ὅτι εἶτι ἄς καθάρατον,
ἢ ὡς το φανερῶς εἰσὶν ἀπηνίμουτε. ἀλλ' ὅτι εἰσὶν εἶτι
πᾶσα λέγειν, εἰ τὸν ἔπῳνα ὅτι ἔχει ζῶν λίθος τὸν αὐλὸν
αὐτὸς ἐρῶν μὲν, λέγειν τὸν ἔπῳνα, ὅτι εἶτι τὴν ζῶν λίθος.
ἀλλ' ἔχει ὡς το ὁ ἄγιος ἐρῶν. ποτὶ γὰρ ἢ δὲ. δύο δὲ προ-
ξῆς τὸν ἀπὸ τὸ πάχαι μὲν ἔχειν, μὴ μὲν
ὡς ἔχει ὡς το μὲν ἔχειν, ὅτι μὴ ἔχειν τοῖς ἔχειν τὰ πᾶσα
τὸν ἡμετέρων μυστηρίων. πρὸς δὲ τὸ ἔχειν τὸ πρῶτον κα-
θαροῦ μὲν, ὅτι πᾶσαν καθαροῖν, εἶτε δι' ἀποδοχῆς κ τὸν
ἀγαθὸν πράξῃων, εἶτε διὰ μελανοίας κ τὸν ὅτι λαύτι τι-
μοῦν, εἶτε διὰ μελοχῆς τελέων κ μυστηρίων ἔχειν ἡμῶν
εἰσὶν, ἐν τῷ τῆδε ζῶναι κατ' ἡμῶν κ σὸς δὲ εἶσαι χρῆσι
μυθεῖται μετὰ τὸν τῆδε βίον καθαροῖν προσδοχῶν, αὐτὸ μὴ
διὰ τῶν ἐν τῷ τῆδε καθαροῖν σὸς δὲ εἶσαι μὲν. τὸ οὐκ ἡμ-
δεῖται καθαροῖν εἶναι. ὡς το γὰρ δύναται, τὸ ἔχειν τις
καθάρατον, τὸ εἶναι τῶν καθαροῖν, ὡς ὑμῶν εἰσὶν τῶν
διὰ τῶν, ἀνιφαικῶς ἀνιφαικῶς ἀπηνίμουτε. ἢ τὸ λαύλα σὸς δὲ
εἶναι, κ ἀμφοτέρω ἀπηνίμουτε, κ διὰ ἀνιφαικῶν εἶτι πρὸς
εἰσὶν

ὑποτάξασαι, μετὰ τὸ σόμαλος αὐτὸς ὁ φέρει τὴν σομαλικὴν
 τιμασίαν ὑφίσταται. τὸ αὐτὸ ἰσοτάκτον ἐστὶ δικαιοσύνη, καὶ
 τὸ ἀποδοθῆναι μὲν ἔχομεν. τὴν δὲ παραβολὴν αὐτὸς ἐξήλκυ
 εἰς οὐτάσιν ἰσοτάκτον, ἐν ἧ ἡ τὸ πλοῦτος ψυχὴ πρὸ τῆ ἀπο-
 καλοτάσσεως τὸ σόμαλος πρὸς φλοὶ βασανίζεσθαι ἡθελῶ, πτω-
 χεύσας ὑμῖν αὐτοῖς περὶ πτωχότες φαίνεσθε, καὶ τὰ ἐσουλὼν ἀνα-
 γρέποντες, πρότερον μὲν εἶναι τὴν παραβολὴν πρὸ τῶν ἐσουλὼν
 λέγοντες λέγοντες, καὶ ἄπο τῶν νῦν ἐσουλὼν. νῦν δὲ αὐτὸς
 τὴν ψυχὴν τὸ πλοῦτος κολλάσθαι ἡθελῶ. τὸς δαιμονίας δὲ
 ἡμεῖς ἄπο ληΐσθαι μετὰ τὴν σομαλικὴν ἀέριον φαρμῶ
 ἢ πύρινον ἢ ἐπιλυθῆσθαι ἄσιν εἰς τὰς βασανίας, ἀλλ' ἐν
 αὐτῇ μετὰ τὴν πλοῦτον ἐξήλκυ, καὶ τὴν εἰς τὸν σομαλικὸν ἰσο-
 τῶν πλοῦτον προστάθαι. κατὰ τὸν ἡ ὁ Ἄδαμ μετὰ τὴν πα-
 ραβολὴν τὸς δαιμονίας χιλῶνας ἐν ἐδῶναι ἡθελῶ, τὴν
 παραβολὴν σάρκα καὶ οὐκὴν καὶ οὐκὴν τῶν. καὶ ἰσοτάκτον ἄπο
 ἐσουλὼν ἀπομνη, ἀλλὰ τὸ μετὰ τὴν πλοῦτον βασανίας ἡ-
 ξασιν αὐτοῖς ἐπιλοῖς ἐν τοῖς εἰς τὸν Ἡσυχίαν ἐξηντηλοῖς ἀπο-
 σταντες. κατὰ δὲ τὸ ἐν τῶν ἡμεῖς ἀπομνη μὲν ἐπιλοῖς ὁμο-
 σταν εἶναι τῶν ὁμοῖον ἡμεῖς ἀπομνη μὲν ἀπομνη, τὸ ἡμεῖς ἡ-
 μετὰ πολλὰ τοῖς ἡμεῖς ἀπομνη παρὰ τὸ μετὰ τὸ πρῶ-
 τῶν, καὶ δὲ καὶ ἡμεῖς. ἡμεῖς οὐκ ἔστιν ἰσοτάκτον, οὐκ ἔστιν ἡ-
 ἐξ ἀρχῆς ἀπομνη, ἐστὶ πρὸ ἀπομνη καὶ ἀπομνη, ἀλλ'
 κατὰ τὴν δύναμιν ἔχον, ἐν τῶν τοῖς τῶν ἡμεῖς ἡμεῖς. ἀλλ'
 αἱ μὲν ἡμεῖς ἀπομνη, οἱ καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν ἀπομνη πολεμίας
 ἐν τῶν ἡμεῖς κατὰ τὸν ἡμεῖς, ἀπομνη καὶ ἀπομνη
 τοῖς τῶν ἡμεῖς ἀπομνη ἡμεῖς ἡμεῖς ἀπομνη ἀπομνη. ἀλλὰ
 σκιαγραφίας τινὰς εἶδον, καὶ οἷον δαίμων τῶν μετὰ τῶν
 ἐξήλκυ κολλάσθαι. καὶ ἐν αὐτοῖς δὲ τὸς μετὰ τὴν πλοῦτον
 ἀλλὰ τὸς ἀπομνη τῶν τῶν κατὰ τὸν ἡμεῖς. ὁ δὲ

μέγας Γρηγόριος δοκῶν εἰσαγῆν τὸ καθαρῆριον, ὃ δ' αὐτὸς
οὐδὲν ἡμῖν ἀπορισμῶν ἐντιμὶ τόπῳ παρέδοκεν· ἀλλ' ἄλ-
λον ἄλλα ἄλλο χολαζομένον τε καὶ καθαρομένον παρὶ τῶν
ὡς αὐτὸς φησὶν ἐλαχίστοις περιπέπαικτον ἐχλήμασιν. Ἐνα-
λον δὲ καὶ ἐλεθλαῖον ἐπιχρυσῶσιν ἡμῶν ἀπὸ λῦσυστέρας
καὶ ὁμοιότητος πρὸς ὄρηθριακὸν δόγμα, καὶ χροῖαν ἀπο-
θνήσκον εἶναι καὶ λαύτω ὡσπερ ἐκένω, διὰ τὸ ραθυμῶν καὶ
ἐχέουσιν λαύς ψυχῆς ἐπιπλεῖν προσδοκῶντας ἕτερον κα-
θαρον, ὅσπερ ἡσασε παλιν λαὶ αὐτὰ χροῖες, ἀπὸ καὶ πρό-
τερον, ὡς ὁ δαμῶς ἢ παράδοσις αὐτῶν ραθυμῶν τῶν ἀνθρώ-
πων παρασχεθῆναι· ἀλλ' ἀρτυρῶν ὡς μάλα φοβούμενους
τὸ δριμύ καὶ ἀφόρητον τῶν ἐν τῷ καθαρῆριῳ ἡμορρίων.
Ἀλλ' ἡμεῖς γε τῶν εἰρημῶν ἐχόμενοι ληθόμεν, ἀλλ' ἡμεῖς
καὶ τῶν ἐρημῶν ὡς ὁ δαμῶς προσκαίρει ἡμορρία φοβῶ-
καὶ δριμύτατα πᾶσιν νομίζομεν. ὡς ἐπιτρέψας πρὸς τὴν
κακίαν ἐχόντας· ἀλλ' ἢ πρὸς τὴν ὑψηλὴν δόξαν καλὰ
μικρὸν ὑπαχθήσονται, πᾶσαν προσκαίρειν εἶναι ἡμορρίαν
πιθύνοντες. ἢ καὶ διατελώμενα ποιδέμοι, καλαφρονήσοι
λαύτως ἐπικαίρειν διὰ τὸ εὐχόμεν τε ἠδονῆς, καὶ τὸ τραχὺ τε
ἀρετῆς καὶ πρόσαντες. ὡς τε βέλιον εὐαῶς ἐπιτρέπῃν καὶ
ἀνοδὴν ὁποίας ἡμῶν ἐπιβλέπειν δίχως τὰ παρ' ἡμῶν ἔρα-
σημῶν. καὶ ὡς σωμαχορήθησαν ὅπως διὰ μελαγχολίας τῆς προση-
χέουσι, ἢ μέντοι καλὰ τὴν ἡμέραν ἐκένω τε χριστῶς ἐμ-
φανισθῶσιν· ἢ πεπαισμένους, ὡς καθαρθῆσονται πάντως ἀ-
φρονιστῶν. καὶ γὰρ ὁ κύριος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μορῶν ἀπο-
κατεσάνταλον ἀδελφοῦ δεχθεὶς εἰς τὸ καθαρῆριον, ἀλλ' ἡμεῖς γε-
εἶναν παραπεμπῶν καὶ περὶ ἀρετῆς λόγῳ λόγῳ ἡμῶς ἀποδο-
σαν ἐν τῷ καιρῷ τε χριστῶς πάντως, ἀλλ' ὡς καθαρθῆσονται
διὰ πορὸς διδασκῶν. ταῦτα οὖν φοβερώτερα λαὶ καθαρῆριῳ,
καὶ πρὸς

πρὸς μελάνοιαν κιννήκοιλα τὸ προσεῖδαι θεῶν ἔ-
 λος ἐν ἑλοῖς αὐτῶ παριδόντας τῆ μετὰ σὺν δίκῃ ἔ-
 αἰονίους βασάνους ὑπερβύουδς ἐαυτῶς κατατίθειαι. δὲ
 λούνω ὡς ἡμεῖς γε νομίζομεθ, τὸ παρὰ τῶν ὑμετέων
 ῥηθῆν διδασκαλῶν, αὐτίκα μετὰ τὸν θάνατον καθαρ-
 τήσιον πρὸς ἀλλογορικῶ τρον ἐλάβδν, ἀλλ' ὁ σομαλι-
 κὸν ἡ ἴστο νομίζαν. εἰ καὶ ἐσθνοῖς οἰκονομικῶς ἴσως ἔ-
 ρηλαί. ἐν' οἰκείῃ ἢ κολασίς ἢ καταλλυδὸς ἢ τῆ κολαζομένη
 ψυχῆ, νοητῆ ἢ αἴσλος τῆ αἰῶν ἢ ἀσωματῶ. οὐλοὶ γὰρ ἀλλο-
 λοῖς τε ἢ τῆ ἀκρίθῃ συμφορησάντες, δόξαν ἀμόρφον ἀνα-
 παύομεθ τῆ ἀβλαστηθῆ ἀχρητῶ τῶ θεῶ ἡμῶν, ὅτι αὐ-
 τῶ πρέπῃ δόξα εἰς τὸς αἰῶνας:—

Του αὐτῶ κεφαλαίουδς ἀπόκρισις πρὸς τὸς παρὰ
 Δαλίνον ἔρημῶδς λόγῶς περὶ τῶ αὐτῶν πρῶτο-
 ρία.

Ἐπειδὴ σαφέτερον ἡμῶς ἀπαύειτε ἢ καθαρῶτερον ἐπι-
 λῶῖς ἡρωικῶδς παρ' ὑμῶν ἀποκρινάσαι, λέγομεθ ἡμῶ
 διὰ βραχέων. ἢ γὰρ τὸ προσεθήκατε τῆ ἱηθῶδς πρὸς
 μετὰ τὸ πρῶτον ἐρωτηθῆν, ὅπως νοοῦμεθ τὰς τῶν ἀγίων
 ψυχῶς, ὅπως τὸν οἰκείον κληρον ἀπολάβδν ἢ διωμακαρί-
 αι ἐκδίνῳ κατατάσιν, ὅτι ἢ τῶν ἀγίων ἀπολαύσις ἢ
 μακαριότης, ἡ ἀπὸ τῶ νῦν ἔχουσι, τῶν οἰκείων σοματιῶν
 ἀπολυθῆτες, εἴτε θεωρίαν θεοῦ λαβῆν ἔθελοι ἡδὲ ὄνο-
 μάξδν, εἴτε μελοχῆν ἢ κοινωνίαν θεῶ, εἴτε βασίλειαν ὀ-
 ρανδν, εἴτε ἄλλο τι λούουλον, ἀτελῆς ἐπὶ πάντα ἢ ἑλληνίς
 ὡς πρὸς ἐκδίνῳ διὰ ἐκπιζομῆδς ἀποκατάσιν. ἢ τὸ
 διατέλῶν γραφικῶν μαρτυριῶν ἢ τῶν διδασκαλικῶν ἀπο-
 φάσεων ἰκανῶς παρτεροῦμεθ ὅτι ῥηθῶδς διηγορημῶν

θεός, εἰ καὶ πρὸς μικρὸν χρόνον. Ἐπεὶ γὰρ τὸ παρασταλα
τὸ θεοῦ τὸ ὄραν ἄλλον ἐπέλαυ, τὸ ἀποστρέφεται παρὰ θεοῦ
τὸ ἴπαι μὴ καὶ ἀμοίως ὄραν ἄλλον ἀποστρέφεται ἀν, ὅχι γὰρ
μὴ παρὲναι πανταχοῦ τὸν ὄρα μόνον, ἀλλὰ τὸ ἀπεστρέφεται
καὶ πρὸς ἄλλο τὸ ὄραν τὸν ὄραν ὀφθαλμοῦ. καὶ τὸ σφόδρα κα-
λαδόνου, εἰ καὶ τὸ σφόδρα φιλόνεικτον ὀφθαλμοῦ. ἵς γὰρ αὐτῶν
τὸν ἴπαι μὴ καὶ ἀμοίως ὄραν ἄλλον ἀποστρέφεται ἀν, ὅχι γὰρ
καὶ τὸ θεοῦ παρασταλα καὶ θεοῦ ἄλλον καὶ ἴπαι. διὰ τὸ
καὶ ὁ κύριος ἐν θεοῦ ἐκείνῳ, ὅχι ἀπὸ τοῦ ἐπί, ὅτι οἱ ἄγιοι
αὐτῶν διὰ πάλῳ βλέπειν. ἀλλ' ὅτι οἱ ἄγιοι αὐτῶν ἐν
1. τοῖς ἔρανῳ διὰ πάλῳ βλέπειν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς με-
2. τὰ ἐν ἔρανῳ. ἐν τοῖς ἔρανῳ οὐκ εἴη, διὰ πάλῳ βλέπει-
σι τὸ πρόσωπον, τὸ ἐν ἔρανῳ φαινομένου. καὶ εἴη μὴ
ἐν ἔρανῳ εἶναι, ἵδὲ βλέπειν τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν τοῖς ἔρανῳ
σταματικῶς μὴ πεφυκῶς φαινομένου. καὶ ὁ πατριάρχης
δὲ Διονύσιος ἐν κεφαλῶν τῶν τῶν περὶ τῆς ἔρανῳ ἐρα-
χίας, ὅπως αὐτοῖς ἀποδώσει γενικῶς ἐν ἔρανῳ, ἀλλήλων δι-
σοριστικῶς. τὸ πρὸς τὸ ἀναντες ἐπισηματικῶς ἀναλαμβάνεται,
ὅτι ἐστὶ τὸ τὸν θεὸν ὄραν ἀπαιτητικῶς. καλαγατοῦν τῆς
ἐαυτῶν ἐλατῶς τε καὶ λατῶς. καὶ τὸ περὶ ἐαυτῶν ἀρρετικῶς
ἐκτελεῖται, τὸν οὐκ εἶναι οὐκ εἶναι φρουρητικῶς δυναμῶν. ὅτι
ἐστὶ τὸ ἐαυτῶν νοεῖν τε καὶ θέλειν, καὶ τὸ τῆς περὶ τὰ δὲ ἄλλα
κοινωνικῆς προόδου, τῆς προνοητικῆς αὐτῶν ἐν μετέξῃ δυνα-
μῶς εἶναι. ὅτι ἐστὶ τὸ προνοεῖν τὸν καλαδεστικῶν, καὶ περὶ
αὐτῶν ἐν ἔρανῳ. ὅχι ἀρα τὸ τὸν θεὸν ὄραν ἔχον ἀν μόνον καὶ
οὐκ εἶναι καλὰ τὸν αὐτῶν ἴπαι μὴ καὶ ἀμοίως ὄραν ἄλλον ἀποστρέφεται ἀν, ὅχι γὰρ
τὸ καὶ τῆς μακαριστικῆς αὐτῶν ἴπαι μὴ καὶ ἀμοίως ὄραν ἄλλον ἀποστρέφεται ἀν, ὅχι γὰρ
μόνον ἀν καλῶν ἴπαι μὴ καὶ ἀμοίως ὄραν ἄλλον ἀποστρέφεται ἀν, ὅχι γὰρ
ἔχον ἔχον. ἐλεῖν τὸ μικρολογίας, εἰ ἴσῳ τὸν θεὸν ἀποστρέφεται ἀν, ὅχι γὰρ
μικρολογίας τῆς μακαριστικῆς εἶναι, καὶ ἐν τῶν κομιδῆ
καλαδεστικῶν, ὅτι πρὸς μίαν ἐν ἔρανῳ ἀν σωτελῶναι,
κα

η μηδεν εξο λωτης ενδουσαι δυνασαι πας δ' ουκ ε-
 ταλαοι τω μακαριστοια, οι οχοι φωτα οβηρα, η τω
 πρωτο φωλοσ μετ' εδ λεομενοι τε κ' πιανομενοι. κ' εωροντες
 μετ' της φωνης των λογων αυτω. ποιουοτες δε το θελημα
 αυτω, πασαν δε ομοιος ενεργειαν, η προς θεον η κατ' θεον
 εροντες. εκδη λων λωι των λογων ειχοτος αρα, κ' ως αν-
 ους εφωμεν εληπη τω θεωριαν εχεν λω, κ' τω απολαουιν
 εχεν, κ' δια τω λωιω τω αυτω, οτι προς τον σοφωτικον
 επιστρεφονται κοσμον κ' προνοουσι των ομοφυλων ημων
 κ' το πολυ λω χρονο μετ' ημων οντες διαλεχθη, δια των ε-
 κειων λω φανων θαυματουργουοτες, κ' τωι θεωρητοις εκ-
 ταχθ' παριστληνοι. εχον δυνατον αυτωσ εματε λωσ λωι-
 αυτας ενεργειας αποδιδουαι, κ' συμπασαν τοις εταρο-
 κητοις κ' της θεωριας εχενους απρα φωας απο λωιν.
 αλλ' ε δια το κακο δαιμονων αυτωσ οινεσθητα, κ' της
 μικροσ φανωσ ε θειασ εχαρλοσ, δι' ησ λα λωι αυω δυ-
 αυλαι προς τω εχα τω δω δαιμονων απρεουσ. δια το
 λωα κ' ο θειος αποτοχοσ λα κατ' τω ανειτασιν παντα
 προ διαρραφασ, κ' ως περι λειπομφοσ αρπασται, ετων
 εν νεφελαισ εσ απανησιν το κυριο εσ τωι αρα, μετ'
 λωτο επηγαε. κ' ε το παντες σω κυριο εσομεθα εασ
 τω σπερον εχ οντες παντωσ σω κυριο, δι' τω προς
 το σωμα ρωτω, ο φωστωσ εφικται απο λαβην ψυχη, κ' τω
 προς τον κοσμον λωτον επιαροφω, κ' τω των ομοφυλων
 επιμελειαν. κ' ο θειος διονυσιοσ αποδεθωσ τη αποτολι-
 κη διανοια, οταν εφθαρω, φωσι κ' αθανατοι εσομεθα, κ'
 ησ χριστοφωουσ κ' μακαριασ εφικωμεθα λεξωσ, οπαρ
 ετσι παντωσ κατ' τον αιωνα τον μελλοντα, παντωσ σω
 κυριο κατ' το λογον εσομεθα. μονοσ αρα τω αυτω εχενου
 μετ' τω τω κοσμο λωτο παρεχουσιν, η λελα τω θεω θεωριαν

η εχενους

σουσιν ὄφθαλμοι ἰσοπέδου. καὶ οὐδὲν τοῦτο δεικνύει, καὶ ἡ
 κεντρικὴ παραρρηκτικὴ παρὰ τὰ πάντα ἀναφύσσεται. —
 Ἐπιπρὸς ὅτοις ἐνυάλον περὶ τῶν ἡμερῶν, ἀδ' ἀραφῆν ἰσο-
 μετῶν τὸς μέσους, ἐξήκισσε μετῆν, δι' ἀμοιβαδὸν ἀπὸ τῶν ἰσο-
 μετῶν, ἡρῶν δὲ ἀνοίαν, τὴν λυτῶν, τὴν δὲ σωμαδὸς
 αἰγυλίω καὶ τὰ λοιπὰ. λέγοντο δὲ πρὸς ὅτο, κατὰ τὴν καὶ
 ἰσοπέδου, ἡ πικρὴν ἰσοπέδου καὶ ἀνοίαν τῶν ἀνθρώπων ἀ-
 μαρῶν, ἐπίοις μετ' ἀρῶν, ἀπασαί αἱ ἰσοπέδου ἡμερῶν.
 ἀνὲς δὲ ἑσπῶν, καὶ καί τισι μετ' ἀρῶν, τοὶ δ' ἐλάττω. —
 Δεχόμενοι ἐραδῶν ἡμῶν, ὅτι νομῶν δὲ τ' ἀνοίαν,
 τὴν μετ' ἀρῶν, ἀπεκρινάμεθα κατὰ τὸν τὸ μετ' ἀρῶν εἶναι
 τὴν ἀνοίαν, ὅπου τὴν ἡμερῶν ἐκείνων ἐναφύσσεται, καὶ
 τὴν ἰσοπέδου ἰσοπέδου ἰσοπέδου. —
 Τὴν δὲ σωμαδὸς αἰγυλίω, ἡ τὴν αἰτῶν, ἐν δέκατον ἐξ ἡ-
 μερῶν ἀνοίαν ἡμῶν, ἀπεκρινάμεθα πᾶσαν ἀμαρῶν,
 ἡ τὴν δὲ λυτῶν διὰ μελανοίας, αἰγυλίω τινὰ καὶ δάσανον ἐ-
 φησὶ κατὰ σωμαδὸς ἀνοίαν. ὅπου τὴν ἰσοπέδου καὶ τὸν αἰ-
 ρῶν, εἰν ἀνοίαν ἡμῶν ἐκείνων ἐν τοῖς ἰσοπέδου δι-
 βάσει. κατὰ τὴν ἀνοίαν ἰσοπέδου δὲ τὴν γλυτῶν χρῶσι
 ἰσοπέδου. τὸ σωμαδὸς τὸ ἡμερῶν ἰσοπέδου ἡμῶν
 τὴν ἡμερῶν καὶ ἀπαιτῶν δὲ τὴν καὶ τὴν ἰσοπέδου
 κατὰ τὴν. εἰ μετ' οὐ ἀνοίαν ἡμερῶν καὶ τὴν καὶ τὴν
 ἰσοπέδου, τὸν ἀπολυτῶν τὸ σωμαδὸς ἐν τὸ τὴν ἰσοπέδου
 κατὰ τὴν κατὰ τὴν. εἰ δὲ ἐλάττω ἡμερῶν εἶναι, καὶ τὴν
 τὴν ἡμερῶν ἀνοίαν ἀνοίαν, καὶ τὴν ἀνοίαν ἀνοίαν.
 καὶ διὰ τὸ τὴν ἡμερῶν ἀνοίαν ἐκείνων, οἱ δὲ τὴν
 ἀνοίαν, ὅτι τὴν μίαν ἀνοίαν ἐκείνων. τὴν δὲ
 τὴν ἰσοπέδου ἐκείνων ἀνοίαν. κατὰ τὴν κατὰ τὴν

τῶν ἀμαρτανόρων τῶν ἡμερῶν, ἐφ' οἷς ἢ ὁ δ' ὄλεος ἢ ὁ γνη-
 σιάς μελανοδύρη. ὅτε δι' ἑτέρον ἀγαθὸν προέβαν ἀνι-
 σκηκόμεθ' αὐτὰ, καὶ διὰ τὸ το ποτὰ τῶν λυτῶν ἐν τῷ καιρῷ
 τῷ θανάτῳ, ἢ μετὰ θάνατον, λαμβάνει ὑπὸ τῆς βίας ἀγαθῶν ἰσ-
 τὰ δὲ δι' ἀποποιῶν ἢ ἰσχύου ἢ τῶν ἄλλων ὅσα παρὰ τῆς ἐκ-
 κλησίας λυτῶν ἰσθύνονται γίνονται, συγχωροῦμαι.

Ἐπι δεκάκαλον ἡμῶν προβάλλεται τῶν τῶν καλακρίτων
 ἀνέστη, οὓς ὠφελεῖται διὰ τῶν ἐκκλησίας ἰσχύου ἔπορευ-
 ὅποιαν τινὰ χρὴ νομίσαι. ἀπεκρίναμεθα λόνου ἔχον πατε-
 ρων ἡμῶν ἔρως, ἀπὸ μέρους ἐν οἷς ἢ πρότερον ἦσαν, ἢ πα-
 ραμυθία τοῖς καλακρίταις δίδεται, καὶ ἔκ τις ἅπαν ἁλῶν
 ἀπακατολήριος. ἔπει δὲ καὶ τὸ μετὰ τοῖς λαλακρίταις, τὸ
 μετὰ τῆς γού λινος καὶ προσκαίρον παραμυθίᾳ αὐτῶν ἀπο-
 λῶσαι. τοῖς δαίμονας δὲ ὁ πάντας, ἀλλὰ τινες ἴσως αὐτῶν
 τοῖς βιαστέροις ἐγκαθέρχεται οὐκ αὐτοῖς ὡς ἐν φυλακῇ
 καὶ δεσμοῖς ἔπορευε, κατὰ τὸ ἀποστόλῳ πέτρῳ φωνῶν,
 ὡς φησὶν, ὅτι ἀπέθαν ἀμαρτανόρον ὁ θεὸς ἐκ ἐφ' ὅσοιο.
 ἀλλὰ στίβους ζῶν λαλακρίτας, παρὸς δὲ καὶ εἰς χριστὸν ἡ-
 ρομεθῶς. καὶ τὰς στίβους ὅποιαν τινες εἰσιν ἐρωστέριον ἡμῶν,
 ἀπεκρίναμεθα, λαγα τῶν ἀπραξίαν τῶν προτέρων κακῶν,
 ἀπὸ τῶν ἰσχύου ἐν τοῖς ἀνθρώποις, σάρας χρῆσαι νοσῶσαι.
 τῶν κόλασιν δὲ καὶ αὐτοῖς ὅμως ὁ τέλει ὑπέχθη. προσεί-
 ται γὰρ τὸ εἰς χριστὸν ἡρῶμεθῶς, ὅπερ ἔπει τὸτε τῶν τέλει
 κόλασιν ὑποσπασθῶς.

2. Pet. 2
 ἐπὶ τῶν

Τοῖς τριῶν καὶ δεκάκαλον ἡρῶμεθῶς, τίνες εἰσιν αἱ σμικραὶ καὶ
 κόλασιν τῶν ἀμαρτανῶν, αἷς οἱ μεσοὶ ἐνέχονται, καὶ λαβόντες ἐπὶ
 αἱ παρ' ἡμῶν συλνωσάμεθα καλῶμεθα, οἷον ἀγρὸς λογῆς καὶ λαλο-
 αὐτὰ μὴ δύνασθαι τῶν τῶν μετὰ τῶν ἐν τοῖς ἀπακατολήριος μετὰ
 ἀκάτης ἀρήκατε. διὰ τὸ ἀπόφασιν ἡμετέρων εἶναι τῶν ἀγαθῶν
 ἐξ ἀλλήλων τὰ μέγιστα τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ τὰ ἐλαττονα
 ἀπακρίναι.

ἀπαλάφην· τὸ δὲ ὄχι μετέρα ἐστὶν ἀπόφασις· ἀλλ' ὁ δὲ τῶνο- 19
μα χάρισμα παρ' ἡμῖν ὄσος· ὃ γὰρ ἀγάπη, ἀλλὰ μελανοίαν
αὐτῷ εἶναι τῷ συγχωρούσαν τὰ ἡμαρτημέλια φαμεν· καὶ
τὸ δὴλον ἐξ αὐτοῦ ὁ χρυσοστόμος Ιωάννης πολυαχρῶν πολ-
λάκις ἐν τοῖς οἰκδοξοῖς λόγοις περὶ μελανοίας διδάξας, καὶ δὲν-
τερος κήρυξ μετὰ τὸν σιωάννημον χρηματίας τῆς μελανοίας,
καὶ τῷ ἰσχυρῶς ἀπὸ τῆς ἰκανότατα παρακλήσεως, ὁ δὲ αὐτοῦ ἡσ
ἐμνημόνευσεν, ὡς ἐν τοῖς μελανοδοῖν ὀφεισόμενος· καὶ τὸ
δικόστος· εἰ γὰρ φόβος ὄχι ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, καὶ ὁ φόβος
δὲ ἀλλοτρίαι ἐν τῇ ἀγάπῃ, φόβος δὲ ὁ τῷ μελανοίαν μάστιγα
σωσιζάν, ὑπερβάλλει ἄρα τῆς μελανοίας ἢ ἀγάπῃ, τελευτή
τῶν ἀρετῶν ὄσα· καὶ ὁ τοῖς μελανοδοῖσι, τοῖς δὲ τελοῖσι κατ'
ἀρετῷ προσήκοντα· τῷ μετ' οὗ ἀπόφασις λαύλλω, ὃ χ' ἡμεῖς
παρ' ἡμῶν αὐτῶν ἐξενεκαμεν, ἀλλὰ μὲν τὸν ἀναλήθην εἰπόν-
των, ὡς ἢ ἀγάπῃ ἡς μετὰ καὶ θανάσιμος τῶν ἀμαρτησῶν
ὡς ἐναντίας αὐτῇ ἀπαλάφουσα, τὰς μικρὰς δὲ δύναται τὸ
ποιεῖν, ὡς ἀπθάνον τὸν λόγον ἠλέειμα· περὶ δὲ τῆς μελα-
νοίας ἡμεῖς φαμεν, ὡς ἢ μελανοία τῶν πρὸς τὴν χάριδα
τῶν γὰρ ὄσα, τὸ τε εἶναι ἀμαρτησῶν, ἐφ' αἷς μετ' ἀμαρτησῶν,
γνησίως τε καὶ τελευτῶς γίνεσθαι, ταύτας καὶ δύναται ἐξαχ-
ρεῖν, εἰ καὶ μετὰ πᾶσιν ὑπαρχοῖν· ἐφ' αἷς δὲ ἀμαρτη-
σαι, ἢ διὰ μικρότητα νομιζομένην, ἢ διὰ λήθη, αὐταὶ καὶ
μικρὰ δοκῶσιν ἀνεξάχετοι μέντοι· καὶ ἐφ' αὐταῖς δὲ ἴται
τῆς φιλανθρωπίας ὁ τελευτῶς, ἵνα διὰ τῶν ἐκκλησίας
θελῶν τῷ ἀρεσὶν κομισάμενος, ἐν τῷ χορῷ τῶν σωζομένων
ἀριθμηθῆ.

Ἰσοπαρεσχεῖ δὲ χαλόν καὶ ὠλετολαίον τῶν ἡραλημῶν, εἰ τοῖς
μελανοδοῖν ἡμεῖς ἐπιπθεμεν ἐπιλήμια, καὶ τίνος χάριν· κα-
χομεν οὖν, ὡς ἢ πρότερον τῷ ἀρεσὶν καὶ τῷ λύσει δούλες
ὡσπερ ἔχομεν ἐξ ὁσίων παρὰ θεοῦ, τὸ τε τὰ ἐπιλήμια λαλομεν.

Αλλ' ἔτι ἄλλως τὴν ἀφασιν διδομεν, ἢ μετὰ τοῦτον ἐπιη-
μιόν· ποιούμεν δὲ τοῦτο, διὰ πολλὰς αἰτίας· πρῶτον
μετ' εἶνα διὰ τῆς ἐλευθερίας κακοπαθίας, ἧς ἕκαστος ὁ ἡμαρτη-
κὸς καταδέχεται, ἢ ἀποσίου ἡμαρτίας· εἰδοὶ ἀπαλλαγῆναι ἢ δὲν
γὰρ οὕτω τῶν ἄλλων, ὡς κακοπαθεῖν ἀπὸ θεοῦ θεραπευθεῖν,
φρονῶν ὁ θεολόγος Γρηγόριος, καὶ δακρυοῖν τὸ φιλήσαντον
ἀνυδιδόλαι· ἰδίωτερον ἵνα τὸ φιλήσαντον φρονήμα τῆς σαρκός,
ὁ τὴν εἰς θεὸν ἔχθραν ἀποζήσαν ἀκούσῃ· καὶ πάντες ἀμαρ-
τίας εἶναι αἴτιον, διὰ τῆς ἐπιπόνοῦς λαοῦς μεθοδίας ἐξαιρηθῆναι.
ὡς γὰρ ἐναντία φασὶ, τῶν ἐναντίων ἰάματα, καὶ τὴν ἡδονὴν ἀ-
νοήσει δι' ὀδύνης ἀποβληθῆναι· ἵπτον ἵνα δεσμός τις ἢ
καὶ χολικός τῆς ψυχῆς τὸ δοθέν ἐπιλήμιον, εἰς τὸ μὴ εἶναι τοῖς
αἰσίοις ἐξαρῆσαι κακοῖς· τέταρτον ὅτι καὶ φύσει τὸ τῆς ἀ-
ρετῆς χρῆμα ἐπιπόνοον· καὶ δὲ συνεβλήθη τοῖς πόνοις
τὸν εἰς ἔξιν αἰσίου ἐλθούσαν μελλούσα· κατὰ μέρος διὰ τῆς
ἡδονῆς ἢ τὴν ἀμαρτίαν ὑπαρῆκε· πέμπτον, ὅτι καὶ πᾶσι
λαβὴν βουλόμεθα, διὰ τῆς τῶν δοθέντος ἐπιλήμιος καταδο-
χῆς· ἢ λεχίας τὴν ἀμαρτίαν ἐπιπονοῦν· αἰσίοις μὲν αἰσίων
ἐπιλήμιον αἰσίου, καὶ πᾶσι ἴσως ἔσται· πάντα δὲ αἰσίου
κακοπαθεῖν, ἐν οἷς τὸ χρεῖον κατὰ μέρος πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ
σοῦματος ἔξοδον· ἀρκούν ἡδονῆς τὴν τὸ μελανοσώματος ἐ-
πιπονοῦν καὶ γνησίαν εἰς λαμβάνον πρόθεσιν, ἐπὶ τὴν τῶν ἡ-
μαρτηκῶν ἀφασιν· διὰ τὸ καὶ ἀρκούν αἰσίου κατὰ τὴν
δοθένσαν ἡμῶν ἔξοδιον, καὶ παρὰ θεῶν ἀφασίαν καταδοχῆς.
αἰσίου καὶ τὴν ἐπὶ αἰσίοις ἡμαρτίαν· ὅσα γὰρ φρονῶν ἂν χυσιεῖ
ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται χυσιεῖ ὅν τοῖς ὄφρασι· καὶ εἰς ἐχθρὸν
τὸ τὸ, τὴν θεῶν δαφνῶν ἢ διχαριστίας ἐπὶ διδομεν τοῖς οὐ-

τῶ συμβόλῳ προστάσει, ἵνα ὡς ἐν ἄλλῳ ὁ πατὴρ καὶ υἱὸς
 νοῦται τὸ ἄλλο πνεύματος. ἐὶ οὖν οὕτως ἔχει καθάπερ ὁ ἑ-
 κενός φησι, πρῶτον μὲν αὐτοῖς διέπεσεν, ἢ σαυθ δαξομένη ἦ-
 σεν συμπαρσία, πρὸς ἡς παρ' ἡμῖν διδασκαλίας καὶ ἄλλοι
 λογικὸν ἐκ τῶ δι' ἡδ' ἂν προσεχῶς αἰτίον νοῦτόν. ἔδε-
 λου δὲ, λαμβάνον ἀλλ' ἔδει, ὡς τινες τῶν ἐξ ἡμῶν ἐκπεσόντων ἐλη-
 ρησαν. ἔπειτα καὶ αὐτάς, εἰ διακρινόμεθα πρόσωπα τὸ πνεύ-
 μα προβάλλει τὸ ἄλλο, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῶ τὸ ἔχει, τὸ δὲ ἐκ
 τῶ ἑτέρου λαμβάνει, δύο πάντως αἰτία κανόνων ἔσται, καὶ διὰ
 διὰ παρ' αὐτῶν ἀπολέσαντες τὰς δύο ἀρχὰς ἢ δ' αὐτὸς ἐξ-
 ἔφυγον.

Τὸ αὖτ' ἐπεὶ τῶν ἀγγέλων πρὸς διὰ τῶ Ἀργυροπόλο
 νοσημῶ ἀν' ἀφρόνητον.

Θεὸς ὡς ἂν ἀποτάλον καὶ ἀδιάδοχον ὑπέστη ἡς ἀγγέ-
 λους, φάλα δὲ ἑτέρα τῶ πρῶτ' φάλας ἀπαυγασμα, καὶ ἄ-
 λων θεολογῶν ἑρηγόριον. ἔκ' αὐτὸ καὶ ὅσιν ὁπερ εἰσι φως
 ὄντας ἀλλ' ἐκ τῆς θείας ἐλλαμψέας τὸν φασισμὸν δεχομένους;
 οὐ πρόπον ὡς ἐπὶ παραδειγματός φάναι, τὸ φως ἡσέλιον
 παρα τὸ ἡλίον δεχεται, ὡς φάλας τὸν ὄσον δεικτικὸν φω-
 λός. καὶ τὸ το δηλοῖ, πρῶτον μὲν ἐξ αὐτῆς τῆς ἀομιφῆς τῶ
 φασισμὸς φανῆς. ἔπειτα ἀπαυγασμα τῶ πρῶτ' φάλας ἔστι,
 δῆλον ὅτι παρ' αὐτῶ τὸν φασισμὸν ἔχουσιν. ἔπειτα ἐξ ὧν
 ἐν ἑτέροις φησὶν ὁ αὐτὸς θεολογῶς. Ἐκ τῆς γὰρ θείας ἐξ
 ἀρχῆς τὸν δὲ τὸν κέσμον ὑποαπόκαται, τὸν ἐξ ὀρθῶν καὶ
 καὶ ἀοράτων σωματικῶτα, τοῖς μὲν αὐτοῖς αὐτὸς ἔστι φως
 καὶ ἄλλο. καὶ γὰρ ἔδει φάλας δὲ ἑτέρου τοῖς τὸ μέγιστον ἔχου-
 σι. καὶ ἐν ἑτέροις αὐτῆς, δὲ ἑτέρου φως ἀγγέλος τῶ πρῶτ'

φως απορροήεις η μελωσια, τη προς αυτον νεοσ η υπε-
 ρια, τον φωτισιον εχουσα δε οίδα ετε τη λαξια της πα-
 στας μερισην τον φωτισιον ετε τοις μελοις το πα-
 ρος τη λαξια λαμβανουσα. συμφωνια δε εστιν ετοι τα
 λογοτων παρα τον διδασκαλον. το μεν θεος διουνοισ λαβουλος εν τω
 21 περι εδρανιδ ιεραρχιας. εστι μεν ουν απασι τοις φωτισο-
 22 ρησις αρχη το φωτιζεσθαι θεος, φως η οντος η κυριας
 23 ως φως οσια, η αυτω το ειναι η οραν αλλος. το δε δε-
 24 μακλειω εν τω τη των θεολογικων περι των αυτων, φω-
 25 τα δευτερα νεορα εκ τω πρωτω η αρχη φως τον φωτισο-
 26 κων εχουσα, και αναλογιαν διαξιας η λαξιας το φω-
 27 τισι η λαξιας μελεοντες, οραντες θεον κατω το επι-
 28 κλον αυτοις, η αυτω λυφην εχοντες. προς τοις εκ τω-
 29 των τοις αφορμιας λαβου ο μακαριος θεοφάνης ο ομοιο-
 30 μης η γρατος εν τοις ες τοις αγελευς ημοις τοις ε-
 31 σιν εν τω πρωτω κανονι. εσσαυρα φως θεαρχικη η
 32 τρισυνη λαμπδος τη εκλαμψιν πασαν εισδεχουσα, ως
 33 επικλον, τα των αγελων λαμπαλα πρωτον εννοησας ο νους
 34 ο θεος υπεσινος. η αυτος εν τοις αυτοις ο αυτος. οι προ-
 35 σοπον το σον οραντες αγελοι, το κωστος το αμειχανον.
 36 τη υπερθεον επρετασαν ταις σαις θεαις αυρηταις εκλαμ-
 37 πωνουσαι ου γαρ αυτω η φως υπαρχει. η καινι αναρχον
 38 φως το υπαρχον δεσπολα φως εκλαμψει το παλιν
 39 των αγελων τοις σφαλας φωλα καλεσθησασ, εσσαυρα
 40 δεχουσα τη αστραπη σ ετω αυτον. ε λινω αυτος εξ
 41 αρχη ο θεος τοις υπεσινος κατω τοις θεαις διδασκαλος
 42 εως, ως εισδεχουσα τη εκλαμψιν τρισυνη λαμπδος,

α)

καὶ τὸ θεῖον ὄραν προσώπον καὶ τὸ ἀμύχανον κάλλος, δηλον
 ὅτι καὶ ὁ πρὶν εὐσφόρος, εἰς ἐξ αὐτῶν ὑπάχων, μετέχε καὶ
 αὐτὸς τῆς θείας ἐκχαρίσεως, εἰς ἐξ αὐτῶν ὑπάχων καὶ
 τὸ θεῖον ἔσωρα προσώπον, κατὰ τὸ ἐπιχρῶν αὐτῷ. καὶ ὅτι
 συμμαρτυροῦντες πρὸς τὸν μετὰ τὸ κυρίον φανῆν ἕκτος ἐν τοῖς
 ἐναγέλοις. ἔθετορου τον Σαλανῶν, ὡς ἀτραπὴν ἐκ τοῦ
 ἕρανδ' αὐτοῦ. καθάπερ γὰρ ἡ ἀσραπὴ διὰ τὴν σα τῶν
 νεφῶν, εὐθὺς ἀποθνήσκει, καὶ πρὶν ἐκφανῆσαι, ἔχον τὸ
 φῶς ἀποβάλλει, τὸν αὐτὸν ὅπου ἐκείνος ὑπαχρῶσθαι κατὰ
 θεῶν, καὶ τῆς μετὰ θείας ἐκχαρίσεως κορον λαβόν, τῆ δὲ γνώσει
 παραζήσας τὴν οἶνον, ἐξέπεσεν αὐτὸς τῶν δέδοσμενων
 αὐτῷ. καὶ τὸν φαλομον, ὃν ἔχεν ἐμφύλον, ἀλλὰ θεοῦ ἀπο-
 θατῶν, σχετός διὰ τὴν ἐπαρσιν καὶ γονε καὶ ὀνόμαται. καὶ
 λαῖνα περὶ τῆς φησι, καὶ ὁ Δαμοσχως Ἰωάννης ἐν τῷ τῷ
 τῶν αὐτῶν θεολογικῶν. μὴ ἐνθικός γὰρ φησι, τὸν φαλομον, ὅτι
 τὴν τε ἡμῶν, ἡ αὐτῷ ὁ δημιουργὸς ἐδαρῆσατο, αὐτὸς ἔδωκε
 προαιρέσει ἐράπειν ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν εἰς τὸ παρὰ φύσιν. ὅτι
 καὶ πρὸς ἀπορίας τὸ ἀγαθὸν ἐν τῷ κακῷ ἐγένετο. ἡ δὲ ἰοῖνω
 περὶ αὐτῷ δοξάζειν, ὅτι ὁ μετέχε τῆς θείας ἐκχαρίσεως,
 καὶ γνώσειν εἶχε θεῶν, ὃ δὲ αὐτὸ ἐστὶ δοξάζειν, ἢ ὅτι ἐτάρας
 ἡγὸς φύσεως παρὰ τὸς αὐτῶν ὑπῆρχε, καὶ ἡ δὲ ἐκείνου
 εἶχε πολλὰ τὰ μέσα, εἰπερ ἐκείνοι μετὰ ὅμα τὸ ὑποκίωαι,
 τὴν θεῖαν ἐκχαρῆν ἐκληρώσαντο, καὶ τὸν θεῖον ἔσωρα ὡς
 ἐφικλῶν, αὐτὸς δὲ ἀμοιρος λουτῶν ὑπῆρχε. καὶ τὰ ἅλα παρὰ
 τῷ προφήτῃ καλῶμενος εὐσφόρος διὰ τὸ τ' ἀμύχανος
 ὑπερβαλόν. τὸ το δὲ καὶ τοῖς ἀγίοις αὐτῶν ἐστὶ, καὶ τῆ ἐναγ-

τὴν ζωαίκα διημεροηθείσαν ἐσορακός, πότεν φησιν ἐπηλ-
 τε ταῦτα αὐτῷ φθεγγασαί. ἢ δὴλον ὅτι προφητικῶ χαρίσ-
 ματος μετέχον πρὸς παρακοῆς ἀπαντα λαῶν ἐγὼ τοῖς
 πνευματικῶς φθθάλμοις, καὶ ἐνηχόμενος ὑπὸ τῆς ἀγίας πνεύ-
 ματος διδασκαλίας λαῶν φησιν. οὐκ ἄρ' ἔμνησεν τῶν μετ' ἡμῶν εἰδώς,
 ἐπεὶ ἠγάγει αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς, φησὶ. τὸτο νῦν δεῖται ἐκ
 τῶν ὁσίων μὲν καὶ σαφῆς ἐκ τῆς σαρκὸς μὲν. καὶ ὁ μακαρίος
 κύριος ἐν τοῖς ἰσοστροφῶν, τὸ δοθέν ἐμπόνημα θέλει τὸ
 πέπασμα δὲ, ὅτι αὐτὸν εἶναι φησὶ τὸ ψυχῶ. ἢ γὰρ αὐ-
 τὸν ἀρετῶν ἴσως ἐν τοιαύτης προεθέσθαι φύσεως, ἀλλὰ τὴν
 τὸ ἀγίου πνεύματος μετ' ἡμῶν, οὐκ ἔθεσαν ἐξ ἀρχῆς τῆ ἀνθρώ-
 πιν φύσιν. ὅθεν καὶ εἰκόνα θεοῦ τοῦ λεγόμενου ἐποίησεν ἑα-
 ῶν. ὡς διὰ τὴν μετ' ἡμῶν πνεύματος πρὸς αὐτοὺς μεμνησ-
 μένων. εἰ γὰρ πνεύματος ἀγίου μετ' ἡμῶν ὁ Ἀδάμ ἀπὸ τῆ
 ἐμφανήσεως, καὶ προφητικῶ χαρίσματος, ἠξιώθη, καὶ τὸν θεόν
 αὐτῷ διατερόμενον εἶχε, καὶ ἐνηχόμενος ὑπὸ τῆς ἀγίας
 πνεύματος διδασκαλίας, ἔλαβεν ἄπερ ἔλαβε, καὶ ἄλλος ἄλλος
 ἐπὶ τῆς νουοῦσε, καὶ θεῖα δόξη παντοῦθεν περιέτατο, δι-
 τὸ καὶ τὴν γυμνασίου ἔχοντα. τίς ἂν εἴη λογιστέον λέγειν
 ὅτι ὁ δὲ μετ' ἡμῶν ὁ Ἀδάμ θεῖα ἐλλαμψέως, εἰ μὴ
 ναὶ ἐκ τῆς κοιτίας θεοῦ λαλοῦσαν, ὁ δὲ τῶν διδασκαλῶν
 φρονιζῶν ἄλλως τε. εἰ μὲν ἀναφανέως ἴσως ἢ θεῖα χάρις
 καὶ ἐλλαμψίς, καὶ ὁ δὲ ἀπέβαλε ταῦτα, τῶν ἑσπας εἰσθε-
 ξαμένον, εἶχαν ἂν ἴνα τοῖον ταῖς λαῶν καὶ καινολομῶν. εἰ δὲ
 πολλοὶ μὲν προφητῶν τὴν προφητικῶν ἀπέβαλον χάριν πο-
 λλοὶ δὲ ἀποστολοὶ ἐξ ἀποστολῆς ἐξέπεσαν, καὶ τὴν θαυμαστῶ-
 μίαν ἀφῆρησαν δύνανται. ὁ δὲ ἀρχαῖος ἐκείνος ἀποστόλος

τὰ θραύα αὐτὴ καλασθέντα ἐν τῷ τῶν μερῶν τῶν ἀστῶν τῷ
 ἕρῳ, κατὰς ἐν τῇ ἀποκαλύψει φέρεται, τῶν πρώτων
 ἐν ταῖς ἀρεταῖς ὁπλονετὶ διαλαμψάντων, καὶ πνευματικῶς χα-
 ρισμασι. ἢ ἐπὶ δὲ, περὶ τῶν πρὶν εὐσφορῶν καὶ τῶν ἁδὰν ἀμφιβαλλάν,
 εἰ θέλεις ^{τινὸς} εὐχὸν χάριτος καὶ ἐλαφύσεως. ἔκ ἀρχῆς τῷ Δαβὶδ
 λαλοῦν, τὸ πνεῦμα σου ἐστὶν ἅγιον μὴ ἀνδανεύεις ἀπ' ἐμοῦ, παν-
 τως ὡς δυνάμεθον ἀνταναρθεῖν. ἀλλ' ἡ μελάνοια οὐκ ἐπι-
 ρησὶ αὐτῷ τὸ προφητικὸν χάρισμα. καθάπερ οὖν καὶ τὰ πάλαι
 διακρίσασθαι, τὴν τῆς ἀποστολῆς χάριν. ἀλλ' ἄθλον φησὶν ἡ
 θεία ἐλαφύς διδοῦσαι τοῖς κατὰς ἀγωνισαμένοις, ὡς τοσοῦτος
 ὀλυμπονίκαις ὁ κόλυγος, ἔκ ἀθλον μόνον, ἀλλὰ καὶ χάρις. ἡ δὲ
 χάρις καὶ πρὸ τῶν ἀγώνων διδοῦσαι καὶ ἐν μετὰ ἀθλον τῆς περὶ
 τὰ μὲθον ἐφέσεως λαβῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτὸ συνουσίας, μέχρι
 τούτου τὸ ἀθλον διδοῦσαι, μέχρις αὖν ἡ ἐφέσις διαμείνῃ. πάντως
 δὲ πασσαμένους ἀφήρηται. διὰ τὸτο γὰρ καὶ χάρις ὀνομασται
 σωμαρχαῖα τοῖς ἀγωνισαμένοις, καὶ παραμυθία μετὰ τοῖς αὐτῶν.
 φυλάττει. χάρις γὰρ ἐκείνη, καὶ δυνάσασθαι ποιεῖν ἴδεν. τῶν ἀ-
 ναξίων δὲ ἀφίπταται. εἰ δ' ἄλλο τι τὸ ἀθλον λαβῆς, οἷα ἐπὶ
 τῷ μέλλοντι ἀνδρὶ δόθησόμεθα τοῖς ἀξίοις, ἡμεῖς περὶ
 τῶν ἰδὴ δεδωρημένων ἢ καὶ ἀφηρημένων τὸν λόγον ποιούμεθα.
 Ἀλλ' ὁ Μιχαὴλ φησὶν, καὶ τὸ Γαβριὴλ καὶ τὰ πρῶτα ἀλάμματα τῆς
 θραύης ἱεραρχίας, ἀκύνητοι μένοντι ἐν τῷ ἀγαθῷ. πῶς οὖν εἰς
 τῶν αὐτῶν ἑκάστος αὐτοῖς ἐτοχεν, ὅσοι φαδῶς ἐξέπειται. ἔγω
 δέ σοι τοῦ αὐτῶν ἔρω, πῶς εἰ μὴ τῶν αὐτῶν ἔτυχε, μάργως ὁ
 μέγας βασιλεὺς ἐν τῷ προαιρημένῳ λόγῳ, τὸ τ' αὐτὸ κατὰ ῥη-
 μα φασκῶν. Γαβριὴλ ἄγγελος καὶ παρέστηκεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
 διωκετός. ὁ σατανᾶς ἄγγελος καὶ ἐξέπεισε τῆς οὐραίας λαβῆς
 παντῶν. καὶ κινῶν ἡ προαίρεσις ἐφύλαξεν ἐν τοῖς ἀνο. καὶ
 τὸτον κατέρριψε τὸ γνομένης τὸ αὐτῶν ὄσον. ἐδύνατο γὰρ καὶ ἁδῶν
 ἀποφα-

καὶ

11 leg. 2

- 2) μα φασκῶν. Γαβριὴλ ἄγγελος καὶ παρέστηκεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
- 3) διωκετός. ὁ σατανᾶς ἄγγελος καὶ ἐξέπεισε τῆς οὐραίας λαβῆς
- 4) παντῶν. καὶ κινῶν ἡ προαίρεσις ἐφύλαξεν ἐν τοῖς ἀνο. καὶ
- 5) τὸτον κατέρριψε τὸ γνομένης τὸ αὐτῶν ὄσον. ἐδύνατο γὰρ καὶ ἁδῶν ἀποφα-

ἀποκαλύ-
 τ' ἀγαπῶ-
 ἡ ἐκ Θεοῦ
 αἰ ἐλάφ-
 οὐ τῶν τ-
 ἀπὸ τοῦ
 ἐπιμαρ-
 λους ἐκ-
 τῶν ἐκ-
 καὶ τῶν
 ἐκ τῶν
 μέρους τ-
 κατὰ τῶν
 ἀκαθῶν
 τῆς ἀπο-
 κάλυψ-
 καὶ τῶν
 πρῶτων
 σωμαρ-

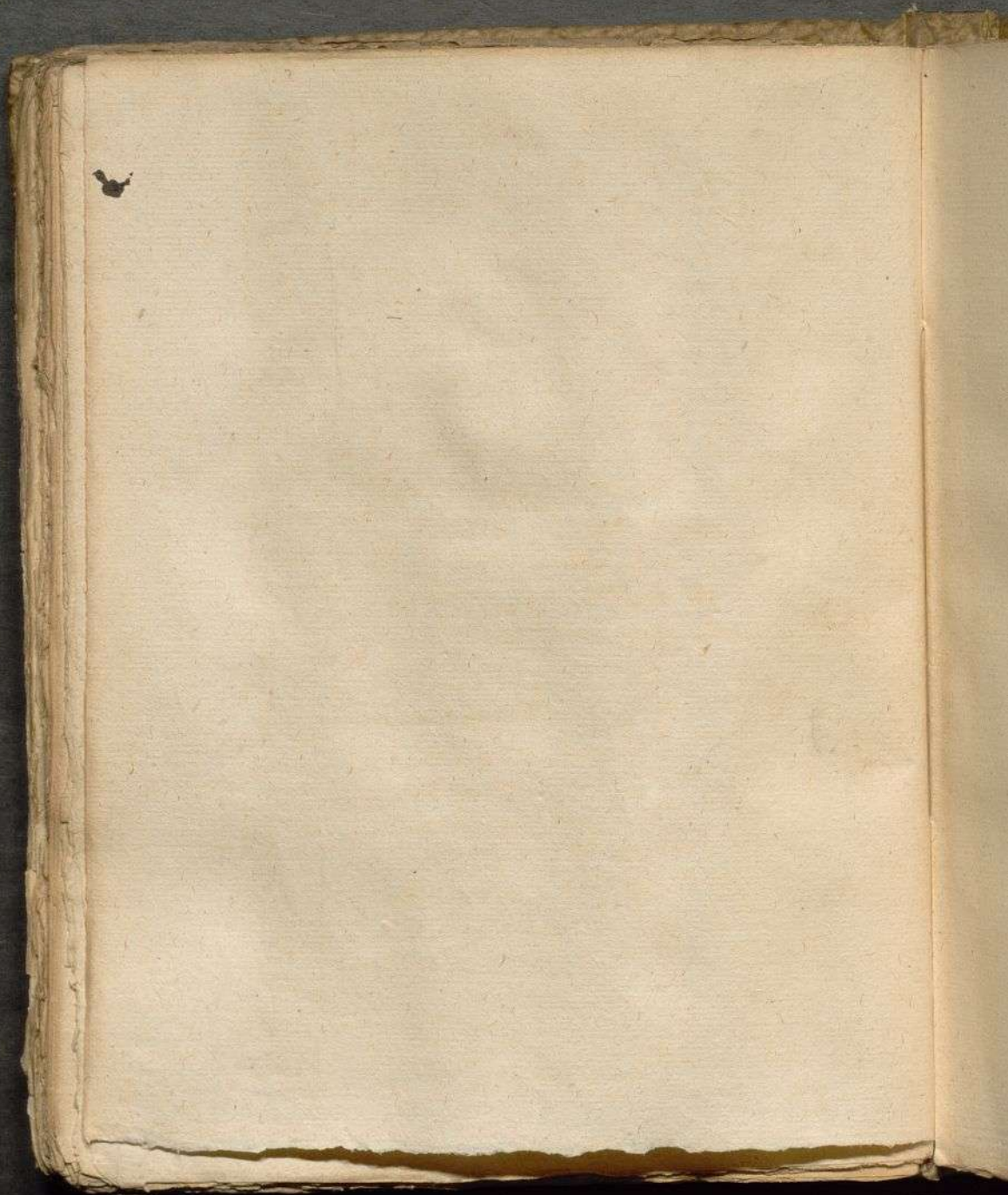
αποσταθῆσαι· Ἰούδος μὴ ἐπίσταν· ἀλλὰ διὰ μετὶ διουσιόσαο ἵ
 τ' ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀποστόλου· τὸν δὲ ἀποστόλου ἐδίξεν ἵ
 ἢ ἐκ Θεοῦ ἀναχωρησις· ὅρα καὶ νῦν ἵδεν, ὅτι ἄλλοις ἔχαιμε·
 ὡς ἐχάμεν, ἀλλ' ἢ προαίρεσις μόνη, ἢ ἢ ἐκ Θεοῦ ἀναχωρη-
 σις τῶν πλῶσιν ἀλλὰ προεξένησε· τοῦ δὲ ἀκίνητον ἐκ τοῦ
 ἀγαθῶν τοῖς λοιποῖς ἀγγέλοις ταχὰ μετὶ ἢ ἐκείνῳ πλῶσις
 ἐπήγαγεν ἀσφαλετέροις ὡς εἶκος γεννηθῆσις τοῦ φόβου·
 λόγος δὲ τίς ἡμᾶς ἐν ἀπορόγησιν παιδῶν παρὰ τῶν πα-
 τέρων ὡς ἡμᾶς ἀφικνηθῆναι, μετὰ τῶν τοῦ κυρίου σάρκωσιν
 ἢ τῶν τοῦ προσλήμματος Θεοῦσιν, ἢ τῶν ἀγγέλων προσλα-
 βῆναι τὸ ἄφρονα ἢ ἀκίνητον κατὰ χάριν, διακόνους γεν-
 νηθῆναι τῶν ἡμεῶν σοφίας· χαρίεν δὲ τὸ γενναῖον σοφίας
 καὶ ἀφρονα τὸ μακαριῶδες μετὶ ἡγεταῶν πάντας ἀγγέλων τε ἢ
 δικαίους ἢ παρὰ Θεοῦ μακαριστήν τε ἢ ἐχάμεν· τῆ δὲ λαύ-
 τῆς ἀπολυτῆς δυστυχῆναι ἢ ἀθλῆς· ἐπάλατον εὐφρονον οἰ-
 εταῖν, ἢ τοῖς λοιποῖς ἀγγέλοις ἀμοίρους τῆς λοιαύτης ἐλ-
 λάμψεως ἐξ ἀρχῆς ὑποσπῆσαι· δῆλον γὰρ ὅτι κακοδαίμονας
 αὐτοῖς ἢ ἀθλῆς οἰεταῖν ὑποσπῆσαι· τοσούτον ἀλλὰ τὸ λῆξεν
 πέρις· ἀρχὴ ταῦτα πρὸς τοῦ μὴ πάντῃ φικοναίως ἐπι-
 σταμῆδος

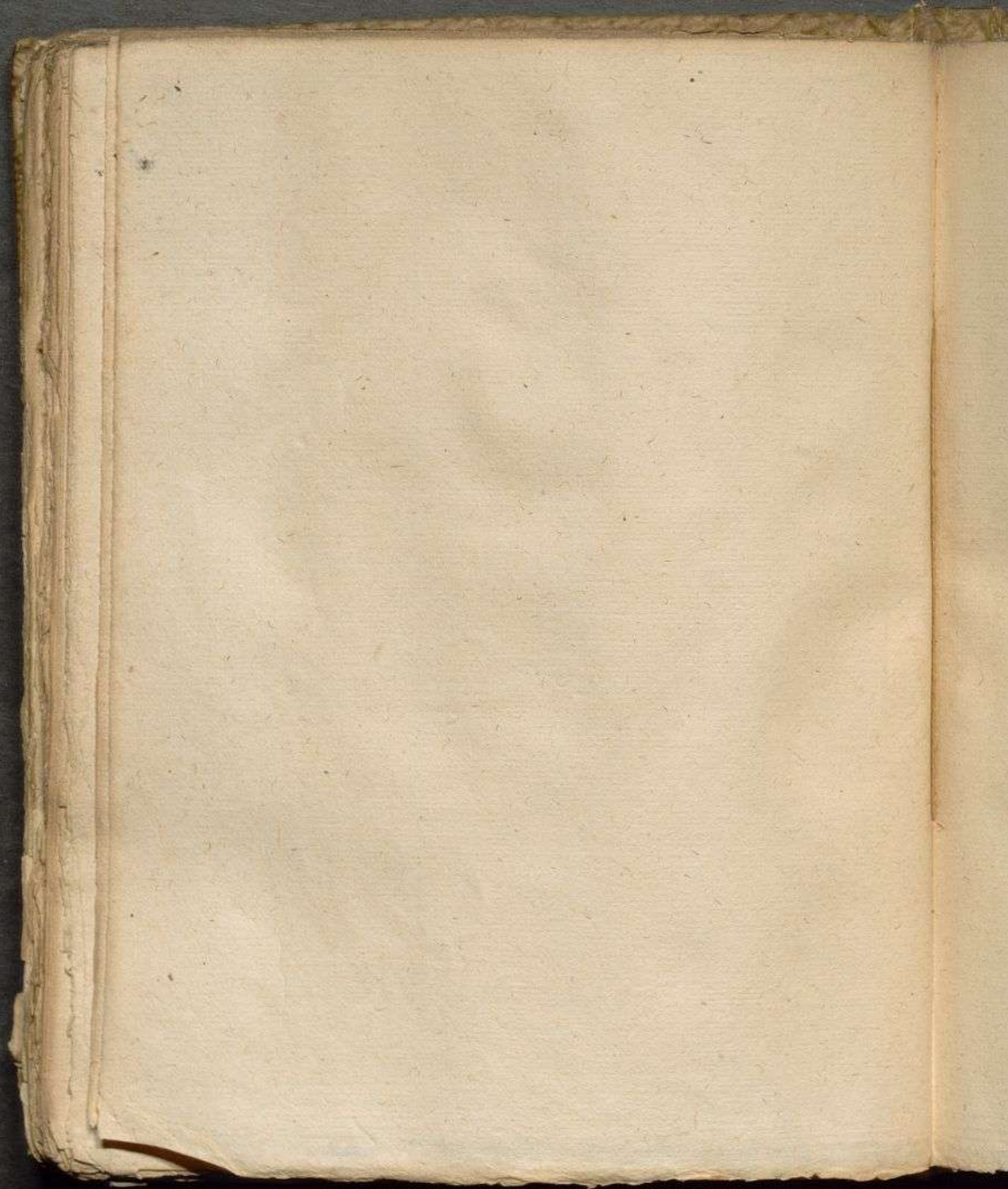
ἂν αὐτὸς ἀπολήψαι τὸ συλλένες αὐτῆ σῶμα, ἐφ' ὃ σῶ
 αὐτῶ δ' ὀφρασσὼ κληρονομίᾳς ἰσόξελαι. τὸτο κῆρ' ἰδί-
 οῦν ἡμῶν διδασκαλίον. ἔρροτα δὲ τὰ ἐπέκτανα αἰτε
 προὔπαρξας δηλαδὴ καὶ οἱ μελαγχολοὶ, καὶ οἱ λοιποὶ παρα-
 κλητικοὶ ἴθλοι. ἀλλὰ καὶ περὶ ἄλλων περιλοσόφῃται ἕνα
 ψυχῶν, οὐχ ὡς αὐτὸς ἐχόντα λόγοις. καρδοὶ γὰρ καὶ ἔσπερας
 ψυχῆς, ἀμεινωμένους δὲ καὶ σωμαίνουσι, πῶν ἢ δι' ἄσπερας.
 ἀλλ' ἡμῶν μὲν τῆ ὄσια καὶ ἐν ὑποστάσει, καὶ τοῖς ἄλλαις δια-
 φοραῖς, ἀλλήλων δὲ τοῖς κατὰ τὸ σφῶν αὐτῶν λόγους διαφο-
 ραῖς. ἀν' ὅσῃ γὰρ αὐτοὶ καὶ ἀντιότατοι, καὶ ἀχωριστοὶ τῶν ἐν
 οἷς εἰσι σωματίων, ἐπὶ καὶ σωμαίνουσι αὐτοῖς. ἰνδάλματα δὲ
 ἀμυδρὰ καὶ δυναμῆς εἰσι ψυχῆς μόνον. καὶ ἡ πᾶσα διδασκαλίας.
 ἰσὺς δ' ὅμοιος φασι ταύτας. ὅν ἡμῶν ὅτι ἀρετῆ καὶ ἐν τοῖς
 φυλοῖς θεωρεῖται, καὶ καλονομαξέλαι φυλικῆ. ἀτῆρα δὲ ἡ τῶν
 ἀλόγων ζῶων, ἔχουσα μὲν καὶ τὸ ἡμῶν φυλικῆς ἀρετῆτικόν, καὶ
 ἀσχητικόν, προσεχλημένη δὲ καὶ τὸ αἰσθητικόν. καὶ τῶν
 μελαξὺ ἢ τῶν λεγομένων ζωοφύτων, οἷα εἰσι τὰ ὄσπερα, καὶ
 εἰ τι παραπλήσιον. ἔχουσα μὲν καὶ τὸ τῆς φυλικῆς ἀρετῆτικόν,
 καὶ ἀσχητικόν, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ ἡμῶν τῶν ἀλόγων αἰσθητικόν, καὶ ὄσα
 τῶν αἰσθητικῶν, μελατὸ ἀνοῖς δὲ, ἐν δὲ τῆς λεγόμενης αἰσθητικῆς
 ζωοφύτων τῆ συμπλήξαι μόνη καὶ ἀγαπῶσα δοχεῖσιν
 αἰσθητικῆς φυλατομηνῆς, ἢ θαλασσιμηνῆς. ἄλλης δὲ τινος
 αἰσθητικῆς ἢ αἰσθητικῆς μὴ προσόντος αὐτοῖς, ἢ αἰσθητικῆς τι-
 νος διαμινωσχομηνῆς. ὁμοῦ δὲ τῆ ἀλεξὶ τῶν τῆ αἰσθητικῆς, ἔχουσι
 καὶ τὴν ἀρετῆτικὴν δυναμῆν, αὐτοῖς τε καὶ τοῖς φυλοῖς ζῶων κατι-
 νῶ. ἔχουσι τοῖς φυλοῖς μόνῳ ἀσχητικῆ, ἀλεξίκατῆραν ὄσαν τῶν
 ἄλλων καὶ ἀδρανῆστῆραν. ἢ ἰσοφῆλαι καὶ αὐτὰ τὸ φυλὸν διαφ-
 ρῶν τ' ἕνεκα ἰκμάδος, καὶ τῆς τῶν ἡμῶν ἀλλήλων. ἐπὶ
 θόντος δὲ τῶν οἰδῆρ' ἢ ἄλλο τὸ συμπλοκαλός. ἀποίχεται

υνος κ̄ κινησας. ανωχης δε ῡους ομοιον απολερωσθαι
 τ̄ προιχομεν̄ τ̄ σασμα προ̄σιν̄ εις λελαδονλᾱ κ̄
 λογιης̄ ψυχ̄ς, μελᾱ ε̄ ε̄σθ̄ας̄ των̄ δυναμ̄των̄ αῡτης̄.
 ᾱ δ̄ η̄ ο̄πᾱ κ̄ λᾱ περῑ λᾱσ̄ ᾱλλ̄ας̄ ψυχ̄ς̄ οικονομ̄ουσαῑ λε-
 λαδονλᾱ, ε̄κ̄ τ̄ σασμᾱτος̄ κ̄ ψυχ̄ς̄ ο̄ν̄τος̄ κ̄ σασμᾱτος̄, τ̄ ε̄-
 ῡους̄ κ̄ς̄ φ̄σ̄τας̄ τ̄ιο̄ ομοῑονλᾱ τ̄ προιχομεν̄ αῡλο̄. συ-
 τ̄ κ̄ μη̄ τ̄ αῡλο̄ φυλο̄ν̄, ᾱσασμᾱτος̄ κ̄ ζ̄ωσ̄φ̄ον̄. τ̄ τ̄ λ̄οῑδε̄ ε̄σ̄δ̄
 τ̄ ομοῑον̄ ζ̄ωον̄, ο̄τ̄τᾱ κ̄ τ̄ λογῑκ̄ τ̄ λογῑκ̄. κ̄ λ̄αν̄τᾱ κ̄
 ε̄κ̄νοῑ. κ̄ ε̄ῑ τις̄ αῡλο̄ις̄ σῡτᾱιν̄ κ̄ παραδε̄ξ̄αῑλο̄ ο̄τ̄ως̄ α-
 κ̄ως̄ ᾱμε̄χανον̄ μη̄ ε̄κ̄ τ̄ αῡλο̄ ε̄ ᾱσθ̄ας̄ βο̄θ̄ρᾱ σῡχ̄αλε-
 ν̄ᾱθ̄η̄ταῑ κ̄ αῡλο̄ν̄ λ̄οῑ αῡλο̄ μᾱθη̄ταῑς̄, ε̄ δ̄ ᾱμ̄ε̄ των̄ λ̄οῑτων̄ ε̄θε-
 λ̄οῡσιν̄ ε̄αν̄ χ̄ο̄ραν̄ των̄ λ̄οῑων̄. φ̄ρον̄ταῑ δε̄ πᾱντᾱ απο̄ κ̄ς̄ φ̄σ̄τας̄
 δῑδοῡσ̄ᾱταῑ κ̄ κυβερ̄νᾱταῑ, κ̄ αρχ̄ο̄με̄νᾱ κ̄ προ̄κ̄ᾱτο̄νλᾱ
 κ̄ λελαδ̄ο̄με̄νᾱ. κ̄ τᾱντᾱ ο̄σᾱ κ̄ς̄ απο̄νο̄ιᾱς̄ ε̄κ̄εῑνων̄ αῡτων̄.
 ᾱλλ̄ ε̄κ̄εῑνοῑ μη̄δ̄ ο̄τ̄ως̄. η̄ μ̄ε̄ς̄ δε̄ ε̄ κᾱλᾱξῑδ̄ο̄με̄ν̄ ε̄κ̄ ε̄ξ̄ᾱμ̄βο̄ι
 λ̄οῑτων̄ τᾱ ε̄κ̄ο̄τᾱ, κ̄ ε̄γκ̄ο̄λᾱσο̄με̄ν̄βο̄ι, τᾱ παρᾱμοῡσᾱ κ̄
 απᾱδοῡλᾱς̄, ε̄ρῑᾱς̄ σ̄ε̄φαν̄τες̄ απο̄πᾱμ̄βο̄ι κᾱτᾱ τ̄ιο̄ πᾱρο̄μῑαν̄.
 ᾱλο̄ξ̄ο̄ γ̄αρ̄ η̄τᾱλᾱταῑ δο̄ξ̄ο̄με̄ν̄ο̄ς̄ η̄μ̄ω̄ν̄, ᾱτ̄ρο̄ν̄ λ̄οῑτᾱ διᾱβᾱ-
 λ̄ο̄ν̄τες̄. ανᾱκ̄η̄τᾱτος̄ δε̄ ο̄μᾱρᾱτος̄ ε̄κ̄ τ̄ βο̄ρ̄βο̄ρον̄, λ̄οῑζε̄ φ̄ρε-
 ν̄ων̄ τ̄ ε̄φ̄ο̄σιν̄ αῡτων̄. ο̄ κ̄ λ̄οῑς̄ ε̄μ̄ο̄ις̄ κ̄ ῑε̄ρο̄ις̄ τ̄ ε̄κ̄κ̄λη̄σιᾱς̄
 δῑδᾱκᾱτοις̄ κ̄ η̄μ̄ων̄ μῡστᾱγο̄ις̄ πᾱρε̄στη̄, ο̄πο̄τε̄ λ̄οῑτοις̄
 φ̄οῡσῑο̄γιᾱς̄ ε̄δ̄η̄σ̄τη̄ν̄ ᾱμ̄ᾱταῑ. η̄ γ̄αρ̄ ο̄δη̄γιᾱ τ̄ κ̄ν̄οῡμᾱτος̄,
 ε̄κ̄ των̄ φ̄οῡσῑων̄ κ̄ς̄ φ̄ο̄σο̄φ̄ιᾱς̄ ε̄κ̄δε̄ξ̄ᾱμ̄βο̄ι. κ̄ λ̄οῑς̄ μη̄δ̄ ε̄ξ̄ο̄
 τ̄ο̄ ῡῑοῡς̄ ε̄ βο̄σ̄θη̄λᾱς̄ σκο̄πο̄ κ̄ λ̄αν̄ω̄με̄ν̄ο̄ις̄, μη̄δε̄ προ̄σ̄χο̄ν̄τες̄
 των̄ νο̄οῡ. τᾱ δε̄ σ̄ω̄ᾱδοῡλᾱ λ̄οῑτοις̄ ε̄κ̄κ̄λη̄σιᾱμ̄βο̄ι, ο̄τ̄τᾱ των̄
 λο̄γον̄ σ̄ω̄ε̄ξ̄ε̄ραν̄. η̄ ε̄μ̄βο̄λο̄ῑων̄ κ̄ η̄μ̄ω̄ν̄, διᾱκ̄ρῑσ̄ον̄τες̄ τ̄ο̄
 απ̄ε̄μ̄ᾱν̄ων̄ των̄ λο̄γον̄ ε̄κ̄εῑνων̄, ᾱς̄ ᾱμ̄ε̄ρον̄ κ̄ αν̄δ̄ρο̄ν̄ προ̄σ̄η̄-
 λ̄ες̄ δε̄ ο̄ς̄ αῡλο̄ις̄ εν̄δε̄, τ̄ο̄ ανᾱγκ̄αῑον̄ κ̄ ῡμ̄ε̄ς̄, ο̄τ̄ῑ ο̄ θε̄ος̄, ε̄στιν̄ ο̄
 ᾱμ̄ῑε̄ρ̄ος̄ κ̄ κυβερ̄νη̄της̄ πᾱντων̄ των̄ αν̄των̄. ο̄ς̄ ε̄δη̄μ̄ε̄ρ̄ο̄ι

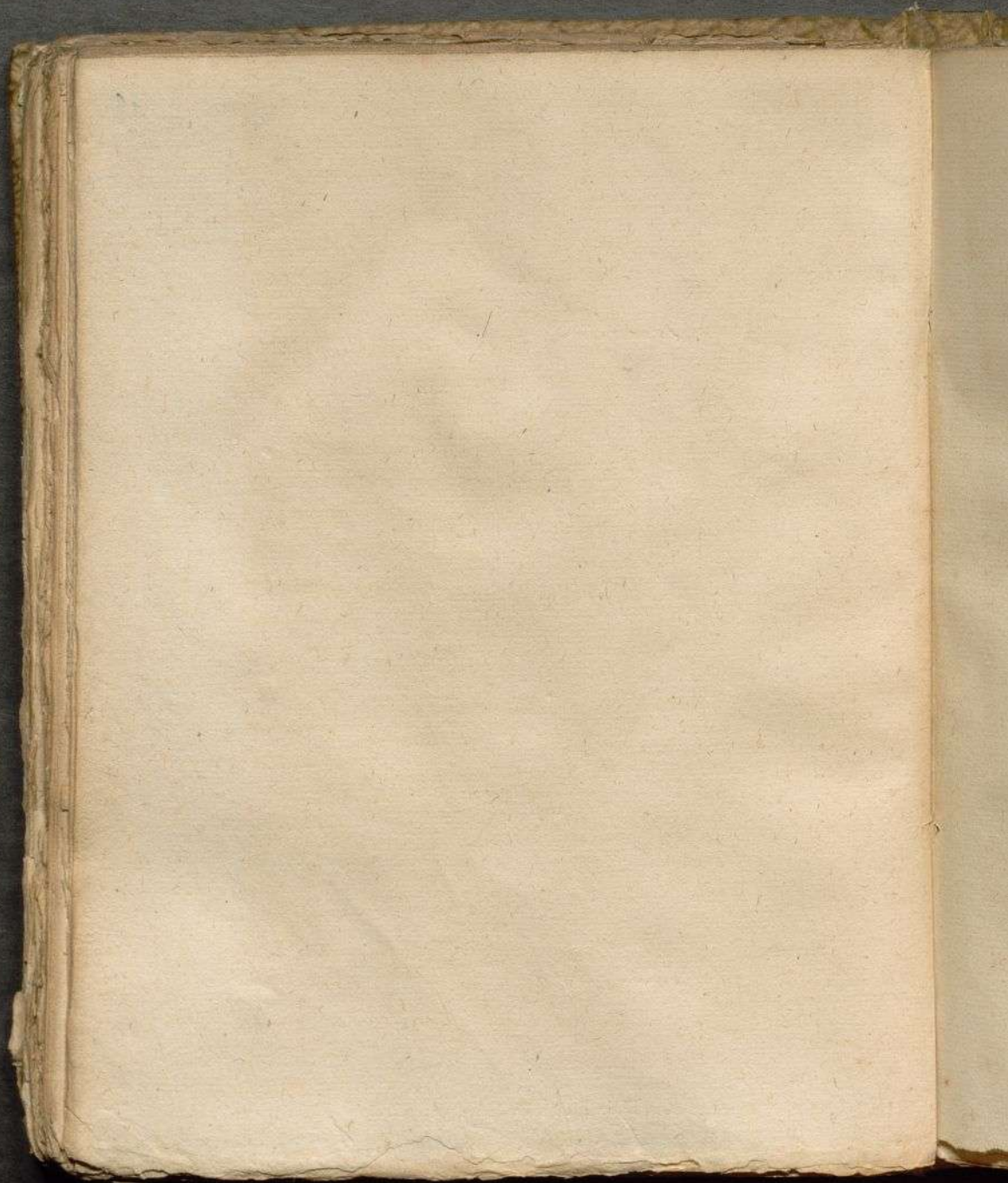
di-
x
do
x
m
E-
du
ux
y
du
v-
E-
f
d
cho
m
x
alos
E-
s
at
E-
An-
s
a
s
U-
oi
E-
A. 208
6.

68

68 - 69

70
ἐλάττω καρπὸς ἡμῶν Γάρνα-
Μυδάς κερσίον Θεο-
ῶν ἀνθρώπων ψυχῆς, ἀδύτατον
καρπὸς ἐπατήσαντες ὡς ἡ- ἢ δὲ τὰ
ἴδιον ἀξίον ὄν. ἡ δὲ συγγρα- οὐκ ἔστι.
ῶν πολυμαθῶν ἀκριβῆς παρὶ
ῶν πρὸς τὴν γνώσιν τῶν ἀ-
δύτων, καὶ πάντως ἡ σοφία
ῶν μετ' ἐπιλαβῶν προσοφίας
ῶν λαύτου αὐτῶν. ἡμεῖς δ' οὐκ
ψυχῆς ἐκείνου σιωπήκαμεν
ῶν τε δικαίον ἄλλως, ὅτι πρὸ-
σωπῆκότας πεπομφαμέν
προσδέσται βουνοσφίον, ἡ
φίλον ἐξήμεροτα περίου
ῶν ὅτι καὶ τὸ ἀγαθὸν χρῆσ
ῶν ἡξίως γὰρ ἡμῶν μελαβέ-
υγον, ἐταίησαι καὶ ἡ συγγρα-
ῶν δόξαν καὶ παρὶ ὅτι ἡ συ-
ῶν τοῦ λεύφου ἡξίως ὑπὲρ ἡδονῆς,
ῶν γραφῶν ἐδήλους. ἡμεῖς δ' ἀμ-
ῶν ὄν παρὶ ὅτι ἡ νόμον ἡδονῆς.
ψυχῆς ἡμῶν συγγραμμά ἐκεί-
ῶν καὶ παρὶ ὅτι τῶν νομῶν ψυ-
ῶν τε καὶ τὴν λογικῶν αὐτῶν ἡξίως,
ῶν καὶ τὴν παρασχόντων τῶν ἡμῶν ψυχῆς
ῶν ὡς ἐξ ἡλικίας δόξα. τῶν ὅτι
ῶν ἡξίως ἀληθεύουσιν ἀληθῶς

Fragment of text from the adjacent page, including a large initial 'P' and several lines of script.

Τὸ μακαριώτατον καὶ ἀγαθώτατον καρπὸς ἡμῶν Γενναίω 70

δὲ πρὸς τὸν παντοπόλον Μιχαὴλ κυρίου Θεοφάνη, κατὰ τῆς λογικῆς ἢ ἀνθρώπινης φύξης, ἀδελφόν

Εὐδελφία σου τὸ γράμμα καὶ καλῶς ἐπιστήσαντες ὡς ἡ- ἡ δὲ τὰ
ξίος, αὐτὸ μὲν ἐπιπέσασθαι, ἐπαῖνον ἀξιῶν ὄν. τὸ δὲ συγγρα- οὐθεῖς.
μαίον σωματικῶν. ὡς τὸ μὲν τῆς πολυμαθούς ἀκριβείας παρὶ
λαθεῖα, ὡς τὸ δὲ τῆς θεότητος ὁδηγίας πρὸς τὴν γνώσιν τῶν ἀ-
ληθῶν. ἡ δὲ ἐστὶν ἐκείνης ἀπὸ δόξης, καὶ πάνυ ἡ σὸς δαίος
παρὶ τῶν λογῶν. ἐμπνέει δὲ θεὸς τοῖς μετ' ἐδραβούσ προσηλάς
καὶ μετρίως φρονήματι τὴν χάριν λατῆς αὐτῶν. ἡμεῖς δ' οὐκ
πρότερον ἀνελθόντες τὸ πρὸς φύξης ἐκείνου σωματικῶν
λόγον. ἢ ἀναγκαῖον ὄν ἴδαμεθα, ὅτι δικαίον ἄλλοις, ὅτι πρέ-
που ἡμῖν. φιλῶν δὲ τινὶ ἐνημερωθῆσιν σωματικῶς πεπομφῶν
ἢ δ' αὐτὸν ἄδοτες, ἢ ἡμεῖς κρισίαν προσδέσασθαι βουνοσύμῳ, ἢ
μᾶλλον ἐπὶ τὴν δυνάμειον. ἀλλὰ φιλῶν ἐνημερωθῆσιν περὶ τῶν
μὴ κερναίτες δὲν, καὶ τῆ σὴ νῦν ἰσότητι καὶ ἀγαπῆς χάριτος
πληροῦντες, τὸ παρὸν ἀνελθόντες. ἡξίος γὰρ ἡμᾶς μελατέ-
μεθὸς νῦν καὶ τῆς γνώμης φιλῶν, ἐπιστήσαντες μὲν τὸ συγγρα-
ματικῶν καλῶς, ἐκφῆσαι δέ σοι τὰ δόξαντα παρὶ τῶν καὶ οὐ
μὲν ἴσῃ ἀποστός ἡμῖν ἐκείνης, ὅτι λεγόμεν ἡξίος ὑπὲρ βλαβείας,
ἀλλὰ τὸ τῶν οὐκαλοῦντων ἡμῶν τὰ ἄλλα γράφον ἐκείνου. ἡμεῖς δ' ἀπέ-
σοις σοι τὴν γνώμην διηκῶν τὸν παρὸν εὐλογίαν νόμον ἰδόντες.
Τοῦ δὲ οὐκ πρότερον ἐκείνου παρὶ φύξης ἡμῶν συγγραμμάτων ἐνή-
μαλος εἶχε τὰξιν. ἴσῃ ἐδάκνολο μὲν, ἀπὸ τῶν λοιπῶν φύ-
χῶν γένος ἢ τῆς πρὸς ἀλλήλους τε καὶ τὴν λογικῶν αὐτῶν τὰξιν
ἀπλῶς τῆς χάριτος σκοπιμῶν καὶ τῆ παρασχῶν τῶν τῆς φύξης
ὀργάνῳ τὸ σωματικῶν πᾶσι τοῖς σοφῶς ἐξηλατοσί δοξῶν. παρὸν τῶν
νῦν δὲ καὶ ἄτις ἀν ἀποροῖν. εἴτι γὰρ καὶ τοῖς ἀληθεύουσιν ἀνὴρ

ξαλας, τῷ δοκῶν ἢ καὶ χάριν πρὸς μέγα ἡσυχίας
 βελαιῶσιν. ἢ ἴτε πᾶσι σοφοῖς ἐσὼν δάσκει. οἱ δὲ ἄλλα ἄδότης
 ἀνὴ τῶν ἀληθῶν, ταῖς πρὸς λαὸν μάλλον ἀνὴ βέλτερος τῆσθαι.
 ἐκώσθη λούω λῶς πρὸς τῷ ἀληθῶν δοκῶσας ἀνὴ βέλτερος, οἰ-
 κῶσας αἰ δ' ἦσαν, ἢ πρὸς τὸ περῶναι τὸ δμυρῶν τὸν θεόν.
 ἢ πρὸς τῆσθαι, ὅτι μὴ καλὰ τὸν Ἀδὰμ παρ' ἡσυχίας γράφεται,
 προσχῆς αὐτῷ ἢ δῶτος ἄνθρωπος γρηγορῶν ἢ πρὸς τῶν πορ-
 νικῶν συναφῶν, ἢ πρὸς τῶν ἀπίστων ἢ πονηρῶν. ἐκ ἴστων μὲν ἔ-
 δοξε λὸν πρὸς τὸν χρόνον τῆν, δὲν ἂν μάλλον τῷ σώματι ἢ
 τῶν ἀνθρώπων συνῆναι ψυχῆς, ὡσπερ λῶς ἄλλας ἢ ἐκ θεοῦ δι-
 μυρῶν μῆσαν λῶς δε συμβαίναν. ἢ ἴτε μὲν βέλτερος βραχὺ συν-
 γραμμα τῷ τὸ καιρῷ ποιῶτος ἄτω πῆσαν τῷ φιλῶ. μετ'
 ὀκίαν δὲ προδηκῶς ἡσυχῶν, ὡ καιρῷ ἴτε συγχωροῦλος,
 πολλοῖς ἐξυμῶσιν ἐκ δόδοιαι. ὑφ' ἂν οἶμαι ἢ πολλὰ τῶν γῆς
 αὐτῷ διῶσθαι. ἔκ οἶδα δ' ἢ καὶ αὐτῶν παράσει ἢ τῶν τῶν
 ἄλλων φιλῶν κατῶ τῶσ, ἢ δηλοῖς ἂν ἡμῶν ἐπιστάσ. ἐκίνο
 μὲν λουῶν τῷ. ἔσται δὲ σοι ἢ τὸ παρὸν, βραχὺ μὲν τῷ και-
 ρῷ ἴτε ἀπαλουῶλος, ἴκανόν δὲ σοφῶ τυχερῶν, καὶ ἔσται τῷ.
 ὁμοῦτε γὰρ τῷ οὗ βελαιῶσας πρὸς τῷ ἐκδημῶλος γράφεται, ἢ χρι-
 στῆς μὲν πρὸς τῷ συγγραμῶλος ἔσται τὸ σοῦ. λὸν δὲ πρὸς τῶν ἡμῶν
 ἐπεσταμῶν τῷ φιλῶ βελαιῶσας. γράσας δὲ κατῶσας, ἢ ἴτε τῶν
 ἴσας ἐκδημῶν πᾶσι μῶν. Εἰ καὶ τὸ πνεῦμα ἐπὶ τῶ πῆσαν παρα-
 μῶν τῷ θεοῦ τῆ τῆσ γῆσ παραλῶσ τῶ τῆσ παιδῶν ἂν φῶ
 ἴδε. ἀλλὰ δεῖ γὰν μάλλον ἀρχῶσαι σῆ τῆ ἢ ἡμῶς λῶς κατῶς
 ἐνωσῶ μῶν πρὸς τῶ ἄλλων, ἢ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν. ἢ τῶ δὲ δόδοιαι
 θεῷ τῷ χάριν ἄδῶναι. τῷ δὲ πολλῶ φρονῶσας ποιῶσαι πρὸς τῷ
 μέλλοντος. οὐ χάριν ἡμῶν αἰ ψυχῆ ἢ ψυχῶν ἄνεκα πρὸς ἑσπερῶν
 μὲν ἴδε. ἐκῶ δὲ πρὸς κοινῶν μόνῶ λῶ σώματα. ἴτε γὰρ, τὸ
 μὲν ὅπως γρηγορῶν ἑκάστος, λόγος ἡμῶν ἴδε ἔσται. καὶ αἰ νῦν γὰρ ἀγ-
 νοῦσαι ψυχῆ, τῶ τῶ μαθησῶναι, ὡσπερ ἢ ἔλλα πῆσαν τῶν νῦν ἀγνο-
 ῦσας

ἢ πρὸς τῷ
 πρὸς τῶ
 ἀμαρῶσας

ἢ πρὸς τῷ
 πρὸς τῶ
 ἀμαρῶσας

ομηλούς εἶσοναι τότε. ἔργα δὲ μάλλον ἐν τῷ καρπῷ τῆς τῶν σο-
 μάτων ἀναστάσεως ἔσοναι, ὅτι τὰ χωριζόμενα τῶν ὑποκαρμῶν
 αὐταῖς σοματίον, καὶ ἐν τῷ καρπῷ ἔσονται, καὶ τὸ συναρτῆσαι μετὰ τοῦ-
 τον αὐτὸν χρόνον ἐκ θαύματος, ἐποίησαν ἡμῶν τὰ μὴ δὲ τῷ ἀρχίῳ συ-
 στικῶς εἶναι καὶ συνῆναι τοῖς σωτήρασιν. ὅτι καὶ οὐ πάντοτε ὅσοι
 πρὸ σφραγίδος τῶν κατὰ συγκολλητικῶν δέδωκας. καὶ ἡμεῖς τῶν
 σομάτων ἀνάστασις, ὅτι ἀπὸ θαύματος ἔσται ἡμῶν παραυλῆκα μάλ-
 λον, ἢ τὰ ἐκ τῶν στοιχείων αὐτῶν ἀνίσταται καὶ ἀναμορφῶσαι παρα-
 δοξοποιεῖται. ἢ δὲ αὐτοῖς τῶν ψυχῶν ἕνωσις ἢ οὐκ ἔστιν. Ἐπεὶ γὰρ
 ὡς πρὸς τὰ πάντα τότε πρὸς τὸν ἡμῶν παραυλῆκα, πρὸς τὸ καὶ πάντων ἐν-
 αλατῶν τῶν θεῶν θουρηθῆναι ἀνὰ σοματίον ἐν αὐταῖς τῷ φύσιν καὶ βο-
 τῶν ἔσονται. ταυτὶ μὲν οὐκ ἔστιν ἡμεῖς τὸτε κατὰ τὸ αὐτὸ ἀνοδοῦσαι
 ψυχῶν. τὸ δὲ ἐστὶ τὸ θελόντων αὐταῖς ἢ τὸ χάριον μετὰ τὴν ἐνταυθα
 ἔσονται τὸ τέλος καὶ ὁ καρπὸς, ὅπως τὸν αὐτὸν ὁδοῦν ἀνέχοντο.
 ἔθεν τότε δὲ μάλιστα φρονιζέμεν ἡμεῖς. ἐπὶ δὲ ὑπὸ ἰσοστάσεως ἡμῶν πρὸς
 τὸν φῶς τότε προηχθῆμεν. ἰδὲ σοὶ δῶμαι μετὰ αὐτῶν οὐκ ἔστιν
 ἰσοστάσεως μετῶν, καὶ πολλῶν χάριον ὁ φελομένη τῶν θεῶν σοὶ κε-
 κρημμένησαν κατὰ τὸν.

Οἱ τῆς θεολογίας λόγους διδάσκοντες. ἰσῆαι γὰρ πρὸς τὸ προηχ-
 μένον δὲ τὰ μὲν σωτήρασιν συνῆναι τῷ νοστῶν ψυχῶν καὶ ἀσο-
 μάτων, καὶ συνῆναι τε καὶ συσταθῆναι ἀπαξίῳ, πολλῶν ἀ-
 λόγων ἕνεκα καὶ ἀδυνάτων ἐπομῆσαν ἐξ ἀνάγκης ταυτὶ τῷ θεῷ.
 τὰ δὲ σοματῶν ὁργανικῶς μορφωθῆναι, καὶ αὐτῶν βίβας ἐν ἡμεῖς
 μετὰ τῶν θεῶν, καὶ τότε δὴ τῆ ἐξ ἀμφοῖν αὐτῶν φύσιν, σοματῶν τε
 καὶ ψυχῶν ἀπαρτῆσαι, καὶ εἰς ἐν ἄλλοιον συνῶσαι συστατικῶτα τὸν ἀδύνα-
 τον, ἐκ τῶν προβαίνων ἀρχαίται, καὶ ταῖς δακτύλων τῶν μετῶν ἀρ-
 μοτιῶσιν ἐπιδοῦσαι. αἱ καὶ ἡμῶν συναμφοτέρω τρόποις ἀλλοῖς λο-
 γίζονται, αὐτῶν ἔχουσαι λοιπὸν αὐτῶν τῶν ψυχῶν καὶ ταῖς ταυτῆς δῶ-
 μεῖς τῶν ἑνὸς ψυχῶν ἐν τῷ νοστῶν ἐν τῶν προβαίνων, σημειωσόμεθα

πρωτόντος ἡ λογὴ. ἡ φωνὴ μὲν ἡ σοφὴ τοῖς ἀλλοῖς τὴν δευ-
τέρως περὶ τῆς τῶν ψυχῶν προσηγορίας δόξαν, ἐκ τῶν περὶ
ῥητορικῶν ἀναρχοῦσαν ἴσασιν. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν χιλιετών
Ζήνωνος μετὰ πολλῶν ἀρχῶν ἐπομνησίων ἀπὸ κατὰ τὴν παρ-
κοσμῶν κοσμῶν πλάνης καί τῶν μετὰ ταῦτα ἡ
Απολινάριος ἐν τῇ τῆς ἀλυθίας καί τῆς, προελεγμένη ἡ αὐτῆ
τῷ δόξαν Ζήνωνος ἡ κλειάνθου, εἰ καὶ μετὰ τινος διαφορᾶς.
οἱ μὲν γὰρ τῷ ἀνθρώπῳ τὴν ψυχὴν, τὴν σωφρατικὴν συμμυνησίων,
ἡ συγκριτικῶν καὶ φασί τὴν εἶναι ταύτῃ ἐνόμισαν. ἡ τῶν
ἐξ ἑαυτοῦ πάντων σοφῶν ἡ δικαίως ὁ πάνσοφος ἡ μακάριος θεο-
δόσιμος εἰ τοῖς κατὰ ἐκλήσιον λόγοις, οὗσαν ἴσασιν ὁδρικῶς δι-
δασκαλῶν περὶ ψυχῆς. Απολινάριος δὲ οὕτως εἶναι τὴν σωφ-
ρατικὴν τῷ ψυχῷ ἐφρονᾶ, ἡ συμμυνησίων παρὰ τῷ σωφρονισ-
τῶν συσσωστικῶν. ἡ τῶν μετὰ τῆς ἀνθρώπου
ψυχῆς, γινώσκαι δὲ ψυχῆς ἐκ ψυχῶν, κατὰ τὴν ἐκ συμμυνησίων σω-
φρατικῶν, οὗσαν ἐκ κοινῆς ἀρχῆς τῆς τῶν σωφρονιστῶν. ἡ Ζήνων μὲν
δικαίως ἐφασκετο. ἡ ἀποδοχὴ κατὰ τὸν αὐτὸν οὕτως εἶναι.
ψυχῆς γὰρ ἡ τῶν μετὰ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὸν εἶναι. Απολινάριος δὲ
πλέον μὲν εἶχε Ζήνωνος, τὴν τῷ ψυχῷ ἀθανάτων ἴσασιν, ὅτι
τῷ ἀληθῆς. ἡ τῶν μετὰ τῆς ψυχῆς ἀληθῆς οὕτως εἶναι δόξαν ἡ
ἀμαρτίας, ἡ πολλῶν τῶν περὶ τῶν πλανητικῶν γινώσκαι αἴτιος,
ἀλλὰ ἡ τῶν ὁσίων τῷ σωφρατικῶν δόξαν ἡ τῶν ψυχῶν,
ἡ τῶν ἀνθρώπων εἰσίδειν, οἱ πολλοὺς κατεμνήσθησαν δόξαν εἰσίδειν
περὶ αὐτῆς. κατέκρινον τὸ ψυχῶν ἡ σοφιστικῶν τῶν διδασκαλῶν
θεοῖς πέφικε. μετὰ τῶν ὁσίων, οἱ τῷ ψυχῷ συγκαταβα-
λῶν πεφρονητικῶν τῶν σωφρατικῶν, ἐκ τῶν ἀνθρώπων μὲν τὸ σωφ-
ρατικῶν τῷ ψυχῷ ἀπὸ τῶν θεῶν. ὅτι γὰρ τὸ σωφρατικῶν ἡ τῶν
ψυχῆς αἴτιος ἐδόξαται φρονεῖν, ὅτι τῶν σωφρονιστῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν
τῶν παραγωγῆς χρόνον τῆς ἡ τῶν σωφρατικῶν, τῶν μὴ προσεχῶν
εἶδεν

ὄντος διδμητρικῶς ἐνεπίθεσε τέλει καὶ ὀργανομεθῶς τῷ
 σώματι. ὡς γὰρ λόγος μὲν εἶναι ὑπερῶν, ὡς ἐπιπάσης ἐνλεχ-
 χῆτος εἶναι, ὅρα δὲ μετὰ τὸ σῶμα ἦρχθαι. τὸτο μόνον
 ὑπερῶσαν αὐτῷ ὅτι ἐν σῶματι γίνοντι. ἔτι γὰρ οἶον τῷ ἄλλοις
 γίνεσθαι, καὶ τὸτο πλεον ἔχον τῶν ἐνλεχῶν, ἀς ἀφρονῶς τῆ
 τελειοσῶ τῶν ὕλων σωτηριανθῶν οἱ τῶν σοφῶν ὀρεξόνται
 λόγοι. ἔτι γὰρ ἐνλεχῶς μόνον ἢ ψυχῆ, ἀλλὰ καὶ μέγους ἐξελείξαι
 πρὸς τὸ σῶμα, λωιῶ τῆ φύσει καὶ οὕτω γένου μὲν προπῶτος,
 καὶ οὕτω διαμείναι μελλῶσι καὶ οὕτως εἰδαμιονέν. καὶ τὸ σῶμα
 δὲ τῆς ἀπλῶς γενομένης ὕλης διεσπῶν, ὡς ὅτι ἢ ψυχῆ εἶναι
 ἢ λογικῆ συνακατά. ἀ νῦν ἔδδ πο λωπραμμονέν. ὅτι μὲν οὖν
 ὁ διμητρῶς ἡμῶν, οὕτω πεποιμέν. ἐν δὲ τῆ καλῶ διαδοχῶ γένεσι,
 δὲ δασκέν ἐσθθῆν ἀντὶ γῆς ὕλην τὸ σῶμα τοῦ παρὰ τῷ ἀνδρὸς
 ἐν σῶμα γένου τῶ ἡμῶν, καὶ ἀλλοιῶσθαι καλῶ μικρὸν καὶ ἀυξήσθαι
 ἐν ὀρισμέναις ἡμέραις, εἰς τὸν τῷ ἀνθρώπῳ σῶμαλος ὄλον ἔχ-
 θῶντος, ὡς μικρῆτι λωπὸν σῶμα εἶναι, σῶμα δὲ ἀνθρώπῳ πρῶτον,
 καὶ ψυχῆ ἀνθρώπῳ, ἀ καὶ ἀμυδρὸν ἐπὶ καὶ βραχὺ τῆ ποσότητι, ὡς
 ἀκός εἶναι ἐν ἀρχῇ, διθῶς παρ' αὐτῷ τῷ πνῦν ἐν πίστι, τὸ τῶν
 ἐν διμητρῶς τὸ πνῦμα. τὸ μὲν γὰρ σῶμα καλῶ διαδοχῶ οἶον
 τῷ γίνεσθαι καὶ ὀλογον τῷ τῆ προόδῳ τῷ σῶμαλος, σῶμαλικῆς
 τε καὶ σωτῆρῶς φύσεως ἀμφοῖν ὄντων. τῆ δὲ λογικῶ καὶ νοερῶ ψυ-
 χῆ καὶ ἀσῶμαλον τῷ θεῶν εἰκόνα, ἀμέσως ἐρχῶ ἐκ τῷ πᾶσι
 πληρωῶς καὶ περιέχοντος. δεῖ γὰρ παράσταται, καὶ κηλῶσθαι τε
 οἶον καὶ ἐμπυδῶσαι. καὶ εἶναι μὲν γὰρ ὁ ἀνθρώπος κατ' εἰκόνα θεοῦ
 γενῆσθαι. ἀλλὰ διὰ τῷ ψυχῶ τῷ το γέσθαι. καὶ ἢ ψυχῆ δὲ εἰκόνα
 εἶναι θεοῦ, καλῶ μόνον τὸν νοῦ κυρίως, καὶ τῶς ἐν αὐτῇ νοερῶς ἐν-
 ἐρχῶς, οἷς ὁ ἀνθρώπος τῶν ἄλλων ὑπερῶ καλοματῶν. διὸ καὶ
 μόνος αὐλός, εἰκόνα τῷ θεῷ γέσθαι. σωτῆρε μὲν οὖν εἰς ἐνδῶξιν
 τῷ παντὶ δυναμῆ σοφίας καὶ ἀγαθότητος αὐτῷ, ὡς ἀναλήθης οὕτω

φους, ἄς μίαν ὑπόστασιν. σῶμα δι' ἡλικίῳ. ἀλλ' ὅτι τῷ
 ψυχῷ ποικιλικῷ ἢ ποιηλικῷ ἔτερος ψυχῆς πεποιμένοναι.
 ὅτο γὰρ ὅδε τῶν ὑψιλοτέρων πνευματικῶν ἢ νῶν ὁ δὲν δέδωκεν,
 ὡς τῷ πρώτῳ νῶν ἢ πᾶντων αὐτῶν, τὴν τῆν ἐπιπέδον μόνον προσήχον.
 νῶν δὲ ἢ ἀνθρώπων ἀρχῆ, ἢ τῆς τῶν ὑψιλοτέρων νῶν ἀνέστας
 τὴν ἰστέρας, εἰ καὶ σὺν ὑψιλοτέρῳ χάριν ἢ σὺν νῶν δὲ. οὕτω
 γὰρ ὁ θεὸς ἐβούληθη, ὅτε τῷ ἀνθρώπῳ σῶμα προαιρητικόν
 ἢ ποιητικόν ἢ ἀνθρώπων ψυχῆς, τὸ οὐκ ἔσται ἴσους ἵνα
 ἠδύνησεν. ἢ γὰρ ἐκ τῶ σῶματος ἐφύνη τῷ σῶματι τοῦτο
 νῶν σὺν ἀπὸ τῆς παραδόξου. ἀλλοιὸν δὲ αὐτῷ ἢ γόνιμον τῷ σῶμα-
 μαζίνταται, καὶ ὅδε τῶν τῶν οἰόν τῶν ἴσων, ἢ τῶν. τὴ γὰρ αὐ-
 τῶν ἐκ τῶν τῶν ἀλοῖον, ἢ καὶ φυλῶν, ἀνθρώπων, ἢ ἐκ
 θεοῦ πνευματικῶν τῶν ψυχῆ, περὶ μὲν γὰρ τῶν ἀλοῖον ἐν τῇ γενέ-
 σῃ λέγεται. ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν τῷ σῶματι αὐτῶν ἔστιν. ἀλλ' ἡ
 21 περὶ ἀνθρώπων ἐν τῷ ἐκχλυσιατικῷ λέγεται. ἔως ὁ χρόνος ἄς τῷ
 22 γῆν ὑποστέφειν, ὅθεν τῷ, ἢ ἐπανελθοῖ τῷ πνεύματι εἰς τὸν δούλα
 23 αὐτῶν. ἢ γὰρ περὶ τῶν Ἀδάμ, τῶν ἐκ, περὶ δὲ πᾶντων ἀνθρώπων λέ-
 γεται. ὡς τῶν ἀνθρώπων ἕκαστο κατὰ τῷ ἴσων γραφῶν, ἔως
 ἔστιν ὁ διδοῦς τῷ πνεύματι, ὡς τῷ ἀπ' ἀρχῆς, ἢ ὁ ἴσους, ἢ δὲ τὸ ἐξ
 αὐτῶν πηγνύμεθον σῶμα. ἢ γὰρ αὐτῶν ἢ αὐτῶν τῷ πνεύματι, πρὸς τῷ
 γῆν μετὰ τῶν αὐτῶν ὑποστέφειν. ἢ δ' ὁ πατὴρ. τὸ γὰρ σῶμα
 διδοῦσι μόνον τῷ χρόνῳ τῶν εἰς τῷ γῆν ὑποστέφειν ἢ δ' ἐκείνῳ.
 ἔσται γὰρ τῶν ἔστι μόνον. ἢ δὲ ἐμπεριστατῶν ὁ ἴσους. ἢ δὲ πατὴρ
 ἐν αὐτῷ μορφῶν τῶν ὑψιλοτέρων ὁ σῶμα, ἢ δευτικῶν τῶν
 πνευματικῶν γονομῶν. διὸ ἢ τῶν μὲν ἄλλων χριστικῶν, ἢ λέγεται
 πατὴρ ὁ θεός. καίτοι διμυθρῶς τε αὐτῶν ἀπ' ἀρχῆς, ἢ τῆς
 κατὰ διαδοχῆν αὐτῶν ἐκείνῳ γενέσεως. αἰτίος, τῷ δὲ αὐτῶν αὐ-
 τοῖς τῶν θεοῦ δέδοκεναι τοῖς αὐτῶν, ἢ μέχρι τῶν διδοῦναι, τῷ δὲ
 λέγεται. μόνον δὲ τῶν ἀνθρώπων πατὴρ ἢ ἕξ ἴσους λέγεται. ἢ οὕτω
 καὶ

καλὴν αὐτὸν ἐπιτομήν, ὡς μόνον ἀκόνι θεῖα τελευτημένη
καὶ τότε μετ' ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἀδικῶς ἐποταναίον. ἀ-
λομικῶς δὲ ἔγωγε ὑπὲρ αὐτῶν γινόμενον, τὰ μετὰ μόνον τὸ πρῶ-
τον, ὡς τε μὴδὲν ἢ προσέταται τῇ τότε δεδομένη κατ' ἄδους
διαδοχῇ ἢ μετρίων τῆσδε μετρίῃ, τὴν ἐν τοῖς ἀλομοῖς ἐξ αὐτῶν
σωφρομένη. κατὰ δὲ δὲ τὰ αὐτὸν κατὰ μετὰ παλῶν, τὸ ἐν δ' ἄρα
νοῦ προσεθείαι, ὡς ἢ γινόμενον ἡμῶν ἐχόντων παλῶν. ἀλλ' ὁ
μετὰ γινόμενον, ὡς ἐν ἡμῶν γινόμενον παλῶν ἐστίν. ὁ δ' οὐρανίος ἢ ἀμ-
φοῖν μετὰ ἐστὶν ἀμφοῖν, ὡς τε θρανίῳ ἐν ἡμῶν ἢ γινόμενον. κα-
κῶν δὲ ἐστὶν ὡς θρανίῳ παλῶν ὡς θρανίῳ τε ἢ ὑψηλοτέρῳ
ἢ ὑψηλῶν ὑψηλοτέρῳ τῇ ἀμφοῖν παραγωγῇ τὸ εἶναι ταυμά-
νοντος. φημὶ τοίνυν ἐπανοίον, ὡς δ' μόνον τὸν διδοῦν τὸν ἀ-
λακοῦτον, σοφῶτατος ὄν, ἀλλὰ ἢ τῇ ἐστὶν γραφῇ σωφρο-
νίας, ὡς ἡμῶν ἀλλ' ἄλλοις τοῖς παρὰ τὸν μετὰ τὸ
τοῖς, ἐν τῇ τοῖς τοῖς, ἐν τῇ τοῖς ἐστὶν αὐτῶν πανταχοῦ, τὴν τοῖς
τὴν περὶ τῶν φυχῶν ἡμῶν ὑψηλῶν γινόμενον ἢ διδοῦν. ἢ
ἡμῶν μετὰ τὸ ὡς ἐστὶν ἀλλοῖς, ἀλλὰ ἢ πανταχοῦ τῶν θεῶν
γραφοῦν τὴν δόξαν τοῦ τὴν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν. τὴν γὰρ ἐστὶν
ἐστὶν, ὡς ὁ πλάσας κατὰ μόνους τοῖς καρδίας αὐτῶν, τοῖς το-
χοῖς διδοῦν, τὴν τῇ κατὰ μίαν ἐκάστῳ ἰδιαζόντος, ἢ γιν-
τε πᾶσας ὁμοῦ, μὴ ἢ ἐκάστῳ κατὰ τὴν φυχῶν τὸν σωφ-
ρομένης πρόδοτον. τὴν δὲ σωφρομένης ὡς ὁ κελίον ἀνθρώπων
πυθῶν ἐν αὐτῶν. ὁ τὴν ἀσφάλων διδοῦν ἢ νοσηρῶν φυχῶν
φυχῶν ἐν αὐτῶν κελίον τῇ διδοῦν. ἢ τὴν δὲ πᾶντα κατὰ
λέξιν. ἐν τῶν ἡμῶν ἢ ὁ θεολογικῶτατος Κυρίλλος. ὁ τ
ἵππος σωφρομένης κατὰ τῶν ἐν τῇ πρὸς τὸς μοναζόντας ἐπιτομή,

ἢ τὸν ἀνθρώ-
τῶν

Εν. Ὁρα πᾶς τις νοῦν ἔχον ἐστὶ ἢ τῶν κανονικῶν γραφοῦν ἢ περὶ τῶν φυχῶν αὐτῶν γινόμενον.
ἐστὶν γὰρ ἢ Κυρίλλος ἢ Θεοδοῦριος φησὶν, ἢ σωφρομένης ἐστὶν γινόμενον, τοῖς τῶν τῶν
ἐστὶν μετὰ τῆς ἵππος σωφρομένης τὸν ἐστὶν τῇ τοῖς τῇ περὶ φυχῶν γινόμενον τὴν.

Ταυλα μεν ονομασθησιν εν η κοσμογενεια συνελαξεν. παρα
 πλησια δε και τοις νομοις διδασκει. περι γαρ δι ης εχαιμανος ης
 εν ηνωον πλησαν αμθλοσους διαλεγομενος, διαμορφωσαι προ
 λρον εν η νυκτι λεγα το βρεφος ειθ ουτω ψυχουσαι, θ θυραθεν
 ποθεν ε ψυχης εθοσκρινομενος, ε δε γε εν ης ζωνης φουομενος.
 αλλα το θεου ορο και τα τον εξ αρχης εν λεθελια νομον εν θεου δε
 χομενος τω ψυσιον. οτα κ ο ζηναιος Ιαδ εν τοις πολυ
 θρολλητοις αζοσι προς τον αρανοθε τω κ ποιητω διαλεγομε
 νος εφει. μνησθησιν ητι πληρον με εποιουσαι. εις δε ηνω πανν α
 ποσρεφας η εχ ασοσραλα ημελξας. επηξας δε με Ισαλω
 ρα. δερμα κ κρατα ενεδουσαι με. οσσεις δε κ νυθροις εν ηρας
 με ζαλις δε κ ελεον εθαν παρ εμοι. η δε επισκοπη σου εφου
 λαοτε μου το πνυμα. δια δε ταυ εδαξε μεν το χαριτω
 οριλιαν. εδαξε δε ης παιδοποιιας τας αφορμας κ τον μι
 κρον εκεινον θρον ενς μυριας ιδεας μελαμορφωμενον. κ ηνω
 καθε τω ψυχω ημειρωμενον τε κ σωστωμενον το σο
 ματι. κ μεθολοι μελα τας αδυνας, τω θειαν επιχωριαν φρο
 ροσαν κ κυβερνωσαν. Ταυλα μεν οσοφολυος Θεοδωριος
 αριστα συμβιβαξον τον μελαν Μαστω, εν οις τω τε παραγωγη
 ε ανθρωπιος φυσεως ισορροπειν εν θεου, κ τω ποιητω διεκρι
 νε περι των εκ πληνης αμθλοσθων. ερατω μεν αυτω ο
 ριζομενος οταν αμθλοσθη μη εξακονισθησον. μεξω δε ο
 ταν εξακονισθησον. εξακονισθησον ουω φουσι το μομορφο
 μενον. οταν δε μορφοσθη κ ψυχω ετα παρημενη εν θεου
 τω θειαν δικονα, κ διακουω ετα τον εξακονισμον. κ ανθρω
 πος ετι λοτε. προ δε τα δικτω τα ε προσχευς εξακονισμ
 δε ανθρωπος το ημθλοσθησον. αλλ αταδς εμενον, διο κ μι
 κραν ο οτα λοτε τω ημθριαν. αν δε εξακονισθησον αμθλο
 ση τας κτηναις, η νεκρον η ηκρωληρισθησον, τω τοις

κλιώ ἄνου τὸ σωματικὸς δυνάμιν. πρὸς δὲ τὴν λογικὴν ψυχὴν
 λοιπὴν τὴν ἄνθρωπον δυνάμιν. δυνάμει μόνον εἶναι κατὰ τὴν τὴν
 πεποινηκότες σκοπὸν, ὃς ἐμύνη τὰ ἐναντία παραδόξοποιῶν
 ἀφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὸν μέγαν Γρηγόριον. ἐμύνη δὲ ἢ μάλλον σιμῆ-
 τὸν, ὅτι εἰς μίαν φύσιν, ἀλλ' εἰς ὑπόστασιν. δυνάμει δὲ πρὸς τὴν
 λοιπὴν τὴν ψυχὴν εἶναι, ὅτι ἢ προκατακτικὸν αἰσῆς, ἀλλ' ἢ διακτικὸν, ὡς
 ἐκ τοῦτοῦ σωματικῆς. ὡς τὸ δέξασθαι χάριν. ὅσοτα προβαίνον τοῖς
 οὐρανίοις καὶ τῆς φουκαῖς ἐνδοῖς πρὸς τὰ ἄλλα δυνάμειν εἰς ἔρ-
 γον ἴδουσι. ἔταρον δὲ τὸ δυνάμει εἶναι πρὸς τοῦδε καὶ ἄλλο, τὸ
 λοιπὸν δὲ δυνάμει ἔχειν. αἴτιον μὲν γὰρ ἔχει δυνάμει πρὸς τὸ ἐξ ἡμέ-
 ρωσι γέσθαι, οὐρανίου ὄν, ἥλιος δὲ τὴν τὸ φωτίζον αἰσῆν ἔχει
 δυνάμειν, εἰς τὴν φῶς τὴν καὶ φωτιστικὸς. αἴτιον δὲ καὶ τὸ ἐξ
 ἀνθρώπου ὡς σωματικὸς, σῶμα αἰσθητικὸν γινόμενον καὶ ζωῶδες,
 δυνάμει πρὸς τὴν λογικὴν ἔχει ψυχὴν ἐκ τῶν ζῴων ἔχοντων
 δὲ καὶ ἀπαρτῆσθαι ἔξωθεν μὲν, τὴν τὸ δυνάμει τελέσσειν τὰ
 καὶ εἰς τὴν τοῦτοῦ ζῴου ἐλατῶν λαμβάνει. ἀλλ' ὅθεν δὲ ὁ δυνάμει
 ἢ θεοῦ πρὸς τὴν τῆς θείας ἐκκένου τῆς νοητικῆς ψυχῆς, ὅ-
 πότεται πρῶτος εἰσὶν ἢ, προαγορεύου, ὁ δὲ αἰσῆ καὶ ἔμ-
 πνεύματός. καὶ τὴν ἀρχὴν γὰρ ὅτι ἐν εἰσὶν ὅθεν ἄς τὸν χῶ-
 λὸν ἐκ τῆς γῆς ἀλημμεῖον, πρὶν μορφωθῆναι. καὶ τὸ δ' εἶπεν
 ὅτι ἐν εἰσὶν ὅθεν, ὅθεν εἰσὶν. τὸ γὰρ σινδισοῦ ἀν τῶν,
 ὅτι ἐνοῦ κατ' ὑπόστασιν. ἀλλ' ἄς τὸ πρόσωπον τὸ πρῶτον
 καὶ ὅθεν τὸ πρῶτον τῆς ἑαυτοῦ εἰσὶν ὅθεν. τὸ δὲ προσώπου
 ἢ ὅθεν μὲν τὸ ἀνθρώπου σῶμα κατὰ τὴν διάνοιαν καὶ
 σωματικῆς καὶ διακτικῆς τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἐν δὸν μορῶν. προσ-
 ποῦ γὰρ ἐν τῇ κεφαλῇ. αὐτὴ δὲ τὸ σωματικὸν σῶμα τὸ κατὰ
 φασαῖον. διὰ τὴν δὲ καὶ τὴν ἐμπνεύματός πρῶτον μαρτυροῦντος.
 ὅθεν δὲ τὸν ὁ ἀδικαῖος τῆς τῶν ἀνθρώπου παραγορεύου
 ὅθεν δὲ τὸν πᾶν καλῶς, τὸ ἐξαγορεύου καὶ τοῖς πρὸς τῶν
 ἄλλων γὰρ μὲν, ἡμεῖς κοινῶν, ὅθεν ἀπαγορεύου οἱ τῆς ἐκ-
 αλλοῦσας διὰ τὸ κατὰ τὸ σωματικὸν τὴν λογικὴν ψυχὴν,

οὗτος μοτος ὁ αὐτῆς δημιουργός, ἢ ψυχὴ τὸ ἔναι λαμβάνουσα
 κατὰ τὴν σύλληψιν, ὡς κατὰ τὴν σάμαλη πρὸς εἶος ἀνθρώπου
 τὴν σύλληψιν ἀγέλαι. Ἦ' τὸ τὸ συμφανότερον ἀνθρώπου ὁ δὲ
 σάμαλος τοῖς ἀσώματοις, καὶ μαλιστα τοῖς θάλας γραφαῖς. τὴν
 γὰρ ψυχὴν καὶ αὐτὸς ἐξ ὑποκαρμῆος ὕλης ἢ δὲ θάλας γίνεται.
 ὡς τὸ γὰρ τοῖς σάματοις καὶ τοῖς σωματικοῖς μόνοις προσήκων.
 ψυχὴ δὲ ἀσώματος καὶ λογικῆ, ἀλλ' ἐκ θεοῦ παροξυλαγμένου
 θελήματος, καὶ τὸ κατὰ σάμαλην ἐξ ὕλης σάμα, τὴν τοιαύτην ἐμ-
 ψυχῶσαι ψυχὴν, ὡς τὸ ἔναι λαμβάναν ὑπὸ ἀνθρώπου ψυ-
 χῆν, ὅτι ἐκ τῆς ὕλης, λαλοῦν δὲ φάναι τὸ σάμαλος, ἀλλ' ἐκ τῆς
 θεοῦ, καὶ τὸ λαμβάναν, ἢ προῦπαρξαι τινι, ἀλλ' ἐν τῷ καιρῷ
 τῆς συλλήψεως. ἢς ἀρχὴ καὶ ἢ τὸ ποιητικὸν σάμαλος πρὸς
 τὴν τῶν ἐν νηδύϊ ζυλωμένην ὕλικον αἰλίαν, φυσικὴν συμφω-
 νία καὶ σύγκρασις. διὲταύται γὰρ πολλὰ καὶ ἀκαρπύσι. θαλάσ
 ὕδατον, ἢ καὶ ἀμφὸν ὁ μέζον, τὴν ἀναρχαίων ἐλάψιν πά-
 ροντος. πέραις δὲ ὁ μέλα τὰς μυριάς ἀλλοιώσεως καὶ μέλα-
 μορφώσεως, ὡς ὁ μέλας θεοδάρτος ἐφη τὸ ζῶν ἀπαρησιμῶς.
 ὁποῖαν οὖν ἐν τῷ καιρῷ ὕδατον τῆς συλλήψεως τὸ σάμα
 γένηται σάμα, καὶ ψυχὴ τοιαύτη προσήκων, καὶ οὐκ ἐκ τῆς σάμα-
 λης, ἢ καὶ αἰκῶν ἐκ θεοῦ καὶ ψυχῆ, κατὰ τὸν ὁ σάμας,
 τὸ θεοῦ δημιουργοῦ καὶ, καὶ ζωλικῶς ἐμπνεουμένη, ὡς κατὰ
 τὴν σάμαλη, πρὸς εἶος ἀνθρώπου συμπλήρωσιν ἐρχέται.
 καὶ τὸ καὶ τὴν ὕλην λαλοῦν δὲ φάναι τὸ σάμα, ἢ τὸ ἐξ
 αὐτῆς σάμα ὡς ἀναρχῆος τῆς ψυχῆς ὑπάρξαν ἀρχίον, ἀλλὰ τὸ
 δημιουργοῦτος. λαλοῦν ἐμπνεῦσαι, ὅτι ἔναι, φυσικῶν δὲ τῆς
 δημιουργίας καὶ ἐμπνεύσεως ἵστέον, ἀρχίον ἔναι καὶ ἀναρχῆον
 καὶ. πάντων κατὰ, αὐτὸ μόνον ἐμπνεῦσον καὶ δημιουργοῦν αὐτὸ
 καὶ ἐμπνεῦν, κατὰ τὸν ὅτι καὶ κύριλλος, καὶ ὁ θεός δὲ Δαμα-
 σκῆος Ἰωάννης, λαλοῦν καὶ Μαξιμῶς θελεῖ, παρακατῶν αὐτὸ ποτε

ὡς προσκαίρους ἔθανάτους, ὡς δραστῆς τὸ καὶ νοσηφύδης
 κατὰ τὸν θεὸν φαναι Γρηγόριον· ἀλλ' ἐπλήρωσε τὸν ἕρπαιον τὸν
 καρδίαν ἕσαν πνυμάσιον. εἰ καὶ νῦν, τὰ διωκασίαν ἀυ-
 ξήσαι θραχάον ὄντων τὸν ἀνιόντων, ἢ λήξισ ἐγὼς ἔσται λοι-
 πόν, ἢ προσηγορδομφη, ὡς ἢ τὸ πᾶν τῆς αἰτιον προσηγορδο-
 ται. εἶδὲ καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων ὡς τὸν ἕρπαιον αὐτοῦ, κα-
 τὰς εἰπε Μωσῆς· ἐργαζέσθων τὰ διαφορά τῶν ὄντων εἰδή κα-
 σαλάως. εὐχέσθων γὰρ ὁ δὲν εἶδος καὶ φύσιν ἀλλήλο ἐκ τῶ μη
 ὄντας προήγαγεν, ὁ δὲ μέχρι λέγος παράξεται· ἀλλ' ἐργαζέσθων
 μέχρι νῦν ἐξ ἐαυτοῦ πολλὰ· ὁ λόγος αὐτοῦ, δι' οὗ πάντα γέγονι-
 καὶ γίνεσθων ἀπὸ τῶν καὶ φησὶν· ἐργαζέσθων γὰρ, τὰ μετὰ τῆ
 φύσιν χρομήσθων καὶ ὑπὸ τῶν, τὰ δὲ τῶν τῶν ἀγαθῶν πολλὰ
 δὲ καὶ παρατῶ φύσιν ἐργαζέσθων, μετὰ τὸ τῶν τῶν ὁ ἀναίρη.
 πῶς περὶ τῆς ἀλλῆς προνοίας, καὶ τῶν παλρικῶν ἢ δικαιοκῶν
 ἕρπαιον αὐτοῦ, δύναιτ' ἀνῆς εἶπεν, τῶν πάντα λόγον νικῶντων.
 ὅν ὁ μόνον ἕκαστοι χωρὶς, ἀλλὰ καὶ κατὰ οὐνοικῶν μέξουσ τε
 καὶ ἐλάτλους, ὅσαι ἄραι δινέκως πάντες ἀπολαύσων ἀνθρώ-
 ποι, καὶ τῶν αὐτῶν ἀνέκων, ὅποσα τῶν τῶν χάριν γίνεσθων καὶ ἐπὶ.
 διὸ καὶ τῆ ἕρπαιον τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων ἀδιαλείπλους
 οἰκονομία, ὁ μόνον τῶν εἰσθῆσῶν τὸ καὶ ἐξ ἀρχῆς δεδομῆσθων,
 ἀλλὰ καὶ παραδόξοις ἀλλῆς ὑπὸ τῶν τῶν τῶν δὲ τῶν τῶν. εἰ
 χάριν ὁμολογῶμεν τὰ παναγάθων ὁ μὲν γὰρ, ὡς μετὰ τῶν τῶν καὶ
 πυθραλικῶς ἀναστῆσθων ἢ τῶν πάντας ἀναπλασθῶν τὸ κατ'
 αὐτῶν, εἰ καὶ μη πάντες ἀναπλασθῶν κατέλθων· ἀχνύσθων δ' ἀνα-
 πλάσθων ὁ καὶ οἷον τε τῶν. ἢ καὶ μετὰ τὸ τῶν προαιρέσθων ἀγαθῶν ἀ-
 φαιρέθων ἀπ' αὐτῶν· ὁ τῶν τῶν τῶν τῶν ἀνθρώπων· ἀνθρώ-
 πος δὲ τῶν τῶν προαιρέσθων ὄντας ἀπὸς τῶν τῶν γνώμῶν
 μερὶ ξέσθων· καὶ πρὶν μετὰ ἀπῆλθε τῶν προγονικῶν ἀμαρτιῶν καὶ

καὶ τῶν

ζητης εκδθεν ποινης, τος εν αλη ασπιθικότητας. δεδθεν
δ' επηδαξε παύλας, κ' απαπαττα πισθονλας τω βασιλειω
ω παρ δις τον θουαλον αυτω βαπαζομεθα. εποια τε κ' ποιη δια-
δοσιμον τω προγονικω αμαρταν τε κ' ποιηνω, μαδ' ατα μενυλω
σπερμα, ως εκ της ριζης εκδυνς ηκον διαδοχη, εκ αυτω δε μινον,
αλλα κ' η προλαβαντα ωτε σπερμον επιθυμια, κ' εν η σπερ-
ρθλα κ' η μεταλλωσα τ' σαρκος ορεξις, δι' ης σπερρομοφοι συλ-
λαμβανονλαι. α κ' αυλα τη προγονικη αμαρτια, κ' τη λωυτη εν
λωτ' οσπερ πασι μεθεξω, ακοιθηα κ' καθαπερ διατη τ' τοι-
δθε σωμαλο η ποιητικη αρχη. τοτε σπερμα κ' ο ωτο διδους
κ' αη τροπον ετερον προσεχεσ μεν γαρ αιτιον τ' γινωμεθω ω
σπερμα πορροισθω δε ο πατηρ ο τ' σπερμαλο αιτιος. εθεν
κ' το σπερμα ω λωα πατεροσ γινεται. ο δε ιωνας ε γινεται
αεθροσ, κ' το μεν γινεται μελα μικρον ανθρωποσ, εως αν γρο-
νοσ κ' εη λοπιον. ω γαρ γινωμεθον ετωσ αιτιν, ο δε εη πα-
λαι γινωμεθροσ. οντω κ' διαφοροσ μεν εκαλερωθεν η διαδο-
χη τ' προγονικω εμπα τω γινωμεθω σωματελαι δ' ουω.
εσ οσον γαρ αρχη τ' γινωμεθω τ' σπερμα, κ' ο σπερμαλο
εσ λωσθον εη, τω λογω διδουσι τ' ζωαδοσ σωμαλο κ' ορ-
γανικω. προσ γαρ αυτω τω δυναμιν εχουσι αμφο. ω δε λωδ-
τωσ σωμα λοπιον, κ' προσ τω οικεταν κ' αρμοτελοσιν αυτω ψυ-
χικω προσεχωσ εη δυναμει, ης προσθεμεθωσ οσ εινουλα, κ'
ανθρωποσ εην ανηρωσ τ' σωμαφοτερον λωτε. ωσ εη ουνοσ μενυ
πη τ' σωμαλοσ, ειδουσ δε λωχικησ ψυχησ νφωτεροσ. λωτε δε κ'
τω ω λογιωσ διαφοραν επαληθεωσεν εη. προσθρον δ' ουω εη
ετα φυλον τω, εδ' οτε μελα τωσ ζωων εινουλο, ειδουσ μεν γαρ εη
λων φυτων η φυλικη κ' η ανηλικη των ζωων. αλλ' αραρωσι γε
τησ ηλκωσ. συμπεφυκασι γαρ αυτη. διο κ' συμφοθερονλαι. ανθρω-
ποσ δε η λογιχη ψυχη, χωριτον εην ειδουσ, αν τω λογω μινον ως
ταλλα αλλα κ' τ' πρηναι. εηπαχλον γαρ, εδ' εμθεβασι σπερμου

τοδι

τη ύλη, ης περιέχου μάλλον η περιεχομένου. διό η χαρισί-
 μων μετέ. ὅθεν η των ζώων μετ' ὅτι οὐ εἴχοντο, η ἔργα-
 τριον ἐστ' ὄν, τὸ δὲ ζῶον καλῶν, ἵππον λογὸν η πρόβαλον,
 ἕως τῆς αἰσθητικῆς ἔχει ψυχῆ. τὸ δ' ἐκ τῶ ἀνθρώπου ὄψασθαι.
 μαλὸς σῶμα, πρὸς τὸ διω λογικῆς ψυχῆς δεξασθαι. δεξέσθαι δὲ
 ἴσθαι ὡς ἐκινῆσαι η ἀργαυθῆναι, ὅτι ἐστὶν ὑπόστασις, καὶ αἰ-
 σθητικῆς ἔχει τότε ψυχῆς η διω φιλικῆς ὑπ' αὐτῆ διώσθαι.
 ἐκείνα μετ' ἄλλο τῆς οὐκείαν η ἀριστοφύτου αἰοῖσι ψυχῆς ἔχει,
 τὸ δὲ τῆς οὐκείαν ψυχῆς, η πρὸς τὸ εἰσιμαξέσθαι ἔργα λα-
 βῶν ἔχει. πῶς οὖν ὑπόστασις αὐτῆ ἐκ η γένεσθαι, τὸ οὐκείαν εἰ-
 δῶν αὐτῆ, η ὁ τέλος ἐστὶ τ' ἰσθῆσθαι. ὅτι οὐκ εἶ
 ὑπόστασις ἐστὶν ἰσθῆσθαι, τὸ ἐξ ἀμφοῖν. φησὶ γὰρ δὲ η αἰσθη-
 τικῆ, τ' λογικῆς ἐπιτηρομένης, η ἐστὶ μετ' ἄλλο αὐτῆ τῆς φιλι-
 κῆς η αἰσθητικῆς, η λογικῆς τότε ψυχῆς, ὡς οὐκείαν μετ' ἄλλο
 διωσθῆσθαι αὐτῆς ἔχει, ὅτι ὡς ψυχῆς ἑτέρας σῶσθαι. διό η
 τῆς λογικῆς ψυχῆς ἐξίσθαι τὸ σῶμα, ὅτι αὐτῆ ἔχει λυι-
 πόν. τὸ λύνει λογῆς τὸ σῶμα μετ' ἄλλο ἐπανιμετ' ἔργα ἔχει ἑτέ-
 ρης μετ' ἄλλο διαδομένης ἡμῶν ἐκ τῶν πρώτων ἐκείνων, τῆς
 σῶσθαι τῆ σαρκὶ ἀμαρτίας, η ἡ ψυχῆ κενουμένη. διαδομένης
 μετ' ἄλλο ἰσθῆσθαι, ὅτι κατ' οὐκείαν ἐκείνων. ἀπαλλάττεσθαι δὲ ἰσθῆ-
 σθαι ἡ σῶσθαι αὐτῆ τῆς πύσθαι η τὸ βασιλείου, ὅτι τῆς ἀ-
 ληθείας φιλῶν ἀπάσθαι προσκαθῆσθαι λαμπρῶς, ὅποσθαι
 μετ' ἄλλο ἐκείνων ἰσθῆσθαι τῆς ἀρχῆς γὰρ τῆς σαρκῆς η αἰσθη-
 τῆς τῆς ἡ πρώτης πρὸς τῆς ἀμαρτίας ὀρμη. εὐά γὰρ τῆς ἡ τῆς
 παραβάσθαι ἀφορμῆς, λαξίν αἰσθησθῆσθαι ἔχει. ὅτι τὸ λογῆ διω-
 ταξίν ἔχειν Ἀδαμ, ἀντὶ τὸ ἑπίσθαι μετ' ἄλλο ὑπὸ κατ' ἄλλο, η τὸ μετ' ἄλλο
 φησὶν τότε τῆς αἰσθησθῆσθαι τῆς. τὸ δὲ ἐκείνων τῆς γινώσθαι, τῆς τῆς
 λογῆ φησὶν, ὅθεν η τῆς ἰσθῆσθαι οὐκείαν ἐκ τῆς ἰσθῆσθαι ἐπίσθαι

„ γθονέναι φασίν, οἱ τῷ θεῷ πεφροτισμένοι ἀνδραμι. ἔ
„ τὸ τὸν θεόν πεπροφίλουσθαι Δαβὶδ, ἔτι ἕως ἡ
„ λήθια σικανήσοσι. δικαιοσύνη τε ἔχουσαν καλαριήσοσι,
τὸ εὐόμενον λαῖς τὸ παροσχικότος ἀποκρίψαντα ἡξέσιν.
ἔτι γὰρ ἡ ψυχὴ πρὸς τὸν θεὸν ἐπέκειαν παραιτήσεως τινα
λογόν. ἔτι λαῖς τὸ συννημένον σόματος, ψαλμοῦ μετὰ παρα-
κρηδέσια δ' ὅμοιος ὑποδολῆς, ὅπως ἡχρησάται. λαῖς δὲ τοῖς
δαίμοσιν ὃ προσδοκῆς ἡς παραιτήσεως, ἀνίσταται δὲ ἔχουσαν
κακοδαίμονον. ὅσοι γὰρ ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις μετὰ τὸν
παραδόξοισιν ὅμοι ἔχουσαν τὸν αὐτὸν ἰατρὸν ἀμελα-
γώτως παρανομήσα, ἀφύχιδος ἔχουσαν δίκας.
πολλοὶ γὰρ τὸ προνομήσιν ἐν τῷ ἡμίσει κακαρμήσοι,
ἔτι τῷ βασιλευσθαι, λαῖς προσωπικῶς ἀμαρτίας ἀνθρώπων
λαῖς, ἔτι τὸν ἀνομήσιν πόλιος ἡς αἰωνὸν ζῶσιν, σφίσι δὲ
λαῖς αὐτὸς κλέψου, ὅσοι γὰρ κατ' ἐξουσίαν ἔχουσαν συμ-
βεβηκότες καλῶς, οὐκ ἐχέθην ἀνομήσιν ἀκαλύπτως ἔ-
ρχονται. ἀλλὰ ἔτι ἡμερῶσι προσωπικῶς ἐκ πολλῶν
τῷ θεῷ ἐπέκειαν τὸ ἡς μελανοίας δὲ δόλαι φάρμακον, ἔ
γνησιῶς μελανοσῶσιν, τῷ πρὸς τὸν ἑσθέρως πόλιος ἀρι-
στέροι. Συμπέπειλαι λαῖς λαῖς ἐκ τῷ σφοδρῶς ἀγαθῶν, ἔχ
ἡ τῶν λαῖς φάουλα ἔχουσαν μετὰ λαῖς κατὰ, παρ' ἡμῶν δὲ τὰ φάου-
λα ἀλλὰ ἔτι τῶν ἰατρῶν ὁ δημιουργὸς ἡμῶν ἐκ πολλῶν ἐπι-
φάσας γένηται τοῖς δὲ φρονῶσι ἔχουσαν, τροπῶν πολλῶν τε
ἔτι παραδόξοις, ἔτι τῷ μεγαλοπρεπῶς ἐπέκειαν ἀξίοις. διὰ
ἔτι ὁ κύριος ἡμῶν ἰσοδῶς, ἔχουσαν ἐκ σφοδρῶς γένηται, ἵνα κα-
θαρῶς ὑπὲρ ἀκαθάρτων, ἔτι ἀναμάρτων, ὑπὲρ ἀμαρτωλῶν ἀπο-
λογησῆται, ἔτι δίκης ὑπὲρ ἀπάντων ὑπόσῃ, τὸ τὸ χάριν ἔχουσαν.
αὐτὸς δὲ τῷ ὁ λαμβάνων, ἔτι δὲ διδοῦς. εἰ δὲ μετὰ γὰρ ὡς ἀνθρώ-
πος

παρ, ἐλαμβάνει ἡ σὸς ἰσὸς μετὰ τὸ πάθος· καὶ τῆς ἀδαμαίας
 ψυχῆς ἢ ἢ λθε ἕσασον τε καὶ καθαριῶν, καὶ τῆς ἐν ἀθῆ- πολυχρο-
 νιδ κακοδαμονιάς ῥυσόμοτος, ἔκ ἐχεν ἕδεν πλιω τῆς κατὰ
 φύσιν ἀνθρώπου ὁμοειδὲς. το σῶμα **μῖτον** ἐκείθεν ἀλη-
 φει. ἐκείθεν γὰρ εἰς διὸ μακαριὰν παρθένον ἢ καὶ ελη-
 λυθὸς, καὶ τὸ κατὰ μόνου ἀληφῆ τῶ φύσιν. ἢ γὰρ εἰδοποιὸς
 τὸ σῶμα ὁμοειδὲς, ἔκ ἐκ τὸ προπάλοτος, ἀλλ' ἐκ τὸ ἀγῶ
 πνῶμα ἢ. ἢ δὲ παναγία παρθένο, τὸ μὲν ἐκ σῶμα-
 λος ῥηονῆσαι, τῆς προγονικῆς ἀμαρτίας ἔκ ἀν' ἀμέτοχος
 ἢ, καὶ τοι τὸν γονεῶν ἀπαρὰ λήτων ὄντων ἐκ ἀρτίου. με-
 τὰ τὸν δὲ καὶ κῆνοι τὸ κληρῶ. ἀλλ' ἢ χάρις τὸ θεοῦ καθα-
 παξ ἀντὶ ἀπὸ λλαξεν, ὡσπὲρ ἀν' εἰ καὶ χωρὶς ἐν ἴσῳ σῶμα-
 μαλός. ἵνα τὸ θεοῦ σῶμα καὶ πᾶν καθαράν ἵποχῆ τῶ
 σῶμα. ὅθεν εὖ ἀπὸ λλαξῆν κατὰ παξ τὸ προγονικῆς ἐν ἡμῶν
 καὶ ποιητῆς, καὶ μόνῃ πάντων ἀνθρώπων τὸ λαβῶσα τὸ δῶρον
 ἀντιπαθῶν καὶ τοῖς νέφεσι τῶν λογισμῶν ἔκ πανταπᾶσι διὸ
 ψυχῆ, καὶ σαρκὶ καὶ ψυχῇ θεῶν οὕτω ῥηονέ λμενός. ἢ μὲν οὖν
 διὸ μὴ ῥῶαν ἕλῳ, ἀνθρώπων καὶ μὲν ἀληφῆ, ὑπαρῶν δὲ
 τὸ θεοῦ δόδοσε λόγῳ. κοινῆκὸν δὲ τὸ σῶμα ἄτῳ, ἀντὶ
 τὸ προσεχῶς ἀνθρώποις πᾶσιν ἀντὶ τὸ σῶμα, ἀλλ' οὖν
 ὁ πᾶντα ποιῶν τὸ θεοῦ λόγος ἢ. αὐτὸς ὁργᾶνῶσεν βυθὸς ἐκ
 τὸ παρθενικῆς τὸ σῶμα σαρκῶς. αὐτὸς καὶ διὸ ψυχῆ παρῆ-
 λεν ἀμα, καὶ σὴν ῥῶαν ὁργᾶνῶσεν τὸ σῶμα, ὁργᾶνον εἰσὶν σὴν ῥῶ-
 μῆδον πρὸς διὸ δι' αὐτῶν θεῶν οἰκονομίαν τῶν παρῶν ἄνθρωπον
 ἐκείνον κατὰ σῶμα ἀνθρώπων, καὶ εἰς μίαν εἰσὶν σὴν ῥῶ-
 ἵποφασιν. ἵνα καθαρίσῃ ἐκείνῳ πρὸς τὸ Ἄδαμ καὶ χοῖκῶ εἰς τὸν
 κόσμον εἰσὶν ἡ ἀμαρτία, καὶ δι' αὐτῆς ὁ θάνατος, οὕτω καὶ
 διὰ τὸ δαυτέρῳ Ἄδαμ, δῆλον δὲ τὸ ἔρανῶν καὶ χοῖκῶ τὸ διαφο-

δι

ρου ἀπολυθεῖν πάντες, ἀπολυθῆναι ὑπὲρ πάντων ἁπλοῦς
ὅτι ὁ φάλαξ. ἔτι μὲν ἀνὸς τὸ σωματικὸν γεννηθῆναι, τὸ
προγονικὸν αἰσιματικὸν ἀμέτοχος τῶν. ταῖς δ' οὐκ αἰσῶν ὑπὲρ ἄν-
θρωπον ἔχει προσηπικαῖς ἀρεταῖς, ὑποδάγμα τοῖς πιστοῦσιν
ἐξελθόν. ἵνα μὴ μόνον ἀναγεννομήνους τῆν περὶ αἰσῶν ἁπλοῦς
χρηστέ, ἡ πόλη τ' αἰσιματικὸν εὐνοῖαν ἀναγεννομήνους ἁπλοῦς
γονικὸν φρονολογικὸν αἰσιματικὸν. ἀλλὰ ἔτι καὶ αὐτὸν ὡς αἰσῶν
συμφορὰ μὲν οὖν βίω, μετὰ τῆς βίωχ' ὡς αἰσῶν εὐνοῖαν ἁπλοῦς
τῶν ἐνδοῦ ἀποχελευχότες ὅτι καθεὶν, ἀναγεννομήνους ἁπλοῦς
τασσοῦσιν ὡς αἰσῶν. ὅθεν ἡ δ' ὑποδάγμα τῆς ἁπλοῦς αἰσῶν
δε τὸν βίω εὐνοῖαν. αὐτὸν δ' εὐνοῖαν ἁπλοῦς γεννηθῆναι, ποικιλαδὸν
τῶν παραδοξολογικῶν αἰσιματικῶν εὐνοῖαν ὑπὲρ φρονολογικῶν
ὡς αἰσῶν ὡς πρὸς ἡμᾶς κοινωνία κατὰ τὸ σωματικὸν ἔχει
ἔχει μετὰ τῶν αἰσιματικῶν ἀπλάσθημεν. ἀλλ' ὅπως μᾶλλον ἀνα-
πλασθημεν, τὰ ἀπόρρητα αἰσιματικῶν ἁπλοῦς. ἡ δ' ἁπλοῦς
μᾶλλον ἐκ σωματικῶν ἔχει φρονολογικῶν, ἔτι ἡ δ' ἁπλοῦς
λαξία, καθάπερ ἂν εὐνοῖαν κεχρησθῆναι τὸ βίω αἰσιματικῶν,
ἵνα τῶν ἀληθῆν προσηπικῶν ἐν τῶν βίω ὡς αἰσῶν ὡς αἰσῶν
ταῖς ὁμοίωσιν βεβαιωθῆναι κατὰ τῶν ἐξ ἀπιστίας ἀναγεννομήνους
τῶν ἀνοικεῶν μόνον ἐξαιρουμένην. πλὴν γὰρ τὸ μὴ ἐξ ἀν-
θρώπων, αὐτὸν δ' εὐνοῖαν διὰ σωματικῶν γεννηθῆναι, ἔτι ἁπλοῦς
καὶ ἁπλοῦς ἀρχαῖς ταῖς καθεὶν, ἀπὸς ὅτι προσηπικῶν
ἔτι ἁπλοῦς μᾶλλον ἀρχαῖς, ἀλλὰ καὶ ταῖς συμφορῶν τοῖς
ἀνθρώποις ἐκλήρου, ἔτι σωματικῶν ἔχει φρονολογικῶν. τὸ μὲν πλάσσει
ἐκ τῶν παρθενικῶν αἰματικῶν, ἔτι σωματικῶν ἐξ ὀργανώσεως ἁπλοῦς
τῶν δ' ἐμπροσθεν βίω ὀργανώσεως λαξία, χρόν' ἁπλοῦς
μοσιλοσσοῦσιν ἐν τῶν ἁπλοῦς τῶν λαξία. χρόν' γὰρ ποιητικῶν
ὡς ὁ ποιῶν, ἔτι τῶν ταῖς ἀπλοῦς, ἔτι μὴ δ' αὐτὸν, ἀλλὰ τῶν
δούλων

καὶ τέχνων ἕνεκα, οὕτως καὶ φυσικῶς ἀνθρωπικῶν τῶν εἰς τὸ εἶναι
 ἵστε σοφίαν καὶ τὴν ψυχῆς ἐλευθερίαν ἐχόντων ἵστε καὶ ἵπποκράτη
 ἔν τῳ ἰατρικῶν καὶ θεοτέραν, ὡς ὁ χρόνος δὲ καὶ καθάπερ
 ἐν τοῖς ἀλλοῖς ἀνθρώποις, πρὸς παρασκευῆν τῶν ψυχῆς οἰ-
 κῶν τῶν σοφῶν. ἀλλ' ἵδους αὐτῶν τε ἀγανακτικῶς ἐν τῶν σφ-
 ληρῶν σαρκῶν, καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπιθυμοῦσθαι. ἵπποκρά-
 τη δὲ μόνον κεχρησθῆναι τῇ θεῷ οἰκονομίᾳ πρὸς τὴν τῆς ψυ-
 χῆς σοφίαν, καὶ δίκαιον ὁμῶς ἔσμεν. ὡς καὶ ἵπποκράτη χάριν
 γενημένην, μετὰ πολλῶν ἀδελφῶν τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς κατὰ τὴν
 συμφορᾶν ὡς οἰόντες ὡς τὰ ἄλλα βίᾳ τῶν ἡμετέρων δε-
 ποτῶν καὶ καθημερῶν καὶ τοῖς ἑσπερίων τῶν τέχνων καὶ ὅσων
 παθήμασι. Ἰδῶν ἀπάντων ἕνεκα χάριν ἀφελόντων, καὶ τῶν
 τελευτῶν αὐτῶν οἰκονομῶν καὶ σοφίαν ὁμῶς. μὴ ἀπο-
 ρῆν, ἐν πολλῶν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ἀπιστία καὶ πονη-
 ρία συζητημάτων ἄλλων, καὶ τῶν δεδωμένων παρασκευῶν περὶ
 τῆς τῶν ἀπαλλαγῆς τῶν κακῶν ἢ προσήκουσθαι ὁμοίως
 δεῖν ἡμετέρων. οὐτε γὰρ αὐταῖς λυοῖν ἂν ἐκ τῆς πρὸς τοὺς
 τοσοῦτον κοινωνίας τῶν ἀλλήλων ἡμετέρων διδοῦσθαι καὶ χρῆσθαι
 τῶν τε τῶν βίᾳ ἀνθρώπων, καὶ πρὸς τὸ τέλος οὕτως ἀρκεῖν
 μετῶν καλῶς, ὡς ἀκαίαν παντὶ κατὰ τὴν ἐνδομηρίαν
 καὶ σωτηρίαν σοφίαν, ὅτι ἀνάγκη τῆς τῶν παναγῶν καὶ
 πάντα διωκτικῶν δεῖν, λογικῶς ἐν τῶν ἀνθρώπων ψυχῆς φῶς
 τε καὶ λογῶν καὶ θεῶν χάριν πρὸς τῶν ἀληθῶς ὁδοῦ μετῶν καλῶς.
 τοῖτοι δ' ὄντες οἱ τῶν ἐκείνων διδασκαλοὶ, τῶν ἀκρίτων καὶ δι-
 καίων, περὶ τῶν λογικῶν ψυχῆς ἐξέτελλο δόξαν. ὅτι ἀνοσιούτες μετῶν
 καὶ πρὸς αὐτῶν ἀντιθέτως, ὡς δὲ μὴ ἐπὶ διωκτικῶν καὶ φῶ-
 δῶν ἡμετέρων κατὰ τὴν καὶ τῶν ὑπερβαλλόντων μετῶν ἐν τῶν
 ἀγαθότητι καὶ σοφίᾳ καὶ δίκαιᾳ, εἰσὶνοι τε συνδῶν πάντων καλῶς
 καὶ οἱ νῦν ἐκείνοις προσήκουσθαι. ἐπὶ γὰρ μετῶν εἰς λόγον τῶν
 θεῶν ἵδων πλεονέκτηματων, ὅτι καὶ τῶν πρῶτων μετῶν ἀν-
 θρώπων ἵδων, ὅτι τοῖτοι φαίνονται, ὅτι ἐπαυοῦ τῶν περὶ τῆς
 αὐτῶν διωκτικῶν σκοπῶν καὶ πάντων ἀνθρώπων, τῶν καλλίφων τε

η πρώτη παρανομή. τα εἶδη λοιπὸν, ὅτι τὴν τὰς φύσεως τῶν
 ὄντων ὅτε ἀπὸ αὐτῶν ποιῶν ὁ θεὸς τῆ δὲ διαδοχῆς αὐτῶν
 τῶν ἔργων εἰδῶν σωφρονισμῶν, σωφρονισμῶν τοῖς ἀλόμοις. τοῖς μὲν ἀλ-
 λοῖς κοινωδῶς τε ἰσοποῦν καὶ ἰσοφύειν, ἀνθερωποῖς δὲ ὑψηλότε-
 ρον. αὐτὸς γὰρ φυσικὸν μὲν τὸ ἀνθρώπινον εἶδος μέγιστον, τὸ ψυ-
 χικὸν, λαμβάνει δὲ φάναξ τῆς φύσεως, καὶ μέγιστον εἰδοποιῶν, ὑψηλὸν δὲ
 ἔστι δὲ τῆς ἀπερχομένου γίαν τὰ καρπῶν τῆ διαδοχῆς σωφρονισ-
 κήτων, τὸ σώματι, εἰδ' ἀπορίας τῆ ἀξιοῦ, ὅτι παρὰ ψυχῆς
 σωφρονισμῶν καὶ ὁ οὐκ ἀπὸ τυχαίων τέλους, καὶ οὐ χάριν παρανομίας
 μὴ βλάβης μὲν εἶδον. καὶ μὲν τῆ ἀπορίας τῆ ἀπορίας, καὶ σωφ-
 ρονισμῶν ἀντὶ τῆ σωφρονισμῶν συμπεφυκῶν, εἰ οἶόν τ' ἔστι, τὸ τῆ
 ἀντὶ τῆ ἀπορίας. ἔστι γὰρ ἐκ τῆς ἀνθρωποεικῆς καὶ τῆ σωφρονισμῶν δυνά-
 μεως, ἡ λοιπὴ τῶν ψυχῶν τῆ ἀνθρώπου προύργου, ὅδ' ἀνδρῶν θεῶν.
 ἀλλ' εἰδὸν καὶ ἀπὸ τῆς δολοφρονίας καὶ δολοφρονίας ἀντὶ τῆ ἀνθρώ-
 πια φύσεως τῆ πρὸς τὸ πᾶν δυνάμειν. ἀλλὰ μὲν ὁ μέγιστον
 καὶ προνοεῖ μὴ μόνον ἀγαθῶν καὶ πιστῶν, ἀλλὰ καὶ φανερῶν καὶ
 ἀπιστῶν, ὁ θεὸς πάντοτε φασὶ προνοεῖ δ' αὐτῶν γρη-
 νότων, καὶ αὐτὸς ἔργων ὄντων πάντων αὐτῶν, καὶ προνοεῖ αὐτῶν ἀπὸ τῆ
 αὐτῶν πονηρίας, ὅμοιον δὲ βλάβης γίνεσθαι. μὴ εἶναι αὐτῶν τῆ
 ὡς ἄλλοι αὐτῶν εἶνεκα. δόξα τῆ πανσοφῶ αὐτῶ ἀγαθότητι.
 δόξα τῆ εἰδῶ αὐτῶ. ὅτι καὶ ἡμεῶν τῶν ἐλαχίστων ἰσοφύειν τῆ
 ψυχῆ. εἰσὶ μὲν αὖ περὶ τῆ τῆ προνοεῖ καὶ σωφρονισμῶν
 λόγοι, τῶν προνοεῖ καὶ νῦν ἀρημῶν. πρὸς τὸ αὐτῶ δὲ τοῖς
 ἀρημῶν φρονεῖς τέλει, τῆ δὲ τῶν ἐλευξομῶν ὑπερβαί-
 νουλας εἶναι, παρήκαμεν καὶ τὸ τῆ νῦν ὡν τῆς ὡ φανερῶν χα-
 ριν ὅδ' εἶδος ἄλλοι, ἀπὸ τῆ τῆ σωφρονισμῶν προνοεῖν.
 σὺ δὲ τῶν ἄλλων πάντων εἰρηνοῖ. διὸ καὶ τῆ ἀληθείας γενναίως
 πάντων σωφρονισμῶν, ἐν τῆ σωφρονισμῶν συμπεφυκῶν. ἀπὸ δὲ τῆ ἀμφο-
 πονηρίας ἀλλὰ σωφρονισμῶν ὅδ' εἶ τῆ πολλῶν ἰσοφύειν καὶ ἐπὶ τῶν
 ἀξία.

δι

4 πῶν

που οφισιν ακολουθει. το γαρ αληθες πας αν εποιε ψυδος.
 εβι τοινω δεικνυαι, η θπος δε εχρω εφαρμωξεν αυτος τη
 λαξα ε προτας κατασχεθης του νου των ανθρωπων κατασχεθω,
 και λεοθεν του ψυχου μη συνάπτω το σωματι, η οτι το
 κησ εφαρμωξεν δελογον του. αυλοι δ' ε καως εφαρμωξουσι,
 και δοκωσι. ταυτα εβι δεικνυαι, κ' λαοις το πιθανον εχουσιν,
 ιδε τερον δε των πεποιηκτων. δε ου κ' καως παιδοι προσε-
 χοντες εδενη τη λαξα κ' εφως φρονδωσι εα το προσεχεν.
 κ' δευτεραν κησ χρονω του ψυχου το σωματος κ' της μελα ταυ-
 λα σαρκος κ' των αλλων μεχρι το οργανωστας το σωματος οδω,
 ων αρχη το σωμα εστι το μεωσ προσεχοντες λεθουσιν. αμ-
 νεραν δε δια το το δεχθεν γεννωμενο σωματος, ε φρο-
 νουσιν, ε μη κ' θεος, ως προημερον κησ το σωμα χωρω εχ-
 ης λαβων, εκταθεν. πεπλασμενος δε του ψυχου, ως αμ-
 νοτερη ανηπι. ετα ως ταυλον ον το σωμα κ' ~~το σωμα~~ εσφα-
 επεν, τος υτεραν το σωματος του ψυχου λεθοντες, ως υτεραν
 λεθοντες ε σαρκος αιμαται. πολυ δ' απεχα σωματι κ' σα-
 μα επεν. διο ε σαρκος κησ υτεραν, ως ε συνδωσαν το σωμα-
 ματι κ' τη μελα ταυλα σαρκι λεθουσι. συγγρονον δε τη ταυ-
 ωσ κ' τη οργανωσ το σωματος ταυλον δε φαναι το εφω του
 ε ψυχης ε λογινης κ' ασωματο παραγωγω, κ' προς αυλο
 συναρταν λεθουσιν ως αμεσως εδενη σωματομεθω. επι το τοις
 φουσιν οτι λεθουσι του ψυχου δια το σωμα γενεσθαι. κ' λεθα κησ
 εδως το το απως των δεξαροντων δημηδρω μεθω του ψυχου
 επινεσθαι προσδιορισμοις γαρ ε τοις αυλοις, αλλα διαφοροις
 το σωμα δια του ψυχου κ' η ψυχη δια το σωμα γενεσθαι λεθου-
 ταν. αλλως κ' το επεσθαι νομιζων εκανον επι το χερον, οτω
 φουσι κ' αμνοτερην δε σωματος φουσι ποιεν αυτος του ψυχου.
 οι δε ε ανωλιον μαχραν του ψυχου λιμωτερην το σωματος τι-
 θεσιν δελογως, εα το μη συνδωσαι, μηδε συγχαλα βεβλησθαι ταυ-
 του του σωματι. ε γαρ εδως κησ αυτω, ε το σωματος,

ταυτα τοις δε σωμασιν λαβειν κ' εβλεπειν. κ' ο μολον
εστι χωριστον εθος, ελπιω δε αυτης κ' διακομμενον το λαιον.
δε σωμα. κ' ταυτω μεθ' ος το κινουσι, ος οργανον δε το σωμα,
κ' τα λαια δε λαβειν, κ' ημωσιν το σωμα ος εφ' αναγκης προ-
νοσι. δε το αυλο γινεται, κ' δε το αυτον ος αν η μελ' αυτω κ'
κ' ος αν αυτω χρωστο σωδσα. το δε γινεται το δε δια το-
δε, ποιικλον λεγει κ' ποιικλυ κ' ος πολλους λανθανσαν
τω επισκεψιν εφ' ος αυ πολλων δεομφοδ λαιων, ε χρη νυν α-
κριβουσ διαρουμεσ. δε το κ' αρχιτα φησιν ο μακαριος, οτι τινεσ
ε δεικνυλαι τω θαιαν αιωνα τω λοχηλω φακω κ' ασυμαλον
σωμα φησαι τε κ' σωδσαι τα σωμασιν. τινωσιν αρ' οτι τα σα-
νισον, δε το των πολλων η περι των λαιων ορθη κρισις εστι, κ' το
αληθεσ ευρεσις. δε ο φιλοσοφικησ λα λαια κ' διφραδουσ εδεται
πολυλογιασ. αλλα το σωφω. νουσ εστι των αρχων. εφ' αυτων
δε περι εκαστω τληθεσ δεικνυλαι. εφαρμωσιν δε λαισ αρχαισ
λα εβλεπειν, αποδεικτικησ εστι ησ των επισημων ημεμονοσ.
οθεν οι μητε απροστω σοφιασ εχοντεσ, κ' δια το τασ αρχασ δε
α δοτεσ, μητε τω αποδεικτικησ επισημω, οση δεικνυλαι δικη-
οσ κ' αληθεσ εφαρμωσιν, λαβειν μη αν πανυ πολλα, κ' χαλασ
αν φρασειεν, αν περι το γωσ εσοδοκαοτεσ ασιν χαλασ. α-
κριβουσ δε περι των εβλεπειν κ' λαια ημωσιν, δε αν εχοι-
ν. δε αρχα φαυλασ επιοιωσ τα χαλα μαοσα λα εφ' ησ κα-
τασθεωσ το ανθρωπω τοτε προσηοντεσ. αλλα κ' μελα το προ-
σηαν ο προσηαν εχρω, κ' πασαν μεθ' περι το ψυχησ αληθειαν
σοφωσ επιρωσ, οσ χρη. φησιν ο απω μη προσηαν απομμενον
εφθρον, οσ κ' οι παρεθεωσ νυν διδασκαλοι, κ' εταροι σιν αυλοισ,
ων σωλομιασ χαριν δε εμνησθησ νυν, χρονωσ μελα τον αιμου
Γρηγοριον οντεσ, σοφωσ πανυ κ' διοχομικωσ ακριβουσ, κ' λαισ
προτεροισ εκανωσ οφθησαν σωδοντα λαβοντεσ, αν η σωφω-
νδν αυτω. κατωι λαλα δικαιοσ πανυ τιμωντεσ. ο. κ' ημεσ νυν
παγομεθ

παρομφω τὰ πάθη τῆς ἀληθείας ἢ τῆ ἐκ θεοῦ πρὸς αὐτὸν
 παρασεσθῆ τῆς ψυχῆς. αὐτοὶ μὲν δυνατὸς παρὶν ἕς ἐν ὅσοι
 τὰ μέρη. τοῖς δὲ πλείοσι ἢ σοφωτέροις ἢ ὑπεροις τιθεμένοι.
 βύρσις μὲν γὰρ ἢ τὰς ὁπσιήμας αὐξήσασα, αὐτὸν δὲ τὸν
 ὑπεριον εἶναι, αὐτὸν μετὰ σοφίας αὐτὸν θηροῦσασι. ἢ αὐτοὺς ὁ
 μακαρίας Γρηγόριος, εἰ τὸταν ὑπεριος, ἢ καὶ σοφωρονος ἢ
 ἢ τ' αὐν ἐδοξάσεν ὑπεριον, ὡς τότε τὸν ὀλίγον ἐκάνου ὑπε-
 ριαν, ἢ καὶ δοξάσας ἐξ ἀρχῆς ὡς εἰκός ἐστιν, ἀνθ' ἰκανῆς
 ἐξελάσας, μελεδοξάσεν αὐν ἐξηλασῶς ~~ἢ~~ ἀπρίβαστον. Απυ-
 λινάριος μόνος ἢ καὶ αὐν εἶχε βαλμοκόναι μελαβαδάν. ἢ γὰρ
 μόνον ἢ μὴ προσέχιν ἐθέλαν τῆ πρᾶτη ἢ ἀνθρώπῳ κατασεσθῆ
 τὰ ψιδὸν δαδούκων, ὡσπερ ἐφοδῶ τὸ δὲ πρὸς μείζω κα-
 λαχρῶμνος ἀλοπιάν τε καὶ δυνατῆσαν. ὁ μὲν δὲ ἰσῶπος τῆς ξενι-
 ζῶσις τότε σωδὸν ἢ διαφορατάτων, ἀσπμαδὲ τε ἢ ἰδονοτῆ
 ἢ σῶμαλος, ἐν ἐν ἢ πρᾶτη ἀνθρώπῳ, ἀνθ' ἰσῶ σῶμαλοῦ
 ἢ ἀρχικῆ, τῶν ἐξ ἐκείνῳ γένωνμῆσαν ἐμῶν ἐν εἶναι ἢ ὑπο-
 δεῖμνος ἢ τοῖς σοφῶς φρονῆσιν ὅσα φρονῆσαι. ὁ δὲ τῆ τῶν
 φωνῶν γῶν καὶ ζῶων παραγομῆ προσέχνηκος ἐπὶ ἀνθρώ-
 πων, ὡσπερ ἢς ἄρηλαι, τὸ σῶμα εἶναι ὡσπερ μακαρίος ἢ
 κατ' ὁμοιότηλα, ἢ σῶμαλος μόνον ὑπέχον ἀρχῆ, ἀλλὰ ἢ ψυχῆς λοῖτο
 πρᾶτησι σῶμαλι. ἢ διατῆτο σωδῶσις τε αὐτῶ καὶ σῶμαλο
 μῆνος, ἢ λῶσεν ἢ τὸν λογικῶν ψυχῶ καὶ αὐτῶν, ὁμοίως σῶμαλο-
 μῆνω ἐκ διαδοχῆς γέννασαι πρῶτον. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ τῆ
 πρᾶτη προσέχῃ τὸν ἀνθρώπῳ κατασεσθῆ, ἢ γῶν θεῶν μῆ-
 τῶ ἐκείνῳ ἔδοι λαθεῖν αὐτῶν ἐπὶ νόου, τὸ ποιῶσασιν ἀνθρώ-
 πων κατ' εἰκόνα ἢ μελέσαν ἢ ἢ κατ' εἰκόνα μόνον, ἢ ἢ καὶ κατ'
 ὁμοίασιν, ὁ μῆζῶν ἐστὶ ἢ ἰδέας ἀνθρώπῳ προσέχον. ἢ ὅτι τῆ
 μελέτη αὐτῆ, ἢ ὁ ἢς ὁμηδρῆσις τρῶπος ἢ ἢς συμφῶσις ἐ-
 πηχολῶσεν. ἢ γὰρ ἔπεε, ποιῶσασιν ἢ ἢ μετὰ τῶν ἄλλων ζῶων
 τῆ καὶ φωνῶν ἢ ἀνθρώπων σῶμαλο σῶμαλο, ἢ ἢ καρποφοροῦλα,

καὶ τὴν γλῶσσαν διαδοχῆς μέλλοντα ἀποδοῦναι. ἀλλὰ τὸ σῶμα
πλάσας ἐκ τῆς, τὸν οἶκον, τὸ ὄργανον, τὸ δούλον, αὐτὸς ἐπέ-
πευσεν τὴν τῆς ἑσπέρης πνοῆν ἵνα καὶ διαπαντός οὕτω γίνηται.
διὰ τὸτο δὲ ἐδίδαξεν ἡμᾶς ἐξ ἐπιφανείας διὰ Μασσάου ὅτι
ἠθέλησεν, ἵνα πισθώμεθα, καὶ οὕτως ἐκδοθῆναι ἀδελφῶν, καὶ
πισθώμεθα ἀφ' ἑνὸς γινώμεθα. ὅθεν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ὁμοίως,
καὶ ψυχῆς μὲν εἶναι ἀντικρυσ. ὡς ἐκδοθῆναι ἐμφανισθῆναι τε καὶ ἐπι-
φανισθῆναι. ταῦτα δ' ἐπιπέπυ ἀμείψας παρασημειώσας, ἠλοιομα-
μεθῆναι τὸ δὲ λέγειν. κοινονεῖται δὲ καὶ πρὸς τὸ σῶμα, ὡς ὅσον
δη καὶ τῆς ψυχῆς πᾶσιν ἐν αὐτῷ κοινονεῖται. καὶ ὅλος ὁ ἀνθρώπος
ἄρσεν ἐστὶ τὸ θεοῦ διὰ τὸτο, ὡς καὶ εἰς αὐτὴν ἐξ ἀμφοῖν ἀνθρώ-
πος, τὸ σῶμα ἐν τοῖς δὲ θεῶν ἐκδοθῆναι κατὰ ψυχῆν πρὸς
σὶ τὸ κατὰ τὸ καὶ σωματικῶν ἐκδοθῆναι πρὸς τὸτο γινώμεθα καὶ
ἐπιπέπυ, ὡς οἷον τε ἐστὶν. οὐ γὰρ ἢ καὶ σωματικῶν καὶ παρεσθῆναι
ἀντὶ οὐ βουλομένη. ὡς ὅσον δὲ σφραγίς τῶν ἐπιπέπυ ἀνθρώπων
ταῦτα λέγειν, θεοῦ σοὶ καὶ τὸδε τὸ μὲν πρὸς παρεσθῆναι ἐπιπέ-
πυ ἐν χριστῷ τὴν ψυχῆν, τὸ ἡμετέρον δεσπότην ψυδῶς τε καὶ ἀ-
δύνατον, ὅτι καὶ ἐπεὶ πάντων ἀνθρώπων, τὴν πρὸς παρεσθῆναι
τῶν ψυχῶν ἢ ἐκδοθῆναι κατὰ τὸ, ὡς ψυδῶς τε καὶ ἀδύνατον πρὸς
περιπέπυ. ἐκ δὲ σωματικῶν ἢ σαρκατικῶν ἐκδοθῆναι ἐκ τῶν ἵνα καὶ
σφραγισθῆναι σωματικῶν ἢ ψυχῆς, ὡς ἢ ἵνα ἔστι δόξα πρὸς τῶν
ἀνθρώπων τῶν ψυχῶν. οὐκοῦν ἐκ τῆς μητρῴας ἵνα ἢ ἵνα ἄρ-
σαν ἡμετέρον τὸ σῶμα τῆ ποινητικῆ τὸ δὲ ψυδῶς δυνάμει, καὶ ἢ
ψυχῆς ἵνα ἢ ἐκ τῆς αὐτῆς δυνάμει ἐπιπέπυ ἀδύνατον παρεσθῆναι.
οὐκ ἔστι γὰρ μόνος ὁ λόγος ὑπόλοιπος ἐστὶν. εἰ δὲ μὴ τὸδε τὸ ἵνα, ἢ
θεοῦ τῶν λοιπῶν τῶν αὐτῆς ψυχῆς τὸ χριστῶ, ὡς Ἀπολιναρίου ἐφ' ἡμᾶς.
ἐκδοθῆναι γὰρ ἵνα τὴν λοιπὴν πρὸς χριστῶ δόξαν καινολομήσῃ,
καὶ τῶν ἀνθρώπων ψυχῶν σωματικῶν καὶ σωματικῶν τοῖς σφραγι-
σιν, ὡς ἢ τὸ χριστῶ χωρίς γίνηται πρὸς παρεσθῆναι, καὶ ἢ χριστῶ
τὸ ἐν αὐτῷ ψυχῆς καθάπερ ἀπαρορθεῖτο. ἢ ἢ ἵνα τῶν πρὸς
τῶν

ὅτι καὶ ἐν ταύτῃ οἰκονομίᾳ αὐτῆς μένει συνάδα καὶ αὐτὴ αὐτῆς
θεῖα καὶ ἀδελφὴς ἐν ἀνθρώποις θεοβαίῳ. ψυχὴ μὲν γὰρ ἔχει
ἀνθρώπου σὺν τῷ σώματι ἡμῶν. αὐτὸς δὲ καὶ θεὸς ὡς ἀν-
θρώπος, καὶ ἀνθρώπος ὅς δέχει αὐτὴν καὶ ἀδελφὴς ἐν ἀνθρώποις
ὅτι προσελαμβάνει ἕξασθεν προῖφαστηκῆσαν. ἴσα γὰρ ἴδως
τῶν ἀνθρώπων ἐπιθυμῶν. ἴτε δὲ ἐκ σώματος ἐξ ἑσώ-
σαν. ἢ μόνον τὸ διὰ σώματος συλληφθῆναι, ἀλλὰ καὶ
κεντρία τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αὐτῆς ψυχῆς ἀρχῆς συν-
δῶσαν καὶ συμπροϋδῶσαν τῷ σώματι, καὶ συλληφθῆναι. καὶ
ἡ θεὰ συνδῶσα διώσται, τὸ μὲν σῶμα δι' ἑσῶσαν, συ-
στικῶς τε οὐκ ἔχει ὑπερφύσας. τῆς γὰρ παρθενικῆς σαρκὸς
καὶ ἀγίας τῆς ὑλικῆς πληροῦστος χροῖαν τῷ ὑλικῆς, κατα-
πρὸς ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, αὐτῆς δὲ ἐκ τῆς ἀνοτιήρου
τῷ προσχῶς ἀπὸ πονηρίας, τῆς δὲ σώματος. τῆς δὲ ψυ-
χῆς ἀμα ἐδημιόρῃ τῷ σώματι, τὸν ἐξ ἀρχῆς πρὶ τῆς ἀνθρώ-
που νόμον ἡγοῦσα. πάντα δικαίως τε καὶ σοφῶς, καὶ τῷ σκοπῷ
τῶν ἀνθρώπων θελήσαστος καὶ σαρκῆς οὐκείας, καὶ διὰ ταῦτα
τῷ παραδόξῳ τῆς ἀθῆς σαρκῆς τῷ σώματι ἐκ τῶν παρ-
θενικῶν σαρκῶν ὁργανώσαστος, ἡ κατὰ φύσιν παραγωγὴ τῆς
ψυχῆς ἐπιζητούμενη, διὸ τε τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀδελφῆς ἐν
τῷ ἡμέτερον ὁμιλήσαστος καὶ δεσποσῆ ἕσαστος ἐξ ἑσῶσαν πάντων κατῶς,
ὡς ἐχθρῶ μετὰ πολλοῦ τῷ θεῷ καὶ τῶν σοφῶν τῆς θεῖας
οἰκονομίας. διὸ καὶ ἀνθρώπος μὲν ἀδελφὴς ἐπὶ ἀνθρώπων
μὲν ἀπεροχῆσαστος. κατὰ φύσιν τῆς ψυχῆς ὑπερ ἀκαθάρ-
των, ἡ τῶν προγονικῶν ἐπιφροσῆστων ὁμοῦ τῷ σώματι.
σῶμασι μὲν δι' ἑσῶσαν, ἴσα καὶ τῆς ψυχῆς τῶν τῶν τοῦτων καὶ
νοσῆσαστος. αὐτῆς γὰρ κυρία ἡμῶν ἰσοδοξῶ
εἰς τῶς ἀϊδινας αὐτῆς.

ἐκ τῶν ὀμιλῶν αἰ ὀμιλῶμεν ἐν δυστυχίᾳ ταπεινῶν
 γαλίας, κατὰ παρασχόντων ἐν τῇ μετὰ ταύτας ἡμέρᾳ
 ἑξαφονοῦ δὲ μετὰ τὸ ἀγαφῶς ὀμιληθῆναι παρα-
 κλητικῶν ἐπίθων δὲ αὐτῇ ὀμιληθῆναι ἐν τῇ παρασχόντῃ
 μετὰ τὸ λαζάρου

ὀμιλία περὶ τῶν μυστηρίων τοῦ σώματος τοῦ κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειδὴ τῇ διατῶν ἐπέων τῶν ἡμερῶν ἐν χειρὶ αἰ, καὶ τῶν
 ἡμερῶν λογῶν περὶ αὐτῆς πρὸς τὴν ἑρῶν παρασχόντων
 ἑξαπέσον, ἀπαρόντες σὺν ἐφ' αὐτῶν μετὰ θεοῦ καὶ τοῦ
 χαριστίας μυστήριον, ὃ μετὰ τὴν ἑκτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς
 παύσεως μέλλει δέχεται, καὶ τὸ σώματος τοῦ αἰματος κοινω-
 νῶν τῶν ἡμερῶν δευσοῦτο, διὰ τὴν ἡμερῶν, καὶ περὶ τῶν
 μυστηρίων τῶν τῶν ἡμερῶν λογισμῶν εἰς ὅσον αὐτὸς κύριος
 δοῖν παραμυθισαίαι ἀνευδοκίᾳς μετὰ αὐτῶν προσίοντα
 καὶ μετὰ πίστεως ἀφ' ἑαυτοῦ, τὰ δὲ μετὰ τὸ πραγματικῶς ἐκτε-
 λῶμενοι. ποιήσῃς δὲ καὶ τὸ λυχνίου ἕως τῆς τῶν σώματος
 τῶν Χριστοῦ ἑραρίας, τὸ μετὰ ὡς φυσικῶν, τὸ δὲ ὡς ἐνδοξῶν,
 τὸ δὲ ὡς δεδοξασμένον, τὸ δὲ ὡς μυστικῶν, καὶ λογῶν ἐκείνης
 ἐπιδοκίμῃς τὰ διαφόρα τῆς ὑποθέσεως πρέποντας, καὶ
 μετὰ ἀλλὰ νῦν παρασχόντων. ὁμοῦ δὲ περὶ τῶν μυστηρίων τῶν
 λογῶν πάντα ποιήσομαι. ἰριπλῆς δὲ καὶ περὶ τῶν τῶν ἑρα-
 ρίας ἕως, τὸ μετὰ περὶ τῶν ὑπαρξῶν τῶν μυστηρίων, τὸ δὲ περὶ
 τῶν ἀξίαν τῶν μελαγχθῶν. τὸ δὲ περὶ τῶν μετὰ πικρίας
 αὐτῶν φυλακῶν, περὶ τῆς ὑπαρξῶς τῶν μυστηρίων πρὸς τὴν
 διατέξεσθαι σήμερον, τῶν τε ἀνθρώπων ὑμῶν ἐκλήθησθαι, καὶ
 παραδείγμασιν αὐτῶν φανερῶν, ἐξ ὧν αἱ τῶν ἀπίστων ἀν-
 ηθέως ἀλεχθῶναι. Εἰ τὸν γὰρ τῶν Χριστοῦ ἑραμάτων

ἡ δὲ τοῦ τῶν ἀπίστων πρόσκομμα μινδία, ὅσοι θαυμασ-
 τέρων τῶν ἀλλῶν εἴτι, τοσούτω πλέον διαπερυσμένος. ὅτι
 ἡ τοῖς πρώτοις ἀπικρούσι σαλπυρὸς ὁ λόγος ἔδειξεν εἶναι,
 ἡ σαυδαῖα μόνον πρόφασιν. ἔχει μὲν δὲ πάντα τὰ ἡμέ-
 τερον δεσποτικῆ καλῶς, ἡ τὴν ὁδὸν ἔχει ἡ ἀπορρήτω, ἡ
 πάντα λόγον νικῶσιν οἰκονομίας διδάσκων τοῦ θαυμα-
 στέρων, ἡ σαυδαῖα μὲν τὰ ἀληθῆς σποτέρων, ὅσα τε
 ἐν νόμοις, ἡ ὅσα ἐν ἡθεσὶ, ἡ τὴν ἄρῶν δὲ θέλει νομο-
 θέσιαν ἀποδανύσι. λογατε, τοῖς ἑτοίμοις δυνάμεσιν προσέχον,
 δι' ὧν ἐμαρκεῖ τὸ πρῶτον προβαίνοντος, ἡ πανταχῶς τὸ δικ-
 μῆνις τὸς οἰκίους νόμοις ἰδρῶσιν. ἡ ἰδίαν ἐπιδέξασιν
 ἔργων, θαυμασιώσων τὸν ἡμῶν ἀληθῆς λόγον βέβαιον πρὸς
 πάντας δὲ τὸς ἀπιδόνας, ὧν ἕχαλον ἡ μέγιστον τὴν ἡ δὲ
 λαζάρου πρὸς τὴν ζωὴν τῶν ἐπάνodos λοιπὰ δὲ τὴν ἐ-
 κείνων ἀπάντων ἐξ ἐργασμῶν ἡ κατ' αὐτὴν μανία τῶν
 ἰσθαίων, ἡ ὁσταυρῶς, ἡ τὸ δι' αὐτὴν ὑπόπαιον. ταυτε προ-
 φασί, ἡ μέλλων ἀνέχεσθαι, ἡ προλέγον, ἡ πρὸς τὴν ἄσιν
 ἐκθασιν ἀπέχων τὰ πρᾶγματα, τῶν δικαίως ἀνθρώπων
 αἰτίων, ἐννοίας τε ἡ ἡμῶν ἔργων αὐτῶν ἡ λόγον μισος
 ἐκκαυσάντων, μάλλον δὲ φθόνον ἐν ταῖς ἡδὲ ἀπονε-
 νομηθῶν φησάσιν. ἐπέσωσθε δὲ τὸ οὐτω τὸν ταιρὸν
 ἡ τὸν θαυδαλον, ὡς κεφάλαια τὸ οἰκονομίας ὄντα, ἡ ἡμῶν
 κοινῆς ἡμῶν ἀρεθῆς, ἡ ποιητῆς ἐπ' αὐτῆν λυθῆρα τὴν ἀ-
 φήλο λῦσων φιλανθρώπων ὁμῶν ἡ δικαίως. τὰ γὰρ προ-
 φασί ἀπαντα ἐν ταύτη τῇ χάριτι τῶν πρᾶτων πολεμάς
 παιδαγωγῶν ἡνὲς ἦσαν, ἡ νόμοι τὸν ἀνθρώπινον βίον ὑ-
 θμῆξιν δυνάμεναι. οὐτω τὸν ταιρὸν ἔχον ἡ σωφροσύνης εὐαυτῶν,
 ἡ τὸς μαθητῶν ἀπολαύοντι, μυστικὸν ἡνα ὑπόπαιον ἐκείνοις

ἀπολέφον

μεταβληθείς, ως αὐτὸν ἐν ἡμῖν τὸ μυστήριον ἐνεργῆ, ἧς δὲ ἔξω-
την διαθέσεως τῶν αὐτῶν σαρκῶν, ἵνα μηδὲς ἡμῶν ἰλιγὸς κα-
ταραῶν ἀπαρχῆν τῆς μεταλήψεως. ταῦτα λοιπὸν οὕτω ποιήσας, ὁ
φιλίας ἐνεκα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀγαπῶν, καὶ ἰσχυρῶς καὶ βίβητος ἐπι-
— οντες τῶν ἑμῶν, ἐν τῇ πνευματικῇ ζωῇ προκοπέτε ἄνω, καὶ τῇ
— μεταλήψεως ἐκάθως ἐρχαίρετε ἀξιοθέητα, πρὸς τὸ ἡμῶν ἀρ-
κουήτως ἐποδοῦν κατήρησα. οὗτος ὁ μυστήριον σκοπός, ὁ
περὶ οὗτος, ὡς ἐν ὁμοίᾳ περὶ τῶν μετῶν καὶ θεοτετῶν διαλαβῆν.
καὶ νῦν τὸ μυστήριον τοῖς μετέδοσι προκοπῆς καὶ καλῆς Χριστοῦ
ζωῆς ἐνεργῆσαι ὡς περὶ σαμαλιτῶν δὲ τὸ φαινόμενον αὐτοῦ, ὡς
μυστικῶς τε καὶ ἀρατῶν ἐνδὸν ἄνθρωπον. ἰσοφῶν γὰρ καὶ ἀνομιλῶν τῶν
ἡμετέρων ψυχῶν τὸ ὡς Χριστοῦ σώμα, καθάπερ ὁ ἄρτος τῶν σαμαλιτῶν
ἐργῆσαι. καὶ καθάπερ ἀναλαμβάνομεθα βαπτίζομεθα, καὶ τὸ εἶναι τῆ
χαρίτος τὸ εἶναι τῆς ἀγαπῆς ἀντιλαμβάνομεθα καὶ ἰσοφῶν δὲ ἡμῶν
αὐτῶν τῆς ἀγαπῆς ἐκβαπτίζομεθα ὡς περὶ, καὶ πρὸς τὴν πνευματικῶν
ἀγῶνας ἀναλαμβάνομεθα, σημεῖοι οὗτοι ἀναρχῆς πᾶσα ὡς πνευμα-
τικῶν ζηναιμῶν ἐπὶ χεῖρας, οὕτω δὲ καὶ ἰσοφῶν ἀμαρτανῶν,
καὶ τῶν ἐν τῇ χάριτι λαμβάνειν διαμονὴν καὶ ἐπιδοῦν τὸ μυστήριον τῆ
μεταλήψεως. ὡς περὶ γὰρ ἡ φυσικὴ τῶν σαμαλιτῶν ἀναλασθέντων
αὐτῶν τῶν ἐπιδοῦν ἰσοφῶν τῶν ἰσοφῶν τῶν ἰσοφῶν τῶν ἰσοφῶν τῶν ἰσοφῶν
φῶν προσηλαίς βοήθησιν, καὶ δια τῶν τῶν ἰσοφῶν καὶ τῶν ἰσοφῶν
φυσικῶν μετὰ τῶν σωματικῶν τῶν φῶν ἐνδὸν καλῶς, ἀναπληροῦ-
ται δὲ τὰ φθαρτὰ τῆς ἰσοφῶν, καὶ ἀνασῶν τῶν ἰσοφῶν ἀδυνατῶν ἔπι
ἄλλως τῶν ἀνθρώπων ἰσοφῶν, ὅδ' ἐφ' ὅσον οὗ διαρκέσει. οὕτως
ἡ ἰσοφῶν τῆς πονηρίας ἐνδοθέν τῶν ψυχῶν κατὰ τὸ ἰσοφῶν τῶν
πίστῶν τῶν ἰσοφῶν ἰσοφῶν, ἐκπίπτει αὐτῶν τῶν ἰσοφῶν
ἐκπίπτει ἐκ τῶν πνευματικῶν τοιαύτῶν ἡ ψυχῶν ἰσοφῶν προ-
ελάθειν ἐκ τῶν ἀνθρώπων τῶν φθαρτικῶν ἀνασῶν τῶν πονηρίας
καὶ σωματικῶν ἐν ἡμῖν τῶν πνευματικῶν τῶν ἰσοφῶν καὶ ἰσοφῶν.

μετ' αἰσίοις

ἐχρησάσθων
vel ἐχρησάσθων
σαν.

* ἔθεννη
νοη.

καλῶς ὑπερβαίνοντες. δι' ἑκείνους γὰρ ἡμῖν ὁ θεσπόμενος κατὰ δυνά-
 μιν μόνος. διὰ δὲ τὸ κατὰ δύναμιν ἡμῶν κοινῶς. ὅθεν δαυμάτος
 θαυμάσιον ὑπερβαίνοντες. ὅθεν μετ' αἰσίοις πολλὴ τὸ παρα-
 δοξον ἔχουσιν καὶ χάριεν τοῖς ἡμῶν πειρασμοῖς. ὁ δὲν
 μετ' αἰσίοις χαλεπὸν, ὃ δ' ἀπὸ τῶν ἡμῶν, τὸ τοιαῦτον πάντων
 αἰτίαν ποιεῖν τι παρὰ τὴν ἐχρησάσθων ἔα ἀπὸ τοῖς πραγ-
 μασι λαβεῖν ἐπιδοῦν δοξασθῆ. ὁ δὲ δαυμάτιον εἶναι φαμῶν.
 ὅπου γὰρ καὶ ἡ φύσις συμβαίνει, καὶ ὅπου τὴν ἡμῶν ποιεῖν ἢ
 πᾶσαν ὅπως ποιεῖ. πᾶσα γὰρ μετὰ φύσιν φυσική, ἀπὸ τῶν
 νοησίων ἢ ἀπὸ τῶν αἰσίων, ἀπὸ τῶν αἰσίων, ἢ κατὰ φύσιν ἔστιν
 ἢ παρὰ φύσιν, ὡς τὸ φιλοσοφῶ δοκεῖ, ὡς ἔστι τὰ κατὰ και-
 ρὸν ἀδρωόμενα, ἢ ἀόρατα. καὶ ὅπου ἐν ταῖς χρυσοῖς ἡμετέρας
 ὑμαξόμενα τῶν νοησίων, ἢ καὶ πρὸ τῶν καὶ μετὰ ταῦτα.
 ὡς τὰ μετὰ κατὰ φύσιν νοηόμενα ὅτι ἐν ἡμῶν δαυμάτιον
 τὰ μετὰ παρὰ τὴν φύσιν μόνον δαυμάτιον. πολλῶν δὲ μετὰ
 τῶν νοησίων καὶ γεννησίων δαυμάτιον τὸ μετὰ τὸν ἀ-
 τεχνῶν. ὅτι γὰρ τὸ μυστήριον μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν νοησίων
 αἰσίων ἐν ἀκαρτεῖ νοησίων τῶν συμβεβηκότων ἀμεταβλητῶν
 μετὰ τῶν μετὰ τῶν φυσικῶν φυσικῶν τε καὶ παρὰ
 φύσιν ἐξήρηται. [Ἀλλὰ νῦν τὰς φυσικὰς ἀφ' ἑνὸς μετὰ τῶν
 αἰσίων αἰ παρὰ φύσιν παραπέπηγασιν οὐρανῶς ἐν τῇ φύσει νοη-
 σίων, ὡς τὰς σκοπόμενα δαυμάτιον. Ἀπὸ τῶν μετὰ τῶν
 ὁ θεός πυρὸς καὶ νοησίων ἀπὸ τῶν χρυσοῖς ἡμετέρας ὅπου τὴν
 Πέτρον πέντε καὶ τὸν ἐκατονταχρῶ παῖδα, καὶ πολλὰς ἀλλὰ
 ἰάσασιν, καὶ πυχνοὶ τῶν ἀπὸ τῶν νοησίων μετὰ τῶν νοησίων προησα-
 μήσιν φυσικῶν αἰτίων τῶν ὁμοίων, ὡς διὰ τὸ Σαυμάτιον καὶ τὸ
 καὶ τὸ πεπονήκε πρότερον. ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν τῶν λαβεῖν μόνον,
 καὶ τὸν ὅπου τὸ φυσικῶν μετὰ τῶν. καὶ δὲ πρᾶγμα κατ' ἐκαστὸν
 γίνεσθαι δυνάμενον, εἰ καὶ μὴ ταῦτα τῇ ὁδοῦ. κατὰ τὴν, νέχρους
 ἀνίστησι

ἀνίστηναι ὡσπερ τὸν Λάζαρον, καὶ ὀφθαλμοὺς ἀνοίξουσι
 τῶν, ἀλλ' ἐν τοῖς λοιποῖς ἐκβάλλει μετὰ τὴν τῆς φύσεως ἰ-
 ξιν. ἀλλ' ὅχι ὅσον πρὸς λαζαρόφθα, ὅσον δὲ πρὸς τὸ ἐν αὐ-
 τῷ γίνεσθαι, πρὸς τὸ ὑποκείμενον διπλασθῆναι. ποῖα γὰρ καὶ ἡ
 φύσις αὐτῆ ἐστὶν, ἀλλ' ὅχι ἐν τῷ νεκρῷ, καὶ διδοσὶν ὄψιν, ἀλλ'
 ὅτι κατὰ τὴν ἀπεπρωμῆν ὡς ὀφθαλμοῦ. πάλιν ἵστηναι
 ἡλικίον διὰ ἰνοῦ τῆς κλαυθῆ, καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα δοξάζει
 δι' αὐτῷ, καὶ σῶμα διὰ σώματος διήκει ποῖα, ἃ δὴ τῷ με-
 γίστῳ ἐν τοῖς τῷ θεῷ λαυμασίοις λέγειν ἐπέθετον, ὡς ὁ δὲ
 ἄριστος ὑπὸ τῆς φύσεως διωκόμενα γίνεσθαι. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
 καὶ τὸ προκείμενον λαύμα. ἵηται γὰρ ἐκ τὸν ἡλικίον-
 ἀλλ' ὅχι ἄμα καὶ κινεῖται τὸν αὐτὸν ποῖα, ἃ δ' ἄμα καὶ εἶναι
 τε καὶ μὴ εἶναι. ἐν ταῦτα δὲ ποῖα μετὰ σῶμα τὸν ἄριστον, ἀλλὰ
 καὶ σῶμα γὰρ τὸν αὐτὸν πρεπόντων συμβεβηκότων, καὶ τὰ τῷ
 ἄριστον συμβεβηκότα γὰρ τῆς αὐτοῦ, πρεπόντων ὅσας διαφυ-
 λατῆ, καὶ ὅσας ἄλλοις συμβεβηκόσι συμπεφυκῆσαν σὺν
 τῷ μετὰ συμβεβηκότων ἄριστον συμπεπόντων ὅσας. ὁ
 μέγιστος λαύματος, καὶ πάντα ἄριστον νικάντος. αὐτὸς ἐπὶ ἀλλ'
 ἄριστον τὸν αὐτὸν παραβαλὼν ἕτερον. ὅτι τὸν ἀνδρῶν
 φύσιν ὁ θεὸς τῷ θεῷ σὺν ἡφ' προσάπα, ὅχι ὡσπερ τῆ
 ψυχῆ τὸ σῶμα σὺν ἡφ' ἐναλῶν τῷ ἴδιον μόνον ὀνομασθῆναι
 μετὰ. ὅτι γὰρ ἡ ψυχὴ σῶμα, ὅτι τὸ σῶμα ψυχὴ καὶ ἄλλ'
 οὕτως εἶναι προσάπα, ὡς τὸν θεὸν ἀνελεσθῶν εἶναι, καὶ
 θεὸν ὑπαρχῆν τὸν ἀνθρώπον. ἀλλὰ καὶ ὡς θαυμαστότερον ἐπὶ
 τὸ μυστήριον. ἐκ δὲ μετὰ γὰρ ὁ ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον μετὰ
 δεδῆκται φύσιν. ἀλλ' ἐν τῷ ὡς χριστὸς προσάπα, καὶ ἡ φύσις
 καὶ ἡ ἀνθρώπινη φύσις ἀσυγχώτως εἶναι. ἐν ταῦτα δὲ τὸ χλίσμα n.

+
 Co

ἀνίστηναι
 ὡσπερ τὸν
 Λάζαρον
 ἀνοίξουσι
 τῶν
 ἐκβάλλει
 μετὰ τὴν
 τῆς φύσεως
 ἰξιν
 ὅχι ὅσον
 πρὸς λαζαρόφθα
 ὅσον δὲ πρὸς
 τὸ ἐν αὐτῷ
 γίνεσθαι
 ποῖα γὰρ
 καὶ ἡ φύσις
 αὐτῆ ἐστὶν
 ἀλλ' ὅχι ἐν
 τῷ νεκρῷ
 καὶ διδοσὶν
 ὄψιν
 ἀλλ' ὅτι
 κατὰ τὴν
 ἀπεπρωμῆν
 ὡς ὀφθαλμοῦ
 πάλιν ἵστηναι
 ἡλικίον
 διὰ ἰνοῦ
 τῆς κλαυθῆ
 καὶ τὸ
 ἀνθρώπινον
 σῶμα
 δοξάζει
 δι' αὐτῷ
 καὶ σῶμα
 διὰ σώματος
 διήκει
 ποῖα
 ἃ δὴ τῷ
 μέγιστῳ
 ἐν τοῖς
 τῷ θεῷ
 λαυμασίοις
 λέγειν
 ἐπέθετον
 ὡς ὁ δὲ
 ἄριστος
 ὑπὸ τῆς
 φύσεως
 διωκόμενα
 γίνεσθαι
 ἀλλὰ καὶ
 ὑπὸ καὶ
 τὸ
 προκείμενον
 λαύμα
 ἵηται
 γὰρ
 ἐκ τὸν
 ἡλικίον
 ἀλλ' ὅχι
 ἄμα καὶ
 κινεῖται
 τὸν αὐτὸν
 ποῖα
 ἃ δ' ἄμα
 καὶ εἶναι
 τε καὶ
 μὴ εἶναι
 ἐν ταῦτα
 δὲ ποῖα
 μετὰ
 σῶμα
 τὸν ἄριστον
 ἀλλὰ καὶ
 σῶμα
 γὰρ τὸν
 αὐτὸν
 πρεπόντων
 συμβεβηκότων
 καὶ τὰ τῷ
 ἄριστον
 συμβεβηκότα
 γὰρ τῆς
 αὐτοῦ
 πρεπόντων
 ὅσας
 διαφυλατῆ
 καὶ ὅσας
 ἄλλοις
 συμβεβηκόσι
 συμπεφυκῆσαν
 σὺν τῷ
 μετὰ
 συμβεβηκότων
 ἄριστον
 συμπεπόντων
 ὅσας
 ὁ μέγιστος
 λαύματος
 καὶ πάντα
 ἄριστον
 νικάντος
 αὐτὸς
 ἐπὶ ἀλλ'
 ἄριστον
 τὸν αὐτὸν
 παραβαλὼν
 ἕτερον
 ὅτι τὸν
 ἀνδρῶν
 φύσιν
 ὁ θεὸς
 τῷ θεῷ
 σὺν ἡφ'
 προσάπα
 ὅχι ὡσπερ
 τῆ
 ψυχῆ
 τὸ σῶμα
 σὺν ἡφ'
 ἐναλῶν
 τῷ ἴδιον
 μόνον
 ὀνομασθῆναι
 μετὰ
 ὅτι γὰρ
 ἡ ψυχὴ
 σῶμα
 ὅτι τὸ
 σῶμα
 ψυχὴ
 καὶ ἄλλ'
 οὕτως
 εἶναι
 προσάπα
 ὡς τὸν
 θεὸν
 ἀνελεσθῶν
 εἶναι
 καὶ
 θεὸν
 ὑπαρχῆν
 τὸν
 ἀνθρώπον
 ἀλλὰ καὶ
 ὡς
 θαυμαστότερον
 ἐπὶ
 τὸ
 μυστήριον
 ἐκ δὲ
 μετὰ
 γὰρ
 ὁ ἕτερον
 πρὸς
 τὸ ἕτερον
 μετὰ
 δεδῆκται
 φύσιν
 ἀλλ' ἐν
 τῷ ὡς
 χριστὸς
 προσάπα
 καὶ ἡ
 φύσις
 καὶ ἡ
 ἀνθρώπινη
 φύσις
 ἀσυγχώτως
 εἶναι
 ἐν ταῦτα
 δὲ
 τὸ
 χλίσμα
 n.

θός - δια πάντα η τ' ἀπὸ πρὸς τὸ σωματὶ δευτέρου μελίσσιος.
ἐπὶ δὲ ἀδύνατος ἢ πρὸς τὴν ἰσάν ἐπέκεινται δύναμις. ἵνα γὰρ
δὲ τὸν εἶν ἡδύναται μὴ δύναται παρὰ τὴν φύσιν ἢ τὴν εἶδον
λαβὴν ποιῆν, ὅς ἢ φύσις ἢ ἡ λαβὴς ὑπόκειται, ἢ πρὸς μᾶλλον
ὅτι ἢ τὴν φύσιν αὐτῶν ἔστιν ἰδὲν τὸν εἶδον ὅσον ἐξισταμένη
πολεῖ, ἢ τὴν λαβὴν ὅς πρὸς τὰ τῶν δυναμάτων εἶν ἢ δὲ συ-
χρῆσιν. πρὸς δὲ τὴν μέγιστον ἢ δυσχερότερα καλοῦνται εἶν ἀδύνα-
μιαν εἶν δύναμις ἀπείρου ἐξουσίας, ἢ συστήσιν τὴν δεξιότητα. εἰ γὰρ
τὴν λαβὴν ὑπερβαίνει φύσις ὅς ὑπερβαίνει τὸ πᾶν ἀπὸ τῆς
ἐν τῆν τῶν ἀποκαμψῶν διαφορᾶ, εἰ μὴ ἢ τὴν πρᾶγμα λαβὴν
βουλήσιν ὑποβουλήσιν. εἰ δὲ μὴ δὲ τὴν λαβὴν ὑπερβαίνει δύναμις
βουλήσιν αὐτῶν αὐτῶν, εἰ μὴ ἢ τὴν φύσιν μεταποιήσιν, ὅς αὐτῶν αὐτῶν
βουλήσιν. ἀποστρέφει γὰρ κλισίαν τινὶ δύναμις, ἢ τὴν τῶν δυναμάτων
ἐκτατα τὴν λαβὴν καθεστὸν ἀνεπιτήρητος. οὕτως ἢ παρὸς προσήκει
τ' ἀπὸ δύναμις, ἐπὶ δὲ τὸν βουλήσιν μέγιστον ἀπὸ μέγιστος δυναμίας
ἐπινοῦν ἢ ποιῆν, ἢ πρὸς ὑδραμὴν ὑπερβολὴν ἴσασιν. ἢ δὲ αὐτῶν
ἢ γὰρ τὸν τὴν ἢ τὸ πᾶν ὑποσημαίνει, ἢ μετρίως τινὰ δια-
στάσει φύσιν ὅς βουλήσιν. διὰ τὸν γὰρ ἢ τὴν ἢ ὁ θεὸς πρὸς τὸν
ἰατρῶν ἢ ὁ δὲ φύσις. δι' αὐτῶν γὰρ ἢ τὴν ἢ φύσις ἀνὰ τῶν
αὐτῶν παρασκευῶν ἐκδίδει ἡδύνατος. ἀνὰ δὲ πολεῖ πολεῖν, ὅς τὴν
ὁ δὲ τ' φύσις, ὅτι ἢ τὴν ἢ χροῖματος. ἢ αὐτῶν δὲ ὅσον ἐκτατα
ἐπινοῦν τὸν νεκρῶν, ἢ ἢ φύσις ζῶντι δίδουσι μόνον. ἐπέκτατα δὲ
ἢ τὸ φύσις βαρῶν ἢ γὰρ ὅσον σωματὶ φύσις βαρῶν ἢ τὸν ἢ τὴν
ἀπαλλάττων εἰσοτικῶν τῶν ἢ τὸν κέχρησιν ἢ μετρίως
πρὸς τὸν ἢ τὸν γὰρ ἢ τὸν σωματὶ τῶν ἢ τὸν πᾶν τῶν ἢ τὸν σωματὶ
ἐν τῶν αὐτῶν πρᾶγμα. ὅς ἀναμψὶ τὸ αὐτὸ σωματὶ ἀναμψὶ ἀναμψὶ,
εἶναι μῆτοι σωματὶ πᾶν τῶν ἢ τὸν αὐτῶν ἢ τὸν αὐτῶν ἢ τὸν αὐτῶν
ἐν τῶν ἢ τὸν αὐτῶν ἢ τὸν αὐτῶν ἢ τὸν αὐτῶν ἢ τὸν αὐτῶν ἢ τὸν αὐτῶν
σωματὶ τῶν σωματὶ τῶν σωματὶ τῶν σωματὶ τῶν σωματὶ τῶν σωματὶ
ὡς ἀναμψὶ. περὶ μῆτοι τῶν αὐτῶν σωματὶ ἀναμψὶ ἢ τὸν αὐτῶν
εἶναι ὅσον εἶναι τὸν αὐτῶν πρᾶγμα ἢ τὸν αὐτῶν ἢ τὸν αὐτῶν ἢ τὸν αὐτῶν
ἀναμψὶ μόνον ἀναμψὶ τῶν αὐτῶν, πᾶν ἀναμψὶ τῶν αὐτῶν ἢ τὸν αὐτῶν

ὅτι τῆ μὲν ἰστίᾳ δυνάμει ἀπὸ τοῦ ὀδύμας ἀλύαλον ὕδατος. καὶ πρὸς
 ἑκάστῳ δὲ τῶν ἀπορίων αἰς ἕνας πρὸς τὸ ἀπίσιον ἀναλίσκει ὡς
 μυστηρίον, ῥαδίον ἀνὴρ μεγαλῶσαι τὸν ἀνθρώπινον λογισμὸν, καὶ ἰστίᾳ
 μυστηρίον καθαρίσθαι μόνῃ λαμβάνουσαι ὀφθαλμῶν καὶ καθε-
 ῖναι. ἀλλὰ τὸ μὲν ὁ μεταβολῆς ἀκαρπία τῆ ἀπείρας τῆ βίας
 δυνάμεως ἀκαρπία. ἢ γὰρ ἀπείρος δυνάμει ἐν ἀκαρπῶ χρο-
 νῷ ~~καὶ πάντα παραύθια δυνάμει~~ δυνάμει τὰ μέγιστα τῶν σωμα-
 τῶν κινῶν ὡς τὸ φιλοσόφου δοκῶν, ὅτι καὶ μεταβολῶν ἐν ἀκαρπῶ
 χρόνῳ ἢ πάντα παραύθια δυνάμει ἔχῃ ἀν' ἑαυτῆν. τὰ δὲ τῶν
 τῶν ὁσίων ἐκπληκτικῶν μεταβολῶν, πολλὰς μὲν γὰρ ἢ ἰστίᾳ γε-
 φῆ, πολλὰς δὲ ἢ φύσει αὐτῆ διδασκίᾳ ομοιότητος. ἐπὶ μὲν γὰρ
 ὕδατος φύσει οἷς ἐμβαλλόμενον ξύλον ἔχῃ εἰς μακρὰν ἢ εἰς λίαν
 φύσει μεταποιεῖται. ἐν δὲ τῆ κοιλίᾳ καὶ στομάχῳ ὡς ἕως κατ'
 ἑκάστῳ ἡμέραν τὸ πρὸς ἑαυτῆ καθαροῦν μετὰ τῶν πέτρων καὶ τῶν
 ἀλλοίωσιν ἀναλίσκουσιν ἢ πάλιν καὶ φέρει φέρει διὰ τὴν προδη-
 κητῆ δυνάμει ἡραρομῶν γίνεται. πρὸς οὗ ὅχι καὶ τὰ ἄλλα δοκῶν θαι-
 καστὰ τοῖς ἀπίσις. ἀλλὰ τὸν μὲν ἄρλον σάρκαζινόμενον ἐν αὐ-
 τοῖς ἢ διαπύσσει. κατὰ δὲ τὸ μυστηρίον τῶν ἀπίσιον ἔ-
 λθόντων. ἐν δὲ καὶ ὁ σαλαῶν ἔχῃ ἐκπύσσει. ἢ πρὸς ἵνα οἱ ἡ-
 θοὶ οὗτοι ἄρλοι γίνονται, ἢ θεὸς εἶ. ὡς εἰδὼς δυνάμει τῶν θεῶν
 δυνάμει ἐξαρκεῖται ἐν ἀκαρπῶ ὕδατος ποιῶν. ἢ θελῶσαι πρὸς ὁ
 λέγον μὴ δυνάσασθαι τὸν θεόν, τὸν ἄρλον εἰς ἀνθρώπινου σάρκα
 μεταβαλεῖν, ὅ καὶ ἢ φύσει ἐν ἀπίσις μὲν καὶ χρόνῳ ποιῶν. ὁ φέρει
 δεται χρόνῳ πείρασι, ὡς ἐπὶ τὸ φέρει πατρῷ. ἢ ὕδατος ὕδατος
 ἐργασίμῳ τὸ λατρεῖ δυνάμει τῶν ζωῶν καὶ ποτῶν τῶν ἄλλων
 ἀλλὸς σῆλυ ἀφῆς μεταβαλεῖται, τὸ μὴ λέγοντας πείρασι
 τῶν θεῶν προσάσκειν σοφρονίξαι, καὶ αὐτῆ τῶν Μαύσας ῥαδίον
 εἰς ὄφιν, καὶ ἐξ ὄφτος αἰδὲς εἰς ῥαδίον μεταβαλεῖν, τὸ ὕδατος ἢ αὐτῆ
 πέποιθεν οἶνον ὕδατος ἐν κανά, αὐτῆ μὲν τῶν σάρκα ὡς ἕως καρ-
 πὸν ποιῶν διὰ χρόνῳ, καὶ τῆ σάρκα τὸν καρπὸν αἰδὲς προτίθη-
 σιν ἐκ μεταβολῆς. ἀλλ' ἐπείδαν δασὶ τῶν τῶν δυνάμει μεταβολῶν ἐν
 ὕδατος τῶν μυστηρίων μὴ εἶναι καθάπερ ἀνεύθελον, ἀπὸ τῆς ποσότητος

αὐτῶν ἐπιχρῆσαι. τὸ μὲν γὰρ τῆς τῆ ἀρετῆς οὐσίας ἐκ τῆς θεοῦ ὁμο-
 μωτος μεταβαλλομένης τὰ συμβέβηκτοτα τῶ ἀρετῶ μείων τῶ
 ὑποκαμψῶν χάρις, ὑπὲρ τῶ φύσιν ἐν, ὁμοίως δὲ ὑποβαλῶν τῶ
 ἐν παρ' αὐτῶ νῶ, μὴ εὐπαρῶν μὲν γὰρ ὑποκαμψῶν τὰ συμβέ-
 βηκτοῦ ἀδύνατον. ὡςτο γὰρ ἐκ τῶ λογῶ τῶν συμβέβηκτοτων ἐπιχρῆσαι-
 νοῦν δέ τι τοιοῦτον ὁμοίως δυνάμεθα, καὶ τῶ ὑποκαμψῶν τὸ συμβέ-
 βηκτοῦ ἀφαιρῶν τῆ δυνάμει τῶ νῶ. ὡςτο γὰρ καὶ τῶν τῶ καταλο-
 γῶν ἀφροῖ ξυμφῶν ἐκ τῶν μαθητῶν ἀφαιρούμεν. ὡς δέ τῆ δυνάμει
 τῶ νῶ γινόμενον τῶ ἡμετέρο, γένοιτ' αὖ καὶ τῆ δυνάμει τῶ μάλιστα καὶ
 πρώτο νῶ ἀματε νοῦνλος αὐτῶ, καὶ ἐν τῶ προσημαθη δημοφροσύνης.
 ἄλλ' ἕτερον εἶναι φασὶν ἐν τῶ μυστηρίῳ ὡςτο ἕ μόνον τῶ φύσιν
 ἀλλὰ καὶ τῶ τοιοῦτου τῶ νῶ δυνάμει ὑπερβαῖνον. ὅτι ἐν μικρῶ
 τῶ φαινομένῳ ποσότητῆ ὄσος ὁ χριστὸς εἶναι πιστεύεται. ἀλλ'
 ἔδδ' ὡςτο παραμυθίας ἐκτεριλῶν τῶ δαυμάσιον. οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν
 τῆ ἐπιρῶ ταῦτα θυσία τῶ χριστῶ σῶμα φυσικῶς, ἀλλὰ
 μυστηριώδως μόνον, καὶ διὰ τῶ ἕκαστῶ ἐν αὐτῆ καθάπερ ἐ-
 σκηνωμένον ἐν τινὶ τόπῳ, ἔδδ' ἐπὶ ταῖς ἰδίαις ταῖς τῶ ἀκτινῶν
 σῶματος διαστάσει, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς τῶ ἀρετῶ διαστάσει μόναις.
 ὅθεν καθάπερ ἡ ἑστία καθ' αὐτῶ καὶ καθ' ἕκαστῶ ἑστία, ἔκαστῶ
 τόπον, ἔδδ' ἐκ τῆ, εἰ μὴ θεοῦ ἑστία ἐστὶ ὡςτο ταῖς διαστάσει τῶ
 σῶματος, ἐπιμένον ἐστὶν ἐν ταῦτα ἐν τῶ τῶ μυστηρίῳ τῶ χρι-
 στῶ σῶμα μὴ ἐκτείν, μηδὲ καλεῖν κλίονα τόπον, ἢ ὅσον ἐκ τῶ
 σὶ καλεῖσθαι αἱ διαστάσει τῶ ἀρετῶ, ἢ φ' αἰς ἡ τῶ σῶματος
 ἑστία καλεῖσθαι. Διαπιστῶν δὲ περὶ τῶ ἕ χριστῶ, πολλῶν
 ἀλλῶν ἐν τῆ φύσει πραγμάτων τῶ αὐτῶν ἕκαστῶ ἀπορίαν προ-
 βαλλομένην. ἡ γὰρ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ὅση ἐστὶ ἐν ὅ τῶ σῶματι,
 καὶ ὅση ἐν ἑκάστῶ τῶν μορίων τῶ σῶματος, καὶ τῶ αὐτῶ ἐν τῶ
 μορίῳ καὶ τῶ λοιπῶ σῶματι φύσιν ἕκαστῶ, καὶ οὕτως ἕκαστῶ
 ἐν τῶ γηπίῳ αἰς ἐν τῶ τῶ γινόμενον σῶματι. εἴτε δὲ ἡ ψυχὴ
 μέγιστος ἐπινοῖν, καὶ διὰ τῶ τῶ σῶματος αὐξήνοιν καὶ μέλασιν
 ἢ μέγιστος ἕκαστῶν, ἢ τῶ αὐξήνοιν, ἢ τῶ μέλασιν, ἢ τῶ τῶ ἕκαστῶ
 καὶ ἡ ψυχὴ οὐκ ἐκτετατα καλεῖται ὡςτο ἀληθῶς αὐτῶν, καὶ ἕκαστῶ μὲν

αὐτῶ ὄσος ἕκαστῶ
 εἶναι

Ελληνιστῶν σοφοῖς, ἅπασιν δὲ τοῖς ἰσραηλῶσι διδασκαλοῖς ὅτι οὐ φρονι-
 μιον, καθαροῦ σώματος ἔχοντος ἡλικίας τῆς γὰρ καθάρσεως ἄλλων
 νοσηδῶν τὰ φανερὰ καὶ προήγουσα πᾶσι δὲ καὶ πύργος μετέωρος ἢ
 ὄρος τῆ ὄψι μετρηθῆναι εὐλαχίστα καὶ ὀφθαλμῶν τηλικούτου μετέ-
 ωρος εἶδος ἐμφερῶντες. εἴτι γὰρ ὡς ἐν τῇ ψυχῇ νοσηδῶν τὸ εἶδος
 τὸ πύργος καὶ ἡλικίᾳ ἐν αὐτῷ, οὕτω πνευματικῶς ἐν τῷ ὀφθα-
 λμῷ, καὶ ὡς τὸ καὶ πνευματικῶν εἶδος τῷ ὡς ἔξω μετέωρος πύργος
 μετὰ σύγκρισιν. τίς λόγος ἀποδιδοῦσαι τῷ ἰσραηλῶτι δυνάμει,
 καὶ πῶς ὄντος ἀληθευατο; αὐτῶν δὲ καὶ ἐν καλοτέρῳ βραχίονι
 μῆτον πραγμάτων κατορῶντες εἰκόνας, ἔδδ' ἐπὶ τὸν ἄλλον τὸν
 λόγον ἐπέβαν δυνάμει.

Πρὸς ὅτοις ἀδύνατον εἶναι φασιν οἱ τῷ μυστηρίῳ ἀπιτυχεῖς
 τὸ τῷ Χριστῷ σῶμα μυστικὸν σῶμα τεμνόμενον ἀκρίβειον δια-
 μέναι, καὶ τῶν τμημάτων ἕκαστον αὐτὸ ὅλον εἶναι τὸ τῷ Χριστῷ
 σῶμα καὶ τέλειον. Ἀλλ' ἡ ποίησις ἡμῶν καὶ ὡς τὸ κηρύττει. θαύ-
 μα μὲν ὁμοίως ἄλλοις παραδόξοις τῷ μυστηρίῳ, πολλὰς δὲ
 ὁμοιότητες συνηγοροῦμενον, καὶ πρότε πάντων καὶ λόγος τῷ μυστη-
 ρίῳ. Ἡ γὰρ διαίρεσις ἐκείνη καὶ ἡ ἰσχυρὴ ὡς σῶμα ἀπλεῖται
 τῷ Χριστῷ, ἀλλ' ἐν ταῖς ποσότησι διατάσσεται γίνεσθαι μόναις,
 ἐφ' αἷς κατὰ τὴν μεμβολίαν ἐκείνην τὸ τῷ Χριστῷ σῶμα κα-
 λυπλεται. ὡς οὕτως καὶ ὡς καλοτέρῳ κλαδένῳ, ὅτι τῷ εἶδος
 κλάται τῷ σῶματι, τὸ ἐν αὐτῷ κατορῶμενον καὶ ἐν ἕκαστῳ
 τμηματὶ τῷ αὐτῷ καλοτέρῳ εἶδος. καὶ ὡς ἐν ἰσχυρῶν ζώων
 διαρῶμενον ὅλην ἢ ἀσθητικὴν ψυχὴν παρεμὴν τοῖς ἡμῶσι,
 ὡς τῷ φιλοσοφῶ δοκεῖ. καὶ ἡ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ εἴτι μὲν ὅλη
 ἐν ἕκαστῳ κορίῳ τῷ σῶματι, ἔδδ' ἐν κορίῳ ἡμῶν ὡς συν-
 πολεμένη. καὶ ἐν ἕκαστῳ μερὶ τῆς αἰωνίου σαρκὸς ἢ τῆς
 σαρκὸς ὑπαρξίς σάξεται, καὶ πᾶν τὸ ἄρῳ μέρος ἄρῳ εἴτι.
 οὕτω δὲ καὶ ἕκαστον μέρος τῷ σῶματι τῷ Χριστῷ ὅταν εἴτι
 τὸ τῷ Χριστῷ σῶμα, τὸ ἐν ταῖς ὁμοιότησι τοῖς ἐνδόν ἑαυτῶν
 ῥίσις ἐν τῷ μυστηρίῳ δυνάμει. ἄλλο δὲ ἐν ἡ ἰσχυρῶν τὸ μέρος
 ὅτι ἐν αὐτῷ δυνάμει ἐν τῷ ἄρῳ σάξεται λόγον, καὶ μὴ πρὸς τῷ +

τὸ ἄρῳ

μηδὲ σωματικῶς ἀσθενῶσι ταῦτα ἰδεῖν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.
 ἔγω δὲ διέξω σοι ὅτι πολλὰ πισθῆναι εἴ βέλτερον ἢ δύνη. πισθῆναι
 ἐκ τῶν τεσσάρων φσιγῶν τὸ σῶμα τὸ σὸν, ἀλλ' ἔβλεπες αὐτὸ
 σιωπῆ μόνον ἐξ αὐτῶν. πισθῆναι τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐπίστατον
 τοῖσδε γινώσκοντες, ἀλλ' ἔβλεπες αὐτὸς. πισθῆναι τὸν ἀσθενῶν
 περιελθὲν τῷ γυν. πισθῆναι τὸν ἄσθενον τὸν ἵλιον ἐκ λείψαν
 ὄσων, ἢ τὸν ἡμίση μετὰ λασάντας ἡμέρας καὶ ἄρας. ἀλλ' ἔβλεπες
 αὐτὸς, ἢ ἔπειτα ἄρα κακῶς. εἶδὲ τὴν ταῦτα ἰσορροπία ἀποδίδος τῷ
 πίστιν πόσω θεὸς ἀξιοπιστότερος ἀνθρώπων τῶν ταῦτα γινώσκοντων
 διηγεῖσθαι, λέγοντες ὅτι ἡτοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμα μετ', ἡτοῦτο αἷμα μετ'.
 Ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἐπιπένης ἀμφιβάλλο φησι καὶ τῆς
 ἐκείνου εὐσεβίας. ἀλλ' ἐκ τῶν φησὶ οὐκ ἀνθρώπου περὶ τῶν
 προδύλων ἀμηνόων. ἡ δὲ λαμπρότερον μαρτυροῦσι τῷ ἀλη-
 θεῶν τῆς ἐπιπένης καὶ τῷ ἀσθενῶν, αἱ περὶ αὐτὸν προφηταὶ τῶν
 ἱερῶν προφητῶν, τῶν χρησίων, τῶν Σιβυλλῶν, πάντων σοφῶν
 πάντων μάντεων δισημασ τῷ μεγάλῳ ἐκείνῳ καὶ σατυροῦ καὶ
 νομομαθῶν ἐπι βελτιώσας τῆς φύσεως πέρρωσιν προαγγελλῶσαι, οἰκο-
 νομομαθῶν τῶν ἀσθενῶν, ἵνα ἀποφασίστος ἢ οὐ ἀπίστα καλα-
 κρισθῆ. τὰ προνοήματα τῶν χρησίων αὐτῶν καὶ τῆς ἐπιπένης τῶν
 μαλα. ὁ ἴσως ἀνθρώπινον τῶν αὐτῶν βίος, ἢ ἀσθενῶν καὶ ἄρα βίος
 καὶ ἄρα οὐκ ἀνομομαθῶν, αἱ προφῆται αὐτῶν εἰς ἔργον ἐκ βελτιώσας
 πᾶσαι. αἱ ἐκ τῶν ἐκείνων ἀσθενῶν, ὁ ἐκείνων ἀσθενῶν,
 τὰ ἐπὶ αὐτῶν ἀσθενῶν. αἱ μετὰ τῶν λαμπρότητες πᾶσαι τῶν
 τῶν μεθῆναι ἀμελιώσων, μετὰ μὲν εἰς τῆς αὐτῶν πιστῶν τῷ
 καὶ ποικίλη δὲ περὶ τῶν χρησίων σωματικῶν αὐτοῖς ἀληθείας
 ἀποδείξαι. μετὰ δὲ εἰ τῆς ἐκείνων χαρίων τῶν ἄρα βίος σο-
 ματικῶν ὡς πρότερον, ἀλλ' ἀνομομαθῶν ἐκ τῶν ἄρα βίος αὐτῶν ἐκ
 τῆς βίος. οἱ τῶν ἀποστόλων ἄρα βίος ἄρα βίος αὐτῶν ἐκ
 ἀπάδων ἔχον τῶν κατῶν δογματικῶν καὶ παραδειγματικῶν τῶν δι-
 δασκαλῶν. οἱ κινδύνοι τῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς σατυρίας
 τῶν κατῶν μετὰ τῶν ἐκείνων τῶν ἀσθενῶν αἱ δι' αὐτῶν ἡσυχίας
 καὶ οἱ ἐκείνων τῶν κατῶν μαρτυροῦν αἷμα καὶ τῶν ἀσθενῶν
 καὶ λαμπρὰ πάντων τῶν ἄρα βίος ἐκείνων ἀπὸ τῆς κληρῶν πρὸς
 τῷ

leg. αὐτῶν

-σμηθῶν

+

ἀληθῆ περιδεῖσιν ἐπιστροφή· ἡ γὰρ πολυτρονὶς δεσποτικῶς
 καλοῦσιν τοσοῦτος τυραννίδος ἡ δυνάμεις προειρημένους
 ἔχουσιν ἢ ὑπερδίδως· ἡ τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας μετὰ ταῦτα καλῶς
 φασὶν καλῶς σέμνῃ ἢ τιμῇ ἢ τιμητικῶς πλῆθους ζῆλον
 ἢ πρὸς ἀκόνα τὸ ἐν θρανίῳ βύλαξίας ἐκτρασμένη· ἢ τὴν αὐτῆς
 καλαρίοι καὶ ἐναρμύματα περὶ τὸ χρυσὸν λεόντιος ἀποδοξίας
 ἀπὸ τοῦ ὄσους τῶ πλῆθος ἢ τῆ δυνάμει μερίσας; ὅθεν καὶ μετὰ
 περὶ τῶ τὸ μυστηρίῳ ἢ τῶν ἀκούων σὺν αὐτῶ θεῶν ἢ ἱερῶν
 μυστηρίων, ἢ ὅπως τὸ πῖστος ἀμφιβολίας τοῖς ἀπίστοις ἢ ἀι-
 ρετικῶς καλαρίοι πομφυ, μάλλον δὲ ἢ τῶς βύλαξίας τῆ
 ἀληθείας αἰγλή καλαλαμάρθωαι· ἡμεῖς δὲ τὸ κατὰ χριστὸν
 προσομιζομένηι τῆ ζῴῃ, τῶ φασὶν τῆ ἀληθείᾳ τῆ πρὸς τῶ
 σωτηρίαν ὅσα τῶ ἡμετέρας ἡ ἀποδοξίας, ἢ ὑπερ ἀπὸ τῶ
 οἷς ἡμᾶς βύλαξίας χάριν δημοτοδόντες, ἀποδομῶ αὐτῶ ἢ
 νῦν, ἢ τῆς πανδοματικῆς λαίπης ἱεροφᾶς τῶ βύλαξίας, δι-
 ἡς τῶ ἐν ἡμῖν τὸ χαρίως ἡμέτω μείδωσαν μετὰ αὐτῶ μετὰ
 πωλῆς τὸ προαίτητος ὑπὸ δὲ τῆς πονηρίας ἐκλεπτοῦς
 ἀναξωπυροῖ, ἢ ἀμβλωμομένηι μετὰ ἀρῶ, ἢ βράνυσιον.
 ἢ θεβαίως ἢ ἀναμφοισθῆτος πτωθλομῶ, ὅσα περὶ τῶ τῶ
 τῶ μυστηρίῳ ἢ τῶ χρυσῶ ἐκκλησία διδάσκει, ἢ μυστηρ ἡμῶν.
 τῶ τῶ ἐν τῶ μυστηρίῳ τῶ τῶ σῶματι αὐτῶν εἶναι τῶν χρυσῶν,
 ὑπὸ τοῖς συμβεβηκόσι τῶ ἀρῶ συγκαλυπτομένηι, ἢ ὁλο-
 κληρον εἶναι αὐτῶν ἐκείνων τῶν ἐκ τῆς μακαρίας παρθένῳ
 ζῆλον μετῶν, τῶν ἐπιταυρῶν τοῖς, τῶν ἐν θρανίῳ νῦν, ἢ τῶ τῶ
 ἱεροφᾶς σῶ τῶ ἀρῶ διωκεῖσιν τῶ ὡς ἀληθείας θρανίῳ
 ἀρῶ, οὐ τῶ μάννα καλῶς προέβωποσε, ἢ ἱεροφᾶς ὡς αὐτῶ
 ἡρεφῶν, ἀλλ' ὅσους αὐτῶ καυοῦν. πῦρ γὰρ ἐστὶν οὗς ἀληθείας
 ἐμπιστῶν τοῖς ἀναξίως μελέξωσι, ἢ ἱεροφᾶς καλεχριστοῦς,
 μάλλον ἢ δικαιοσύνης κατὰ τῶν ὁδῶν ἀπόστολον. εἰς τῶ
 ἰδῶν μετὰ τῶ βρῶσιν ἐκείνων εἰσηλθῶν ὁ Καλοῦσιν, ἢ
 οὐξίας βυσίαν προσενομοῦν τῶ ὅσους ἐξῆ τῶ ἐλεπρόθη, ἢ οὐξίαν
 ἐπαλάξω παραδεῖ, ἐπὶ τῶ ἡμετέρας ἀναξίως ἀρῶ τῶ

επιβουλή· η το ξυδρον ο φραγον ο παρος ανθρωπος εβημε
ζουης τω αλλα δια του ανυπολαξίαν αιτιον θανάτου τα μελη
ληφότει μεθοναι. η δ' Γαλιου ετρα ασφα μεθ' διδομεθον
χρησιμους. νερω δε ε λυοιταδ. τον δε μη χειροντα της
εξ αυτης ασφαδας η βραστειν αυ.

περι μεθ' ου δ' ιερολυσι μωστης ποσωλα το γε νω ειν
αρχελο. παραγνωμετα δε η ημετις τα καλια λαζαρον θανατη
ελευται μωνον το γινωμεθ' αλλα η της ιχθους δ' εφυμαλδρονου
πατος επόταλα η της εχεκρυμμεθ' διανοιας η θανατη.
εφομετα γαρ τον ημεθρον ιησου η δεσωθη μηνιαη φηδ
παραγνωμεθον τεταρτη ημεθραν ανωλος εν αυλα η οδοδοτος
ηδη, τω μαριαν υπο της αδελφης προς του υπανθουιν δ'
δεσωθη, η υπαντασαν η κλαισαν φορηκως, η τοις ποιν
αυτο προσκαλιν δεμεθ' ου. τον ιησου διακρυοντα μεθ' οιας
εμεθρομεθρον η η τη λαλαιπορια τ' φουσας ανθρωπινης
συμπεποντοτα, η ως νομοθη ημων μεθρα διδοντα λωδ επι
τωις κερμεθ' διακρυον η μετ' ολγον ανσταντα τον λαζαρον
δωχ' η φωνη καλδοθη μετ' εξουιας το μεθ' ινα διξη το χρη-
σιμων τ' δωχης το δε ινα ελευθης εκ φημη τω δ' αυταιν.
εφομετα τον λαζαρον προς του φωνου ανσταμεθον, δεμεθ' ου
κερμεθ' η τω οφιν κεκαλυμμεθ' η οδοδοτα η τοι τον
τωις ανακμεθ' ου τω ιησ' ποσιθεμεθ' ου, ως ιηδεις παρα-
τωμεθ' ου επι η θανατη, η κρηνη η ημεθ' ου το καυριαν.
ηδη γαρ απεδεικνυτο λαμπρας θεας αν η μεθ' οιας τω θανα-
ματος η δεον ποσθιδαν, ανωθεν επηθοντο τον της ζουης χορηγον
η τ' τον ανων αναστασας αμοιθ' αυτω τον εανω δ' οτωαι
θανατον, η ητο μη δμοιθ' ου ανω διαβολης υποφην ηρανη-
δος υποαλλοσι τα καα, η τω αν θωραμειον επιστοι φουον
η τω τ' ποσθιδαν αναστασιν, τω δ' ανω θωραμειον εν τωθεν
κλεφαι δολομεθ' ου. εφομετα τον ιησου ημων κατ' επ' οιαη
μεθ' ουτω το μεμεθ' ου πατος επι λαμπροταταις αποδε-
ξουι τ' δευτηρας, αναχορτωμεθ' ου δε πατην αυτης μη φθαση το
πατος

15 καλοση

δεσποῦν ὑπὸ φιλαρθεσίας, καὶ αὐτὸ πρὸς τὴν ἡμεῶν ἀνάστασιν σωθῆναι
 οὐ μόνον θροναρχοῦμεν καὶ προφθάσομεν αὐτὸν ὡς πρόσθετον ἐν
 ἔξομοτησιν, ἀλλὰ κλαυθμὸν τὸν ὡς δεσποῦν καὶ ἰατρὸν οὐκ ἐπι-
 σοπικώμεθα, καὶ οὕτω ποιήσομεν, αὐτὸς τὸν ἡμετέρου ἀναστήσει
 Λάζαρον, ἐπὶ τῆς τῶν νεκρῶν καὶ δυσσαδίου ἀποπίπτου καὶ νόμου καὶ
 ἐνατῶν σωανακαμήλων αὐτὸν ποιήσει καὶ σω ἐστράφησαν μάλλον
 καὶ τὸ σφάλμα αὐτὸν μετὰ δόξας καὶ αἰματός, καὶ πρὸς τὴν πνευ-
 ματικῆ ἀποδόσει ποιήσει ἔσθιν, ὃ μόνον τὸ ἐνοχῆν ἴδω ἀμαρ-
 τῶν ἀπολύει, ἀλλὰ καὶ χάριν χάριτι προσθέσει. δόξα καὶ
 ἐνθά αὐτοῖς ὡς αἰῶνας. Αμήν. —

Γενναῖο πρὸς πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως
 μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἐπισκόπων κατὰ τὸ ἀν. γ. εἶλος
 τὸ σωτηρίας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὡς μυστηριώδους σφάλμα καὶ αἰματός ὡς κυρίῳ
 ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστῷ προχέρας πρὸς αὐτὸν ἀπεκρινώμεθα, πρὸς
 τὴν ἡμετέραν ἐρώτησιν, νῦν πάλιν περὶ τῶν ἀποκρινώμεθα
 ἔχοντες ἀνάγκη ὡς διωκτοῦ ἐπιθέσει ὑμῖν τὸ ἀληθὴ γνό-
 σιν τὸ μυστήριον, ὡς ἀσιστάτους ψυχῶν καὶ ἀγαπήσει τῶν ἁγίων
 κατὰ τὸν καὶ ἀγαπήσειας.
 Ἐπεὶ δὲ μὴ γινώσκοντες ὁφθαλμοῖς, ὅτι τὸ τῶν κυρίῳ ἡμεῶν ὄμμα
 τὸ πανόριον ἐν ὑμῶν ἀλλὰ, διαφορῶς ἐπιδοῦμαι θεωρίας.
 ἄλλως γὰρ θεωροῦμεν καὶ αὐτὸ καθὸ οὐσιῶν, ἡμεῖς οὕτως
 ἀπὸ τῆς οὐκ ἐπιθέσει, μέχρι καὶ τῆς διατῶν θεωμάτων ἀναδείξεως.
 καὶ ἄλλως καθὸ ἐνδοξῶν, ἡμεῖς ἀπὸ τῆς ἀναδείξεως μέχρι
 τῆς πάσης καὶ τῆς ταφῆς, καὶ ἄλλως καθὸ δεδοξαμένῳ, ἡμεῖς
 ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως καὶ μέχρι παντός ὡς ἔχοντες διωκτοῦ. καὶ
 ἄλλως ὡς μυστικῶν ἡμεῖς καθὸ ἐν διαφορῶς θεωρησιῶν
 τῶν

των ὀρθοδόξων χριστιανῶν ὑπερβαύματος καὶ ἐδαφῶ πα-
ροσιαζέται. αἰ ἰωάννη δὲ ὅμοια διαφορῆ θεωρεῖται ὁ διαίρεσι
τὸ ὡ χριστὸ σῶμα, ἀλλὰ διαπασῶν αἰετῶν.

Διητέρον γνώσκειν ὀφείλει, ὅτι πάλιν τῶν ὑπερ φύσιν θαυ-
μασίων γινόμεθων παρὰ τοῖς ἰσθμῶν αἰτιῶν ὑπερ φύσιν ὡ μν-
τηρῶν αἰετῶν. καὶ διὰ τὸτο ἴσθμῶν παρὰ τοῖς ἰσθμῶν
πλὴν ὡτῶν. καὶ ἐν ἴσθμῶν γυνάξεται ἡ ἑαυτῶν ἀνθρώπων συ-
φία πλὴν ὡτῶν, καὶ ἴσθμῶν τῶν ἰσθμῶν ἡμῶν πῆρας ἀνθρώπων
σιν οἱ ἀπὸ τοῦ καὶ αἰρετικοὶ μᾶλλον ὡτῶν. Διὰ καὶ ἡμῶν ποτε

ἐν τῷ δυστυχῶς παλαιῶ ἀμειλισησῶν καλῶ τῶ παρασχεθῶν
ὡ λαζάρου περὶ μυστικῶ σῶματος ὡ δεσπότη χριστῶ, ἐν ἑαυτῶν
ὡ βασιλέως καὶ τῶ σωματικῶ καὶ τῶν ἐξαιρέτων ἐπόλεως.
καὶ ποτὶ καὶ χάριτας ἀνθρώπων καὶ κυρία ποτε, καὶ μὴν τοῖς ἰσ-
πλῆνοῖς ὁμοῖοι αἰετῶν. Νῦν δὲ συνλογησῶν καὶ σαφῶς περὶ τῶ
λαζάρου ἴσθμῶν ἴσθμῶν ὡτῶν ὡτῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν

σιν τὸ ὡτῶν ἴσθμῶν ἰσθμῶν, ἐν οἷς ἡ ἰσθμῶν μόνον καὶ ὁ ἰσθμῶν τῶ
φύσιν μελαγχολίαται, γίνεται δὲ πρῶτον δυνάμειον γίνεται
καὶ ἐκαστῶ, πλὴν δὲ ἄλλοις ὁμοῖοι. ὡτῶν ἰσθμῶν πολλὰς ἀρῶν
ὡτῶν ὁ κύριος ἡμῶν χάρις ἰσθμῶν, ὡτῶν πλὴν ὡτῶν ὡτῶν
καὶ τῶν πᾶσι τῶ ἰσθμῶν ἰσθμῶν. καὶ ἐν τῷ παλαιῶ διὰ τῶ Σαρδ-
νῶ καὶ τῶ ἰσθμῶν ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν τῶν ἀετῶν πρὸς τῶν χάρις τῶ
νέταται φύσιν τῶ τῶ δυνάμει καὶ αἰσθῶν τῶ ὁμοῖοι.

Διητέρον ἴσθμῶν ἰσθμῶν ἡ ἀνάστασις τῶ λαζάρου καὶ ἡ ἀνάστασις
τῶ ἰσθμῶν. ἐν τῶ τοῖς χάρις τῶ μὴ γινόμεθων καλῶ τῶ φύσιν ἰσθμῶν
ὡτῶν δὲ πρὸς τῶ πρῶτον ἰσθμῶν ἐν τῶ γίνεται, παρὰ τῶ φύσιν ἰσθμῶν
ἰσθμῶν. ποτὶ χάρις καὶ ἡ φύσιν αἰετῶν ἰσθμῶν, ἀλλὰ ἐν τῶ νεκρῶ καὶ δι-
δοσιν ὡτῶν ἡ φύσιν, ἀλλὰ ἐν τῶ πῆ πρῶτον ἰσθμῶν ὡτῶν ἰσθμῶν.

Ἰσθμῶν ἰσθμῶν τῶ σῶμα τῶ ἰσθμῶν ἰσθμῶν τῶν ἰσθμῶν, ὡτῶν ἰσθμῶν διὰ
ἰσθμῶν τῶ Νανῆ καὶ τῶ σῶμα χάρις διὰ σῶματος, ὡτῶν ὁ κύριος

ἰσθμῶν

ἡμῶν διήλθε τὸν λόγον κοκλισηθῶσαν. ταῦτα γὰρ καὶ ὁ δόξα
ἵσταν παρὰ τῆς φύσεως δύνανται γίνεσθαι. ἐπέχονα δὲ πάλιν
ἵσταν τὸν λαομασίον ἀλλὰ δύο εἰσι λαομασια μεμῆτα ἡ
πάντα λόγον νικῶντα. ἐν μὲν ἀπαξ γένηται ὅτι τὸ ἀν-
θρώπινον φύσει ὁ θεὸς σωτήριε τὸ λαομασια προσώπω. ἕτερον
δὲ μετῆρον τὸ αὐτὸ καὶ καὶ ἡμέραν γένηται, ὅτι ἀλλοίω μετα-
βάλλει τὸν ὄσιον τὸ ἄρθε καὶ τὸ οἴνου εἰς τὸν ὄσιον τὸ ἰδί-
αίματος. Ἐν μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ θαύματι, ἰδέσθαι φύσις μετε-
βάλλει πρὸς τὸν ἕτερον, ἀλλ' οὐ τῷ τῷ χρυτῷ προσώπω, καὶ ἡ
θεοῦ καὶ ἡ ἀνθρώπου ἀσυγγήτως εἰσίν. ἐν δὲ τῷ τῷ
μυστηρίῳ τὸ κλισμα πρὸς τὸν κλισμὸν μεταποιεῖται διὰ μέσθ
τὸ σωματικὸν καὶ ἡ προῦφάσασα τὸ ἄρθε ὄσια σῶμα χρυτῷ γίνεται.
καὶ ἡ μὲν ὄσια τὸ ἄρθε μεταβάλλεται, ἵνα ἐν ἡμῶν τῷ μυστη-
ρίῳ ἐνέργη, καὶ οὐ σωματικὸν ἡμῶν ποιῇ τὸ χρυτῷ καὶ ἐξῆσθ
διαθέσει τὸ ἄρθε μόνον πάλιν ἡ αὐτῷ, συγκαταβάσασα τὸν ὄσιον
τὸ σωματικὸν, ἵνα μηδὲς ἴκλιτος ἡμῶν κατασχὼν ἀπαρχὴ τῆς
μεταλήψεως.

Μετῆρον μὲν οὖν πάλιν τῶν τῷ θεῷ λαομασιαν τὸ ἄρθε τῷ
μυστηρίῳ, διὸ καὶ πολλὰς οὐκ ἀποδομῆς ἐνστάσας πρὸς τὸν
κινδύνον, ἐνθέν μὲν οἱ ἀπίστοι, ἐνθέν δὲ αἰρετικοὶ, ἐνθέν δὲ
ἰδιώται. οὐκ ἔχοντες σωσθῆναι τὸν λόγον τῷ μυστηρίῳ, ἀλλ' ἐνστάσας
ἐν εἰδῆν τῇ ὁμολογίᾳ διεγνωσμένοι τότε. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπο-
δομῆ πρὸς ἐν τῷ παραλύτικῳ μεταβάλλεται ἡ ὄσια τὸ ἄρθε καὶ
οἴνο εἰς τὸν ὄσιον τὸ σωματικὸν. οἱ δὲ ἀποδομῆ πρὸς δυνάμει
ὅτι τῆς ὄσιας τὸ ἄρθε μεταβάλλεται εἰς τὸν ὄσιον τὸ σωματικὸν
μὲν τὰ συμβεβηκότα τῷ ἄρθε, ἡ γοῦν τῷ γήκωσιν αὐτῷ, τὸ δάρας
τὸ πλάτος, τὸ γρῶμα, τὸ ὄσμη, ἡ τῷ ἐν τῇ γήκωσιν ποσότητι,
ὡς εἶναι τὰ συμβεβηκότα τῷ ἄρθε χωρὶς τῆς ὄσιας τὸ ἄρθε, καὶ
τῷ ἀληθινῷ ὄσιον τὸ σωματικὸν χρυτῷ πλάσαι ἐν συμβεβηκό-
σιν ἄλλης ὄσιας. ἕτεροι ἀποδομῆ πρὸς δυνάμει ὅσον εἶναι

τὸν Χριστὸν ἐν μικρῷ τῷ φαινομένῳ προσέτην. ἄλλοι πάλιν διαπιστῶσιν ὅπως τὸ ὡς Χριστὸς ἠγνοῦν σῶμα καὶ ἕμνο-
 μνον ἀσφραῖον διαμένει, καὶ τῶν ἱερουργμάτων ἕκαστον, αὐτὸ
 ὁλον ἐστὶ ὡς Χριστὸς σῶμα καὶ τέλειον. Απορῶσιν ἐπιφοιτοὶ οὐ
 καὶ μέγιστον ἐστὶ ἀπορίαν, πῶς ὡς αὐτὸ εἰς ἐν ὡς Χριστὸς
 σῶμα ἐστὶ καὶ ἐν ἕρανῳ καὶ ἐν πλείστοις ἀμειψισιαστηρίοις
 ἐν γῆ.

Ἀλλὰ πάντα μετὰ τὴν ἀπορίαν καὶ λεγόμενα τότε καὶ διω-
 μεθα λύνει τῆ Χριστὸς φωτιστικὸς ἡμῶς χάριτι. μάλλον δὲ
 οἱ πάνσοφοι ἐκ ἐκκλησιαστικῶν διδασκαλῶν λέγουσιν οἱ καθυπερ-
 βες τὸ ἐν ἡμῖν χάριτος καὶ σοφίας. Ὑμεῖς δὲ ὁφείτετε πισθῆναι
 ἀναμφιβότως καὶ πάντες Χριστιανοὶ οὕτω πισθῆναι ὁφείτετε,
 ὅτι ἐν μυστικῷ τῷ σαρματικῷ αὐτὸς ἐστὶν ἀληθὴς ὁ κύριος
 ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐκ τῆς Μαρίας παρθένου γεννηθεὶς,
 ὁ ἐπιταρῶν, ὁ ἐν ἕρανῳ νῦν, αὐτὸς ἐκείνος ὁλοκληρῶς ὑπὸ
 τοῦ συμβεβηκόσι ὡς ἀπὸ συγκρατυολογίας καὶ κατ' ἕσπερον
 ἐστὶν ἐν ὡς μυστηρίῳ, ὃ καλεῖται χάριτι ἢ διώματι. Οὐδὲ ὥπος
 ἐστὶ τὸ μυστικὸν τῷ Χριστὸς σῶμα τῷ ἀληθῆς σῶματος, ἀλλὰ
 ἢ ἀληθῆς ἐκείνη ὡς σῶμα ἐστὶν. ὃ γὰρ ὥπος, ὃ δὲ οὐκ εἶναι
 νῦν ὡς ἐν τῇ παλαιᾷ, ἀλλὰ προύμασι καὶ ἀληθείαις λαλοῦ-

μεν.
 Εἰ δὲ τις τῶν ἀγίων ἀνέτυπον λέγει τῷ διωσίαν τῶν τῶν ὡς
 δεσποτικῶν δεικνύει ἐκείνη, δηλονότι ὅτι ἢ ἕσπερον μετὰ αὐτῆ ὡς
 πῶς ἐστὶ τῆς θυσίας ἐκείνης, ὡς ὅτι καὶ οἱ νῦν διώσιν ὥπος
 εἰσὶ ὡς τότε θύσαντες Ἰησοῦ. τὸ δὲ ἀποδέχουσα τῆς θυσίας
 τὸ αὐτὸ ἐστὶ καὶ τότε καὶ νῦν, ἢ μετὰ τῶν οὐκ ἐστὶν ἢ ἢ
 πρὸς τὴν μετὰ τὴν, πρὸς τὴν ἐμνηχον καὶ μετὰ τῆς
 σάρκα, καὶ ὡς οὐκ ἐστὶν τὸ ὑπερβύμον αὐτὸ σῶμα. ἀνέτυπον
 οὐκ ἐστὶν ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῇ θυσίᾳ γεννηθέντα κατὰ
 τὴν ἐκείνην, ὡς τότε μετὰ ἀμείψως αὐτῷ ὡς Ἰησοῦ τῷ σῶμα
 παλαιῶν, νῦν δὲ διὰ τῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπερέλαον, τὸ
 αὐτὸ ἀφανὸς πρᾶκτον, καὶ πῶς ἔχει παρόντος θείᾳ διώματι

το Χριστό

ἡ πόλις πληρούσθαι. ἡ δὲ ἀποκάλυψις ἐν ἐργασίαις καὶ
μεταβολῇ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν δυνάμεων πρὸς τὸ ἀληθὲς ὄνομα καὶ
αἵμα, καὶ τότε ἡν καὶ νῦν ἐστὶ.

Τὸ τοῦ καὶ Χριστοῦ ἐκκλήσια κερύει. ὡς θαυμασίως πολλὰ
κις ἐβεβαίωθη πρὸς τὴν διακονίαν, οὗς πρότερον εἶπον. καὶ
εἶδον ἐν τῷ ἱερῷ οὐδὲν ὁλόκληρον τὸν κύριον ἡμῶν ζῆλον, καὶ
πεπισθότασιν ἐκπαραχέτες. ἄλλοι πειρασμὸν τῶν μυστηρίων ποιή-
σαντες τοῦ κυρίου, μετὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς βίαιως ἀπόλλεσαν.

Καὶ ἡ δραστηριότης πᾶσα τῶν μυστηρίων ἐστὶ, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα
τῶν μυστηρίων ὑπεροχὴ ἐνδύθεν ἐστὶ καὶ δεικνύει, καὶ ὅποιοι τῶν
ἀνθρώπων ἀνομιαὶ ἐνδύθεν καὶ ἑλαττον ἢ τὸ φερόμενον βυλαβίας
ἀπονείμωσι, καὶ πρὸ τῆς μελαγχολίας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ μελαγχολίᾳ, καὶ
μετὰ τὴν μελαγχολίαν, ἱεροφάνται τε ὁμοίως καὶ λαϊκοί. ἡμεῖς δὲ
αὐτὴν βυλαβίαν ἐστὶ περὶ τὸ μέγα τὸ καὶ ζῆλον μυστηρίων.
ἀπὸ τῶν νῦν δὲ καὶ ἡμῶν ὑπεροχῆς μετὰ τὴν ἐν ἡμῶν ζῆλον
σημῶν προσηκῶν τῶν βυλαβίας

ἴσον ἀπαραλόγως ἐπὶ μέγιστον θεῶν τῶν καρδιανόσων
ἀνομιῶν μελαγχολίαν ἐκ τῶν τῶν διχόλογιστῶν ἱεροφάντων
τῶν μεμαρτωλῶν καὶ σφωλατῶν βοιδίμῳ Παπῶν καὶ πατριάρχῶν
τῶν μεγάλων πόλεως Ἀλεξανδρείας κυρίῳ, κυρίῳ Μελετίῳ
τῶν ἡμῶν τῶν κερύει, περὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων
τῶν ἀνομιῶν.

Κυριακῶς φιλῶν τὸν κύριον καὶ διδασκῶν ἐν τῷ ἱεροφάντῳ
Ἀκαδημία λαμπροτάτη, χαρὶν, θεῶν καὶ τὰ ἐξ ἡς. ὡς ψυχῆς
ἀδαμαντίνῃς ἀπέλιπεν.

ἐκπορῆτο

ἴσῳ ἐκπορῆτο, ἡ χριστὸς ὅσος σωμαίδια ἐν ἑκάστῳ
τῶν μυστηρίων εἶδη ἰδιαιτέρας. περὶ τῶν δὲ ἐκ τῶν ἐν φύλῳ
15 τῶν τῶν, ὡς καὶ ἐν πολλοῖς, μέλλον δὲ ἐν πάσι τοῖς ἐκπορῆ-
ταῖς ὅσος καὶ ὁλόκληρος ὁ χριστὸς ἐστὶ, καὶ ἐν ἑκάστῳ δὲ ἐν ἑκάστῳ
ὅσος

δρος, κ' ἐν δακτυλῷ κοίτῃ καθέσκατον ἰδὼν μυστηρίων. Ἰστοῖς δὲ
δὲ ταύτῃ προσεπιφέρῃν πρὸς δαυτὸν ἑστῶσαν ἀποκρίσιν, ὡς ὁ θεο-
δίνος ἐστὶν ἀμακαθάπερ κ' ἰσχυρὸς ἄγγελος, κ' ἰσχυρὸς ἰνὸν δυνά-
μη κ' ἰσχυρὸς τ' ἐν ἰσχύει. Ἰδὼν δὲ χρυσὸν ἰδὼν ἡμῶν σωτήρα
σωτήρα ἐν ἑκατέρῳ κ' θατέρῳ τῶν ἰδῶν κατὰ ἐπιποσθ-
θῆσιν. πρὸς αὐτὸν ἐκείνῳ πάλυτον. κ. τ. ε.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκείνῳ κελίῳ τ' ἡμετέρας παρακίνας
ἐπὶ Σπυ. κοσμοβυβλίου πρὸ Κωνσταντίνου ἰσχυρῶν, αὐτῶν δ'
Μελαγγιανῶν κ'.

Y.C. 1593.

Ἐν μὲν φθίνοντι ἰσχυρῶν

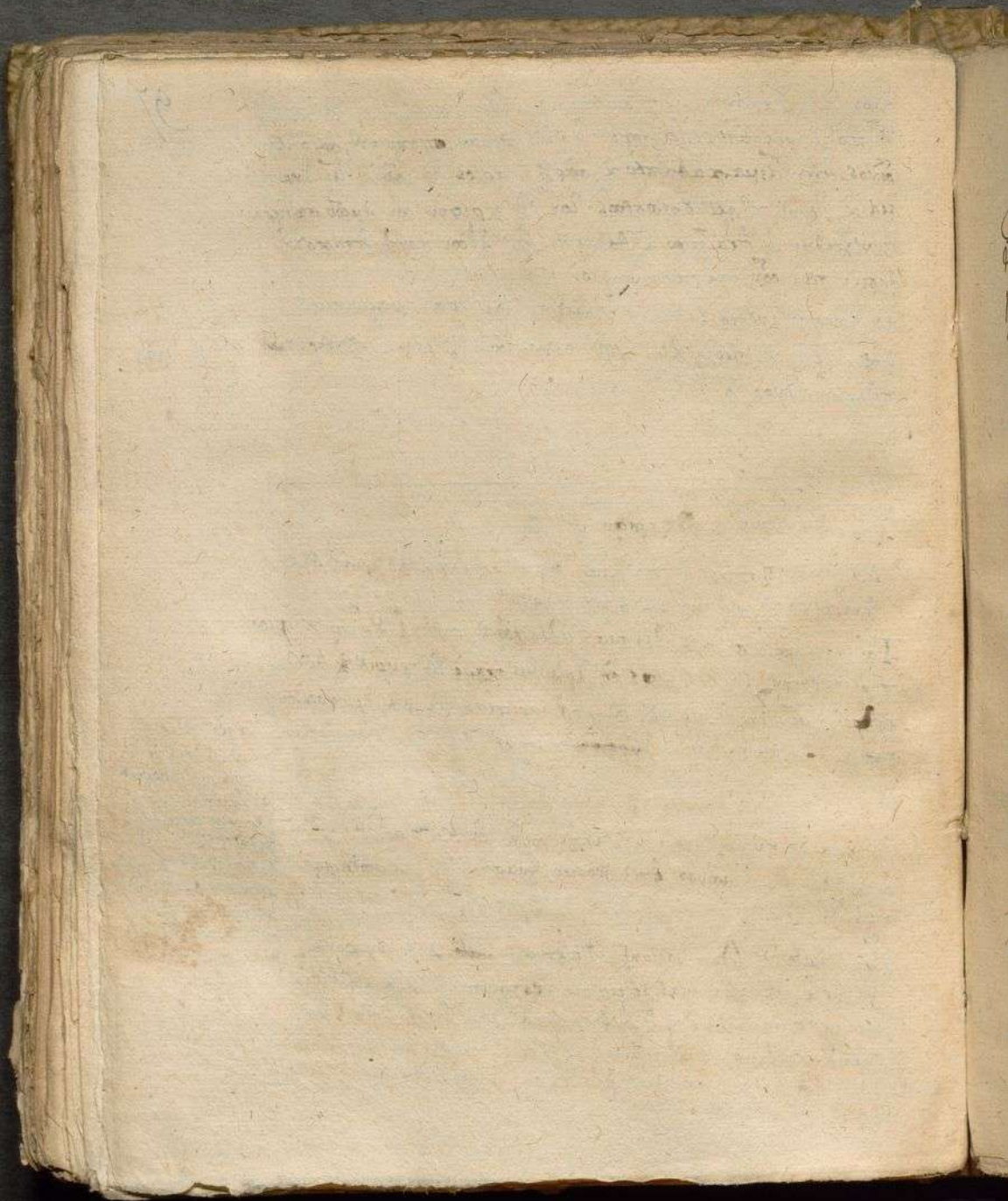
Μελέτιος Παπῆς κ' πατριάρχης τ' ἡμετέρας πόλεως Ἀλεξ-
ξανδρίας, κ' χρίτης τ' ἀδελφῶν.

Τῶν πανιερωτάτων φίλων ἀδελφῶν κ' συγγενῶν κυρίως
περί πορνείας, χάριν ἔχοντες ἐν ἀφύμῳ παρὰ ἡμῶν κ' ἑσθῆς
πάλυτος ἡμῶν ἰσχυρῶν. ὄντι ἀνακρίσις ἐν ἡμῶν δραστικῶν,
ὅτι ἀμνημοσύνης ἔσθῃ. ἰσχυρῶν κ. τ. ε.

agit de com-
munionis, sub
utraque specie
et latinae ecclesie
morem improbat.
deinde negat ordi-
nationes in ecclesia
orientali, in fine
ul' minori ordine
procheinis supe-
riori conferantur.

Ἐγγύσια ἐν κυρίῳ ἡμῶν κ' φίλων συγγενῶν ἰσχυρῶν
φθίνοντι Πανιερωτάτων, ἐπὶ κοσμοβυβλίου Σπυ. σωτηρίας
αφύμῳ.

haec epistola fidem faciunt Meletium Latini Juliano pro-
non fuisse, ut aliae quas scripsit Georgium Douza Calania-
num qui eum miris laudibus exornat in Thesauris suis
Constantinopolitanis. leges etiam in Thesoro Graecia p. 591. Smith.
et alios. In Leonem imprimi Alalium de condemp. Eccl. occid. et
orient. lib. 3. c. vii. n. xi.

98

Gennadij, homilia de sacramentali
corpore Domini nostri Jesu Christi.

Quando quidem sanctorum istorum dierum abstinencia, et nostris de illa sermonibus ad sacram mentam peccata estis, Audite, Deo duce institutum opus persequar et eucharistica sacramentum, quod sexta ab hinc die suscepturi estis communicaturi corpori et sanguini Domini nostri ~~Jesus~~ ^{Christi} explicare aggrediar. Existimavi scilicet oportere de hoc sacramento dicentem, quantum Dominus concesserat, adhortari vos ut talem animum adhibeatis, qui indubitanter et cum summa fide ad illud accedat, et si rei magnitudine obstupescat. Cum vero varia sit et multiplex ~~est~~ circa corpus Christi consideratio, scilicet ut naturalis, ut gloriosa, ut glorificata, ut mystica, secundum unamquamque rationem, et argumenta diversitatem, diversum quoque et multiplicem sermonem admittit, alius quidem nunc praetermittam, statim vero ad mysticam tota convertebur oratio. cum vero secundum triplicem rationem de illo possit disputari, scilicet de sacramenti existentia, de digna illius participatione percognitione, et de ejusdem accurate conservatione, de existentia sacramenti prius hodie ad vos dixeram, veritatem vobis exponens, eamque manifestans exemplis quibus infidelium objectiones refellantur. Item si quidquam eorum quae mirabiliter a Christo gesta sunt, illud maxime infidelibus offendiculo esse solet, quanto scilicet peccatorum admiratione dignissimum est, tanto magis fides et denegatio, ita ut et illis qui de eo primum audierant dicitur sermo verus fuerit, et scandali praeteritus existerit. Omnia quidem Domino

sermo
in cena
Domini

notas bene succedant, viamque secretis illius et omnem
sermonem superantis dispensationis decucurocitat, docens
et miracula faciens, spargens veritatis semina, tamquam
ad dogmata, quamque ad mores pertinebant, celestemque
illam et divinam legislationem non obscure designans,
hinc viva voce ad eos qui hunc attendere poterant, persequi
progressu temporis proprias constituturas leges erat,
et singularum operum demonstrationibus. Miraculum
autem quod veritatis verbum confirmans ad omnes
et ad eos qui audirei erant ultimum et maximum edidit,
lacrimis fuit sed hanc vitam revocatio. Succederunt
omnia quae deinceps gesta sunt, furor Iudaeorum ad-
versus eum, cruce et scophorum per crucem. Haec
autem providens quae passurus erat, eaque praedicens,
et ad eorum eventum res festinantes ordinans. Cum
vero sermones ejus et opera ^{quos} benevolentiam ipsi et ho-
norem merito conciliare debuissent, tamen odio vel
potius invidia deperatorum hominum animos inflam-
massent, ille festinavit ad crucem et mortem tanquam ad
proecipua dispensationis suae capita, expiatoria communis
notae culpa, et poenae eidem debitae, quam venerat soluturas
benigne simul et iusti. Quaecumque enim praecesserant,
et morum secundum eandem gratiam a fidelibus recte
insti mandorum documenta quaedam erant, et leges quibus
humana vita reformari posset. Na iquie se habens, &
sciens quae apud se, quod discipulos relictuus esset, secundum
mysticum quendam modum dat illis scriptum, et nobis
per

per illas. Ne enim existimatis, inquit, quod corporalis hoc
 aliquando a me reparandi estis, aut verbis illis vitio carat
 hinc, quibus vos peccatis nutrebam. Sed corpus meum
 secundum novum quendam et mysticum modum jam ex-
 hibeo, et sanguinem qui pro vobis et pro toto mundo pau-
 lo post effundendus est. Formam etiam vobis trado mira-
 bilis illius operationis, et faciendi potestatem vobis habeo
 etenim verborum meorum efficacia omnem panem, et
 omne vinum in meum sanguinem et corpus transmu-
 tabit, quando meam memoriam agere, et me tanquam simul
 existentem, peccantem et confortantem ad omne bonum
 habere volueritis. Quae enim major conjunctio esse possit,
 quam manducare et bibi? Ita igitur meum corpus edentes
 et sanguinem bibentes, sicut ea ~~bibi~~ edi et bibi oportet, vitam
 aeternam habebitis conformati mihi, et quodammodo con-
 creporei effecti. boni vero ad hanc vitam viatores facti
 peccatores, quando quidem et ipse pro vobis viator factus sum
 qui dum via et finis ultimus. Neque est ullus abhorrendi
 timor, quibus carnis hujus et sanguinis participes fieri con-
 tinget. Nullus enim in via constitutus peccator habitus me-
 cum existens, et me ducem habens. qui autem ita com-
 municat, non cohercet, sed interius habet vitae duce, quae
 opus est suggerentem. mecum enim committetur, in me
 manebit et ego in illo. Neque vero gravis vobis debet aut
 durus esse communionis sermo. non enim abhorrebimini
 carnem edentes humanam et sanguinem sub eadem forma
 qua subsidunt, et in me sunt. Sed tanquam in pane et vino
 manducabitis et bibetis. panis autem et vini apparens verities,
 veteritatem non apparentem corporis et sanguinis continet.

in hunc
 duosiv.

Substantia quidem transmutata, ut in vobis Sacramentum
operetur. quocirca vero forma eadem permanente, ne
quã vos hostilitas et horror detineat a Communione abducatur.
Hoc itaque sic facientes non amittite solum, sed utilitatem
etiam salutem, et omnium meorum et vite mee memoriam
habentes, tum in spiritali vite proficietis, tum futura illi
vite de qua appropinquo tempore efficiemini, ad quam vos antehac
quocirca salis erat preparandi. Talis est hujus Sacramenti
scopus Auditoribus, quantum paucis de maximo et divinisimo
Sacramento dicere licet. Et nunc Sacramentum in commu-
nicantibus profectum vite in Christo operatur, quod que
corporealiter efficit, id quod corditer, hoc secretis et invisibi-
liter perficit id quod interiorius est. nutrit enim et reficit animam
nostram Christum corpus, sicut panis corpori idem profectus,
et sicut regenerati et baptisati accipimus de gratia quo
detinet esse peccati: unde vero Christum in regenerationis
dono confirmamur, et signati confortamur ad spiritalia cer-
tamina, quae nos spiritaliter generat. Sic cibos potus necesse
est: ita etiam robustiores factos nutrire oportet, et accipere
prodeveram et augmentum in eadem gratia per Sacramen-
tum Communionis. Et enim calor naturalis corporis consumit
humidum quidem in modum, nisi alimentorum accensione facta
sustentaretur, et ideo cibo et potu conservantur optime
vitalia membra, quibus natura nostra consistit, corruptaque
calore reparantur, et conservantur, et impossibile est aliter
humanam vitam qualitercumque sustentari; ita et nequitia calor
interius animam nostram depascens, peritiam bonam habitu-
dinam emacians, faceret eam omnino deficere, nisi anima
hunc spiritalium cibum acciperet, obstantem sibi corruptici
malitiae

malitiae, et in nobis dona dei spiritualia conferentem
et augmentem.

100
Corpus quidem Christi quadam ratione corpus nuticiens
ratione vero purgans per unionem cum divina natura purifi-
ficans, et sanctificans sufficienter nobis spiritualia praebet
alimentum. Ita vero praecleara nuticos ad spirituales patri-
tatem et sanitatem reducit, qua olim nos vetit feculus come-
tis deiecerat. Oportebat enim nos qui corporeo quodam
cibo innocentiam et sanctitatem amiseramus, corporeo quodam
alimento illam restaurare, ut ita similia similibus et con-
traria contrariis opportunè curarentur, quemadmodum cibi
illi, uterque corporeus tam qui qui prius exilis fuit, quam
qui nunc salubris est, et quod olim corruptum fuit. Sed illum
quidem cibum deus prohibere, istum vero nunc et ubi oportet
praecipit et subministrat. Num malus deus non exhibuit,
istius vero filius dei non hortator solum sed et minister
est. Ille captus est, ad istam manifestè invitatur, in illo
latebat transgressionis venenum, in isto reconditur thesaurus
infinitus bonorum. Sanctissimum enim Christi corpus ac-
ceptum ut decet, sicut ait Divinus Gregorius, pregnantibus
armentibus est, peregrinantibus reditus, infirmos corroborat,
robustos locificat, morbos sanat, sanitatem condonat. Per
illud efficiuntur meliores ad emendationem, constantiores ad labores
fortiores ad curam, subtiliores ad cognitionem, ad obe-
dientiam promptiores, promptiores ad charitativam operationem;
sicut non rectè percipientibus antarcia pro corpus accidunt,
et sit manna contra eos in foveam, et in retributionem et in
scandalum, et quaecumque alia talibus acciderit de hac manna
prophetans David enumerat, o Sacramentum omnium sacra-

4

31 October

mentum sacralissimum, et ipso baptismatis sacramento
 peccantibus. Per hoc enim Dominus nobis secundum poten-
 tiam solum modo, per illud secundum substantiam se com-
 municat. O miraculum omni miraculo superius! O tran-
 substantiationem plane miram et incredibilem, et ipsi qui
 fide sunt illuminati gratissimam! non equidem difficile
 est aut incredibile, quod potius eorum omnium causa
 efficiat quid quam possit, praeter constitutum a se ipse in
 rebus ordinem, quod quidem miraculum esse dicimus; quan-
 do quidem et naturae ipsi aliquando tale quid agere aut pati
 accidat. Omnis enim mutatio naturalis, sive generatio sive au-
 gmentatio, sive alteratio vel secundum naturam est, vel praeter
 naturam, ut Philosophi videtur: quomodo se habent eorum quae
 certo temporali spatio in justam magnitudinem crescunt
 aut quae intempestive, veluti etiam in criticis diebus quidam
 morbi sanantur, vel ante illos vel deinde. horum quoque
 quidam secundum naturam sunt nullam in nobis admi-
 rationem excitant: quae vero praeter naturam ea sola admi-
 rationi esse solent. cum vero miracula multa divinius
 fiant, et potius facta sint, istud certe maximum est. hoc
 enim sacramentum transmutationem quandam continens sub-
 stantiae in substantiam, quae fit in momento accidentibus ma-
 mentibus, nec mutatis, omni transmutatione naturali ~~est~~ aut
 praeter naturam longe peccantius est. sed nunc praetermissis
 naturalium transmutationum exemplis, quos proxime sequun-
 tur illos quae praeter naturam sunt, licet ~~non~~ rarius fieri
 solent, divinas miraculorum operationes consideremus. liberat
 quidem Deus a febre et alijs morbis atque medico, atque ita
 socram Patris, Centurionis puerum, et multos alios sanavit:
 aerem in pluviam condensat, nullis praecedente invidiam causa
 naturali

naturali, ut pro Samuelem et Eliam facit aliquando, sed
 in omnibus ejusmodi (miraculis) ordinem alium et modum
 naturae commutat. tam vero efficit, quae quotidia potest confici
 et se non eodem viâ. Hocum machos eduxerat, sicut Sara-
 rum, et caecorum oculos aperit: in talibus miraculis ex-
 cludimus naturae ordinem, non quidem quantum ad ea quae
 fiunt, sed quantum ad id in quo fiunt, nempe quantum ad
 subjectum. Efficit enim et ipsa natura vitam, sed non in
 motus, et dat vidum, sed non ei qui semel oculis orbatus
 est. Hocum vidit solem per Jesum filium Naue, et corpus
 humanum per seipsum glorificat, et corpus per aliud cor-
 pus transmeare facit, quae quidem inter Dei miracula
 maximum et praecipuum locum habent, adeo ut a natura
 procedi possint. Sed haec etiam superat praecipuum mi-
 raculum. Illic enim vidimus solem sicut, sed non simpli-
 moveri cum facit, neque simul esse et non esse. hic vero facit
 panem quidem corpus, sed et corpus absque convenientibus
 ipsi accidentibus, et panis accidentia absque convenientes
 ipsi substantia condecat, et substantiam alijs acciden-
 tibus congenitam conjungit cum accidentibus alteri sub-
 stantiae convenientibus. **Q** maximum miraculum et
 omni honoris superius. Hocum dicam. Sed alterum
 quod huic comparari miraculum habeo, quod huma-
 nam naturam Deus divinae personae conjungit, non
 sicut animae corpus conjungit, altero secundum diuinum nomen
 retinente. Neque enim anima corpus, aut corpus anima
 dicitur. Sed ita unit (naturae duae) personae, ut Deus
 homo sit, et homo Deus. Vocum isto miraculo est illud
 mysterium, hic enim neutra est in alteram transmutata
 natura fuit, sed in christi persona et diuinitas et humana

philosophi
dicitur
operarios.

natura inconfusa cooperantur. Illic vero creatura in
creaturam transformatur mediante corpore, et per accidens
non panis substantia corpus dei fit, dum corpus Christi
efficitur. Maximam quidem reverentiam omnium dei mira-
bilium est ex his argumentis panis in corpus dominicum
transsubstantiatio. Sed quae potestatem divinam considerantis
non impossibilis iudicabitur. neque enim existimare
oportet peccate naturalem naturae ordinem nihil facere
nihil posse Deum, cui et natura et ordo subijciuntur:
multo magis cum et ipsam naturam videtur licet huius
terminos aliquando peccate cedentem. neque oportet
miraculum quoddam quodammodo et obvia Deo concedere,
et magis vero et difficiliore impotentiam adscribere, et
qui infinitam potentiam habet, nec alijs quam voluntatis
suae terminis circumscriptam. Si enim naturae ordinem
transgreditur tanquam superior omnibus causa secun-
dum subjectorum diversitatem, cur non et in eadem re
si voluerit ordinem transgreditur. et potest non deesse
ordini naturae qui conditor eius est, cur non et naturam
ipsam transmutabit, sicut ipse voluerit? ut enim creatura
aliqua potentiae miracula etiam illa potestati generis om-
nino sunt impossibilia: ita potentiae infinite ampli-
tudinem sequitur, ut cum voluerit, maximum quodque
miraculum designare et efficere queat, et quod ad nullam
sublimitatem quae impedita desinat. Quomodo vero
difficile esse possit ei qui omnia condidit, particularem
quandam naturam disponere ut velit. Ita depellit qui-
dem Deus febrem medicina et via naturali. Recipit enim
et ares et natura effectum habent, cum ab eo
facultates

facultes utriusque omnis oratione. Depellit etiam febrem,
neque naturali via, neque arte utens. Eodem quoque
potentia vitam inspirat mortuo, quam natura viventi dat
soli. In terra corpus naturale grave et fixatum naturali
gravitate et mortalitate liberans introducit per claudus ja-
nuas, et elevans transfert in celestem sedem corporositatem, et
spiritualitatem in eadem se constituens, ita ut idem sit corpus
veterum hominis, si que simul corpus spirituale, ita ut solida
corpora transeat, quae potentia divina cedant, sicut simplicia
quaedam corpora per solidum corpus transeunt humanorum mo-
tum vi illud efficiente. Sed de divinis miraculis satis dictum
est, quantum in istis casibus postulabat.

Proposito autem mysterio solum insidentes, et sermonem ce-
mentes dicimus quod divina potentia simpliciter illud nullatenus
impossibile est, et singulis difficultatibus quibus nonnulli ad in-
credulitatem circa hoc sacramentum adducuntur, facile est etiam
humanam rationem apponere. Licet omnino sacramentum hoc sola
fide apprehendi, et firmiter tenere debeat. Atque vero dubitationi
circa momentaneam transmutationem occurrere, per di-
vinam potentiam infinitam. Infinita namque potentia
in momento temporis potest maxima quaeque materia cor-
pora ut Philosopho videtur: ita ut transmutetur in momento
temporis, illius eorum creatricis potentiae capacitatem non
superet. Ad substantiarum autem transmutationem superhi
multas scriptura divina, multas et ipsa natura similitudines
subministrat. Ea enim quaedam aquarum natura est ut
injecerit lignum non longo intervallo in lapidis naturam
transmutet. In ventre quoque et stomacho animalis quibus die
pauci alimenti puriore post coctionem et mutationem in sepe-

et per illud in venas transfusa ad mixti animalis substan-
 tiam adiungitur. Quid tandem? nunquid et ista incredulis
 mirabilia esse videntur. Sed panem quidem carnem
 sed panem quidem carnem nec in seipso non difficile
 credunt, ex mysterio vero incredulitatis argumentum
 occupantur. Si vero ipse Satanas tentans dixit: duo
 ut lapides ista panes fiant, si filius Dei est: scias nempe
 divinam potentiam potestate id momento temporis sufficien-
 ter posse. qui dicit Deum non posse transmutare panem
 in humanam carnem, quod natura debet in id tempus
 spatio facit, quomodo id non mentitur ipse tentator, deus
 qui est pater mendacij. Ipsa quoque nunc miraculum illud ope-
 ratore potentia, quae aliquando uxorem Loth in Salis Stadium
 subito transformavit, ead qui Deo imprecanti adem habere
 noluit, ad sanctorem mentem revocat. Illa scilicet virginem
 Moysi in serpentem, et ex serpente euechus in virginem
 transmutavit: eadem potestate aquam vinum facit in Cana,
 ipsa fuchum carnem animalis facit in tra aliquod tem-
 poris spacium, et carni augmentum ex eodem fuche per
 transmutationem adicit. Quorum potestatem conestant
 substantiae transmutationem in hoc Sacramento non esse
 in seipso impossibilem, euechus eam impugnatore ex quantitate
 ratione aggreduntur. Substantia enim corporis panis in
 illam corporis transmutata, accidentia panis manere
 aliter subiecto cum supra naturam sit fumen non superare
 mentis ipsius capacitatem. Quidem accidentia non existere
 in subiecto impossibile est. id enim ex ratione et definitione ip-
 sorum accidentium est. Attamen tales quid piam animo concipere
 potuimus

Oikos d'x v'itp
 Galat' duo ex
 rap'ant' v'it'
 Dec. subp.

possumus, et accidentibus a subjecto separatae potestatis
 hanc, qua ratione universalis rationem in unum colligimus
 ex singularibus separantes. Quid autem sit potestatis
 nostra potestatis, utique est hanc potestatis maximas
 et potestatis mentis simul illud intelligentis, et te ipsa operantis.
 Sed aliud quidpiam ~~est~~ dicunt in hoc sacramento quod non
 modo naturam, et ipsam etiam mentis nostra potestatis du-
 plet, scilicet quod in potestatis apparentis panis quantitate
 totus christus esse creditur: sed neque hoc miraculum ra-
 tionibus quibus difficultati occurrere caret. Neque enim
 in sacro hoc sacrificio est corpus christi naturaliter, sed
 sacramentum ^{substantia} potestatis manet. Potestatis in eo non est tanquam in
 poculo velatum in quodam loco, neque sub potestatis voci
 corporis dimensionibus, sed sub totius panis dimensionibus.
 Quando quidem panis substantia secundum se ipsam et
 quantum substantia est, locum nec occupat, nec exigit, nisi
 quantum subest corporis dimensionibus, sequitur in hoc
 sacramento christi corpus non exigere neque occupare
 ampliore locum, quam quantum exigunt et occupant
 dimensionibus panis, sub quibus corporis substantia legitur.
 His autem de re quae idem non oportet, cum nulla alia
 in eorum natura est, quae eandem potestatis habet dubitandi
 causam potestatis. humana enim anima tota est in toto
 corpore, et toto in singulis partibus corporis, eaque in parte
 et in reliquo corpore naturam habet. Partem ita magni-
 tudinem habet in infantis atque in gigantis corpore. Siqui-
 dem vero animae aliquam magnitudinem imaginari oportet,

tamen per accretionem aut diminutionem corporis aut
 cedationem membra alicujus, neque ~~acc~~^{occe}ctionem, neque
 diminutionem, neque cedationem ullam anima subinet.
 Ad vero licet ~~occe~~^{occe}ssimum sit omnibusque Graecorum sapien-
 tibus sacrisque doctoribus ita vidum fuerit, clara tamen
 et perspicua non venit in mentem ut aliorum intelligibilem
 manifesta quaeque et obvia. Quomodo etiam huius vel
 mundi magnitudinis speciem oculo metimur, qui in pu-
 pilla parva parvis magnitudinis speciem representat. Ita
 min quati in anima intelligibiliter species huius, et ut mu-
 tualiter in se ipsa, ita speciem huius est in oculo, et per hanc
 speciem speciem exterioris magnitudinis comparatio-
 nem facimus. Quoniam huius rei licet ~~occe~~^{occe}ssimum ratio
 reddi potest. Ita etiam in exiguo speculo cum maxima
 cum imagines inuenimus, et vix fulgorem sustinere possumus.
 Praeterea impossibile esse dicunt qui sacramenta ~~idem~~
 non habent, Christi corpus mysticum in partes dividum,
 potest esse integrum, et singularium partium unamquamque
 totum esse et perfectum. Christum corpus: sed fides nostra
 quoque praedicat miraculum, sane non alij ad similes
 quae in hoc sacramento occurrunt, multis similitudinibus
 confusum, et maxime ipsiusmet sacramenti ratione.
 Divisio enim illa et sectio Christi corpus non attingit, sed
 locum habet in solis quantitate dimensionibus, sub quibus
 potest transmutationem illam Christi corpus habet. sicut et
 speculum et frangere, neque speciem corporis in eo representen-
 tati frangere, sed in uno quoque fragmento eandem ad huc
 speciem intrare licet. Insecta etiam animalia cum dividuntur,
 anima sensitiva in singulis segmentis manet, ut Philosophus
 videtur

* forte legit
 auxilio.

videtur. Et humana anima est quidem toto in una quoque parte
 corporis: ut cum qualibet parte cederet non simul decederet.
 In singulis quoque partibus sensitiva carnis eadem carnis
 existentia decedat, et omnis pars panis panis est. Ita etiam
 una quoque pars corporis Christi totum est Christi corpus,
 id quod eodem modo in similibus deficit. Supplente divina
 virtute in sacramento. Quod ita dictum videtur, et panis
 particula ejusmodi sit, ut in ipsa consecrari possit panis
 ratio: alioquin in substantiam carnis transmutaretur.
 Et enim in exiguas omnino partes dividere, non jam cor-
 poris ratio consecratur, quemadmodum patet panis ratio:—
 Et autem Christi corpus in caelo et in terra, in omnibus
 altari unum et idem numero. Et cum in hoc sacramento mi-
 racula plurima fiant, ut dictum est, idem omnino longe
 admirationem superat, et multiplici difficultate plenum est.
 Directo enim respectu fieri potest, idem variis in locis esse,
 ut animam nostram, quae quidem secundum esse naturam
 in eodem loco est in quo corpore libere sumus, ut patet quae
 corporis forma et intellectus ^{ca} actus sit: secundum esse
 amoris et affectuum illic est ubi amat. Sicut dictum est,
 ubi est thesaurus vestre illius et cor vestrum erit: et ite-
 rum ut ait divinus Apostolus: convertatur nobis in caelis
 est. Siquis et Christi corpus diceretur secundum hunc
 modum in diversis locis reperiri, non adeo difficile
 foret illi intellectui foret. nunc vero idem numero corpus,
 secundum unum et idem esse in diversis locis existere
 credimus, quod omnino impossibile est secundum naturam
 legem concedimus. credimus tamen rem ita se habere
 indubitanter, secuti doctrinam sanctoam divinitus inspira-

απο διδοκει

torum, exemplis quoque et rationibus mentem tali difficultate
labocantem confirmantes. omne siquidem corpus existens
quodam in loco, ipsum quidem totum totum loco commensura-
tur, et partes illius partibus loci attribuantur, et mediante
proportione quantitate est in loco. Nam et in loco quantitati
proportio convenit, consequenter etiam substantiæ cuius est
eodem quantitas. Atque inde accidit corpus illic solum esse
ubi quantitas eius et dimensiones recipiuntur. Impossibile
est enim eandem quantitatem pluribus simul commensurari
locis. In corpore autem christi res non ita se habet: exi-
sit enim in loco mediante ea quantitate quæ pari potius
mercat. Si vero et propria quantitas seach sine corpore
inseparabiliter ipsi coexistit, consequenter sine et medi-
ante panis substantia, quæ sine propria quantitate sub-
sistere non potest. Cum igitur nihil impediat quominus
multæ quantitates panis existant in multis altaribus,
inde accidit et christi corpus unum numero in multis existens
quantitatibus non perceptis, illis mediatis in multis re-
periri locis. hoc etiam exemplis confirmata licet animæ
natura, quæ cum parte non habeat quantitatem quæ com-
mensuratur continenti se corpore, nota est in toto et singulis
corporeis partibus. Tum etiam sermone exemplo qui ipse
et unus numero potest interior esse, dici, audiri et scribi.
Dicitur vero sive pronunciat ipse etiam a multis simul
audiri percipiatur. præterea exemplo solis cuius lumen intra
et extra domum illudat, et per se ipsum producens interior
eam illuminat, idem simul existens, neque a seipso nec a sole
separatum. Sed et species eius in omnibus est perceptis atomis
ubi eumque illudat, cum tamen una numero sit. Multis eius-
modi exemplis distinctionem menti obocantem depellere possumus
veram

verum sufficit ut indubitate fides ita sentiamus, et ea sola confirmata, praefuntoria caliquis adjiciamus animum. huius enim sacramenti quod super naturale est, et prodigium quod calique annis longo intervallo superat, quoniam humana ratio cedit potest, aut quod exemplum ex naturalibus deplumtum eidem convenienter accommodari?

At ego inquit percuadere non possum exempla enim et rationes fidem praedispouunt: ego autem demonstratione indiges: credere non possum. sed potes, inquam ego, credere, si vis nam fides voluntaria est animae consentio. Quod si volis res ab ipse habet. si volis, neque credes afferenti quod ex terra ferreum fiat, longe fortassis ab eius modi artificio remoues, et illud ignorans: neque quod ex cinerea quadam materia vitrum fiat, quia fortassis nunquam dum ista sunt intervisti, neque sensibus corporis haec percipisti, atque ita de reliquis. Ego vero ostendam libet quod multa credas quae sensibus videre non potes. Credis quod ex quatuor elementis constaret corpus tuum, sed non vides quod ex iis compositum sit. Credis ab auro et auro tuum hos vel illos exhibere, sed eos non vidisti. Credis Oceanum circumfundi terram, credis dicenti solem eclipsim parturam vel totum vel dimidium post tot dies et hoc cred, sed non vidisti, neque unquam haec oculis usurpasti: si vero haec referentibus fidem adhibes, quanto magis pro eo nominibus ista narcentibus fidem merebit Deus dicens, hoc est corpus meum, et hic est sanguis meus.

sed dubito, inquit, de veracitate eius qui dixit, et de eius divinitate. At caecus si vere, mi homo, de rebus manifestis haesitans, cum sole claris testimoniis perhibeant de veracitate et divinitate loquentis, Sanctorum Prophetarum de eo vaticinia, oracula, Sibyllae, Sapientes et vates omnes;

quae quidem propheticè diu ante prædicauerunt maximam
illam et salutarem eorum novorum electionem, ad naturam
nostre correctionem in melius deo ihu dispersitate, ut
inexcusabilis incredulitas sua condemnaretur. miracula quae
ejus naturam et manifestationem præceperunt, vite
sublimissima ejus hominis conditionem superans, sublimissima ejus cae-
lestis et vere divina legislatio: prædictiones ejus quae omnes
eventu comprobatae fuerunt, miracula edita quae naturalem
potentiam excedunt, mores voluntaria, prodigia quae eam ca-
mitata, et quae eam secuta sunt, omnia iam illustrata. Disci-
pulo eorum immutabilis firmitas magnum quiddam amorem
de christo veritatis demonstratio: majus vero se id ipsius gra-
tiae tribuendum erat, qui non jam ut prius corporaliter præ-
sens, sed invisibiliter ex caelis eam insinabat. Apostolorum
pro ipso certamina: vita eorum nihil habens ab hominibus
proclares doctrinis et exemplis magistri: pericula ab ipsis
cum tanto fenore suscepta pro veritate et salute mundi:
miracula quae pro eis efficiebantur et quibus servabatur.
Martyrum sanguis et miracula: splendida omni

αι χαρπρότης
πᾶσαι

ἐντελέχεια ἢ τὸ ἐντελέθειον λέγεται ἢ γινώσκῃ ἢ κατὰ τὸ ἐν-
 τελέθειον ἢ ἐξίς ἢ ἐντελέθειον λέγεται τὸ πρῶτον κατὰ τὸ
 τὸ ἐντελέθειον τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ἐντελέθειον ἢ τὸ ἐντελέθειον
 πρῶτον ἢ ἄνθρωπος ἐντελέθειον, ὃ τὸ κατὰ μέγαν
 οἰκονομικὸν ἐντελέθειον καὶ διαφανιστικὸν καὶ τελεσιουργικὸν
 κέρων ἐστὶ ἀλλ' ἐκείνος ἐντελέθειον ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ ἀπερριπτός
 καὶ ἄλλος, ὡς κατὰ τὸ ἀνθρώπινον εἶδος ἀπολεχθῆς. ὅταν καὶ
 τὴν φύσιν ἐντελέθειον ἐρίξονται κατὰ φυσικὸν καὶ ὀργανικὸν καὶ
 διωκτικὸν ζωὴν ἔχοντος σώματος. ὅχι ὅτι ἐντελέθειον ἐστὶν ἡ ψυχή.
 ἀλλ' ὅτι κατὰ τὴν φύσιν ἢ ἐντελέθειον αὐτοῦ. κατὰ τὸ ἐντελέθειον καὶ
 ἢ τὸ ἐντελέθειον ἐντελέθειον. ταυτὸ δ' ἐπὶ τὴν ἐντελέθειον ἐντελέθειον, ὡς τὸ
 ἐντελέθειον ἔχοντα κατὰ αὐτὴν καὶ ὡς ἐντελεσιουργικὸν ἐντελέθειον ἢ γινώσκῃ
 κατὰ τὴν ἐξέτασιν. κατὰ τὴν ἐξέτασιν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν λέγειται
 ἐντελέθειον ἐντελέθειον, κατὰ τὸν ἑαυτοῦ ἐντελέθειον ἀποδιόουσι καὶ
 οὐκ ἔχοντες ἐντελέθειον κατὰ τὴν ἐαυτοῦ φύσιν, ἐντελέθειον ἢ φύσιν, ἐστὶ
 καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἐντελέθειον σημασιολογίας. καὶ ἢ κίνησις ἐντελέθειον
 λέγεται ἢ γινώσκῃ ἀπὸ τῶν ἐντελέθειον.

ad calicem
 106
 2958
 Theophrasti
 Media.

Prad
pues d
a man
Vere p
Anou

Hod
aas
ley
opad
idv
adde
las d
rad
lav
dia
y
duwa
Ead
Esp
coo
tau
Ede
sam
sam
sa
ite
yua
xax
act
xho

Πεννάδης μοναχ^{ος} ἡ ἀρχιερεὺς τῶν τῶ χριστῶ πνεύματων περὶ τῆς
μὲν οὖν οὐδὲ προκλήτου σοφίας τῶν ἀνθρώπων. ἐξέδοθη δὲ τῷ Σαδλίκῳ
ἀντιπάλῳ ^{μετὰ} τὰς ἐπισημοὺς αὐτοῦ διακέρξας ἐν τῷ παλαιάρχῳ,
τοῦτε γοηνημίας, ἢ μετὰ τὸ ἄλλο τυποματότερον ἐξέδοθη. ἡρμη-
τῆσαν δὲ ἀμφοτέρω Αρραβίαν καὶ οὐτὸν ἐξέδοσαν.

ἄρας

Ὁ ὁδὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σοφίας πρὸς τὸ προκλήμνον προκλήμνον
αὐτοῖς αἰώνιον ἔργον κατὰ μὲν τὰ ἔργα διάφορος εἶναι οὐνα- πάντων
λοι. κατὰ λόγον μὲν τοῖς καὶ νόμον κανόνι πασῶν ἐξ-
ομοιότητες ὀφείδουσιν. καὶ διὰ τοῦτο ἄλλο ἄλλω αἰρετήσιν ὀφείδουσιν.
ὁδὸν δὲ κατὰ λόγον ζωῆς, διότι ἀδύνατον τῶν ἀνθρώπων
ἀσθένειαν διαγρῆσαι αὐτὴν πρὸς ἀπασαν. ὁδὸν ἀρετῆς, ἢ διὰ
τὰς ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. ἢ δὲ δι' ἄλλας αἰτίας,
πάντες ὅπως τῆς σοφίας τῶν ἀνθρώπων τὸ ἄλλο ἔργον
τῶν ἔργων μέγος. κατὰ δὲ τῶν πῆστιν, μετὰ ἐπὶ κέρμιν. ἢ
διὰ τὸ τοῦτο δὲ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὴν ἐπισημότητα, τίς αὖν ἐστὶν αὐτῆ
ἢ μόνον τῆς σοφίας ὁδὸς. ἐπὶ δὲ ἀνδρῶν ἀλοιαβίας ἀδύνα-
τῶν πρὸς τὸ ἔργον ἐλθεῖν, ὅτι ἐστὶν ἢ ἀμεσοῦς τῆς σοφίας
ἐπισημότητα καὶ γνώσις, ἐν ἣ ἢ τῶν ἀνθρώπων ὀδὸν ἀρετῆς οὐ
ἐπισημότητα, ὅπως αὖν τίς ἐν τῷ μέρει τῶν ἔργων ὀδοκλήμνισεν.
ἀνδρῶν πίστεως ὀρθῆς θεῶν ἀρετῆς ἀδύνατον. ἢ ἐν μέρει τῆς σοφίας
ταύτης, ὁ μὲν τίς ταύτης τῆς σοφίας αὐτὸν ἐπέσει τῶν δὲ
εἴλετο. ὁ δὲ ἄλλω, καὶ ἄλλω ἔτερος αὐτῶν οὐτῶν ἐν τῆς
σοφίας ὁδῶν, ὅτι ἀληθῶς διομῆσαν ὅτι αὐτοὶ μόνον εἶσιν ἐν
αὐτῆ. τῶν δὲ ἄλλων παραμῆσαν καὶ δὲ ἐπέσει. ἢ δὲ μετὰ
σα ἡμέρα ἀποκαλύψα τὰ πλάσμα καὶ παντὶ τῶν ἀληθειῶν
ὅτι ἐν τῷ τῶν δὲ τῶν λόγων καὶ ἡμεῖς ἀποδιδόντες τὸ χεῖρας τῆς σωῆ-
ννοσημότητα ἢ μὲν ὁδῶν τῆς σοφίας, τῶ ἐπισημότητα καὶ περὶ τῶν
καρμῶν αὐτῶν εἶναι τῶ ἐπισημότητα καὶ ἄλλω ἔτερον, ἐν τῷ φανερωσῶν
αὐτῶν καὶ ἄλλω τοῖς ἄλλω κατὰ λόγον, διὰ βραχέος λόγου ἀποκρινό-
μενοι ὅτι ἐπισημότητα περὶ αὐτῆς, ὅτι τῶν λόγων.

ἐκ προκλήτου

Γενναδί μονάχῃ καὶ πατριάρχῃ τῶν Ὁρίων

ex. cod. R-
2959 108

πνήτων τῶ κατὰ κόσμον εὐλογίᾳ, κορί της μονῆς
οδοῦ πρὸς τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.

σωτηρία δὲ καὶ Ἀγγελοῦ, ἡρμηνεύθη δὲ καὶ ἄ-
θῃ ἐκλήσασι μετὰ τὰς διαλέξεις ἐπὶ τῶν πατριάρχων - τὰς ὁδοῦς

Ὁ ὁδὸς τῆς ἐπὶ ἀνθρώπων σωτηρίας πρὸς τὸ προκείμενον προσίμου
αὐτοῖς ἀσπίδιον λέγεται κατὰ μὴν τὰ ἐργα διαφόροι εἶναι διὰ πάντων
λοι - τὸ κατὰ λόγον μὴ τοῖς καὶ νόμον κανόνι πασῶν ἐ-
μοιδοῦσαι ὀφείλουσιν καὶ δια τῆς ἄλλης ἀλλοῦ αἰρημῶν ὀφείλουσιν.

ὁδὸν τῆ κατὰ λόγον ζωῆς, διότι ἀδύνατον τῷ ἀνθρώπῳ
αὐτῶν διαρῆσαι ἀντὶ πᾶσαν ὁδὸν ἀρετῆς, ἢ δια
τὰς ἀνάγκας τῆ ἀνθρωπίνης ζωῆς. ἢ δὲ δι' ἄλλας αἰτίας,
πάντες ὁμοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων τὸ δὲ τέλος λογι-
ῶν ἔργων μέρος. κατὰ δὲ τὴν πλῆθιν, μετὰ ἐπιτησίαν καὶ ἰσχυρῶς

διὰ τὸ τοῦ τῆς ἀνθρώπων πρὸς τὴν ἐκλήσασι, τίς ἀντὶ τῆς
ἰσχυρῶς τῆ σωτηρίας οὐδὲς. ἐπὶ δὲ ἀντὶ τῆς τοιαύτης ἀδύνα-
του ἀδύνατον πρὸς τὸ τέλος ἔχον, ὅτι ἐπὶ τῆς ἰσχυρῶς τῆς

ἐπιτησίαν καὶ γνώσει, ἐπὶ τῆς ἀνθρώπων διδραμονία σω-
τήριαν, ὅσοον ἀντὶς ἐν τῷ μέρει τῶν ἔργων ἔδοξε ἰσχυρῶς τῆ

ἀνθρώπων πίστεως ἀρετῆς θεῶν ἀρετῶν ἀδύνατον. καὶ ἐπὶ τῆς
ταύτη, ὅμοῦ τῆς ταύτης τῆς σωτηρίας ἀδύνατον τὸ δὲ
ἐπιτησίαν. ὁ δὲ ἄλλω, καὶ ἄλλω ἔτερος αὐτῶν ὄντων ἐπὶ τῆς
σωτηρίας οὐδὲ ἀρετῆς οἰοῦσιν ὅτι αὐτοῖς μενοῖ εἶναι ἐν

αὐτῇ. ὁ δὲ ἄλλω πλανητῶν καὶ ἄλλω τῶν ἀρετῶν, ἢ δὲ μέλλο-
σα ἰσχυρῶς ἀποκαλύψαι τὸ πᾶσι καὶ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς
ὅτι ἐπὶ τῆς τῶν λόγων καὶ ἰσχυρῶς ἀποδοῦναι τὸ χεῖρος τῆ σωτη-
ρίαν ἰσχυρῶς τῆ σωτηρίας, τὸ ἐπιτησίαν καὶ ἐπιτησίαν
κατὰ τὸ ἴδιον εἶναι τὸ ἐπιτησίαν καὶ ἄλλω, καὶ τὸ ἐπιτησίαν
αὐτῶν καὶ ἄλλω τοῖς ἐπὶ τῶν κατὰ λόγον, δια τῆς ἀρετῆς ἀπο τῆς
μενοῖ ὅτι ἐπιτησίαν ἐπιτησίαν ἐπιτησίαν, ὅτι ἐπιτησίαν.

ex. pr. 108

Απαν πρῶτα δὲ τὸ ἴδιον ἐστίν, ὅτι καὶ ὁ ἀνθρώπος ἐνεκα τῶ
 ἐστίν. πάλιν δὲ πρῶτα τὸ ἴδιον ἐστίν καὶ ἀπομόνον ἢ
 αὐτὸ φύσις. διὸ καὶ κατὰ τὸν ὄντων διαφορὰς διαφορὰ τὰ ἐν
 αὐτῷ εἰσιν. ἐστὶ δὲ ὁ ἀνθρώπος, ὅτι ἐστὶ διὰ τὸ σῶμα καὶ διὰ τὴν
 ψυχὴν. ἢ δὲ τὴν ψυχὴν πῶς καλεῖται ἐστὶ καὶ ἀσώματος, τὸ πρῶ-
 μα διακρίνον τὸ ἀσώματος. ὅτι λογιστὴς διὰ τὸ καὶ τὸ ἀσώματος
 ἴδιον πῶς καλεῖται ἢ ἐστὶ ἢ αἰώνιον ἀγαθόν. ὅτι δὲ ἐστὶν ἢ ἀσ-
 ῶματος ὡς ἐπὶ τὴν τῶν αἰώνων ἐστὶ τὸ αἰώνιον καὶ ἐξ ἑαυτοῦ ἀγαθόν.
 καὶ τὸ δυνάμιον ἐστὶ τὸν ἀνθρώπον ἀπολαύειν κατὰ τὸν νοῦν.
 ὁ γὰρ νοῦς ἐπὶ τὴν ἀσώματος ἀσώματος ἀσώματος ψυχῆς, κα-
 ριτικὸς ἐστὶ φύσις τῶν ἀσώματος νοῦν, ὅτι ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτὸς ἐν
 τῷ ἀσώματος ὡς ἐπὶ τὴν ἀγαθόν. ἀδύνατον δὲ ἐστὶ τὸν ἀνθρώπον
 εἶναι τὸ ἴδιον τὸ ἴδιον ἐξ ἑαυτοῦ, εἰ μὴ διά τινον ἐνεργῆσαι ὁμοιωθῆσαι πρὸς
 τὸ ἴδιον, ἐν τῷ δὲ τὸ προσκαίρειν διὰ ἐνεργῆσαι. διὸ τὸν εἶναι
 ὡς τὸν γενεῖσθαι ὁδοῦ ἢ μὴ ἢ πρὸς τὴν ἐπιτομῆν ἑαυτοῦ,
 ἢ τὴν ἐπιτομῆν πρὸς τὴν ἀσώματος κατὰ τὸν νοῦν, κατὰ τὸν νοῦν
 διὰ τὸ καὶ κινῆσαι μὴ αὐτὸς. ἐνεργῆσαι δὲ ἀνθρώπου ὁμοιωθῆσαι
 τὸ ἴδιον ἐν τῷ ἑαυτοῦ, καὶ διὰ τὸ τὸ πρὸς αὐτὸ ἀγαθὸν εἶναι μὴ
 ὡς αἰδώς ἀδυναμίας, διὰ τὸ εἶναι κατὰ τὸν νοῦν. ὁμοιωθῆσαι
 ὡς τὸ ἀληθὴ καὶ ἔργα ἀγαθὰ ἐπὶ τὴν γὰρ ὁ θεὸς ἐστὶν ἢ ἀπο-
 τὴν ἀληθῆ καὶ αὐτὸς ἐστὶ τὸ ἐξ ἑαυτοῦ ἀγαθόν, τὸ μὴ ἀληθῆ δο-
 ματὰ ἀγαθὸν τὸν ἀνθρώπου νοῦν πρὸς τὴν πρὸς τὴν ἀληθῆ.
 τὰ δὲ ἀγαθὰ ἔργα αὐθιγῶσι τὴν ὁμοίωσιν αὐτὸ πρὸς τὸ ἐξ ἑαυτοῦ
 ἀγαθόν. ἢ δὲ ὁ ἀνθρώπος καὶ ἐνεργῆσαι πάντα δυνάμιον, καὶ ἢ
 ὡς τὸ καὶ ἐπὶ τὴν ἀσώματος ἀσώματος ἐπὶ τὴν κινῆσαι. καὶ
 διὰ τὸ οἱ μὴ τῶν ἀνθρώπων κινῆσαι πρὸς τὸ ἴδιον, ὁμοιωθῆσαι
 κινῆσαι καὶ ἀπο τὴν ἀσώματος ὁμοίωσιν. οἱ δὲ μάλιστα ἀπο τὴν ἀσώματος
 αὐτὸ, διὰ τὸ διατραπηθῆσαι κινῆσαι, καὶ τὴν διατραπηθῆσαι
 ἀσώματος. ἢ γὰρ ἀσώματος ἐστὶν ἢ κινῆσαι τὴν ὁμοίωσιν καὶ τὸν νοῦν
 ὡς τὸ ἢ κατὰ τὸ κινῆσαι. ἐπὶ τὴν δὲ τὸ ὁμοίωσιν τὴν ἀσώματος
 τὸ ἀνθρώπου νοῦν ἢ, διὸ οὐ νοῦν αὐθιγῶσι ἢ ἀπο τὴν
 αἰθιγῶσι

ἀπολαύει
 τὸ δὲ τὸ ἴδιον.

διὰ τὴν ἀσώ-
 ματὰ ἀσώματος
 πρὸς τὸ ἴδιον.

ὁμοίωσιν

καὶ

αὐτὸ

νομος
φυσικός,
πύ

αὐτὴ διαγομή πρὸς τὸ τέλος. καὶ δεδολαι αὐτὸ διὰ τοῦτο ἐκ τῆς
 οφυσικὸς πρὸς τὸν νόμον καὶ ἀγλαῖος. αὐτὸς δὲ ἐστὶν ἀγαθὸς
 ἡνὲς ἐν τῷ νόμῳ τίθεσθαι τὰ ἀνθρώπων καὶ ἰσχυρὰ ἐξ τῶν ἀρ-
 χῶν κινηθῆναι ἢ ἐκ τῶν νοσῶν καὶ πρᾶξιν τὰ φυσικῶς. ἀλλ'
 οὗτος νόμος ἔχει ἠδυνῆται καλῶς ἐξ ὁμοιοῦσαι τοῖς ἀνθρώ-
 πινος ἐνεργείας τὰ θεῖα, ὡς ἂν δυνῆται ἡγγαῖαν αὐτῶν.
 ἔτε γὰρ τὸν νόμον ἠδυνῆται καλῶς τῶν πρὸς τὸ ὄφρα ἐκείνῃ καὶ
 νόσιν τὸ ἀληθές, ἔτε τῶν θελῶσιν πρὸς τὸ αἰρεῖσθαι τὸ ἀγαθόν,
 εἰ μὴ ἐν ὁμοιοῦσαι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀμυδρῶς, οἷτινες μόνος
 ἴσχυσαν δράξασθαι, ὅσοι ἐν ἀδωλῶν ἡσῶν, τῆς ἀχρηστίας καὶ
 καλῶν. καὶ ἡ τοσαύτη ἀδυναμία τὰ φυσικῶν νόμων προσήλθον,
 ἔα ἀπ' αὐτῶν, ἔτε γὰρ εἰκὴ τὸν ὁ θεὸς ἐνέλεθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
 ἐμπαθῆς καλαστάσεως τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἐλαβὸν ἐνδύσας μετὰ
 τῶν ἀμαρτῶν αὐτῶν. ἔτε γὰρ οἷον ἐκ τῆς θελῶσας διαπρα-
 φῆς τὸν νόμον ἐπὶ τῶν φυσικῶν, καὶ καλῶς καλοῦσθαι, καὶ
 δύνανται ἐχόντων ἀμφοτέρων τῶν καλοῦσθαι, ἔτε ἀχρηστίας καὶ
 διαπραφῆν. πρὸς δὲ τῆς ἀμαρτῶν ἰσχυρῶν εἶχεν ὁ φυσικὸς
 νόμος ἐκ τῆς ψυχῆς δραστηριότητα, ὅσοι δύνανται ἂν δι' αὐτῶν νόμος
 λέξῃ ἡνὲν προγορεῖν, τὸν μὴ ἀνθρώπινον νόμον ἐπὶ πλείστον
 ἀληθῶν, τῶν δὲ θελῶσιν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ ἀγαθὰ, ὅ δὲ ἐπερῆθαι
 τῶν ἰσχυρῶν φυσικῶν νόμων πρὸς τὸ τελειοῦσθαι τὸν ἀνθρώπον,
 καὶ εἰς τὸν γενέσθαι τὸ τέλος, ἔτε προσήλθον ἂν ἀχρηστίας
 καὶ εἰς τὸν ἰσχυρῶν, ἐκ τῶν τῶν καλῶν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ ὁ ἀν-
 θρώπος, κατὰ τὸν θεῖον ἐκ αὐτῶν σκοποῦν. ἀλλὰ διὰ τῶν ἀμαρτῶν
 ὁ φυσικὸς νόμος οὗτος τῆς φυσικῆς αὐτῆς πρὸς τὸ ὄφρα ἐκείνῃ
 νῶν καὶ τῶν παρασχεθῆναι, τῶν καλῶν μὴ ἐκ τῶν ἀνθρώπων
 ἀνθρώπων καρδίαις. ἀλλὰ πολλῶν δραστηριότητα μέρη ἐχόντων.
 ὅσοι δὲ ἐμπαθετέρα ἐγένετο ἡ τῶν ἀνθρώπων καλαστάσις, τὰ γρῶν
 προσβαίνουσι, τὸσῶτον καὶ δραστηριότητα τῶν φυσικῶν νόμων ὀφεί-
 νηται καὶ ἀμυδρῶς, ὅσοι νομαθῶναι ποτὲ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀγαθὰ
 τὰ φυσικὰ κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἡνὲν ἰσχυρῶν, ὅσοι τῆς ἀχρηστίας ἡ-
 δύναντο ἂν ἐκ τῶν ὄφρα ἐκείνῃ, κατὰ τὸν ἰσχυρῶν καὶ θεῖον. καὶ

πλοῦτος καὶ ἕρπυι' ὅποσοι αὐτῶν μελοκόβοι, καὶ ἄλλοι ἐν
 αὐτοῖς ἐγένοντο νομοθέται, ἄλλοι δὲ ἄλλοις τῆς πόλεως, οἱ αὐτοὶ
 παύλες καὶ περὶ ἀπολογίας ἐδωκεῖν, ἄλλοι δὲ καὶ οὐκ αἶα
 τῆ διαστροφῆ τῆς αὐτῶν προαφροσύνης ἀνοματέτω. οὗς Ἐρ-
 μῆς μὲν ἐν Ἀργείοις μετὰ τῶν ἐξ Ἰλακίας φύλιω, δεικνύς
 μὲν ἐν μαθηματικοῖς, παντογνώστους δὲ ἄλλους. Ἐπορεύσθαι
 δὲ ἐν Πέρσαις, καὶ αὐτὸς ἐν Ἀργονομίᾳ περὶ βόλους Νινὴ καὶ
 Σαρράμεδος ἦδ' ἄλλοι. Μῆτις δὲ τῶν αὐτῶν Νινὴ ἀφ' ἀνδρῶν ἐπέ-
 πέσαις νόμιμον τὸ μὴ πρὶ χαρῶν. ὅταν καὶ αὐτὸς τοιαύτην χαρὰν
 γυνήσιν συμφανὸν τῶν προαφροσύνης ἐπέδειξεν. Ἀμφὸς δὲ ἦ-
 σαν οὗτοι τῶν Ἀθρακῶν συγγενεῖς, Ἐρμῆς ὄντων καὶ Ἐπορεύσθαι.
 καὶ ἄλλοι μετ' αὐτοῖς παρ' Ἀργείοις καὶ Πέρσαις καὶ τοῖς ἄλλοις
 ἔχοντες τῶν νομοθετικῶν ἀρκεύοντες λαοῖν οὐκ ὀρθοῦν ἀξία
 παρασχόντες, ὁ μόνον τὰ ἀπὸ τῶν ἠγορευμένων, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ
 τῶν θείων, φανερῶς ἀπάσης γινώσκουσιν ἠγεμόνες, καὶ τῶν αὐτῶν
 πᾶν ἀπὸ πρῶτον δοκῶντες ἄλλοις αὐτοῖς διὰ τὰς ἐκ τῆς ἀ-
 γρονομικῆς λέξης προαφροσύνης τῶν σωμάτων καὶ τῶν ἐκ-
 λείψαν, καὶ τῶν ἄλλων ἐφ' αὐτῶν ἢ τῆς λέξης ἐκείνης ὀρθο-
 μίς. διὸ καὶ πονηρίας καὶ ἀσεβείας ἀπ' αὐτῶν ὁ κόσμος ἐπὶ
 θῆ. συνεργουμένων τῶν πονηρῶν δαιμονίων τῆν τοιαύτην τῶν
 ἀνθρώπων διαστροφήν διὰ μυνταῶν καὶ γυναικῶν καὶ τῶν ἄλλων
 ἀποστασιῶν τῶν θεῶν, συνθηκῶν δὲ πρὸς τῶν δαιμονικῶν
 ἀποστασιῶν καὶ οὕτως, οὗς δι' ἡμῶν ὀρθοῦσαι, οἱ ἀρχαῖοι
 ἄνθρωποι ἐβίον ἐν ὅσῳ τῶν κόσμῳ τῶν περὶ τῶν, πρὶν τῶν Μο-
 στα φανίταις, ἀπὸ ὀρθοῦν τινῶν οὗς ἐβίον. καὶ ὅτε δὲ ἦ
 τῶν φωνῶν νόμος πονηρίας ἀποστασιῶν γινώσκων, διὰ τῶν
 ἀνομιῶν τῶν ἀνθρώπων πονηρίας ἐπέβη, ἔλασεν ὁ
 θεὸς τοῖς ἀνθρώποις νόμον γινώσκων, δι' ἀνθρώπων πόνους ἀρκεῖν
 ἀνομιῶν καὶ ἀδικημάτων ἀποφύγε, τῶν Μοισέως. ἐφανέρωσε
 τῶν ἀνθρώπων σημεῖα καὶ ἐκείνοις καὶ ἐκείνοις, ὅτι τῶν
 προφῆτης τῶν Μοισέως, καὶ αὐτὸς ὀρθοῦν τῶν, οὗς οὐκ ἐν ἄν-

ἄριστος, καὶ ὅτι ὁ νόμος ὃν ἔχομεν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλ' αὐτὸ
 ἡμεῖς, καὶ θεοὶ ὠνοῦνται, ὥστε μὴ μόνον Ἰουδαίους τὸ το
 γνωρίζω καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ καὶ πᾶσι θεοῖν ἀνθρώποις
 ὁ νόμος ἐστὶν πάλιν δὲ ἀνθρώπων πρὸς αὐτὸ μαρτυ-
 ρίαν θεῶν, ἀρκεῖ μὲν ἐν τῷ παρόντι παρατήρησαι, παρὰ
 θεοῦ ἐστὶν ἡ ἀρχὴ, ἐν πρώτῃ τῶν ἀποστόλων αὐτὸ ἱστοροῦν
 αὐτὸ, ὅπως αὐτὸ ἐστὶν ἡ ἀρχὴ. Μετὰ γὰρ τοῦ πάλαιον φησι
 τὸ καλῶν τῶν θεῶν καλῶνται τῶν ἀποστόλων ἡμεῖς γενέσθαι
 ἐπὶ θεῶν ἢ ἡρώων, πᾶσας φασὶν ἐν γραφοῖς νόμοις γίνεσθαι
 ἢ ἀληθῆ θεοῦ, πρῶτον Μωσῆν ἄνθρωπον καὶ τὴν ψυχὴν
 μέγαν, καὶ τὸν ἰκανώτατον μνημονοδοῦμενον. ἢ παρακα-
 λῶν, παρὰ μὲν τοῖς Ἰουδαίοις φησι, Μωσῆν τὸν καλῶμενον
 θεῶν πρῶτον νομοθέτην γενέσθαι. ἰδιώτην νομοθέτην
 παρ' αὐτοῖς γενέσθαι φασὶν, ἄκουσιν ἄνθρωπον οὐκ ἔχον
 διαφέροντα. τοῖς Αἰγυπτίοις ἀντιπρόσωπος ἦν αὐτῶν
 οὗτος, παρ' αὐτοῖς ἡ νομοθεσία ἄλλοις ἔχον. οὐλοῦντο δὲ
 διὰ τὸ νομοθέτην δοῦναι νόμον τοῖς ἀνθρώποις τὸ Μωσῆος.
 εἰς δὲ δὴ τὴν μετὰ τὴν ἀνθρωπίνην γένεσιν φύσιν, ἢ τὸν ἀπὸ
 τοῦ ἀπ' αὐτοῦ ἡδύνατο, ὡς φησὶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν
 ἐν τοῖς αὐτοῖς καταστάσει, κινεῖσθαι ὁρᾶται πρὸς τὸν θεόν, καὶ μετὰ
 τὸν ἰσχυρὸν βεβαίον. ὡς οὗτοι οὐκ ἔχοντες ἀπ' αὐτοῦ οὕτως
 κινεῖσθαι, καὶ διὰ τὸ τοῦ ἡγετοῦ νόμος τοῦτο καὶ ἔσται. ὅπως
 ἡδύναται ἀν' ἑαυτοῦ ἀμετάστατον κινεῖσθαι πρὸς τὸν θεόν, καὶ
 διὰ τὸ τὰ βαρβάρων τὰ δεδομένα αὐτῇ τῶν νόμων τὸ Μωσῆος
 ἀληθῆ ἦσαν, καὶ ὡς οὗτοι προπαύει τινὲς πρὸς ἄλλοις ἵνα τῶν
 τῶν νόμων ἐξ ἑστῆν νόμοι πρὸς αὐτὸν ὅτι τὸν ἡγετοῦ νόμος πα-
 ρακαλεῖται, καὶ ἀναστρέφεται ἀναστρέφεται ὡς οὗτοι. καὶ μετὰ
 καὶ ἡμεῖς οὕτως ἐστὶν προνοία τοῦτο παρακαλεῖται. ὅτι
 ἐπὶ τὸ Μωσῆος νόμος οὐκ ἔχοντες τὰς στοιχειώδεις διατάξεις
 τοῦτο λαμβάνει, αἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων φύσιν οὐκ ἔχοντες. ἡμεῖς
 γὰρ μετὰ τὸν ἀνθρώπου τὸ ἐστὶν τοῦτο, ὡς ἔχοντες προσφθερῶν
 αἰτίας τοῖς ἡμεῖς τὸ ἐστὶν ἢ τὸς πονηροῖς δαίμοσιν, ὡς πρὸς
 τὸν, ἀλλὰ τὸ ἀληθῆ θεῶν, ὡς ἔσται μόνος. ὅτι γὰρ ἡμεῖς πρὸς

τὸ Μωϋσῆ τότε ἀσπασθεὶς ἐλάχων οὐκ ἴσθι ἀνδρῶν ἀνδρῶν. ἔτι
 δὲ τὰς ἐξωτέρας τῶν ἀνθρώπων διασπασθεὶς ἐπὶ τὰς
 ἕτας ἐνδοτέρας ἢ πνευματικὰς ἐν τοῖς ἱερατέστον ζῶσι με-
 νοῖς ἰθιωμερίας. ἡ δὲ πονηρίαν ἐκκόλυσεν ἢ τὸ φόβος τῆς
 αἰωνίου προσηλυτικῆς κακίας, ἀλλὰ μᾶλλον ἀσπλην προσηλυ-
 τιστικῆς καὶ σοματικῶν ἀληθειῶν ἢ ποιῶν. ἢ διότι ὁ νόμος διδο-
 λαι μὲν καὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς ἀγα-
 θῆς αὐτῶν προσηλυτικῆς, μετὰ δὲ τῆς αὐτῶν σοφιστικῆς,
 ὥστε δαμάζαν αὐτῶν, διὰ τὸτο ἔκ ἀπ' ἀρχῆς τοῦτος ἐδόθη νόμος,
 ἀλλὰ χρόνοις περὶ οὖν ὑπέρον, ὡς ἂν ἢ τῶν ἀνθρώπων ὑπερ-
 φανία δι' αὐτῶν νικηθῆτα, ἀλλὰ τοῖς μᾶλλον αὐτῶν καὶ παιδείας
 ἢ ἀδύνατον δ' αὐτῶν αὐτῶν νικηθῆτα, ἐ μὴ διὰ τὰς ἐπιμα-
 θῶν οἱ ἀνθρώποι ἐν χρόνῳ πολλῷ, ὡς ἔτε ἢ φυσικῆ σοφία
 ἢ ἔχουσιν αὐτοῖς πρὸς τὴν σοφίαν, ἔτε ἢ φυσικῆ δύναμει. ἢ
 διὰ τὸτο ἔτε νικηθῆτα ἀφ' ἑαυτῶν τὸ δὲν ἢ δύναμις διὰ τῆς σο-
 φίας, ἔτε ἀληθείᾳ ἀφ' ἑαυτῶν ἢ ἐννοῶσιν διὰ τῆς δυνα-
 μείας. ὥστε δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἢ ὁ δὲ Μωϋσῆς νόμος ἐν τῇ τῇ
 λέξει νόμος συγχρηστικῶς, ἔτε δὲ πᾶν δραστηρίος ἢ, ὥστε
 νικηθῆτα τὰ ἀνθρώπων πᾶν καὶ καλῶς, διὰ τῶν πᾶν κα-
 λῶν τῆς οὐρανῆς, τῆς τοῦτος δραστηρίως πρε-
 πῶν μᾶλλον τὸ λεχτοτέρα νόμος, ὃν ὁ θεὸς ἀπέστει-
 ῖ μετὰ δίδοναι. ὅθεν ἔτε διὰ τῶν ἐπιμαθῆτα τῆς γῆς.
 ἐν βραχὺ δὲ μετὰ αὐτῆς ἴχουσι, ἐτα δὲ καὶ ὅθεν, τῇ γῆ τῶν
 ἰσχυρῶν διανοητικῆς, καὶ ἐν ὅσοις τῆς γῆς μετὰ δὲ οὐρανῶν
 ἰσχυροί, ἔτε ἢ τῆς ἀληθείας ἀληθείας, αὐτῆς τῆς οὐρανῶν
 πλάτης, προσηλυτικῶν τῶν ἐχουσῶν τῆς κατ' ἡμέραν ἐπιμα-
 θῶν τῶν αὐτῶν τῶν διδασκαλίας. ἢ δὲ πᾶσα γῆ τῆς προσηλυτικῆς
 ἀναπέδησο πονηρίας καὶ ἀπικίας, ἐκ χυλιῶν τῶν πᾶν τῶν
 ἀνθρώπων, ὡς ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῆς τῆς ἀποδοτικῆς, καὶ τὰ αἰ-
 χῆτα τᾶν. ἢ δὲ καὶ ἐν Ἑλλήσιν ἐδόξαν ἀληθῆς τὴν πᾶν τῶν

θέλων, ἢ ὅπως οὐκ ἔστιν ὁρθὸς τὸ εἶδος τῶν ἄλλων θείων θεῶν
 ὡς ποταμοὶ ἢ ἕλαιον ἢ ἀριστοτέλης ἢ ἀρχαῖοι τῶν Ἑλλήνων
 φιλόσοφοι ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἀπὸ μέρους ἰδὲ αἰσῶν μὲν ἠσπέρηθησαν
 βίβλων, ὡς ποταμοὶ ἠδὲ ἀπὸ ἀνθρώπων ἀληθεύουσαι ἱστορίαι.
 ἔδοξεν δὲ τὸ κερὸν ἔχειν, ἀλλὰ ἀναμειψίμων ἴσως μὴ
 θεαῖς καὶ τῶν πολλῶν βόξαις καὶ τῇ παλαιοῦ πολυθεΐα. διό-
 πτερ ἀπὸ αὐτῶν δὲ τῶν διδασκαλικῶν αὐτῶν ἕθενια ἀξιόλογοι
 συνέστη αἰρέσεις, εἰς δημοσίαν καὶ ἀληθῆ τῶν ἀνθρώπων ἀρε-
 λείαν, ὡς ἄρηναι μὲν τοὶ καὶ τῶν αὐτῶν ἢ ὅπως οὐκ ἔστιν ἁπλο-
 σις ἐν ἡθεσὶ καὶ δόγμασι, καὶ ὄντων τῶν ἀπολοῦσθαι τῶν
 αὐτῶν ἐν Ἑλλήσιν, ἕως τῶ ἀληθῆν ἀναφερόμεναι τῶν ἀπολοῦσθαι
 Μοισαῖκῶν νόμων. εἶπε καὶ εἰς ἐλάττω ἀπολαύσειν ἢ ἠσπέρηται τῶν
 σαῖκῶν νόμων, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν αὐτῶν ὅτι ἢ ἀνθρώπων φύσις
 ἐδέξατο, ἢ αὐτῶν παρασκευασθῆσα πρὸς τὸ αὐτῶν τελευτῆσαι
 νόμῳ ὑποδοχῆς. καὶ μέχρι τῶ νῦν ἢ τῶ νόμῳ ἐκείνῳ σαφῆς
 ἔστιν ἠσπέρηται. φαίνεται γὰρ ἀναρχοῦς ἢ ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου
 νόμος ἐπιμελεῖται τῶ θεοῦ καὶ τῶ αὐτῶν προνοίας ἢ σοφίας. ἔχει ἡσ
 τῶν νόμων διαφοράς καὶ ποικιλίας, ἕως βλάκας ἔδεικναι.
 ἔχει γὰρ προσοπλητικῶν ἐπιμελεῖται τῶν ἡσπέρηται ἀπολοῦσθαι
 καὶ τῶν νόμων, ἀλλὰ διατῶ ἀφελοῦσθαι ὅτι οὐκ ἐστὶν ἁπλοῦς
 διατῶ τῶ φυσικῶν νόμῳ φθορῶν ἐν ἀνθρώποις βίωσιν,
 καὶ τῶ δικαιοσύνης ἐκείνῳ τῶ χαρῆς ἀγαθῶν αὐτῶν ἐν ἡσπέρηται
 χρόνῳ. καίτοι ἢ κατὰ τῶν φυσικῶν ἀπολοῦσθαι ὡς ἐστὶν
 νόμῳ ὅτι οὐκ ἀρχῆς, ἀπολοῦσθαι ἢ αὐτῶν τῶν ἀπολοῦσθαι
 λύσεως, ὡς ἀρηναι, ὡς τῶ ὑπερφύα περὶ τῶ ἀληθῆς ἀρετῆς
 μαλακῆ, καὶ ἕκαστος ἀπολοῦσθαι τῶ περὶ τῶ φυσικῶν ἀπολοῦσθαι
 ἐπιμελεῖται πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἐπιμελεῖται, ἔδοξαι ὡς οὐκ ἔστιν ἢ ἐν
 τῶ ἀγαθῶν, τῶ δὲ ἕως τῶ μείζονος προνοίας ἀπολοῦσθαι,
 ἐπὶ τῶν ὁδοποροῦν πρὸς τῶ αἰώνιον ζῆλον ἐτίθει τῶ ἢ ἐν
 τῶ τῶ βίῳ. καὶ νῦν ὅπως ἐν αὐτῶν ἀπολοῦσθαι, ἔχει ὡς ἐν ἡσπέρηται
 τῶ τῶ

αυτου ημιν κερειν λαμβανουσαι δυναμειν. οτα δε αρα πολυ
τιω ανθρωπινω φρονι αν τις σφοδρα εδωκε τιτωαι ποιηται
δια των δυνατων ε χαριτες, εταρ ο δ αυστηρος παρτις η νους
ε θελας απελομενος δε ανακαμψειν διενεικεν ποσειδι το
ανθρωπινω φρονι εξυκαλιται, διση γρον ηνα ε κρε
τισος ε το αυτη γρον εν τη διαδοχη των καριων, ετε των επι
νοιησεων α ε φανταζεσαι ενοδα ημοσι δυναμιτων τε ε βε α
ποδοθουτων τοις ε γαρ τοις εκαστα εδωκεν αυτον τω προση
κειν το φυσικον ε ενομα τον νομον εθλωαι ανθρωποις, ετα
τον πυδυματικον εθεν, ε ούτος βιχοκατορον αυλον προσεθετωαι.
διο εβι ε μέρ της ηνς ο μωσαικος εβασιλωσε νόμος, ε η δια
ε ο νόμος ερριζωθη ηνς χαριτες, κωπεθεν ες εθω ην εβασ
θινου πασαν, δε απροσδεχνης ελθου, δεδ αυτω Νουσιθεος
των υφηροτορον αυτω νομοθετω ανθρωποις προαναγραφνη
σαντος.

βιαστικος

+

Οτε δε προελον εβελησεν ο θεος ε χαριτος παυσαι λοιπον
των εδωκεν νόμοι παιδαγωγουσαι, ε απ αυτης επι τα τελεωτατα
ε ελμεισος η ηνς δικαιοσύνης μαθηματα, προβιθωσαι το ανθρω
πινον γρον, δε ετι δι ανθρωπω ημας μεις χαρη, δεδ ε ταυτω
ε εταρ δια τα λοιθα αυτω ανθρωπον ε δυναμειν εταρο πεπονηκεν,
ε αυλος ημιν ηχθε ε θεμιοτα ε νόμοι ε εταρ. εταρ ο νόμος
ουλος αμεισος εδω τον ανθρωπον εδω επι το προεμεφον αυτω
λετος. δε η γαρ ο σος πυδυματικος ηνς τον ανθρωπον τω φυσικω επι
τω ε θεω κορυνονται εν τοις καλις αυλον δε γρον ε ε ταρτι
κεταροζων ε η ες μακραν, δε αν εχεν ε ο οχθος διδουσαι ε μη
δι αυτω ε θεω αμεισος. δε η ηνς ανθρωπος ε μον αν τη χαρη
ε νομοθετα διατθεμεις, δεη δε ο οχθεν συμπα εομεις, δε
ε βελαιοσ παιδαγωαι εδου ειναι τον νομοθετουτα δε η αμα
κειν αμεισος τω δια το νόμο ε ε θελωσιν, ε πασης δυναμ
ειας κωλαφρονεν τε ε περιμινεται, αμεισος δε δια το θεω
εδουσαι τοις ανθρωποις ποσ αν αυτος ηδω αλο, ε ημιν ε θεω

τῆ ἀνθρώπινη φύσις ἐνοσθένος. τὸ δὲ ἐνοσθένος ἀπὸ τῶν θεῶν,
 ἀδύνατον μὲν εἶναι ἀνθρώπων εἶναι ἀπὸ διὰ τὰ ἄρρητα,
 καὶ ὡς ἐκ ἐναντίου τῆ ἀρίστη ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἁγίων.
 οὐκ ὀφείλου μὲν οὖν ἀδύνατον εἶναι ἀνθρώπων εἶναι, διὰ
 τὸ τοῦ θεοῦ παντοδύναμον εἶναι, καὶ πάντα δύνασθαι ἐκ θεοῦ
 εἶναι ἀνθρώπων. ἰδέμεν δὲ ἀλλήλους ἐν τῷ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν
 ἀλλήτοις ομοιωμένη τῶν ἀνθρώπων γενέσθαι θεῶν καὶ μὴ πάντα
 χάρις πάντες καὶ ἀλλοιωσῶσθε ὅπως εἶναι. εἰ γὰρ ἐν τῷ παντὶ
 ἕκαστος καὶ ἐπὶ τὸ πᾶν εἶναι ὁ θεός, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
 μέρεσιν ἕτεροι καὶ ἄλλοι ἀνθρώπων εἶναι, πᾶσι δὲ διωκόμενοι
 ἐν εἰς εἶναι ἀνθρώπων. καὶ εἶναι ἐν εἰς ἀνθρώπων τελειότερον ἢ
 ἐν τοῖς ἀλλοις, οἷον ἐν προφήταις τελειότερον τῶν ἄλλων, καὶ τῶν ἐπι-
 μνηστικῶν ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοίων καὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων
 χάριτος εἰς τὴν ἁγίαν ἀγάπην προχέουσιν, διὰ τὴν διωκόμενοι
 ἐν εἰς ἀνθρώπων ὑψηλότερον ἢ ἐν ἄλλοις πᾶσι, ὡς
 πρὸς ἐν ἰδιαιτέτοις ὄργανοις συναρθεῖν ἀπὸ τῶν ἁγίων ὄργανων.
 τῆ κινήσεως δυνάμει συνάττειν, καὶ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων ὄργανων.
 Ἐδοθέν τὸν οὗτο διατὰ κυρίως ἡμῶν ἰσοδυναμίας ἀνθρώπων
 ὁ θεὸς ἀθάνατος νόμος. ἐν αὐτῷ καὶ ἐκ τῆς ἀθανάτου καὶ ἀλη-
 θῆς ἀθανάτου ἀμεταβλήτους. ὡς ὅτι ἐν ἀνθρώποις ἀσθενεῖς
 τὴν ψυχὴν καὶ σῶμα, ἐκ τῆς ἀθανάτου ἀμεταβλήτους, ὡς ὅτι ἐν ἀνθρώποις
 πολλῶν καὶ μεγάλων ἡμῶν ἐκ τῆς ἀθανάτου ἀμεταβλήτους ἀνθρώπων καλε-
 παραμαρτυροῦν, καὶ πολλῶν αἰτίων ἐπὶ τῷ τοιαύτῳ οἰκονομίας
 τὸν ὑποτάσσον ἡμῶν θεῶν κινήσει καὶ διοικεῖν ἀναμνησθῶσθε
 ἐν τῷ παρόντι πᾶσι ἐκ τῆς ἀθανάτου ἀμεταβλήτους, ἐπὶ τῷ διατὰ
 νόμοις τῶν ἁγίων μόνον τῶν ἀνθρώπων ἐχόμεθα. ὅπως ἢ
 προθέσει τῶν παρόντων ἡμῶν ἐπὶ τῶν.
 Οὗτος τὸν οὗτο ἰσοδυναμίας ἀνθρώπων ἀθανάτου ἀμεταβλήτους
 Μουσεως, ἀλλὰ πλήρωσις ἐκ τῆς ἀθανάτου ἀμεταβλήτους. διὸ καὶ ἀπὸ
 ὁ κυρίως ἡμῶν ἰσοδυναμίας, ἀπὸ τῶν τῶν διατὰ μόνον νόμον ἐπι-
 ροσῶν, ἔργοις μὲν τηρήσει πάντα τὰ νόμους, διδασκαλίας δὲ
 τριχῶς

ἰσοδυναμίας

τῶν ἁγίων. πρῶτον μὲν οὖν τὸ ἀληθὲς ὅτι νόμος διὰ νόμον ἐ-
 φανέρωσε πρῶτον ἀνομιῶν. δεύτερον ἔδειξε ὅτι
 δεῖ τὰ ὅτι Μωυσάϊκός νόμος ἐπιβὰν παραβλήματα οὖν
 πάλιν ἀποφασιάζει. Ἰστέον γὰρ τῆς τελευταίας προσέθεσιν
 παραίνεσις. Οὗτος ὁ θράνιος νόμος ἐπὶ τῶν Μωυσάϊκων προ-
 ἐφηλέθη ἢ ἔξιν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καθάπερ ἐφθίμω
 εἰρηκότες. διὸ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ τὸν Μωυσάϊκόν ἰδικάζοντες
 φυλάττον νόμον δοθέντι, ἐπὶ τοῦ ἐπιβόλου ἐκδοθέντος
 νομοθέτην πλανήτους. ὁ γὰρ πειθόμενος τῶν ἐπὶ Μω-
 υσαῖος καὶ τῶν ἄλλων προφητῶν προανακηρυχθέντα λόγια
 τῶν ἁγίων ἐκλήθη. ἀλλὰ τὸν ἐπιβόλου διαβόλον
 ἴσως, ἐκδοθέντα καθ' ἑκάστην ἰδέσθαι ἀληθινὸν ἐσθλαί
 χριστόν. οἱ δὲ θεοτότεροι τῶν λοιπῶν προφητῶν καὶ φανεροί-
 τερον τῶν Μωυσάϊκων ἀποκρίνον διὰ ἐκπαθέσθαι γέννησιν ἐπὶ
 Ἰησοῦ καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ θαύματα καὶ τὸ φηροσο-
 φολάτιον ἐκείνου ζῴοντες καὶ ἰστέον τῆς ἀληθείας ἰστέον ἐκδο-
 τῶν καὶ τὸ ἀνάστασιν, καὶ ὅσα ἐπὶ αὐτῷ ἐγένοντο. καὶ πάντ' ὅσα
 φρονήτως περὶ ἡμεῶν Ἰησοῦ μεμαδαιόνητες, ἀκορητοῦτες ἢ
 φανερῶτα ἐκδοθέντων προφητῶν ἰστέον περὶ αὐτῶν ἰστέον
 οἱ προφηταὶ δι' ἀποκαλύψεως ἠδὲσαν γέννησόμενα οὕτως
 προῖπον ὁικονομία θεοῦ, ὅς ἐστι τὸ καίριον τῶν πραγμάτων
 βεβαιώτερον πισθίωσιν. ὅταν καὶ οἱ νομοθέτες τῶν Ἰουδαίων
 ἐκ τῶν πραγμάτων συμβαδόντες καθὰς ἔδδεν τὸν προφητῶ-
 ν ἐπιβόλου ἐκλήθη.

Οὗτος ὁ νόμος ἐπὶ Ἰησοῦ καὶ τὸ ἔργον ἅπαν αὐτῷ προσφηθήθη
 συγχρησάμενος διὰ πᾶσα τῆς ἀληθείας φανέρωσιν καὶ βεβαι-
 ωσιν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μυστήτων καὶ Σιβυλλῶν, καὶ τῶν σο-
 φολάτων Εὐδαιμόνων καὶ αἰγυπτίων, ἰδιαιτέρον δὲ ἐπὶ τῶν μυστήτων
 προφητοῦσιν, προλεγοντο ὁμοιομεθίων τῶν δαιμονίων τῶν
 καλέουσιν τὸ ἄσχετον ἄσχετον ἢ ἔχον ἐξ ἀποκρίωντες τῶν ἀνθρώ-
 πων ἰστέον, καὶ τὸ ἡμῶν ἐπὶ πάντων θεοῦ, καὶ τὸ σέβας ἐκδοθέντος

ἔκδοτες, ἢ πάλιν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς βιβλίοις σαφὲς ἔστιν ὅτι
 οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν ἐκδοτῶν ἐν ταῖς κατ' ἐξουσίᾳ, ἀλλ' ὡς ἔστιν ἐκδοτῶν
 ἑσθλῶν. Ἐξέτι δὲ τοῖς σαφέστεροις ἑλλῆσι ἀπὸ τῶν ἑσθλῶν.
 διὰ τὸ οἱ τῶν Ἑλλήνων ἔσθλ' ὡς ἔστιν, ἐν τῷ κείνῳ ἔργῳ οὐκ
 ἐστὶν ἡδὴ ἐκδοτῶν, ἢ τὸ περὶ αὐτῆς κειμένης τῶν ἐκδοτῶν
 ἐξέδοται τὸ ἴδιον μαθητῶν, οὐ μόνον ἑσθλῶν ἢ ἀλλ' ἔτι
 τῶν ἐκδοτῶν χρόνι προαδομῶν, ἢ τῶν ἑσθλῶν κειμένων
 πραγμάτων, τῶν τῶν κειμένων ἀλλ' ἔτι ἄλλα δὲ ἢ τὸ
 εἶδος ἢ ἑστῶν ἢ νομοθεσίας τὸ ἴδιον τῶν διδασκαλῶν
 καὶ ἑσθλῶν, ἀφ' ἑσθλῶν τῶν ἑσθλῶν προαδομῶν ἑσθλῶν
 νόμοι, ἢ τὸ περὶ τῶν ἐκδοτῶν ἀπὸ τῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν
 δαίων ἀπαθῆτοι, προαδομῶν ἢ τῶν τῶν ἑσθλῶν. οὐκ ἔστιν ἔτι
 τῶν ἑσθλῶν, ἐν οἷς ὅτι ἑσθλῶν νόμοι ἑσθλῶν πρὸς τὸ διὰ
 Μωυσέως δεδομῶν ἀνωτέρως τῶν τῶν ἑσθλῶν τὸ διὰ τῶν ἑσθλῶν
 ποσῶν δέξονται κειμένη, ἢ οἱ γνωστότερον πρὸς αὐτὰ ποσῶν
 ἑσθλῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν τῶν διὰ τῶν Μωυσέως
 νόμοι προαδομῶν παραδομῶν.

Οὗτος ὁ τῶν ἑσθλῶν νόμος ἔστιν ἐναντίον περὶ τῶν πάλιν δὲ συμ-
 φωνῶν δὲ τῶν παραδομῶν, ἀλλ' ἡ πάλιν ἀπὸ τῶν ἑσθλῶν
 ἀλλ' ἡ πάλιν ἀπὸ τῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν τῶν ἑσθλῶν νόμοι ἑσθλῶν,
 ἢ τῶν διὰ Μωυσέως πρὸ αὐτῶν δεδομῶν, ἢ τῶν ἑσθλῶν ἑσθλῶν
 μὲν τῶν ἑσθλῶν ἑσθλῶν, ἢ τῶν ἑσθλῶν ἀναπαραδομῶν
 μετὰ ἑσθλῶν προαδομῶν, ἢ τῶν ἑσθλῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν.
 ἀλλ' ἡ πάλιν ἀπὸ τῶν ἑσθλῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν τῶν ἑσθλῶν
 τῶν προαδομῶν πάλιν καὶ ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν τῶν ἑσθλῶν
 διὰ τῶν τῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν
 τῶν ἀναπαραδομῶν κειμένων, καὶ ἑσθλῶν τῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν
 τῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν
 ἀλλ' ἡ πάλιν νόμοι, ὅτι τῶν ἑσθλῶν τῶν ἑσθλῶν ἀπὸ τῶν ἑσθλῶν
 ὅτι διδομῶν ἀπὸ τῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν ἢ τῶν ἑσθλῶν
 οὐκ ἔστιν ἑσθλῶν.

δεδομένος ἐστὶν εἰς δικαιοσύνην τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἂν ἠδύνατο
 διὰ τῶν προτέρων νόμων δικαιοσύνην οὐκ ἐποίησαν, καὶ ἐπι-
 τὴν πράγματι ἀρχὴ ἐστὶ καὶ μεσοῦς καὶ τελευταίος. οἱ δὲ ὡς δὴ
 Ἰωάννης ἢ ὡς πρῶτος κατὰ τὰς ἀποστολὰς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων πρὸς
 τὸν τελευταῖον ἐξελθὰς τίθεται. οὕτως ἀρχὴ καὶ τῆς ἀνθρω-
 πίνης κατὰ τὰς ἀποστολὰς ὁ φυσικός ἢ νόμος, μεσοῦς δὲ ἢ
 διὰ Μωσέως δοθείς. πέρας δὲ καὶ τελευταῖος ὁ ὡς Χριστός.
 ὅτι ταύτη τῆς τελειότητι ἀμείωτος ἐπακολούθησεν πνευματικῶν,
 τὴν ἐν δικαιοσύνην μεθόδον διὰ τῶν προτέρων κατὰ τὰς ἀποστολὰς.
 Ἐπεὶ δὲ τοῖνυν ἡμῶν ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων προὔπελθῃ τὴν ὁ-
 σωτηρίας ὁδὸν ὁρίσασθαι τε ἀνθρώποις καὶ καθορίσθαι
 διὰ τὰς δογματικῶν ὁρθῶν καὶ βίβη καθαρῶν, ὁ δὲ δογματικὸς νόμος
 δηλὸς ἐστὶν ἀμείωτος ἡμῶν πεποιτικῶς ἐν ἡμῶν, τὴν καὶ ἐν ὁμοίᾳ
 τῶν θεῶν καὶ τὰς ἀλλὰς θεοπραγίας ἐνοίας, ἀριστὰς ἀνθρώπων
 διδάσκει καὶ πολλὰς πλάνης καθορισμῶν. τὴν δὲ ἡθετικῶν
 ἀρετῶν ὁδοὺν γνωστὰς πεπαιδευτικῶς, ὅτι ἀπὸ τῶν λόγων
 ἐκ τῶν ὑποδείγματός τινος Ἰησοῦ εἰς τὸν ἡρωϊκὸν καὶ φιλοσοφίας
 ὁρον πλῆθι ἀνθρώπων ἀναριθμητὰ ἀναχθῆναι, οἱ δὲ διὰ τὴν
 ἐπιθυμίαν τῶν αἰδίων, τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων ἠδῶν
 κατεφρόνησαν ἀνδρικός, οἱ καὶ διὰ τὸν κόσμον ἠρ-
 νημεῖοι, καὶ ταῖς ἐρήμοις ἀπαρχαλήτως προσμύναντες,
 οἱ δὲ οὐ πολλοὺς ἡμετέρας προθύμως ἀποθανούσας, ἀπὸ τῶν τῶν
 πνευματικῶν αὐλοῖς ἀληθῶς μὴ ἀρνήσασθαι. οἱ δὲ ἐν μέσῃς
 ταῖς πολιτικαῖς μετὰ πᾶσι ἀρετῆς τὸν μεριμνῶν ἠρνημεῖοι
 καὶ ἀνύστατες βίον. ὁ δὲ λόγος διὰ ταῦτα πνευματικῶν μόνον τὸν
 δογματικὸν νόμον τὴν ὁδὸν εἶναι τῆς σωτηρίας.
 εἰ δὲ πᾶσι θεωρεῖται τῶν μετὰ πᾶσι δικαιοσύνης, ὅτι τὸν θεὸν εἶ
 καὶ ὁμοιωθῆναι, πρὸς δὲ αὐτὸν καὶ ἦγον καὶ πνεύμα ἅγιον ἔχοντες,
 καὶ ὅτι τὸν κυριὸν ἡμῶν Ἰησοῦν ἀληθῆ θεὸν καὶ ἀληθῆ ἀνθρώπον γε-
 γονέναι τε καὶ εἶναι φρονιμῶν, περὶ καὶ τῶν προτέρων αὐτῶν τὸν Ἰησοῦ
 πρὸ

προ πάντων ἔρχομαι μαρτυροῦντα ἐν πόλεσι ἡ θουαίτης μετάνοια.
 ὡς ἀληθῆς ἁπλοῦς ἔχει καὶ αὐλοαυτῶν δὲ τις δὴν ἀντιθέτως.
 ἔπειτα καὶ λόγος τῆς λοιπῆς τῆς πᾶσι παραμυθηθεῖσα. Αὐτὸν γὰρ
 ἡ χυρὴ παθόμενοι καὶ τῆ παλαιᾷ γαλήνῃ καὶ τὸ εἰκοτὶ λόγια
 συμμαρτυροῦν, εἰς μὲν τὸν θεὸν εἶναι φρονιμὸν καὶ ἀγαθὸν
 ἀπλοῦς καὶ πᾶσι ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν. διότι δὲ νοῦν ἐπὶ καὶ
 νῦν ἀριστος καὶ σοφιστικὸς, ἀναρχαίως αὐτὸν παθόμενοι τὸ νό-
 σιν εἶναι, δι' ἧς αὐτὸν νοεῖ καὶ τὰ ἄλλα. ἢ μὴ γὰρ ἡ ὁ θεὸς νῦν
 πᾶσι ἀν' ἐπὶ μόνος καὶ ὄντα πάντα. πρὸς δ' αὖ ἡμεῖς ἐπὶ πρῶ-
 τῶν τοῖς θεοῖς πᾶσι τοῦ κόσμου, ὡς καὶ ἄλλοι αἴτιος. ἀμφοτέρωθεν γὰρ ταῦτα
 ἢ φύσιν τὸ νῦν προστάσει, καὶ τὸ διὰ τὴν ποιῶν. ἐπὶ δὲ τὸ πρό-
 τῶν ποιῶν καὶ πρῶτον νοῦν, ἀρμενία τὸ διὰ θεοῦ ἰδίας
 ἢ νοῦν, ἀναρχαίως παθόμενοι αὐτὸν καὶ θελῶν εἶναι δι' ἧς αὐτὸν
 τε θεὸς καὶ τὰ ἄλλα. καὶ αὐτὸν νοῦν καὶ τὸ νόημα αὐτῶν ἔχον
 καρδία διὰ λαύτης γὰρ ἑσσανδὶ διατελεῖται πρὸς αὐτὸ ἄπαι-
 το νοῦν. καὶ γέννημα αὐτῶν καὶ ἡν. ὡς γὰρ ὁ υἱὸς ὁμοίος
 ἐπὶ τῆ φύσιν τὸ γέννητος πατρὸς, οὕτως καὶ τὸ γέννημα ὁμοίον
 τῆ τὸ γέννητος νῦν φύσιν, καὶ νῦν ἐπὶ καὶ αὐτὸ, νῦν μετῶνι νοῦ-
 μένος. Ἐπὶ καὶ σοφίαν τὸ θεὸν καρδία. ὁ γὰρ νοῦν καὶ λόγος ὁ
 συλλαβανόμενος ἐπὶ τὸν νοῦν, φανερώσει ἐπὶ τῆς τὸ γέννη-
 τος σοφίας νῦν. ἢ δὲ νοῦν θελῶν ἀγαπᾶται θεὸν καὶ πνεῦμα
 ἀγίου καὶ ἀγαθῆς αὐτῶν. ἔστιν γὰρ μὲν λόγος καὶ
 τῆ σοφία, δημηδρῶ τῶν φύσιν τῶν ὄντων ὁ θεὸς, τὸ δὲ
 πνεῦμα καὶ τῆ ἀγαθῆς θελῶν, τῶν αὐτῶν ἐφέως ἐπιγρησῶν
 πρὸς αὐτὸν, ὡς ἀρχοντε καὶ ἀριστον τέλος. διὸ οὐκ ἐθέλη-
 σεν ἀμέσως δι' αὐτῶν τῆν ἀνθρωπίνην φύσιν βελτιῶσαι, ὡς
 ἔφηναι, πρῶτον μὲν τὸν αὐτῶν λόγον ἐπέμψεν σαμαχίως ἐπὶ
 τὸ πνεῦμα ἐν ἡδὲ πορίαν γλωσσῶν. καὶ τὸ μὲν λόγος καὶ τῆ
 σοφία, ἢ τῆς ἡ ἐν τῷ χριστῷ καὶ ἐστίν, ὑπέσχετο τὸ καὶ ἀποδοῦναι
 τῶν ἀποστόλων ψυχὰς ἐν τῆ ἀληθείᾳ περὶ αὐτῶν πᾶσι. καὶ δὲ τὸ

πνεύματι ταύτας εὐσχερεῖ πρὸς τὴν οἰκειάν ἀγαθῶν ὅτι
θεοβαίος οἶτε διπρ- τῆς πίστεως ἀνδρῶν. ἢ διὰ ἑπ' ὄβριον,
ἐπισημοῦντες λαχίον συνίνασαι ἄνεσταται τὸ τέλει ἀνδρῶν.
ὡαυτα δὲ τὸ ἐλάω οἴστος νόους ἐκνεοῦσι, ἡ δὲ ἴστος ἐξ ἀνδρῶν ἡ
τὸ πνεύματι ἀγιον εἰ εἰσι κατὰ τὴν φύσιν, ἡ θεός ἐξ ἡ
νόους εἰς ἡ νοῦλον εἶ, ἡ εἰ ἀγαθὸν, ὡσπερ κατ' ἡ
ὡ ἀνθρώπων κατ' ἀκρίνοια ἡ εἰσίν ὡ ἡ εἰσίν ἡ εἰσίν
ὡς τὸ γράμμα ἡ τὸ ἑξ ἡ εἰσίν. οἶ νὸς, ἡ ὁ λόγος, ὡ τὸ
τὸ νοῦτον νόημα, ἡ ἡ νοῦρα θεύνοισ, ὡσπερ εἰσίν ὡ
ὡ ἡ εἰσίν ὡ ἀγαθὸν ἡ πρὸς ὡ τὸ, ὡαυτα δὲ τὸ ἐλάω τὸ ἐλάω
ἀνθρώπων φύσιν εἰσι. τὸ δὲ ἡ εἰσίν ὡ τὸ θεός τὸν λόγον
ἡ τὸ πνεύματι εἰ ἐλάω ἡ κατὰ τὴν ἀπ' ἀποστολῶν, ἡ κλόν
εἰσὶν ἀνακρινοῦμενα εἰσίν, ἡ εἰ ἀνθρώπων, ὡς πρὸς ὡ τὸν
ἀπ' ἀποστολῶν

Α. ὡ δὲ

Α. ἰδιώματα

ἡ εἰσίν ὡ τὸ θεός τὸν λόγον
ἡ τὸ πνεύματι εἰ ἐλάω ἡ κατὰ τὴν ἀπ' ἀποστολῶν, ἡ κλόν
εἰσὶν ἀνακρινοῦμενα εἰσίν, ἡ εἰ ἀνθρώπων, ὡς πρὸς ὡ τὸν
ἀπ' ἀποστολῶν
ἡ εἰσίν ὡ τὸ θεός τὸν λόγον
ἡ τὸ πνεύματι εἰ ἐλάω ἡ κατὰ τὴν ἀπ' ἀποστολῶν, ἡ κλόν
εἰσὶν ἀνακρινοῦμενα εἰσίν, ἡ εἰ ἀνθρώπων, ὡς πρὸς ὡ τὸν
ἀπ' ἀποστολῶν
ἡ εἰσίν ὡ τὸ θεός τὸν λόγον
ἡ τὸ πνεύματι εἰ ἐλάω ἡ κατὰ τὴν ἀπ' ἀποστολῶν, ἡ κλόν
εἰσὶν ἀνακρινοῦμενα εἰσίν, ἡ εἰ ἀνθρώπων, ὡς πρὸς ὡ τὸν
ἀπ' ἀποστολῶν

Περὶ δὲ τὸ δούτερον, τῆ αὐτῆ σπουδαία χροῖμοι ἡ εἰσίν
μετ' ὡ τὸ θεός τὸν λόγον τὴν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἀνακρινοῦ
εἰσὶν ἀνακρινοῦμενα εἰσίν, ἡ εἰ ἀνθρώπων, ὡς πρὸς ὡ τὸν
ἀπ' ἀποστολῶν
ἡ εἰσίν ὡ τὸ θεός τὸν λόγον
ἡ τὸ πνεύματι εἰ ἐλάω ἡ κατὰ τὴν ἀπ' ἀποστολῶν, ἡ κλόν
εἰσὶν ἀνακρινοῦμενα εἰσίν, ἡ εἰ ἀνθρώπων, ὡς πρὸς ὡ τὸν
ἀπ' ἀποστολῶν
ἡ εἰσίν ὡ τὸ θεός τὸν λόγον
ἡ τὸ πνεύματι εἰ ἐλάω ἡ κατὰ τὴν ἀπ' ἀποστολῶν, ἡ κλόν
εἰσὶν ἀνακρινοῦμενα εἰσίν, ἡ εἰ ἀνθρώπων, ὡς πρὸς ὡ τὸν
ἀπ' ἀποστολῶν
ἡ εἰσίν ὡ τὸ θεός τὸν λόγον
ἡ τὸ πνεύματι εἰ ἐλάω ἡ κατὰ τὴν ἀπ' ἀποστολῶν, ἡ κλόν
εἰσὶν ἀνακρινοῦμενα εἰσίν, ἡ εἰ ἀνθρώπων, ὡς πρὸς ὡ τὸν
ἀπ' ἀποστολῶν

ἡ εἰσίν ὡ τὸ θεός τὸν λόγον
ἡ τὸ πνεύματι εἰ ἐλάω ἡ κατὰ τὴν ἀπ' ἀποστολῶν, ἡ κλόν
εἰσὶν ἀνακρινοῦμενα εἰσίν, ἡ εἰ ἀνθρώπων, ὡς πρὸς ὡ τὸν
ἀπ' ἀποστολῶν

ἡ εἰσίν ὡ τὸ θεός τὸν λόγον
ἡ τὸ πνεύματι εἰ ἐλάω ἡ κατὰ τὴν ἀπ' ἀποστολῶν, ἡ κλόν
εἰσὶν ἀνακρινοῦμενα εἰσίν, ἡ εἰ ἀνθρώπων, ὡς πρὸς ὡ τὸν
ἀπ' ἀποστολῶν

η λεγομενος η γραφομενος λογος η κατα του εληνη
 γουαν αυτω απαθης εστι, δι και παρροι λα θεογενημα εστι
 ο ανρ εν λα γενεσθαι αυτων, ετι αι αποδος εν λα αποσταλαι,
 ετι ο χαρτης εν λα γεγενεσθαι, δια το του θουαν το ανθρω-
 πινη λογος εν λα να ειναι αα απαθης. οσοσρ ουν ετι ο
 λογος ο εν το να γενεθαι χαρτης, ετι ο χαρτης γενεθαι λογος,
 αρα μεθων εν λα να το νουδν los ανθρωπι, η εν λα χαρτη ο
 αυλος γεγενεσθαι. ουτως ετι η θεους η θεος λογος, ετι ενελο
 η ο ανθρωπος, ετι η ανθρωποτης λα χριστ εγενεο θεος, αλλ
 το θεος λογος θεος αν ανηθης φουα, προσελαβε το ανθρωπινον
 το χριστ, η ουτω ο προσεληφως τε θεος η ο προσληφως
 ανθρωπος δια του απερων λα προσληφως θεος δυναμην, εν
 γεγενε προσοσπον, ετι η η πρηνμα η μια φουοις. ετι
 πλεον εστιν εν ταυτα η δυναμην εν λα παραδδ ημην ειναι.
 οτι ο μνη νουδης το ανθρωπι λογος ετι ετι αλομικως ετι,
 εν λα να το ανθρωπι η εν λα χαστη. απερασηφως γαρ
 ετι, η ε δυναται παντα ετι ειναι θουαδως ο αυλος. αλλ ο
 το θεος λογος απερος αν, λα ο αυλος θουαδως, ετι απερος
 ετι ετι ατομον, η μια υποστασις, ετι το θεος η πατρι, η ετι
 λα το χριστ ανθρωπινη, η ουτω καθεσρ εν λα πατρι ετιν
 απαθης, ουτω η εν λα χριστ ανθρωπινη μεχρι παντος απα-
 θης διαμεφηνεν. ουτω τον χριστον θουαν εληνη η ανθρω-
 πινον εληνη ετιν πατριφου. ετις το λογος θεουλος, προουτο-
 τανη λα ανθρωπινη χριστ ενοιχιαδους τε η ουνημεφους,
 αλλ ετι ετιν ετιν μεθων υποσπουδους δι απερων δυναμους,
 η ανθρωπον ετιν ανθ σπερμαλος απαρησους τε η προ-
 σταδομεφους, η ετι ετιν ετιν προουνης εμαρτης, η αν λαυδης
 απηλαμηνον πανη καρπων. η δι αν μνη ετιν ανθ σαρκο-
 θεος η θεος λογος, ετιν ετιν θεος ειναι. μονε γαρ λα ετιν θεος.

Ἰσὺν δὲ εἶδαξεν, ἔθηκε ἰσχυρὰ τῶν ἀνθρώπων, ἐν τῇ
 σοφίᾳ αὐτοῦ. δι' αὐτὸν εἶδαξεν ἔργα ἀληθείας δι-
 δασκαλον αὐτοῦ καὶ ἀνθρώπων τῇ ἀμαρτίᾳ τῶν ἀνθρώπων
 φύσεως τῶν ἰδίων ἀποβῆσαν ἀποτῶ. δι' αὐτὸν ἀνθρώπων ὡς ἐπα-
 θεῖν, ὁ μόνον τῶν ὅλων ἡμᾶς ἀπέτισε δικίω, καὶ ὅσα ὁ παρὶ
 τοῦ πάθους ἐκείνου μυστηρίων ἐδιδάξατο, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς
 εἶδαξεν τὰ κολύματα τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ νικᾷν, μέχρι τοῦ καὶ
 τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν τοῖς λαμβάνουσιν ἐλοφίως προικαταί. ὅτι
 χωρίς τῶν ἰουδαίων ὑπομονῆς καὶ ἰσχυρῶν, διὰ τὸν τῶν ἀληθείας
 ἐν ἡμῶν ἔργα, ἵνα αὐτὸν δυναίμεθα ἀσπῆσαι αὐτῶν ἐν ἐκείνῳ
 καὶ βίᾳ, δι' αὐτὸν ἐνίκησεν ἀναστὰς, ἀνὰ τὴν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν
 φύσεως, ὡς αὐτὸν δυνατὴν λατρεῖν δεξασθαι τὰ θεῖα χαρισματα.
 ὑπὲρ γὰρ ὅλης τῆς φύσεως κατέστη καὶ νενίκησεν, ὡς ὅτι δι-
 πῶ καὶ ἐσαρκώθη. διὸ καὶ ἐπαναστάντος αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν
 ἀναχωρήσας ἵνα ἵσταται ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς ἐπισημα-
 νοῦ, ὁ παρὶ τῶν αὐτῶν ἐπέβη, ὁ δὲ ἐξ ὧν αὐτοῦ τῶν ἀλη-
 θεῶν ἀναμφισβητήτως, καὶ πρὸς τοὺς ὁμοῦ αὐτῶν μακρῶν δὲ
 τῆς κοινῆς σοφίας ἀγῶνας ἐνδυναμώσων.

κατὰ τὸ
 Ἀράβων δόξιν

Εἰ δὲ λόγος ἐστὶν τοῦ Θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,
 ὡς καὶ οἱ δεξιῶν νικητῶν ἵνα νομοθεσίας ὁμοιοῦσιν,
 διὰ τὸ καὶ τῶν νομοθετῶν αὐτῶν ἵνα οὕτως ὁμοιοῦσιν,
 αὐτὸς δὲ καὶ περὶ ἑαυτοῦ. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀληθεία καὶ ἡ ζωὴ
 καὶ ἡ ὁδός, ἀπὸ ὅσων οἶόν τε ἀπολελυμένως οὐτὼ καὶ ἐξέβη,
 εἰ μὴ περὶ τῆς φύσεως μόνως. ἡ γὰρ αὐτοῦ ἀληθεία καὶ αὐτοῦ ζωὴ
 καὶ αὐτοῦ ἀγαθότης ὁ Θεὸς ἐστὶν ὁ μόνος, ὁ δημιουργὸς τε καὶ ἀείδιος
 πάντων ἀληθείας καὶ ζωῆς, ταῦτα τε καὶ ἐκείνης τῆς μερικῆς
 θεωροῦμενης ἐν τοῖς κτισμασίν, οὐδὲν ἄλλο ὅτι καὶ λόγος ἐστὶν
 ὁσιαδὴς τοῦ Θεοῦ ὁ Χριστός, καὶ ἡ αὐτοῦ ὁσία σοφία, εἰ καὶ
 κατὰ τὸ ἀράβων καὶ ἀληθῶς ἀνθρώπων ἴσως, καὶ ἀνοχέως
 Θεός ἐστι.

θεός εστι, ἡ δὲ ἀληθειαν ἦλθε ἰδὲ ἀνθρώπων διδάξον.
 δι' αὐτὸ τὴν ἀνθρώπων ἐνδυσάμενος φθοῖν, καὶ θύσαν
 αἰσθῆσι σωματικῆς εἰδὸν καὶ ψυχικῆς αὐτὰ βουσεφθός
 ἀδὴ ἡ πεπληρωμένον, ἀλλ' ἔτι ἐδίδαξεν αὐτοὺς πᾶσαν τὴν
 ἀλήθειαν ἰδὲ μαθητῶν τότε παρόντων, ἡ δυνάμενος τὰ
 θαυμάσια. ἡ γὰρ πᾶσι ἐν τῷ αὐτοῖς περὶ αὐτῶν θεοῦ καὶ
 ἀναμφιβολοῦσιν ὁ δὴλον ἦν ὅτι φυχικῶν ἀπ' αὐτῶν κατὰ τὸ
 αὐτὸ πρόφρονον ἐν τῷ παλαιῷ, ἐν τῷ δὲ καὶ ἐξ ἀφ' ἑαυτοῦ γενέσθαι,
 ὡς τελέσαι ὅπως ἐν τῷ κολορόχο τῶν μαθητῶν αὐτῶν εἶδη
 δὲ ἡ πᾶσι πείσασιν ἄλλοθεν λαβεῖν, τὴν τῶν θεῶν
 ἀποκάλυψιν μυστηρίων, καὶ διὰ τούτου ὅτι ἡμετέρον παροῦ
 ροι τῷ Ἰησοῦ γενέσθαι, τὴν ἀνάστασιν τε ἰδόντες αὐτῶν καὶ
 ἡμετέρας ἀναστάντας, καὶ ὁ μείζων, διὰ κοινῶν φθάν
 εἰσεκλήλυθοντα θυρῶν, καὶ εἰδότες ἀναληφθέντα φανερῶς
 εἰς τὸν οὐρανόν, τὰ τε καὶ πέμψαν αὐτοῖς ἀπέχετο τὸ τῷ θεῷ
 πνεύματι, ὡς παρὸς δὴλον ὅτι καὶ εἰς αὐτῶν ἀλήθειαν πᾶ
 σαν διδάξον. ὡς ἂν μὴ μόνου τῆς ὡς πνεύματος χάριτος
 ἡ τὸ κατὸν ἅπαν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων
 παρασχευῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων αὐτοῖς προσλημμένων
 θαυμάτων, ὡς παρὰ παρασχευῶν ἡ πρότερον ἡμετέροις
 σωματικῶν αὐτῶν ἡ καὶ δι' ἐπιπλέον ἂν ἡ περὶ αὐτῶν
 ἐπαγγελία τῷ Ἰησοῦ, ὡς περιόδουσαν πᾶν τὰ ἐστίν.
 αἱ δὲ ἀξιωματικοὶ ἡ ἀπὸ τῶν αὐτῶν, εἰρήνη ἂν ἡ εὐαγγελιστῶν αὐτοῖς
 εἰδέντο χάριτος. εἰρήνη δὲ ἡ δὲν ποιεῖ ὁ θεός. καὶ ἡ τῆς
 ἡ προσέσεως ἐν χαίρεις ἐλάττους αὐτοῖς προσερχομένων
 μετὰ θεοῦ ἐλάττους, εἰδέντο μετὰ αὐτοῖς τὸ πνεύμα θεῶν
 καὶ δι' αὐτῶν πᾶν ἀνθρώπων τὴν περὶ πάντων ἀλήθειαν,
 χαρισμάτων δὲ ἐπληροσέν ἡμετέρον, ὡς ἂν δι' αὐτῶν δυν-

ὅθεν πολλαὶ πανταχοῦ τῶν λόγων ἢ ἀληθείας, αὐτῶν ἐπι-
νικῶντες δυσχεροῦνται. ἔλαβον μὲν γὰρ χάριν λόγῳ τῆς σο-
φίας ἵνα τὸν ἴδιον τε καὶ ἑτέρων ἐκείνων ἐκείνων ἐπι-
σὺν δαυτοῦς, καὶ ἡ προσομοιωθῆαι αὐτοῦ, ἢ διὰ τῆς χάριτος τῆς
δυνάμεως τῆς ἀληθείας.

Ἐπὶ ταύτην τὴν χάριν ἡμεῖς θεωροῦμεν ἵνα τοῖς ταύ-
μασι θεαυόμενοι τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν ἐν τοῖς ἀποστόλοις
τῶν ἀποστόλων, ἢ τοῖς ὑποτακτικοῖς τῆς τῆς χάριτος δυνάμεως,
καὶ μὴ ἴσως εἶναι καὶ ἑτέραν διδασκαλίαν ἐπιπέσει θεοῦ
καὶ θεοῦ. ὅτι ἡ τῆς ἀποστολικῆς τῆς χάριτος, ἵνα τὸν ἴδιον
ἀνθρώπων ὄρατος διαδοχῆται, πρὸς τοὺς ἰδιώτας, καὶ
ἀφανῆς αὐτῶν ἀποκρίνωσιν διανοίας, καὶ ἀναποδείκτως
τῶς αἰρήσιν, ἔχοντες ἰδρῶσαι τὴν ἀπικτην. τὴν
χάριν τῶν γλωσσῶν ἐπὶ πάντων, ἵνα μὴ ἐκείνων διδομῆ-
σθαι τῆς διαφοράς γλωσσῶν ἐχονταί, ἵνα πρὸς ὁδοῦντες.
ἵνα γὰρ πᾶσι καὶ πᾶσι ἑπιπέσει ἵνα τῶς ἑπιπέσει
ἡδύων αὐτῶν ἐπὶ πέντε ἐξείκταις. ὅθεν καὶ διὰ τῶν τῶν
χάριτων τῶν θεῶν πνεύματος καταρτίσθαι προδήξαι ἢ
ὑπερφυῖς διανοίᾳ τῶν σοφῶν λόγῳ παρ' αὐτῶν ἐν δόξῃ
ἡ καὶ τῆς, συνδραστησῶν πρὸς τὴν τοιαύτην πανταχοῦ
τῆς ἀληθείας σοφῶν, τῶν πανταχοῦ τῆς ἀληθείας ἐπιπέσει
τοῦ μὲν τῶν μοναρχοῦσιν Ἀνδρῶν καὶ τῶν διαδόχων
αὐτῶν μετ' αὐτῶν. διὸ προσεφθέθη τὸ ἐκ ποσῶν, ἐπιπέσει
ἐπιπέσει τῶν κόσμων γεννημῶν τῶν ἰσοδύναμων αὐτοῦ.
ἔχοντες γὰρ ἕνα αὐτῶν ἀποδοτικῶν καὶ ἀκινδύνων διὰ πᾶσι τῶν
ἡμῶν εἶχον διέναι τῆς ἀληθείας οἱ κληρονομοὶ ἐπιπέσει τῶν
ὁμοῦς ἐπιπέσει καὶ ποσῶν ἵνα πρὸς τῶν διαδοχῶν,
ὁσῶν πρῶτον πρὶν ὑποτακτικῶν καὶ ἐπιπέσει ἐν τῶν τῶν
Ρωμαίων :

Εἰπερ οὖν ἡ νόμις ἡς ἀνελάσεται ἐκείνη ἐν τοῖς ἀνθρώ-
 ποῖς ὁμοῦ θεοῦ διὰ τὸ νόμῳ αὐτοῦ καὶ πρὸς μάλος ἐκείνη
 μηχότων ἀνθρώπων, ὅτι ἐστὶ σαρκίως ὁ φθόρος, ἀξίως οὖν
 κατὰ τοὺς νόμους ἀνθρώπων προφητείας, ὅτι ἐστὶν διδασκαλίαν
 ἄλλου ἐκ δεξιῶν τελευτήσαν, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐν τοῖς νό-
 μοῖς, ἀποθεῖται νομοθετῆν ~~κατὰ τὸν νόμον~~ ὅτι ἐστὶν.
 καὶ πρὸς μάλος ἐφαινοῖτο φθαρῶνες ἐν ταῖς, ἡ νόμις
 πρὸς τὸν νόμον. Ἰσοῦ καὶ τὸν ἀποστολῶν διδασκαλίαν. ἡ
 γὰρ φθορὰ τὸ νόμῳ τὸ διὰ τὸ Ἰσοῦ δεδομένη, ἡ τὸν πρὸ
 αὐτοῦ νόμον φθορὰ ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης. ἐπὶ γὰρ ὁ θεὸς ἐπι-
 κάσ οὗτος νόμος τελευτῶν ἐπὶ τὸ Μωσαϊκῶν τε καὶ φθορῶν,
 ὅτι ἀρῆται ἴσως. ἡ φθορὰ τὸ τὸ θεοῦ καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ
 φθορῶν. ὁμοῦ αὖ τοῖς ἐστὶν μετὰ τὸν νόμον καὶ μετὰ ἐστὶν
 ἐστὶν πάντων συμβαλὴν. ἡ νόμις ἐναντίως ἐστὶν
 ὅσον τὸ ἐφ' αὐτῶν καὶ φθορῶν ὅτι τὸν ἐκείνη δεδομένη
 νόμον, πρὸς αὐτὸν ἐστὶν ἡ νόμις. ὅτι γὰρ τελευτῶν ἐπὶ τὸ θε-
 οῦ καὶ πρὸς περιεχόμενα, ὡς τὸ ὅσον φθόρον ἐπὶ τὸ σαρκίως
 καὶ οὗτος ὁ διὰ τὸ Ἰσοῦ νεώτερον δεδομένης, ἐπὶ τὸ παλαιῶν
 περιεχόμενα. κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τὸ πρῶτον καὶ
 φθορῶν. ὅτι ἐναντίως ἀδύνατον ἐπὶ περιεχόμενα ἐπὶ τὸ
 ἐναντίως τὸ τὸν νόμον. Εἰ δὲ ἀδύνατον τελευτῶν
 ἐπὶ τὸ θεοῦ καὶ νόμῳ νόμον ἵνα, καὶ μέγιστα τὰ θεοῦ
 ἐναντίως πρὸς αὐτὸν ἔχοντα, ἀδύνατον ἵνα ἐπὶ ἵνα
 ἐξ ἀνθρώπων τοῦτον ἀποθεῖ νόμῳ, καὶ ὅπως ἐπὶ
 νόμον παρὰ τὸν θεοῦ καὶ φθορῶν. ἐπὶ δὲ μὴ ὅτι ἡ νόμις
 ὁ θεοῦ ἐπὶ τὸν νόμον ἵνα καὶ τελευτῶν νόμῳ τὸν ἐναντίως
 διδοῦν, ἡ νόμις ἐπὶ τὸν νόμον ἵνα ὅπως διδασκαλίαν τε
 καὶ ἵνα, ὅτι ἀπο τὸν νόμον καὶ τελευτῶν νόμῳ
 ἡ φθορῶν διδοῦν τοῖς ἀνθρώποις ἵνα ἀλλήν καὶ ἀπο τὸν
 πρὸς μάλος ἐπὶ τὸ σαρκίως, ἡ ὁ μάλος ἐπὶ καὶ τὸ

Οὐκ ἐστὶν
 κατὰ τὸ
 μαρτυροῦν

φανήσονται ὅτι οὗτοι γάρων ἰδὼν παρὰ ἀνθρώποις ἰαλοῦντες καὶ
δουλοῦντες ἀνδρῶν, ἕπερ ἀπὸν. ἅπας δὲ οὐνοκαρπὸν ἐκ
θεοῦ δοθῆναι ἢ δοθῆσθαι νοήσας ἴνας δεῖ ἀνθρώπων ἰατρῶν,
κερῶν λαθεῖν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἔσθαι ἐκ τῶν θαυματο-
κῶν καὶ ἀποκατακῶν λόγων, καὶ οὐτὸς τῶν ἀντιῶν ἐπιπέ-
υλλα σωλορίας γάρων παρὶ μῶν. ἰσοῦν γάρωντες νῦν οὐ
καὶ τὸ πᾶσι προσηγορεύεται φανερῶς ἐκ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ,
καὶ ταῖς ἀκούσας αὐτοῦ παρὶ σωλορίας προφήσεαι, ἔτσιον ἡς
ἐπὶ τοῦ θελήον ἡ πάντας ἀκλωάσεως, προσήκον ἀνδρῶν καὶ ἄλλο
ὅτι οὗτοι συμβαίνου.

Ἀλλὰ πῶς ὁ ἀδελφὸς χριστιανισμὸς, καὶ τῶν δοκούστων σοφιστικῶν
ἐν Ἑλλήσοι ταῦ μῶν σήμα παρὶ τῶν θελήον ἰσοῦν, ἐπὶ δὲ παρὶ-
τῶν ἢ διωκτοῦ, ἀποφῆσαι. παρὶ μῶν γάρ οἱ ἀπὸ πᾶσι
πᾶσι λόγῳ τῶ μὲν ἄλλοι ἡμῶντες, ἔτσιον καλέσων. πᾶσι
γάρ ἀλλοῖς τοῖς κοινῶντες καὶ μερίταις τοῦ θεοῦ τῶ θεοῦ
καὶ ἄλλοις τῶν ἀντων ἐπισημοῦ. διὸ καὶ οὗτος ἐδιδῶν αὐτοῖς
ἀλλὰ καὶ χριστιανῶν ὁ εἰς θεοῦ ἀδότης καὶ ἐπισημῶν πᾶσι
καὶ κηρύττει. τὰ δὲ παρὰ τῶν θεῶν πάντας, ἐπὶ δὲ ἡ νόμοις
ἐπὶ ἐν ἀντιῶντες πᾶσι τῶν κλωμάτων καὶ δόξαν ἔτσιον λαξίν.
τοῦ δὲ ἡς ἱερῶν δόγμα μῆτε τυραννέσθαι τῶ ἰσῶντες ἐν-
τῶν, καὶ παρὶ αὐτῶν τῶν Ἑλλήσων πολλῶν ἔτσιον ὁμηροῦντες,
καὶ οὗτων ἰσοῦν δὲ ἴνα ὁ καὶ θεοῦ πᾶσι προῦντες, καὶ
ἐπὶ καὶ ἡ ὁσῶντες, ἀλλὰ καὶ ἰσοῦν ἰσοῦν, καὶ παρὶ μῶν
καὶ ἀλλοῖς, ἀποπῆσαι ἡ δὲ, οἱ καὶ τῶ θεῶν ἡ, τὰ μῶν
καὶ ἀλλοῖς τῶν πᾶσι τῶ θεῶν ἀλλοῖς διὰ χριστοῦ
ἐπὶ τῶ πᾶσι πᾶσι τῶ ἀνθρώπων ἡ τῶ
ἀπὸ τῶν ἀριστοῦντες δὲ τῶ θεοῦ τῶ ἀλλοῖς. ὁ δὲ ἡμεῶν
ἰσοῦν ἔτσιον αὐτοῖν ἴνα καὶ ἡ ἰσοῦν, τῶ ἰσοῦν ἡ
τῶ ἀλλοῖς. καὶ τὰ δὲ τῶ θεῶν τῶ ἀνθρώπων τῶ
τῶ δαιμονῶν τῶν, τῶ ἀντιῶντες ἡμεῶν τῶ ἀλλοῖς
αἰμα τοῖς καλλοῖς τῶ ἰσοῦν, διὸ ὁ ἀμφοῖν ἰσοῦν ἡ
θελήοντες ἰσοῦντες ἡμεῶν τῶ τῶν ἰσοῦντες ἀλλοῖς
καὶ

ἀποκαταλή ἀντίκα λυγρὰν ἐκ ἑσπέρων. ἡ γὰρ ἡμετέρος, οἱ γὰρ
 κατὰ τὴν ἐπιμελητέρας. ἔστι δὲ ὡς ἡ καὶ ἐν ταῖς ἀναγκαῖαι-
 λαῖς δόμοισιν. ἔστι δὲ περὶ τῆς πρὸς ἐκείνους φέρουσας ὁδὸν
 Ἀριστοτέλους μετὰ δυσχερῆς φασὶν εἶναι τὸ κατ' ἀρετὴν ἐπι-
 λύν, ὡς περὶ τὸ λυγρὰν ἐκ καλλίον κατὰ τὸν κύκλον, ὅτι περὶ
 ὀλίγοι ποῦν δύναται. ὁ δὲ ἡμετέρος ἰνοῦς πολὺ ἐπιχε-
 ριστὸν ἢ σοφώτερον ἀξιοῖ, ὅτι τὸ εἶναι ἢ τελευτηθῆναι ἄδον
 τὴν φέρουσαν ἐπ' ἀρετῆν εἴτε ὁδὸν, εἴτε πύλιν, ἢ ὀλίγος
 εἶναι τὸς δι' αὐτῆς ἐπιχερῆς διαλάσσομεναι ἐπιθυμίας
 αὐτὸς τὸ πλεῖστον ἐν τῶν ἀνθρώπων. αὐτὸς οἱ διατριβήσας διὰ
 τὴν ἀρετῆν αἰδίων ἡμετέρος εἰς αὐτῶν ἰσχυρῶς ἢ ἀμετα-
 βλήτως χρονοῦ πάντες ἀνδάνονται ἐκ τῆς ἐλαφροῦ τοῦ
 φροῦ, τῆς δοκίμου ἀλλοῖς ἐπιπύον ἑσπέρων, ὅταν κατὰ τὴν
 λόγον ἢ τὸν ἰνοῦ νόμον τὴν ἀρετῆν, ἢ ὡς μετὰ φε-
 ρούσας, ὅταν ὁδοῦσας τε ἢ οὐκ ἰδοῦν ἢ ὡς διὰ τὴν μένους
 ὁδὸν ἰσχυρῶς, ἢ Ἀριστοτέλης μετὰ τὴν ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ
 ἀρεταῖς δυσχερῶς μόνον οὐκ ἔστι, περὶ δὲ τῶν ἀρετῶν αἰ κα-
 ταρῶσι ἢ ἀναρῶσι τὸν ἀνθρώπινον ἕκαστον πρὸς τὸν θεόν, ἢ
 αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος καὶ δι' καθαρῆς ἐνέργειας, ἢ θεοῦ δι' ἐπιθυ-
 μίας, κατὰ τὴν αὐτῶν ὁ Ἀριστοτέλης μετὰ τὴν, ἢ ὡς
 ἔστιν ἔστιν. ἐν αἷς ἀρεταῖς ἢ τε δυσχερῶς μετὰ τὸν θεόν, ἢ ἢ
 ἀφελῶς λαμπροῦσας ἀμελῶς. ἔστι δὲ τὸ Πλάτωνος
 ἕκαστον κοσμοῦσας αὐτῶν, περὶ τοῦ τῶν ἰσχυρῶν ἀρετῶν
 αὐτῶν ἐν τῶν ἡμετέρος ἢ μετὰ τὴν ἀρετῶν, ἢ ὡς αὐτῶν
 δοκίμουσιν ἢ πλάτωνι. τίς ἐστὶν ἡ ἀρετῶν ἀρετῶν ἀν-
 θρώπου ἐπιθυμίας ἢ οὐκ ἰδοῦν ἀπὸ τῆς τῶν σοφῶν
 ἐκείνων διδασκαλίας, ὡς ἀπὸ τῆς ἡμετέρος δασκῶν.
 διὰ τὸ εἶναι μετὰ ἑσπέρων, ἢ ὡς μετὰ τὴν ἀρετῶν
 ἀρετῶν ἀρετῶν, ἢ ὡς μετὰ τὴν ἀρετῶν ἐκείνων, ἢ ὡς μετὰ
 τὴν ἀρετῶν ἀρετῶν. ὁ δὲ ἡμετέρος ἡμετέρος, ἀναριθμητῶς ἐπίσσε

ἔστι
 ἐπιθυμίας
 ἐπιθυμίας
 ὁδοῦσας

ες τὰς μετὰ τὴν ἑσπερίαν ὁρᾷ γὰρ μετὰ τῆς ἀνιούσης
 τῶν νόμων εἰς δουλείαν εἰσδύμενον εἰς τοὺς τῶν παθόν-
 των τυχόντας τῆς ἐν αὐτοῖς θεογονίας τὸ δραστικόν, εἰς τὸν
 ἐξάλλον ἀναγὰ τῆς φιλοσοφίας ὅρον ἔργα καὶ ἀλυτὰ καὶ πρὸς
 τοῖς αὐτοῖς ἔργαίς τῆς τοιαύτης φιλοσοφίας ὑπόδημα, καὶ
 οἱ παρ' ἐξουσίας δὲ ἔργα τῶν καλῶν ἀγαθῶν, περὶ τῆς θεογονίας
 καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς τυχόντος σοφίας. ἐπεὶ δὲ ἴδεται μόνον ὁρ-
 θῶν ἔχον δόξαν περὶ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ λαλοῦντων αὐτῶν διὰ
 τῶν τῆς θρησκείας ἔργων. ὡς νοῦν ἔχον ἀπὸ τοῦ ἀνομιμη-
 τῶ καὶ στυμνολατῶν λαλοῦντων καὶ μέσσοις πρὸς τὸν θεὸν ἀπρ-
 σταν αὐτῶν χαρὶν τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν θρησκείαι προση-
 σται τοῖς παρ' ἐξουσίας καὶ σοφιστικῶς ἐκείνοις, μάλλον δὲ καὶ
 πρὸς νῦν θρησκείαι καὶ Ἑλλήνας, ἢ φουμισμένους τῆς
 ἐπιφανείας τοῦ Ἰησοῦ τῆς Ἑλληνικῆς πάσης θρησκείας. ἃ δὲ
 γὰρ τότε οἱ Ἕλληες ἢ ὁμοίως ἀπέθανον, ἢ ὁμοίως ἐθρησκείαν.
 ἴτε νόμος τῆς ἐν αὐτοῖς ἢ ἐκ θεοῦ δοκῶν εἶναι ἢ παρ' ἀν-
 θρώπων ἠθέμενος κινῶν, ἢ ὑπὸ πολλῶν φουμισμένων, ἢ τῶν
 ἀπέθανον τῶν ἐν ἐκείνῳ νόμῳ ὑμνούντων. ἀλλ' ὅσοι ἐν
 αὐτοῖς φουμισμένους, ὁ μὲν οὐτα, ὁ δὲ ἄλλος ἐφ' ὅσον τὸ καὶ
 ἐθρησκείαν τοῦ ὁλοῦ τῶν αὐτῶν παθόντων, ὡς δὴ περὶ
 τοῦ τοιαύτου ἐν ἡ δεξιωτέρῳ. διὸ καὶ οἱ τῶν Ἑλλήνων σοφω-
 τῆραι, ἐν τῷ καιρῷ τῷ ἀποστολικῷ, μάλλον δὲ ἰσχυρῶς κηρυ-
 γμαίς, αὐτοῖς πρῶτον διὰ τὸ αὐτῶν κατανεννοῦντες τῆς σω-
 τῆρας αὐτοῖς δόξης, ἐν τῷ φωνῇ τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας, χρι-
 στιανοὶ γινόμενοι, καὶ πολλὰ καλά τὰ παρ' ἐξουσίας σωτηρίας πύργους
 τῶν ἔργων μετὰ τῶν νῦν, οἱ μὲν ἐν Ρωμαίῳ, οἱ δὲ ἐν Ἑλλανοῖν.
 πλείστοι δὲ αὐτῶν καὶ μακροθύμως ἀπεδέχθησαν τὸ ἀποχθὲν
 αὐτοῖς διὰ τὸ θάνατον. καὶ ὅπως ἐν τῶν ἄρμενίων στυμῶν
 καὶ ὅσον ἐφ' ὅσον μόνον, ἔθνε δὴ τῶν, ὡς ἐν μίᾳ
 καὶ ἑσπερίαν τῆς σοφίας ὁδὸς εἶναι, ἢ διδασκαλία τῷ Ἰησοῦ,
 τῶν αὐτῶν μαθητῶν, καὶ ὅτι ἐν τῇ τοιαύτῃ ὁδῷ, οἱ τῆ διδ-

διαδεξάν

καὶ τῶν

οσαυτα λωυτη η κοδε τω κοδε εχονασι παντες, η οτι νο-
 μος θεοεστατος εχ θεο ες ανθρωπος η ληθη ο διαγλυτακα, Cn
 ρουλος απο των δε χριστου του χρονου αχρητων νυν εδιδε
 φθορος εν τοις πανταχ μενα χριστιανους. εν οϊς εδ και
 πλεως αιρετας εισιν, εν τα διαφοροις χειρηται διαγλυτακος,
 ελλα τα διαφορος νοδι τα ομοιος εχραμενα ομιτωται.
 ετινες λεγουσι τα διαγλυτακος μελαποικηται καλα ηνα
 μερη των χριστιανων, αυλοι μεν δι ουδενος αληθους λεκμη-
 ριδ τα δε χυμια δυνανται. ημεσ δε πολλους αληθετατας
 αποδειξοσι δεκμηναι δυναμεθα, ος αμελαποικηται εν
 εν παντι χριστιανους. οι δε λεγοντες μελαποικηται αυλοι
 δεκμηναι μελαποικηται προσηκουσ η αφαιρεσειν ες
 συνηγοριαν των παρα σφισιν αυτοις νομοθεσιων. εσασ η
 οι απο τ πολυθεσ ελανεσ ορμωμενοι τατα μελαποικη
 μεν εταμας, κατεφθονου δε αυτου λεγοντες τε η δεκ-
 μηναι οιομενοι περιεχεν αληθετατας υνας. ελκων γαρ
 τα τα διαγλυτακος ρηματα προς το δεξαι αυτα ανηρασαντα
 + εστιν αν, η εχ ειδότες των αληθινω διανοσιαν εχενων,
 η διαβαλοντες εκουσιως. ο και τοις αιρετικοις ομιθεη
 παθεν. εδικασανω γαρ η αυλοι εχ οτομα των ενανθε
 χικων ρησαν προς συνηγοριαν τ οικιας ειαστοι δεξης.
 ετι δε εδεν εν τα οδομα ε διαγλυτακος διανοιας
 συμ νομερον, οτι μητε θεοτερον τε η αληθετερον. ο
 δε ες η μονος θεος εν ηριδι προσωπων, ο ε αληθεας
 εφορος, οδηγησαι ποντας ημας προς των νοσιν ε ιερας
 αληθεας, ητες μονη εστιν λελοισ της εδ ανθρωπο η η μα-
 παριουτης. Αμω. λη

ad quam librum
secundum et
tertium regi
propheta alci
pizat.

πρὸς τὸν αὐτὸν [τὸν λογιώτατον καὶ ἠμιότατον ἐν μοναχοῖς
κύριον Ἰωσήφ τὸν ἐν Θεσσαλονικίῃ] περὶ τῆς βιβλίου τῆς Γεμισθ
καὶ κατὰ τῆς Εὐαγγελικῆς πολυθείας

Γεννάδιος ὁ Σχοδάριος ἡγία τοιαύτη θεῶν χάριτι, ἡδὲ ἡμῶν
ταύτη καὶ πάντῃ ἀρίστῃ κυρίου Ἰωσήφ τῷ ἐξάρχῳ, χαίρειν

Ἐπαινῶμεν σὸ πᾶν περὶ τὰ θεολογικά σου βιβλία ἀλλ' ἡ ἀπόδοσις τῶν ἀδελφῶν
καὶ ἐνοπίων ὀλιγοῦν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπιβεβαιωσάμενοι ἡδὲ
σαυτῷ δὲ χρονομήτορος ἡρώδῃ, καὶ περὶ τῆς βιβλίου Γεμισθ νῦν ὑπο
μνήσαι δὲν ἡμᾶς οὐδ' ἤλθε δὲ ἐφ' ἑοικέναι τοῖς περὶ αὐτὸ πρ
προσημφοῖς ἡμῖν ἢ σὴ συμβολῆ. καὶ ἔστω ἡμῖν χάριν ἰδέσθαι
σοὶ σωτῆρα δὴ λαοποιῶμεν. ἀλλὰ δὲ καὶ προσημφοῖς ἕκαστῳ ἡμῶν
τε ἀρέσκον ἀν' ἧν μὴ παρελθεῖν σιωπῆ, σοὶ τὸ ἐφ' ἡμῶν ἀνδρῶν
διαλεχθῆναι γένοντο. Ἐκείνος ἵσχυρος ὁποῖος ἡμῶν ἐκ πολλῶν δὴ ἄλλοι
ἡμῖν ἔχοντα, καὶ ὅτι ἡμεῖς τὸ θεολογικὸν ἐν πλείοσι χρόνοις ἔχο
μεν ἡμεῖς, πολλῶν τε ἐξ ἡμεῶν ἀξίων ἀποβλέπει, καὶ ἡ
μεῖς πολλοὺς καὶ φανεροὺς ἀπαδείξαι ἐν Πεδονομῆσιν ἡμῶν
πρῶτον, ὅτι ἐν ἰταλίᾳ καὶ ἠλιόποτον. καὶ τὸ πρῶτον τῆς γὰρ
Ἀριστοτέλους ἀντιγραφεῖσθαι πρὸς Ἰωάννην ἔχοντα ἄλλοι. Ἐκείνος
τε γὰρ θεοῦ ἰσχυρότερον ἐπιπέδῳ ἡδὲ φιλοσοφῆσθαι, πολλὰ καὶ
εἰδῶς ἐκ τῆς ἐκείνου φιλοσοφίας, καὶ ὅτι ἀνέστη ἡδὲ πάλαν
συνηγορίαν τῆ δόξῃ ἡμῶν ἀχρηστῶν προσσημφοῦν, καὶ ἡ
μεῖς δὲ Πλάτωνι φιλονεικοῦντες, καὶ Ἀριστοτέλους τι πε
φρονηκότες ἴδια, καὶ δὲ σκοπεῖν τῷ Γεμισθὶ χαλεπαίνοντες,
ζητῶν τῆς πύκτας, περὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰχόμεθα πόνον. ἐβλο
μεθα γὰρ οὐτως ἐν δεικνύμεθα τοῖς ἀνοδοῖς τὸν ἀνθρώπου,
ὡς αὐτὸν μετὰ τῆς βλαφθῆναι λοιπὸν ἐξ ἡμεῶν ἡμῶν, οἷον καὶ
ὀλίγον καὶ πρότερον πεπονθότες, ἀλλὰ ἡμῶν ὑπερβαίνει ἐξ ἡμῶν
χαλεπῶν. ὀνομαζομένη δὲ ἐκείνου λέγειν ὄχη. πρὸς ταῦτα δὲ ἡμῶν
ἀπιδὲν πρὸς ὁ δὲ μίαν φιλοσοφίαν. ἡμεῖς ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ πρῶτον
βιβλίον δεικνύουσιν ἡμῖν πάντῃ κατὰ σοὶ, καὶ κατὰ σοὶ ἡμῶν
ἀπὸ δὲ

καὶ ἄλλοι

προσωπικήσαν & ἀρχὴν ἐνοχλήσε, μηδὲν ἀν' ἀδικίῃ, ἀμα δὲ &
 ἔθελος ἡττομένησιν ἰὼν ὀμοχρόνον, μὴ ὅτι γε τρικαίδεσσι παρα-
 νομίας ἴδιος ὄφρα γὰρ, ἐπὶ δὲ ἵκνός χάρου χρονοῦσαι τοῖς ἀνθρώ-
 ποῖς, ὅφρα τῆς ἀληθείας φωνήσῃς τοῖς κρηθι ταυτοῖς ἐπι-
 λοι δεῖσαν, ἔτι δὲ ἐπικυρῶν, ἀπερ ἴσασι προσέειπεν, ἵ-
 ποι ἡσ' ἀν' αὐτοῖς εἰδώς. ἀμα δὲ τὸ κρηθι ἀνθρώπων ἕκαστος ἀμα
 τῶν φωνηθῆσαν ἡκῶ συνέβη. ἵδ' γὰρ ἐνταῦθα ἰκνὸς & ἄλλων
 ἀνθρώπων τῶν ἀγαθῶν ἢ πρῶτα σὺν ἡσασθῶν ἕκαστος εἰ δὲ
 ταῦν πολὺτι κωστέλθουσι, οἱ δὲ νομὶ ἐνόησε & φίλοι τῆς
 ἀληθείας, & σὺν ἡ κρηθις ἡσασθῶν τοῖς κρηθι ἔχον, ἔμβολον
 περὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἡμῶν δὲ λογοῦν, ἵδ' ὅτι κρηθι σὺν ἡσασθῶν
 πρῶτος ἐπιξῆσθε ἡσ ἀνακρηθῆσε, ἀλλὰ ἡ τῶν ἡσ τῶν ἡσασθῶν
 φωνηθῶν τε ὅφρα & φίλοι κρηθις ἐξ ἑλασθησαν, ἐπιξῆσθε ἡμῶν
 ἡ χάρου ὀμοχρόνου ἀπὸ συνήγου δὲ κρηθι ἡμῶν ἰδ' προσέειπεν
 ἡσ ἀκαρτίες, & μελαβῆσαν ἀν' ἑκαστῶν τῶν ἡσ, ὅφρα
 αὐτοῖς τι εἰδότες εἶναι ταυτοῦ, & ἡμῶν ἔχοντες ἀπίστους:

ὄφρα δὲ φίλοι, πῶσιν ἡσ ἡμῶν ἀπαντα διηκούσας ἐξ ἀνθρώπων,
 τῆς σῆσθῶν τῶν κοινῶν ἀγαθῶν προίεται ἡ χάρου, ἀν' κατῶν
 ἀπαν ἴδιον ἀπὸ συμφορῶν ἐθέμεθα. ἀλλ' ἡ δὲ ἡσ ἡμῶν πῶσιν ἡ
 ἡσ ἡμῶν προίεται ἡσασθῶν ἐπὶ κρηθις πολλοῖ, τοῦ ἡσ ἡμῶν
 μηδὲν ληλαθῆσθαι σῆσθῶν δὲ ξῆσθῶν τῶν κρηθι ἡσ ἡμῶν
 ἡσ ἡμῶν σῆσθῶν. ὅφρα ἡσ ἡμῶν ἐν τοῖς ἡσασθῶν ἐπιξῆσθε
 ἀμα δὲ & παρρηθῶν χροῦ, τῶν μὴ κατῶν ἐκ τῆς κρηθις.

ἐπιξῆσθε δὲ ἀπὸ πᾶσιν φωνηθῶν τῶ χροῦ, & ἡμῶν τῶν ἡσ ἡμῶν
 ἡσ ἡμῶν τῶν ἡσασθῶν παρὰ τοῖς ἀρχοῖς τῆς πελοποννήσου,
 διπλῶν δὲ ὄντων τοῖς ἡσασθῶν τε & μετῶν φωνῶν, ὅφρα ἡμῶν δὲ
 ἀπαν τῶν ἐν αὐτοῖς κρηθις ἡμῶν τῶν ἀποπῆσαν, ἐθῶν ἡμῶν
 αὐτῶν ἀπῆσαν ἡμῶν & πολλοῖς ἀπῆσαν ἐκ τῶν ἡσ ἡμῶν
 ἡσ ἡμῶν ἀπῆσαν. ὅφρα δὲ τῶν κρηθις ἡμῶν τῶν κρηθις
 ὅφρα τῶν αὐτῶν, αὐτοῖς & παρὰ τῶν ἡμῶν ἡσ ἡμῶν κρηθις.
 διπλῶν ἡμῶν ἡσ ἡμῶν τῶν κρηθις, τῶ κρηθις ἡμῶν ἀπῆσαν
 κοινῶν συμφορῶν, ὅφρα ἀν' ἀλλοῖς ἀπῆσαν τῶ κρηθις ἡμῶν
 πρῶτα

+

κατεπράξαντο. τὸ δὲ παρὰ τὸ βιβλίον· ἀπό τὸν γὰρ ἀνακλιχθεὶν λόγος
ἡμῖν ἐκ ἀντίστοιχον ἔδοξε συνυποβάλλεσθαι.

Ημέτερον οὖν ἐστὶν διηγησάμενον. ἕκαστος δὲ ὑποθέσει προβολομένην
ἦσαν παλαιὰ κατὰ μέρος ἐν πῖνακι, μηδεμίαν πρὸς ἀλλήλας
συνάγουσιν λαβεῖν. σοφοῦ δὲ τὸ ταπεινὸν εἶναι. καὶ τὸ μετὰ πρῶτον
ὁμιλοῦσθαι ἀποθεῖσθαι πρῶτον, περὶ διαφορᾶς τῶν ἁγίων ἡμῶν
ἐπὶ ἀνθρώπων δοξῶν. δεύτερον περὶ ἡμετέριον τῶν θεολόγων
λόγων. ἴστικον περὶ τοῦ ἐπεὶ ἀνακλιχθεὶν λόγων, ἐπεὶ πρὸς
λόγον, καὶ τὸ πύραυλον. τεταμένον ἐπὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπι-
στολῆς καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Θεοῦ. ἔκτον περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ
ἑβδόμον περὶ τῶν ἐπεὶ ἀνακλιχθεὶν ὑπερδραστηρίων. ὄγδοον περὶ
θεῶν τῶν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἐννάτου περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ
ἄλλων αἰδιδότων. δεκάτου περὶ τῆς προσδοκίης καὶ τῶν ἄλλων
ὑπερδραστηρίων θεῶν γενέσεως. ἑνδέκατον περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ
λαοῦ ἀθανάτου γενέσεως. ἑξῆς δὲ περὶ οἰκονομικῆς καὶ
πολιτικῆς ὑποθέσεως συναδέλφους, εἰκοσίου καὶ ἑνὸς ἐπιήρ-
ατος περὶ θεῶν θεραπειᾶς, ἐπιταπεινῆς περὶ ἐπεὶ ἀνακλιχθεὶν καὶ τῶν
ἐπὶ τῆς καθαριότητος. δέκατοιοκτὴ καὶ ἑκκῆς ἐπιταπεινῆς προ-
παιδείας ὑποθέσεως συναδέλφους, ἱεροσολύμων καὶ ἑκκῆς ἐπιήρ-
ατος ἐπιταπεινῆς τῶν προεβύλατων θεῶν. αὐτὴ δὲ τὸ ἡ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ
τῶν ὑποθέσεως τὸ πρῶτον βιβλίον. ἐφεξῆς δευτέρου τῶν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ
τῶν ὑποθέσεως τὸ μετὰ περὶ χριστοῦ ἐπὶ ἐπιταπεινῆς τῶν προει-
ρησμένων ἀποθεῖσθαι. δεύτερον δὲ ἐπιταπεινῆς τῶν ἁγίων ἐπιταπεινῆς
αἰσίου θεῶν. ἑτάρω, περὶ προνοίας θεῶν. περὶ ταπεινῆς, ὡς ὅ-
τι αἱ τοῖς ἁγίοις. ἑξῆς περὶ ἐπιταπεινῆς τῶν ἁγίων. καὶ οἱ θεοὶ
ἡ ἐπιταπεινῆς περὶ διαφορᾶς τῶν ἁγίων θεῶν γενέσεως. ἐννάτη, περὶ τῆς
κατὰ τῶν ἐπεὶ ἀνακλιχθεὶν θεοσέβειας. Ι. περὶ θεῶν τῶν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ
προεβύλατων καὶ τῶν ἄλλων ὑπερδραστηρίων. ΙΙ. περὶ τῆς τῶν
ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ θεῶν γενέσεως. ΙΙΙ. περὶ ψυχῆς καὶ ἄλλων,
καὶ τῆς τῶν ἀπὸ ψυχῆς, καὶ περὶ δαιμόνων. ἀλλὰ τῆς καὶ
ὡς ἐπιταπεινῆς αἱ, καὶ ἐπιταπεινῆς τῶν κατὰ τῶν δαιμόνων δια-
βολῶν. καὶ περὶ αἰδιδότων, καὶ περὶ ἐπιταπεινῆς, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ προ-

α οἱ θεοὶ

δὲς ἀκοσθῶν καὶ ἐθδομυκοσθῶν ἐπὶ περὶ τῆς τῶν παυλοῦ
 αἰδιότητος. αὐτὴ καὶ ἡ ἐπιτομία τῶν ἐποθεσῶν τῶν δὲν τῶν
 τῶν ἰσθῶν δὲ ἐποθεσῶν, πρὸς τὴν μετὰ ἀνάγκης τῶν παυλοῦ
 ἡμαρτηθῆναι τῶν. αὐτῶν δὲ εἶπε περὶ ψυχῆς. Ἐπεὶ περὶ
 τῶν τῶν βίβ. εἶπε περὶ ἠγορησῶν, εἶτα περὶ παιδῶν ἡγορησῶν.
 εἶτα περὶ τῶν ποικίλων χημάτων, εἶτα περὶ ἀνδρείας,
 καὶ ἄλλα ἐξ ἑκῆς τοιαύτα προοίσις, δευτέρῳ καὶ τριτῷ
 ἐπὶ περὶ τῆς γενεῶν ἐχομένων ἡμετέρας. εἶτα περὶ θεῶν
 ἡνέσθως. εἶτα περὶ τῆς ἀνδρείας ἐν ἡμετέρας πειθόντων
 σπουδαίως. εἶτα περὶ τῶν κοινῶν ἡμετέρας χρησῶν.
 αὐτοῖς περὶ ἡμετέρας ἐδοκίμησεν καὶ τοιαύτα εἶτα ἐπαγαγόν. εἶ-
 ποσθῶν δὲ δὲν τῶν ἐποθεσῶν ποιεῖται περὶ διος, ὡς εἶδε
 λογοῦ διακρισῆς τίς ἐστὶν ἐν αὐτῶν. αὐτῶν ἐπισημῶν ἡφι-
 ποσῶν ἡμετέρας καὶ ποικίλα ἄλλας προοίσις ἡμα-
 ποσθῶν εἶπε καὶ δὲν τῶν περὶ τῶν τῶν θεῶν ὀνομασῶν
 τῶν καὶ κατὰ τῶν ἡμετέρας. καὶ ὁ πρὸς τῶν τῶν ἐν-
 ποσθῶν αὐτῶν σκοπὸς συνήθησεν βίβ. ἡμαρτηθῆναι
 καὶ ἰσθῶν ἐποθεσῶν ἡν περὶ προσδοχῆς. μετὰ αὐτῶν εἶπε
 προσδοχῆς. Ἐπειδὴ μὲν εἶς θεός. εἶτα προσδοχῶν τῶν ἡμετέρας
 χρησῶν διακρισῆς. Ἐπειδὴ μὲν θεῶν ἡν αὐτῶν. εἶτα ἐπὶ τῶν
 ποσθῶν, τίς τε θεῶν καὶ ὅπως βίβ. εἶτα ὅπως εἶσι τῶν
 θεῶν μετὰ τῶν. εἶτα περὶ ἀκριβείας τῶν πρὸς θεῶν.
 εἶτα κατὰ τῶν διχλῆσιν τοῖς θεοῖς. ἐπὶ πᾶσι περὶ μωλιῶν.
 εἶτα μὲν δὲ τῶν ἡμετέρας τῶν ἐποθεσῶν, τῶν παρακοσθῶν καὶ
 ἰσθῶν τῶν τῶν βιβλῶν. εἶτα τῶν τῶν βιβλῶν ἐπισημῶν
 τῶν Πλήθωνος νόμων συγγραφῆς βιβλῶν πρῶτων
 καὶ τοῖς λοιποῖς ἀκοσθῶν. ἀρχὴ δὲ τῶν παυλοῦ βιβλῶν τοιαύτη
 τῶν. ταῦτα συγγραφαὶ περὶ νόμων καὶ ποικίλων τῶν ἀρίστων.
 τῶν τῶν διακοσθῶν ἀνθρώπων καὶ αὐτῶν καὶ ἰδία καὶ κοινῆ μεμνησῶν
 τῶν καὶ ἐπισημῶν αὐτῶν ἀνθρώπων κατὰ τῶν καὶ ἀρίστα
 τῶν βίβ. καὶ εἶπε ὅσον οἶον τε βουδαιμονεταῖα.

ταύτων

τοιδτων συμφορον κληρες το βιβλιον απ αυτων δε προ-
 λων των επιγραφων ες υποθεσεων γινους, εβδωδομθα μεν
 δεθους μηδ εατεναι λοιπον, εαδ δε αναζητη πασα τοιδτων εν
 αφανι ζαλαι εδοξεν ημιν δικαιον ε καθεπερ αν παροη η λε
 γεγραφοι χαρις αουαι το μη ερημω κωλα η ηρισταουαι ε βι-
 βλιω, οαδ α τον εν ημιν εα θεω χορον, ες τω ε αλαθτας σω-
 φησιν, δικαιοτας καθισαι τη εγνωμη το αν θραση η τη
 ερωσθη, ε οι αν αμοιου επασαι, η οπως αν η ηρισταουαι
 προαδην. αικος γαρ ισως αολον επιζημονοτα τοις αλλοις, δοσι-
 περι των τοιδτων εσασθ δεακοτες εσιν, αμεναι ανα ης θρη-
 σεδας σωμαγοριαν θρησθ, η λογοις καινοτεροις ομεδ ες
 αξιωτεροις εν λογονα πιαστωαι, ους δεδ δεοι αν
 μη περιιδην. βολαχιστον γαρ ε, κορροσ σον η γαμης αν
 εη, λογοις ηχυροτεροις ενδης. ετω μεν υπο τον ης εααλη-
 στας ιδιακατων εξηλασμεθους, αωδ δε πανν κωραη-
 κοστιν εα εχονλος ανη κηδην. καιτοι σωηηδ μεν εαδην
 εδ πονησθ επ αρχη υποστανη προησθην. εηλ ερωτω α-
 παθεσ αυλω καθι εην το δικαστηριον. ημασ δε μη διαφυ-
 ραν αν, ετ ετα αυλα η και γραφωδν αλλοις εξηλασμεθισον,
 ετ εα βελιω τε η καινοτερα εη, τα ετω ηυχλω εαδην θη-
 ρησσανα. ιεροσ μεν γαρ θεολογιασ ης πλεστα ημιν εηε-
 λασθην εν πανη ηδ βιο η προηε μηδ εηεν αν σον γαρη-
 σοι των νυν εθλων απανταχο, η ισα ημιν εδεναι. εη-
 κωλωικων γε βιβλιον η κηδων εη ουσ εαδην εαδων α-
 να φερδ, μηδ ημιν περισφθαι, ετε εη ε μνοσων εαδων
 τοιδτων εθλων εδλοσασ οιοτε ημεθ ε πριν εσ-ετω λοιαδην
 εζην ελθεην, η ετε σοφιστομφοσ τις, εη αν λανταναν ημασ
 η δυναλο.

Υπο τοιδτων οη λογοισαν εν σφραισ λεωσασιν οηαεσ ελα-
 χιστω μασ ημερασ μορφο το βιβλιον απαν εαηηλομεν. εδο-
 μεν τε κακοσ ετοι λογοις επληρωλασ υπογραφεσ των υπο-
 θεσων. εν λωθα δη, τοχλοσ τε η ε τοις αυλοισ περινομηθη

πόδοι. καὶ ἐπεὶ μετὰ τὸ ἀπείριστος ἔστι τὸ ἀνθρώπου, ἄθροισ-
 μα τοῦ ὀλεθροῦ αὐτῶν ἐστι φθίσις. καὶ ἀποκρίθη τὸν ποιη-
 ρὰν διεικόσασθαι, ὡς οὐκ ἔστι χάρις ἕξ ἡμετέρων σαυροῦ
 ἡμετέραν σωτηρίαν. καὶ ἐπιμύθησε λέγων. καὶ ἐπιμύθησε λέγων
 τοῖς τῶν ἀνθρώπων παραφροσύναις, ἢ τὰν προφάνων ἔργων
 ἐδούλοισιν. χάρις ἀναπέμπεται τὰ προίκα καὶ ὁ ἐπιμύ-
 θησε τῶν ἀνθρώπων τοῖς ἐπιμύθησιν ἀνοήτως, ἢ
 θαυμαστικῶς ὡς πικρῶτα παραφροσύναις, ὅτι λώπης ἐπιμύ-
 θετος ἐφ' ἑαυτάς. ἔδοξεν ὁ μετὰ αὐτὸν ὡς οὐκ ἔστι, καὶ
 ἔτα καὶ ἡμῖν τὴν χάριν ἡμετέραν ἐφ' ἑαυτάς. ἀποκρίθη δὲ
 συμφορὰν τὴν γλῶσσαν ἡμετέραν, τὴν αἰχμάλωτον καὶ τὸ ἀνάσσειν.
 λέγει τοῖς ἡμετέροις κακοῖς καὶ ὡς τὸ προσελάθει, ὅτι λέγει τὸν ἐπι-
 τα τοῦ Ἑλληνισμοῦ παιδίας ἢ ἀελκίδος κατὰ πρὸς τὴν
 κούρα ἀπονῆσαι τῆς πρὸς ταῦτα σοφίας, φρονεῖν αἰσχρὰ
 ἔπρασαν. ὁ γὰρ ἀν' ἑαυτῶν φρονεῖν τοιαῦτα χαινωμεν.
 ἢ γὰρ ἐπιμύθησε τῶν πόνων καὶ γέροντος οὓς ἀποκρίθη τὴν
 περὶ τῶν γλῶσσων καὶ σωτηρίας φειλομένων ὑποθέσει
 φαιδολογοῦσι συνανακόσασθαι. ὡς ὅτι ἐπὶ ἐν ὄλεις ἀνο-
 τεραῖς ἢ διαδυσμενείαις βέβαιος τῶν περὶ τῶν ἀνδρῶν ἀπό-
 λέξις ἐπιμύθησε, βελτίους καὶ προσηκουσάς γέροντας διδα-
 μέτους. τί δὲ καὶ λαλεῖν ὅποσα ἡμῖν σωθήσονται ταῦτα, ἔτι
 δὲ ἔδοξεν ἡμῖν κατὰ ἐπιμύθησιν ἡμετέρας ἡμετέρας καὶ τοῦ προ-
 μύθου δις ἐπιμύθησιν, ἐπιμύθησιν δὲ διακρίνωσιν ὅτις ἀποκρίθη,
 καὶ βυθίου τὴν ἐπιμύθησιν, ἔδοξεν γὰρ παραίταται ἡμετέρας,
 ἢ γὰρ τὸν ὡς αὐτοῖς φησι Πλήθονα καὶ μετὰ τὸ ἐπιμύθη-
 λὸν Ἑλληνισμὸν ἐκλεῖψαι σοφίαν, ὡς ἀποκρίθησιν ἀνὰ πολ-
 λοι ἀποκρίθησιν, ὅτι μὴ μόνον τὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπιμύθη-
 οῦσαν ὅσο δὲ ἐνοήθη κοσμεῖν. τὸ δ' ὅπως εὐφροῦν γὰρ τὸν
 λῆμόντων, ὅσο τὸν αὐτοῦ παρὸν δὲ διακρίνωσιν, καὶ τὴν
 συνεγνωσμένην ἡμῖν περὶ τῶν βιβλῶν φρονεῖσιν ἔχουσιν. -
 Ἀνθρώποι ἐπιμύθησιν, ὡς ἀφ' ἑαυτῶν νόμος, καὶ μὴ κατὰ βέλτε-
 οὖ δὲ αὐτῶν ἀποκρίθη, καὶ τοῖς φαιδολογοῦσιν αὐτὴν ὡς πρὸς
 μέτος, ἔτα καὶ νομοθετικῶς ἐπιμύθησιν γένεσθαι, ἡμετέρας ἐπιμύθη-
 προση-

τούτου

προσηλαί σοι. εἰ μὴ καὶ καινότερα εὐνομήθεις, ἡ μὴ-
 ποσ ἐπιθεδευμένα ἰὼ ἀνθρώπων βίαι, εἶχε ἀνὴρ σοὶ ἐπι-
 δος τὰ λόγισμα. εἰ δὲ τὰ τῶν σοῦ ἡμετέρων βιβλία
 βιβλία σοῦ ζομένα παύλαχ' τοῖσιν ἐν ἀνθρώποις ἔδεν ἰσχύ,
 τὰ φασὶ τὸ χριστιανικὸν λόγος ἡ νόμος τῆς ἀποστόλου καβα-
 λαμφθῆσιν, οὐ μόνον ὅσον εἰς τὴν θέαν ἡ καὶ ῥοτῶν, ἔξ
 ἢ προδήλας ἡ παύλαχ' τῶν πολυθῶν θεοθεσῶν πλάση,
 ἀλλὰ καὶ ὅσον εἰς τὴν ἀνθρώπων ἡ καὶ σοφίαν, πολλῶν ἀν-
 θρώπων φιλοσόφων λόγοις ἀληθεύσασιν καὶ ἔμπροστί, τὴν μὴ
 πλάνη ἀνατρέφουσιν, τὴν δὲ εἰς θεὸν καὶ ἡμῶν ἀληθεύσασιν
 ἀποδοδεχθῶσιν πάντι καλῶς. πάντι ἡ ἡπίστας μόνος ἐνὶ
 βιβλίῳ τὰ τῶν ἀλλῶν ἐπιτεμένονη, μὴ δὲ νεώτερον ἔ-
 πιθερον μὴσιν, ὅτις ἀρχαῖος διέλαθε, πῶσαι προσέξιν ἰσ-
 ἀνθρώπων. εἰ δὲ τὸ σὲ διέλαθεν, ὅτι ἀπάδον εἰ καὶ ἰσθῶσ
 ἡ δα, ὅτις ἰσ μὴ παρὶς δόγματος ἐκ παίδων ὀλιγορήσασιν,
 τῆ δὲ καλασσηπῆα προσφυλῶναι πολυθῶν. οὐν δὲ εἰς τὴν
 πῶν καὶ ἰσ ἡ δικονομικῶν ἡ ἡθεκῶν ἀνηκούσων νομο-
 θείας, ὅσα μὴ εἰς ἀριστοτέλη καὶ πλάτωνα εἶτιν ἀναφῶσιν,
 ἡ καὶ εἰς τὸν ἀληθῆ τῶν ἡμετέρων ἰσθῶν νομον, καὶ τῶν αὐτῶν
 προσεμῆσιν, ἡ ἰσ τῶν βίσεθῶσ βασιλευσῶσων νομοθεσίας,
 μάλλον αὐ ὀφείλο' τις ἐν τοῖς κατ' ἕκαστον αὐτῶν μὴσιν ἰσ-
 τόποις καὶ τὰ προλοτύπω πῶσαι αὐτῶν ἐβλογχῶσων. αὐτῶσ
 γὰρ σαυ ἀσαφῆ περιτεμένον ὅτι αὐ ἔδεν ὀφείλῃσ εἶσι.
 εἰ δὲ καὶ ὀφείλο' προσθέσθαι ὀφείλο' τῶσιν ἔδεν αὐ ἀφρο-
 τερον μὴσιν. ἀμῆσασ δὲ καὶ θρησκείας καὶ τὰ ἰσθῶσ, καὶ
 τὰλλὰ χῆρον ἡ εἰσρησῶσιν ἔδεν τῆσ μὴσ προσεδοχῶσασ,
 ὅτι σοφῶν ἔδενος, ὅτι ἰσθῶσων ἰσθῶσ, ἡ θεολοσομῶσ ἡ διων-
 σομῶσ ἰσθῶσ μὴσῶσασ, ἀλλὰ ἰσ μὴσ ὅσασ, περὶ ἡσ ἐκ τῶν
 ἀνθρώπων ἡπίστας θρησκείας ἐπὶ τοῖς νόμοις ἐκπῶσασ ἐδμῶ,
 ἰσ δὲ ποικιλίας τῶν ἀνθρώπων εἶσι δόξασ, καὶ βίσεσ διαφορῶσ
 ἐκπῶσ μὴ βίσεσ ἀληθεύσων. πῶσαι γὰρ δὴλα τοῖς καὶ ὀπο-
 σοῦ εἰδοσ τῶσ εἶσιν. προσεμῆσασ δὲ ὅσ τῶσ ἰσθῶσ ὑποθεσῶσ

καὶ ἰσθῶσ

καὶ τοσθῶσ

ἀναδ' ἰσ. πρὸς γὰρ αὐτὴν κοινὰ τὰ περὶ θεοῦ σοὶ δόγματα,
οἷς ἔ πάντες ἄνθρωποι καὶ καλά σ' εἰβέλαι, ἔ νῦν μόνον,
ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν χρόνον. μῶμον δὲ νῦν ἔ δέεις ἀλλοῖς εἰ-
βέλαι, ἀλλ' οὐς ἕκαστος περὶ τὰ θεῶν διαφρονουῖται, περὶ ἃ ὁ θεὸς
συνάδουσι, ὅτι θεὸς ἐστὶν εἷς. ἔχ' εἷς ἄστρος ἐν ὑπερθεστέρον
αὐτῆς πολλὰ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ χ' μένος. ἀλλ' ἵνα δείξῃς
σοῦτον ἐπὶ τῆς λογικῆς ἐν ἀνθρώποις διαφορίας εἰς τὴν
περὶ τ' ἀληθῆς καλαστῶσαι ζητήσας, ἔχ' ἀγαπίσασα λαοὺς ὑπὸ
λαῶν σ' προζόντων εὐρημησίαις καὶ χερσημησίαις πάντων κατὰ
τὴν παιχιδίαν. ἔ πρὸς τὸ λέλος τῶν ἀνθρώπων ὁ δὲ ἐν προοί-
μιοις ὁ θεὸς ἔδεν θεῶν ἔξέθε. ἄμα δὲ τὰ σοφὰ σ' προσέτα-
χως, καὶ ἐφ' ἡμῶν εἶπεν. καὶ φησὶ μετὰ καλῶς ἀρίστα τῶν δο-
ξασάν τε καὶ θραύσασαν τὸν κρινουῦσα τὸ βέλτιστον περὶ
πάντων, ἀλλ' εἰ περὶ δειγμάτων. σὺ δὲ οὐκ ὀλίγον ἀπέχε. διὸ
σαυτὴν καὶ φησὶν πρὸ τῶν ἀληθεστάτων ἐπέθετο ποιησάμενος,
καὶ ἀβήχαστατος ἀνθρώπων ὑπὲρ ἕξας, καὶ ὅτι δὴ τὰ χριστῶ. ἢ πρὸς
ἃ ζωροάστρη φέρων ἐν ἡμῶν σταντων, ἃν ὑπὲρ πάντας
λέλειπ' προῖτασαι, τῶν σοφωτάτων καὶ ἐνθέων ἀποφοιτήσας.
τὴς ἀναδ' Ζωροάστρη καὶ ἀφρονουμίαν περὶ βούλων Πέρας,
ἐς ἃ δὲν ἄλλο γέννημενον, ὑφ' ἧς δὲ καὶ πεπάρνλαι. τὰ δ' ἄλλα
τῆς ζωροάστρη σύμφωνον τὴν προαίρεσιν ἐπιδειγμένον. Νῦν
γὰρ τὴν ἡδὲ τὴν οὐκ ἔσαν γήμαντος μετὰ Ζωροάστρη, ἀφ'
ὧν ἐνομαθὴ πέρας μετρωμαθὴν. ἔτον ἡγνώρισέ σοι προ-
αίρεσιν ἡγνώρισέ σοι, ὁ δὲ δοκεῖν μετὰ τὸ δαίος πολυθεῶς δὲ Ἐπι-
σταίος. ὁ μετὰ δυναμῆσιν ὡς τε παρὰ τῆ τῶν βαρβάρων ἀνὴρ
πάρτι τὸ τὴν παλοῖδα φησὶν, ἵνα καὶ καλά παρ' αὐτῶν
μαθῆς διδάγματα. τοῦτος δὲ ὧν περὶ τὴν τελευτῶν ὁρῶν
κατὰ δὴ τὸ ἔ ὁ ὑμέτερος Ζωροάστρη. Ζωροάστρη μὲν οὐ
ὡς καὶ Μίνωος καὶ Ἐπιμῆδος καὶ Λακέρης καὶ Πάριος καὶ Ἐπιμῆδος
καὶ τῶν ἄλλων οὐς ἀριθμῆς, δὲ βιβλίους ἐνέλιχες, ἃθεν ἀν-
τὴν νομοθεσίαν λαοὺς ἔχες λαβάν, πλὴν ὅσον πολλοὶ ἔταροι
ἐν ἰατρίᾳ αὐτῶν ἀπομνημονεύασιν ὅθεν ἔσοι μάλλον ἢ
καὶ

καὶ ποσὶ σαυτοῦ κίβητις ἢ περὶ αὐτῶν εἰδησίς γενομένη· ἀλλ'
 ἐκ τῶν ὑπερφρονῶν μάχων πάντ' ἔχεις σωσιλογίᾳ· οἱ πύθαρσσαν
 ἢ εἶπ' ἡμῶν πλοῦστανα προσημασμένοι, τὰ πάλαι γυν' αὐτῶν
 Πλάτωνι δεδομένη· ἀπὸ τῆς πολυθεῖας ἀπάντων ἐν βιβλίοις σωσι-
 λογιᾶν πολυτέλει· μετὰ δὲ πρὸς τὴν δὲ αὐτῶν κ' ὑπερ' πάντας
 τῶν ἐν αὐτοῖς ἀκέρως, Πρόξενος δὲ τῶν πολλῶν βιβλίων τῶν
 τὰ βραχέα ἐσοσμετολόγησας, καὶ τοὶ Πλάτωνος κ' ἄλλοι πάλαι
 ἢ λαμβάνουσι καὶ Πορφυρίου γὰρ ὁμοιογενῆ· Πρόξενον δὲ τῶν
 ἀπὸ τῶν σοφῶν ἰσοπέδων οἰσάσας τὴν δὲ πρὸς τὴν ἐπιθυμητικῶν
 τὰ πάλαι δόξαν ὁμοιογενῆ· ἀπὸ δὲ πρὸς τὸν ἀνε-
 γνωστότερον ἀμα δὲ καὶ κατὰ γνωστότερον, σωσιλογίᾳ σοφῶν τῶν
 λογῶν τῶν λαλοῦντων· εἰς τὰς καλοῦσιν τῆς ἀληθείας, τοῖς ἀ-
 πλουτοῦσι ἐν πᾶσι τῶν ἡμετέρων, σοφιστῶν καὶ νεο-
 ληριῶν ἑκατέρωθεν καὶ τῶν αὐτῶν καὶ διὰ τὸ αὐτῶν αὐτοῖς

150, E

ἢ καὶ ἀποκρίσασθαι· τ'
 ἴσταν λίνου ἐκ νεότητος ἀποστὰς καὶ τοῖς καλοῖς σὲ διδά-
 σκαλοῖς τῶν οἰσάσων ἰχυρίσῃ, ἢ δὲ τὰ ἐκείνων εἰδησίᾳ
 πάντως ἢ δύνασσιν ἢ πῶτερον νεολεριῶν ἀληθείας αὐτοῖς, ἢ
 μάχων τῆ πρώτῃ καὶ φυσικῶς ἑκατέρωθεν περὶ τὸ δῖος
 θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις δόξαν σωσιλογίᾳ· τὴν δὲ ἐκ διαφθο-
 ρῶν τῶν ἀνθρώπων βίβων τε καὶ γνωστῶν νεολεριῶν ἴσταν
 πολυθεῖαν, ἐκ θεοῦ καὶ τοῖς φιλῶσιν τῆς ἰσχυρῶς λαβόντες
 ἀπὸ τῶν καὶ δι' αὐτῶν τῶν κριτηρίων τῶν σοφῶν πάλαι ὄντως
 ἀκριβῆ τε καὶ θεῖα, τὸ σὸν ἀντανείστας· οὐτ' ἄλλα μόνον
 διεσποράς, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ἐν τῶν ἰσχυρῶν μὴτ' ἀδύναμι, μὴτ'
 βδελυγμῶν κατὰ μαθεῖν, τοῦτο δὲ κριτηρίον μὴτ' ἀπὸ τῶν ἐνα-
 χιστῶν πρὸς τὸν δῖον ἀπασ ἀξίσι λόγος· ἵνα δὲ σωσιλογίᾳ τῶν
 τῆς ἀληθείας καθηγουμένων κατὰ τὴν δόξαν τὴν ἀληθῆν, ἢ τῶν
 ποιητῶν κατὰ τὴν τῶν σοφῶν, καὶ τῶν πολυθεῖας αὐτοῖς τοῖς σὲ
 ἡμετέρων αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἀληθῶν καὶ γνωστῶν προφῶν, γηρόσων
 αὐτοῖς· οἱ δὲ φιλοσοφῶσιν ὑπερφρονῶν, ἐπὶ τὰ μᾶλλον οἰσάσων
 ἐδοκίμῃ μελαχολοῦσιν, ἢ ὑπερφρονῶν τινὰ κατὰ τῶν αὐτοῖς λογῶν, τοῖς

ποινηκαὶς περὶ τῶν θεῶν οὐ λεπαλαῖς ἐπισημαίνονται· ἡ δὲ
δὲ διαφθορά, τῆ δὲ ἡ δὲ τὴν λαοῦ αὐτῆς συμπεριφοράς, οὗτος ἀνὰ
ποινηκαὶς, ἡ τε φιλοσοφίας συμπεριφοράς. αἴτιον μὴ τὰ ποι-
νηκαὶς, ἡ ἡμεῖς μὴ λόγους ἀληθεῖς μάστιγα πέποιμενοι, περὶ
τῶν φρονιμῶν, ἐπέλα ἡ ποιηταὶ ἐκ τῶν θεῶν συνηγορίας,
οὕτως ἐπιπροσώπως τῆ δὲ διφρηλῶν ἀριθμῶς αὐτῶν προσεχόν-
των, ἀφ' ὧν ἐρῶδοτος τῶν ἐκ τῶν λόγων ἐστίνου μὲν ἡμῶν π-
σιν· οὐ δὲ τῶν μὲν ἐκ θεῶν ἐπιπροσώπων ἐπισημαίνων οὐκοῦν φαν-
τῶν, τὸν δὲ λόγον, ὅτι τῶν, ὅτι οὐκ ἀσάφους λαθεῖν, ποιηταὶ τῶν
τῶν ἀρχῶν, ἢ μακρῶν φιλοσοφῶν, οὗς λέγει προσεχόμενους
ἀνὰ τῶν μὲν ἡ οὐ κατὰ τὴν δοξαίῃς. τῶν δὲ, πικρῶν ἡ γενναίων
ἡ ἀληθῶν φιλοσοφῶν ἐξήγησαν λόγοι, ἡ ποιηταὶ ἐπέσαν
οὗς λήσων καταφρονεῖν· τῶν περὶ τῶν ὅλα φρονεῖν ἡ γὰρ
ἐκπιδανῶν μετὰ τῶν ἰσοσῶν τῶν νεκρῶν ἡ φυλῆ τῆς ποι-
ηταίῃς, μένος αὐτῶν τῶν ὅσον ἐκείνης προσηρημένος, ἐξέλεξαν
δὲ ἡ μὴ τῶν δὲν περὶ τῶν θεῶν, οὗς ἔπειτα τῆς κοινῆς φρο-
σῆσθαι τοῦ ἀληθεῖος· ὁ δὲ οὐκ αὐτῶν μετὰ τῶν πρῶ-
των κατὰς οἱ σοφίας μὴ ποιηταίῃς ἀρκοῦντος μὴ μετε-
χηκότες, διακτελεῖν δὲ ἐπιπροσώπων δυνάμει, νόμου δὲ
μὴ θεωρητικὸν μόνον, ἀλλὰ ἡ πρακτικὸν ἔχοντες. ἀλλὰ γὰρ
τῶν ἡ δὲ δυνάμει τις ὅποιος ἀνὰ χροῖσται τῶν ἀρχῶν ἐ-
δυναί κατὰς, ὅτι ἡ ἀνὰ ἐπιπροσώπων τῶν ἀπαιτησῶν ἐξέλεξαν.
ἀλλὰ ἡ ἡ τῶν ἀρχῶν, ἡ καὶ τῶν ἐπιπροσώ-
πων, ὅτι οὗς ἀνὰ συμπεριφορῶν, οὗς τῶν αὐτῶν τῶν ἀρχῶν
ἀλλὰ ἀπαιτησῶν τῶν ἀληθεῖας. ὁ δὲ οὗς οὐκ αὐτῶν πρὸς τῶν
περὶ τῶν ἀληθεῖς ἐπιπροσώπων ἀλλὰ παρασῶν ἀρκοῦντος πρ-
επίσθαι, οὐκ αὐτῶν χροῖσται τῶν ἐξέλεξαν ἡ μακρῶν
πρῶτον λόγον, ἡ τῶν ἀνὰ ἀλλῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν ἀρχῶν,
τῶν ἐκ τῶν λόγων συμπεριφορῶν ἡ τῶν τῶν ἀρχῶν ἀληθεῖας
ἡ κοινῶν, τῶν τῶν προσεχόμενους. ἀλλὰ ὁ τῶν τῶν ἀρχῶν
ἐπιπροσώπων

ἐχομένην καὶ μετὰ τοῦ διαβάλλον καὶ μαρτυρίας ἡμεῶν, ἀποκαλι-
 νῆσθαι με φέροσαν, ὅτι οὐ πρὸς ἀποδίω ἐθνῶν ἐπάτης δόξαν,
 πρὶν ἔξιν λαβεῖν ἐκ τῆς καὶ φύσεως τῆς χορῆν ἔχον ἐπὶ τοῖς
 ὄψεσιν. Ἰούριον δὲ ὁ καὶ εἰδότες ἱστοροῦν, καὶ ἡμεῖς ἡμεῶν
 ἐνωμεν ποταμοὺς οὐ συμβαιόντες, ὡς περὶ τὴν ἀληθῆς
 τῶν χριστιανῶν λόγος, ὃ δὲν ἔχεις πλέον τῶν καθάπεξ ἀγορεύων,
 ἢ αὐτοὺς εἰπεῖν, ἢ λαθόντων ἀλλοῶν σωμαίνει. ὅταν τῆ μετὰ
 περὶ τῶν ζητησῶν ἐπιλήθεις σαφῶς, δικαίως πάντα σωμα-
 γορῆς. τὸν δὲ ἴσταν ἀκρίβως ἐξοικίᾳς τε διαστροφῆς καὶ θεῶς
 ἐχολογητέως δεξιῶς ἔχεις διδόν. διόπερ ὅτι αὐτοὺς τῶν ἀλλοῶν
 ἀποδελαικας πόνον, καὶ ὄν ἐς τὴν δεσοῖ τῶν συγγραφήν καθάπερ
 καὶ ἡμεῖς ὅτι τῶν ἀλλοῶν ὅτι λουίλεις. ἐπιθήσας
 μετὰ οὗ ἡνας ἴσας ὑπερμαθίας ἢ πονηρίας ἀκρίβως ἢ ἔλαβον ἴσας
 χρυσομαθίας, ὡς σοῖ καὶ ἐστὶν πάντων ἡμεῶν. μετὰ δὲ,
 ὅτι εἰκὴ ἀλλ' ἀξίον τοιούτων διχῶν ἐπιμαθῆσθαι σοῖ ἐπὶ
 τῶν λόγος ἐπιμαθῆσθαι, καὶ τῆς τῶν ἐπιμαθῆσθαι ἀπομαθῆσθαι
 τὸ πέρας. αὐτοὺς γὰρ ὅτι κοινὴ πάντων, ὅτι ἄλλοι ἡμεῶν ὡς
 φῆς μετὰ τῶν διχῶν ἀπομαθῆσθαι, ἀλλ' ἀλλοῶν ἀνδρῶν καὶ περὶ θεῶν
 σοῖ μετὰ δόξα. εἶναι μετὰ γὰρ τῶν θεῶν φῆσιν καὶ πάντων αὐ-
 τῶν εἶναι τῶν ὄντων κοινὴ μετὰ μετὰ δόξα. διαμαθῶν δὲ τῶν
 τοιαύτων φύσιν ἐς πᾶντος ἴσταν τε καὶ ἔλαβον διασπινόμενον
 ἀλλοῶν τῶν. ὡς εἶναι καθημέριος ἀλλ' ἡμεῶν πᾶντων τε καὶ θεῶν
 ἡμεῶν. τῶν δὲ πολεῖ καὶ πολλῶν ἀλλ' ἡμεῖς, ὅτι τοῖς χυδαίσις, ὅτι
 ποιηταῖς, ὅτι δεσομαθίας προσθήσασθαι μετὰ καὶ ἰόντων δὲ καινῶν
 τῶν αὐτῶν ἀξιοῦντες, ἀλλ' ἐπιμαθῆσθαι μετὰ διπρῶν τῶν
 ἡμεῶν τῶν ἀλλοῶν ἡμεῶν θεῶν. Διόπερ καὶ ἡμεῖς καὶ Πασαδῶνα
 καὶ Κρόνον καὶ Ἡραν, καὶ Ἀρλεμιν, καὶ Ὀρανίδας καὶ λαπλαρῆς καὶ
 χθονίδας καὶ Τιτανας, καὶ Δαίμονας, καὶ ἄρρενας τε καὶ θηλάδας, καὶ
 ἰωνοὺς καὶ νόθους καὶ τὰ τοιαύτα ἀλλοῶν. ἀπομαθῆσθαι μετὰ
 καὶ ἀλλοῶν ἢ οἱ ὑπέρον μετὰ πᾶντων. ἀλλ' οἱ τῶν ὄντων θεῶν

γεννημένοι τῶν πατρῶν δὲ αἰετὸς ἀλλὰ μακρὸς αἰώνος ὁ
 μέγας, περὶ οὗ ἐν πρώτῳ βιβλίῳ τῶν ιστοριῶν ὁ Διόδωρος, μετὰ τοῦ
 1 παλαιῶν φησὶ τὸ κατ' ἰσχυρὸν βιβλίον καλεῖσθαι τὸ μυθολογικόν.
 2 μέγιστον γενέσθαι ἐπὶ θεῶν καὶ ἡρώων, πρώτου πλάσι φησὶν ἐξ ἁρ-
 3 φους νόμοις γένεσθαι θεῶν, Μαιώντι, ἀφροδῆ καὶ τῆς ψυχῆς μέγαν, καὶ
 4 καὶ δεῦρ' ἰκανότατον μνημονεύμενον. τοῖς γὰρ ἀλλοῖς περὶ αὐ-
 5 τοῦ θεοῦ μαρτυρίας καὶ ἀνθρώπων περιέχοντα νῦν οὐλοῦντο
 6 ἐν ἀνθρώποις τῶν νόμων βιβλίου φησὶν. Ἄλλοτε Ἰσραὴλ χυρίος ὁ θεός
 7 ὁ καὶ χυρίος εἶς ἐστὶ. καὶ τὸ ἴδιον βιβλίον εἰς ἀνομίαν σοι φησὶ
 8 θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμῶν. ὡς ἐκ θεῶν τῶν νόμων ἔχοντες ἀνομίαν. ὁ δὲ
 9 μακάριος Πάυλος ἐν τῇ πρὸς Ἑφροῦδος ἐπιστολῇ. εἰς φησὶ χυρίος,
 10 μία πίστις. οἷς ἀνεπίτητος ὁμοῦς ἐπακοῦσθαι θεῶν τε καὶ ἁ-
 11 ρωλαίων ἀνθρώπων, διὰ τὸ ἰσχυρὸν λαὸν τοῦ ἀλήθειαν καὶ κατὰ χριστὸν συμ-
 12 βολοῦσθαι, καὶ ἕτεροι αὐτὸν ἰσχυρὸν νῦν λαὸν ἀνθρώπων πλὴν θεοῦ
 13 ἀκοῦσθαι. εἰ γὰρ καὶ θεὸς ὀνόματι ἐχόμενος ἡμεῖς καὶ προσηλῶ
 14 ἐναλόν θεῶν εἶναι ἀνάγκη. εἰ γὰρ ὁ ἀπὸ τοῦ καὶ ὑπεροχίως τε
 15 καὶ κατ' ἕκαστον. εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δεῦρ' εἶναι, εἶνα ἰσχυρὸν
 16 ἔχον ἀνάγκη. ὁ γὰρ οἶόν τε καὶ εἶς εἶναι ἡμεῖς. εἰπερ ἀδύνα-
 17 του διακριθῆναι αὐλοῦς καὶ ἀπὸ τοῦ ὄντος, ὁ δὲ ἄλλοις φησὶν ἑδόν-
 18 λος. καὶ ἄλλοι ἀπὸ τοῦ ὄντος διακρίσις τε καὶ λέξις καὶ χυρίωνος
 19 ἀρχαῖος δι' εἰς τὸ πρῶτον ποιητὸς γινέσθαι, πάλιν ἡ δυνά-
 20 μα δι' ἰσχυρὸν φησὶν, παρὰ τοῦ τε αὐτοῦ καὶ ἄλλα ὁ βέλτιον, διακρί-
 21 νον αὐτὸν γινέσθαι. καὶ ἄλλοι ἡμεῖς ὀνόματι τὸ τὸ σημαίνον φησὶν
 22 φησὶς ἀτομεῖς εἶναι καὶ αὐτὸν, ἀμύχανον δεῦρ' ἰσχυρὸν ἀμύχανον
 23 ὁ γὰρ ἀπὸ τοῦ ποιῆν δεῦρ' ἀτομεῖς πλείους ὄχι οἶόν τε κοινόν
 24 εἶναι. καὶ ἕτερον δεῦρ' καὶ κατ' αὐτὸν διὰ θεῶν φησὶν ἀτομεῖς
 25 εἶναι ὄχι οἶόν τε εἶναι, εἶνα μὴ δεῦρ' διὰ καὶ συνθέτος ἢ. καὶ πλείους
 26 ἀλλοῖς λόγοις καὶ ἁπλοῖς τὸ δόγμα εἶνα δεῦρ' εἶναι, ἂν ἀπὸ τοῦ
 27 λων κοινότητα εἶναι, ὅτι λαὸν μὴ ἄλλοις περὶ θεῶν χριστοῦ
 28 ἕκαστον, μίαν ἡμεῖς τελεῖσθαι δεῦρ' σημαίνον, καὶ μορῶν
 29 ἀμύχανον καὶ λαὸν χριστοῦ, οἷς ἕκαστον ἢ ἁπλοῖς εἶναι, οἶον
 30 ἀπλοῖς

νοστήσει

ἀπλοῖς

αγαθότης, σοφία, δυναμς, ενότης, κ' υλοιοιούσα. Θεότης δὲ
 ταῖς θεοῦταισι πάσαις ὀνομαθεῖται, οὐδ' αὐθάλαον προσθεῖναι
 πάσαις ὀμῶ, πλὴν ἢς πρώτης κ' μόνης πάντων αἰτίας, ἢ δ' ἀπορί
 ζα μόνον τὰς τελευταίας ἐκ τῆς εἰσότητος ὀνομαζομένη κ' ἴσ
 ἴσῳπον σωτάει, ὡς ταύτας εἰς ἐν ἀπορίζουσαι γῆν. ὡς γὰρ αἱ
 θεοῦταισες προσήκεσι πάσαι, τὰ τοῦ κ' ἀγενήλους κ' ἀσπῆρας
 κ' ὑπερφουῶς, κ' ὑπὲρ πάντα νοῦν κ' λόγον, κ' ὑπερβαλλῆ
 κ' μόνου γῆν προσήκεν ἀλοῶς. κ' διὰ τὸ τοῦ ἀγαθὸν μεθ' ὅταν
 εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἴσῳ κ' ἰσομετασῶν, κ' σοφόν, ὡς τὸ προσήκεν
 κ' αἴτιον, δυνατὸν ἀληθινῶτα. ἀνατομικῶς γὰρ ταύτα κ' τοῖς ἴσ
 θεῶν προσήκεσιν ἔργοις μετὰ τ' ἐν τοῖς πράγμασιν ἀληθῶτα
 κ' τὰ ὀνόματα, θεῶν δὲ ἔκ τῶν ἴσῳ εἰπεῖν ἢ τῶν πάντων μεθ'
 τελευτήτως περιγεγραμῶν. πᾶσι δὲ λόγοις κ' ἴσῳταισιν ἀπερῆται
 ἀπὸ τοῦ ὑπερβαλλῆ πάντων ὁμοῦ ὄντος φύσιν. ταῖσιν
 δὲ φύσει ταύτας ἢς ὑπεροχῆς ὑπερβαλλῆ, ἢ δ' αὖν ἄλλος ὁ θεός
 δυνατὸν θεοῦταισιν αὐτῶν, καὶ τοῖς πάσαις φύσιν παραχῶν, μετῴζει
 κ' ἐλάττω, μόνου ἄλλου. αἴτιον δ' αἱ δυνατὸν μὴ εἶναι θεός,
 ἢ ὄντος μὴ εἶναι ὁμοῦταισιν. ἀλλ' οἱ τὸ εἶδον εἰσακούουτες πᾶν
 τιταῖσι ταύτα μόνου ἀπὸ τοῦ πρὸς τοῖς προτέραισιν οἱ ὑπεροχῆ ἀνα
 φέρουτες, ἢ μᾶλλον εἶλο σημαντικῶτα ἐπὶ πρὸς αὐτῶν ἀναφορῶν
 ἢ κακῶτα μετὰ τὸ ὄντος τὸ αἴτιον. μᾶλλον δὲ κ' πολλὰ χῆρα,
 ὡς αἰκιστικῶς αὐτοῖς τ' πλάνης διεκινῶτα. καὶ οὐ γὰρ ἐν ταύτα
 λόγον ἔδεναι περὶ τὸ πᾶν τοῦ διδῶν, γένους μόνου κ' ὀνομαζῶν
 κ' σωτάεισιν, κ' διακρινῶν, κ' σωταίξας αὐτῶν πᾶν τοῦ τι εἶδον
 ἀμῶτα. ἴσῳ δὲ ἔδεναι αὐτῶν πρὸς ταύτα λόγος παρατή, ἢ
 λον ἐν τῶν σωλομῶν. πῶς γὰρ οἷον τὸ διεκινῶτα ἀμ
 χῶνα ὅσα ἢς πρώτης αἰτίας οὐδ' παλὲ θεός, μὴ δ' θεῶν κ' ἴ
 σματα εἶναι κ' ἴσῳ κ' ἴσῳτα. ἢ δ' ὄντος εἶδον, ἢ οἷον τὸ εἶδον
 εἶναι, κ' θεῶν ἄλλου διμῶτα. ἀντιφάσας γὰρ ταύτα, τὸ δ' ἴ
 θεῶν ὀνομαζῶν ἀπὸ τοῦ ὡς γῆν ἴσῳτα. ἢ δ' ἴσῳτα κ' ἴ
 σωταίξας τὸ κ' ἴσῳταίξας διακρινῶν κ' ἴσῳταίξας,
 ὁμοῦταισιν αὐτῶν θεός εἶναι κ' κακῶτα εἶναι ὁμοῦταισιν. Εἰ ταύτα

ἐπεὶ δὲ

ἡ χάρις ἔργα θεῶν καὶ οὐ τοὶ γὰρ ἴσταν, καὶ τῆς θείας ἀνθ' ἱστορίας
 μὴτ' αὐτὴν γινώσκουσιν, μὴτ' αὐτὴν ἀλλόθεν προσαγαγόντες, μὴτ' αὐτὴν
 θεύτες ἐν τῷ παντὶ ἡδὲ καὶ ὁτιοῦν, ὡς γὰρ εἶναι τὴν πρῶτην
 αἰτίαν καὶ μόνον ἀληθῆς, ἥς τὸ ὁρατόσημον ὡς δὲ ὄρατον τῶν
 ἀπ' αὐτῆς πάντων μέχρι καὶ τῶν ἑσπέρων διέκριν. τὰ σοὶ καὶ τῶν
 σὸν ἡγεμόσι τῶν λοιπῶν πάντων ἐδέξασθαι, ὡς ἐπεὶ συμμαχίαν
 ἀνάγκη μνηστῆρα τὰ πολλὰ ἀλλοτρίως μνηστῆρα ἡμεῖς γὰρ αἱ
 ἀληθῆ καὶ θεῖον προσηγορεύομεν λόγον, τὸν μὲν θεῶν ἀμέσως πάντα
 διημερῆσαι φρονήματα ἡ δὲ ἄλλα, καὶ ἀμέσως αὐτὰ καθ' ἑαυτὰν τε
 ἐκείθεν καὶ προνοεῖν, ἢ προσήκοντα πρῶτος ποιῆναι. Τῆς μὲντοι
 θείας κυβερνήσεως ὑπερμῆαν, ὡς ὁδοῖς καὶ τῶν κλημάτων
 αὐτῶν ἀποδιδομένο, ὅπως οὖν ἕτερον προσήκοντα τε θεῶν προσήκον
 ἀξιώματα ἕτερον εἰδότες, καὶ τῆν ἡ πάντων συμφέρειν ἀνάγκη,
 καὶ τῆν ἡ ἐξῆς τῶν ἐν αὐτῷ μέσον, καὶ τοῖς ἐκαστῷ πρὸς ἑκάστον
 ὑποχρεῖται καὶ ὑπερέσσει, ἢ ματῶν ἐκ θεῶν δεδομένης. ὅθεν, σω-
 λώμας εἶπεν, τοῖς μὲν νοεραῖς καὶ πάντῃ συμφέρειν καὶ ἡγε-
 μῶνας ὁσίας, αὐτῶν ἀμέσως τὸν διημερῆσαν ἐπιτελεῖν, ἕκ ἀνθ'
 λαζῶς ἐξασπὲς πρὸς αὐτὸν ἀναλανομήτας καὶ τὰ θεῶν μνηστῆρας
 προσάμαλοι, περὶ τῶν ἡ πάντων διοικήσεως, τῶν ἡ ἐξῆς
 αὐτῶν, ἐκ θεῶν ἡ αὐτῶν ἀποκαλωφθεύσαν ἰδμεν ὡς ἀνὸν καὶ καὶ
 τοῖς δὲ ἡρανοῖς σάμασιν ἐνίας ἐπιτελεῖν αὐτῶν, ὡς ἡρανοῦ κα-
 λήματα ἡνωμένους, ὅσας μὲντοι μὴ φύσαν αὐτῶν αἰτίας, ἢ δὲ τὸ
 πεφυκεῖναι τῆνδε κινήσασθαι. ἡ δὲ σωματῶν κινήσεως σωματῶν
 ἡρανοῖς θεοῦ καὶ ἡ σωματῶν ἡρανοῖς. τῶν δὲ ἐν τῷ ἡρανοῖ,
 τοῖς μὲν ἀλλοῖς ἡρανοῦν τε καὶ πάντῃ αὐτῶν σάμα ἀλλοῖς ἀλλοῖς.
 ἢ τοῖς διαφέρουσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς αὐτοῖς συμβαλλόμενα πρὸς
 τὸ κινήσασθαι τε αὐτῶν καὶ εἶναι εἰς ἡ ἀνθρώπων δὲ τῶν μὲν γινώ-
 νος, αὐτὰ δὲ τῶν αὐτῶν ἡ δὲ τῶν ἀσωμάτων ἐκ τῶν καὶ
 ἐκ τῶν ποτε καὶ ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων προνοίας ἀξίον τῶν, διὰ τῶν ἀξίον
 τῶν σωματῶν καὶ ἡ δὲ τῶν αὐτῶν. αὐτὰ δὲ τῶν θελίων καὶ ἀθανάτων καὶ
 χαριστῶν τοῖς ἀσωμάτων ἐπιτελεῖν ὁσίας μόνους, ἕκ ἀνθ' ἡ
 ὅπως

ὅπως γὰρ
 ἐκ τῶν
 τῶν αὐτῶν
 αὐτῶν, ὡς
 ἐπεὶ συμμαχίαν
 ἀνάγκη μνηστῆρα
 ἀλλοτρίως μνηστῆρα
 ἡμεῖς γὰρ αἱ
 ἀληθῆ καὶ θεῖον
 προσηγορεύομεν
 λόγον, τὸν μὲν
 θεῶν ἀμέσως
 πάντα διημερῆσαι
 φρονήματα ἡ δὲ
 ἄλλα, καὶ ἀμέσως
 αὐτὰ καθ' ἑαυτὰν
 τε ἐκείθεν καὶ
 προνοεῖν, ἢ
 προσήκοντα
 πρῶτος ποιῆναι.
 Τῆς μὲντοι
 θείας κυβερνήσεως
 ὑπερμῆαν, ὡς
 ὁδοῖς καὶ τῶν
 κλημάτων αὐτῶν
 ἀποδιδομένο,
 ὅπως οὖν ἕτερον
 προσήκοντα τε
 θεῶν προσήκον
 ἀξιώματα ἕτερον
 εἰδότες, καὶ τῆν
 ἡ πάντων
 συμφέρειν ἀνάγκη,
 καὶ τῆν ἡ ἐξῆς
 τῶν ἐν αὐτῷ
 μέσον, καὶ τοῖς
 ἐκαστῷ πρὸς
 ἑκάστον ὑποχρεῖται
 καὶ ὑπερέσσει,
 ἢ ματῶν ἐκ
 θεῶν δεδομένης.
 ὅθεν, σωλώμας
 εἶπεν, τοῖς μὲν
 νοεραῖς καὶ
 πάντῃ συμφέρειν
 καὶ ἡγεμόνας
 ὁσίας, αὐτῶν
 ἀμέσως τὸν
 διημερῆσαν
 ἐπιτελεῖν, ἕκ
 ἀνθ' ἡ
 λαζῶς ἐξασπὲς
 πρὸς αὐτὸν
 ἀναλανομήτας
 καὶ τὰ θεῶν
 μνηστῆρας
 προσάμαλοι,
 περὶ τῶν ἡ
 πάντων διοικήσεως,
 τῶν ἡ ἐξῆς
 αὐτῶν, ἐκ
 θεῶν ἡ αὐτῶν
 ἀποκαλωφθεύσαν
 ἰδμεν ὡς
 ἀνὸν καὶ καὶ
 τοῖς δὲ ἡρανοῖς
 σάμασιν ἐνίας
 ἐπιτελεῖν
 αὐτῶν, ὡς
 ἡρανοῦ
 καλήματα
 ἡνωμένους,
 ὅσας μὲντοι
 μὴ φύσαν
 αὐτῶν αἰτίας,
 ἢ δὲ τὸ
 πεφυκεῖναι
 τῆνδε κινήσασθαι.
 ἡ δὲ σωματῶν
 κινήσεως
 σωματῶν ἡρανοῖς
 θεοῦ καὶ ἡ
 σωματῶν ἡρανοῖς.
 τῶν δὲ ἐν τῷ
 ἡρανοῖ, τοῖς
 μὲν ἀλλοῖς
 ἡρανοῦν τε καὶ
 πάντῃ αὐτῶν
 σάμα ἀλλοῖς
 ἀλλοῖς. ἢ τοῖς
 διαφέρουσι
 μόνον, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς αὐτοῖς
 συμβαλλόμενα
 πρὸς τὸ
 κινήσασθαι
 τε αὐτῶν καὶ
 εἶναι εἰς ἡ
 ἀνθρώπων δὲ
 τῶν μὲν γινώ-
 νος, αὐτὰ δὲ
 τῶν αὐτῶν ἡ
 δὲ τῶν ἀσω-
 μάτων ἐκ τῶν
 καὶ ἐκ τῶν
 ποτε καὶ ἡ
 δὲ τῶν ἀν-
 θρώπων προ-
 νοίας ἀξίον
 τῶν, διὰ τῶν
 ἀξίον τῶν
 σωματῶν καὶ
 ἡ δὲ τῶν
 αὐτῶν. αὐτὰ
 δὲ τῶν θε-
 λίων καὶ ἀ-
 θανάτων καὶ
 χαριστῶν
 τοῖς ἀσω-
 μάτων ἐπι-
 τελεῖν ὁ-
 σίας μόνους,
 ἕκ ἀνθ' ἡ
 ὅπως

ὅπως γενόιντο, καὶ ἀποβῆται εἰς ὕψος γὰρ θεοῦ μόνος ἔργον
 ἀλλ' ὅπως ἀμείνον δυνάτω βίου, ἐπιμνησθῆσθε. ἀλλ' ὅτι
 τὸ αὐτῶν ἀνομιὰς ἀξιοῦμεν, ὅτι ἔργον μνησθῆσθε σφίσι προσή-
 κωνος, ὅτι εἰς τὸν εἶνα παρανομήθη θεῶν, τὸν ὅτι ἐπιμνησθῆσθε
 ἐπωνυμίαν γράνοντες τὰ καλοῦσθε εἶναι, ἵνα μὴ ἀρνηθῆσθε,
 μηδ' ὅσον καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς ἐπωνυμίας, καὶ τοῖς εἰς τὸν
 θεῶν ἡμῶν συμπερίεσαν τοῖς ὁμοίοις, καὶ ἡμεῖς γὰρ ἀλλήλων
 καὶ πατρὸς ποιῆσαι, καὶ τὸ πατρὸς καὶ θεοῦ ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς δια-
 κρισίως καὶ σωφροσύνης καὶ ἀγαθῶν καὶ ἐρατεινῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπι-
 στήσεως καὶ ἡμεῖς φησὶ προστάτων. ἀμετὰ τῶν ἄλλων ἔδδ
 συλλέγων αὐτῶν καὶ νομοθετῶν.

Ἀλλὰ φησὶς ἀν καὶ τὸν ἡμέτερον γράφω τὸ κατὰ τὸν θεῶν
 συγχαρῆν λέγουσα. θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλιος. καὶ ὁμοῦ ὅ-
 μοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε. καὶ ὁμοῦ ὅμοιοι, θεοὶ εἶτε. πολλὰ γὰρ εἶτε
 λατρεῖν συγχαρῆν. ἔλαβει μὲν οὐκ ἅπαντα καὶ ἡμεῖς ὡς ἐλα-
 ντὸν προσέφη. εἰ δὲνα δὲ νομήθη, ὡς ἀν νομήθη διὰ τὸ καλῶς
 εἰδοῦσθε δογματε διακρινόντες λογῶν ἀρχονομίαν, ἢ οὐκ ἔλα-
 ῖν καὶ χαρισίμων. τοῖς γὰρ ὁμοῦμοις καὶ μεταφορικοῖς
 τὸν ἀρετῆ καὶ πλεονεκτημασιν ἐν τῶν ἀνθρώπων διαλαμ-
 ναντα βία, καὶ πολλοῖς ἀφελίμων γινόντα, ἢ λίον εἶναι ἢ
 ἄλλον ἢ λίον, ἢ ἄλλοτερον ἢ λίον. ἀλλ' ὁμοῦμοις γοῦν ἔχον ἐν τῶν
 θεῶν εἶδον, ἢ λέγουσθε πολλοῖς καλῶς, κοινωνῶντες τῶν
 φύσεως, καὶ αὐτὸν διακρίτοντας, ἵνα αὐτὸν καὶ ἡμεῖς ὁμοῦμοις ἐκπι-
 ράση τὸν εἶδον, καὶ μηδὲ δόξῃ τοῖς ἐκείνοις καὶ ἀληθείας μα- κ πάνν
 χόμοις. παιζόντων γὰρ τὰ τοιαῦτα μάλλον ἀν ὄντι, μὴ χρῆναι
 δεῖ καί εἶναι ἐν τῶν παικτοῖς. καὶ ἀπερὶ πάντων ὅτι φιλοσοφοῦ-
 ντες ὁμοῦμοις γὰρ τὰ τοιαῦτα φυλάττεσθε, ὡς ἀν ὄντι
 δίκαιον τὸν ἴσον ὡς ἀνθρώπων κινδυνεύει θεολογῆσαι,
 ἵνα μὴ μόνον ἡθελοκαλοῦσθε τὰ περὶ τῶν θεῶν, τοῖς λέξεσι ὡς ὄντι

ὡσαυτ οἱ σοφισταὶ συναρπάζοντες, ἀλλὰ καὶ πολλὰ μὲν ἔμα-
σημέν, πολλὰ δὲ ἀσέβην ἐβόησαν προέχοντες. ἔτι ἰδοὺς
θεμελίον τὰ ἄλλα ἰδόντες. Ἡμεῖς οὖν ἰσπράξαμεν τῆν ἴδον
πολλῶν ἀδελφῶν ἐδύκαθη δὲ αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τῶν ἰουδαίων
καλαχρηλαὶ λαλοῦν τῆν λέξιν, ὅσα τῶν ἄλλων ἡμετέροις ἰσπρά-
ξιμι, ἢ τῆν διοικησὶν τῶν ὑποδεδεγμένων κατὰ τὴν ἐκκλήσιν ὁ
πρώτης αἰτίας, ἢ τῆν κοινωνία τ' ἑκείας μακαριότητος. ἢ
τῆν ἁπλοσφίας ἡμετέροις καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἐν ἡμῶν δὲ ἡμῶν
βίῃ, διὰ ταῦτα ἐπιπροσφίτας πρὸς τὴν ἐπιμεσίαν τ' κατὰ
λόγον καὶ νόμον ζωῆς, δι' ἧς ὡς ἐφελόν ἢ ἀνθρώπινον φῶς
πρὸς τὴν ἑλάν ἡμετέροις κοινωνίαν, ἡμετέροις τῶν ἀνθρώπων
ἡμετέροις ἀναπαύσασθαι. Τί δὲ ἄπο κοινόν πρὸς τὰς ἐκείνας
θεοπραγίας, ἃς ἡμεῖς ἐν ἡμετέροις;
Ἰδομεν δὲ καὶ περὶ τῶν οὗ τῶν σοφίαν. κοινῶν εἶναι φῶς
δοξῶν, τὸ πλείους εἶναι λέξιν. ἀλλὰ δὴλον, μὴ εἶναι δόξαν
ἴδιο κοινῶν ἡμετέροις ἀν οὗ ἀκότως ἀποθεσιν. ἀλλ' ὁ δὲ ἀνθρώπος
τὸ τὸ δὲ εἶναι τὸ πάντων ἡμετέροις ἐκ πολλῶν τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ καὶ
οὐ τῶν κοινῶν δοξῶν τῶν ἡμετέροις εἶναι κοινῶν, καὶ περὶ τῶν
θεῶν διαφορῶν ἐκ ἑκείνου. Ἐὰν τῆν ὡσαυτ νομοθεσῶν, πλείους
μετ' εἶναι θεῶν, ὅτι τῶν αὐτῶν θεοῦ ἐκείνου. ἀλλ' ὡσαυτ εἰ μὴ θεῶν ἡμε-
τέροις θεοί, ὅτι ἂν θεοί εἶναι, οὕτως εἰ μὴ τῆν αὐτῆν πάντες εἶσιν ὡς ἐκεί-
νῶν καὶ αὐτοὺς εἶναι θεοὺς καὶ τῶν αὐτῶν τῆν αὐτῆν θεοῦ ἐκείνου ἐκδοποι-
σῆναι. ἀδύνατον εἶναι τῶν διαφορῶν τῶν ἄλλων τῆν φῶς, καὶ ἀμ-
χανῶς ὡσαυτ διαφορῶν οὗ φῶς. Ἐὰν τῶν ἄλλων φῶς ἀλλήλων
ἐλασὶ διακρίνεται. τοῖς γὰρ οὗ κοινῶν εἶναι ἄλλος ἀδύνατον
τῶν κατὰ τὴν ἐννοήσιν διαφορῶν, ἀλλὰ οὐκ ὁμοῦ δὲ καὶ
αὐτῶν τῶν ὡσαυτ ἡμετέροις. φῶς δὲ μὴ διαφορῶν ἀλλήλων, ἢ
ὅτι θεοῦ οὗ ὅσα, ἢ οὐκ ἔστιν οὗ δόξαν. οὐ γὰρ μὲν ἐπὶ τῶν
μὲν εἶναι ὅσα, ὅτι πλείους καὶ ὅχι εἶναι. ἡ δὲ κατὰ τῶν ἄλλων τῶν
ἀποδοθεῖ. εἰ δὲ μὴ τῆν αὐτῆν θεοῦ ἐκείνου, ὅτι οὗ ὁμοῦ δὲ καὶ
κατὰ τῶν ἄλλων ὡσαυτ ὁμοῦ δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων
ἐπὶ κυρίως καὶ ἀληθῶς θεοῦ, καὶ ἢ ἀλλήλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων
ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων
ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων
ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων

αὐτὰ παιδ' ἔδ' ἀρχὴς δημιουργοῦ, ἔδ' φύσιν ὄρατος παρα-
 λαβὴς ὀργανικὸν γὰρ αὐτοῖς ἢ διαργικὸν ἢ αὐτῶδες κέν-
 θισιν, ἔχ' ἢ προσήκα δημιουργοῖς. θεοὶ δ' αὖ ἦσαν ὡς
 νῦν εὐδελῶς δὴ πρὸς, εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς φύσεως προῆν αὐτοῖς.
 οὐποδὲ προηγήθη, καὶ ὁμοιοὶ παντάσῃσιν ἦσαν τὰ προ-
 ἀγορεύοντι, καὶ οἱ αὐτοὶ τῆ θεότητι, αὐτὸ μὲν τὰ προῆναι ἔδ' δια-
 φερὸντες μόνως ἀλλήλων δὲ τῆ ἰδέῃ τ' προαγωγῆς, ὡς ἐπὶ
 πάντων ἔχ' τὸν σωματικῶς τ' προαγωγῆσαν, καὶ ἡ εἰδεί-
 φύσεως ἀλλὰ καὶ ὅπως ἀδύνατον κλέψαι ὡς εἶναι θεοῦ, πα-
 ρὸν ἐνεκα. οὐ δὲ καὶ τῆ λαύλοτι τ' φύσεως καὶ βελήσεως
 ἐν θεῷ κατακέρμησαι πρὸς τὸ δεῖξαι τὰ τῆς θείας βελή-
 σεως ἔργα τὰ αὐτὰ καὶ τῆς θείας φύσεως εἶναι καρπὸς διὰ
 τὸς καρπὸς τῆς θείας φύσεως διακρίνεις αὐτῆς τῆ φύσε-
 ῖτα καὶ ὄντως διδὸς αὐτοῖς τὰ τῆς θείας ἐξείρεται φύσεως, καὶ
 θεῶς καὶ ἀρχόντες τὰ δὲ τὰ παντὶ ἐπιστῆς ἔργον αὐτὸ σὺ πο-
 λυθεῖαν θεβαίων ὄντως, ὡς οἷα ἀχυροῖς δὲ μάλλον οὐπο καὶ
 ἀχυρον ὄσαν ἀλλὰ καὶ τῆ ἡμετέρα πῖσά μαχοίμενος, ἀναῖς δὲ
 ὡς ἢ φύσις καὶ ἢ κυβερνήσις εἰς τὸ διακέρμησαν ἀδικῶς
 καὶ τῆ φύσις τὸ πρῶτον. διὸ δ' εἰς αὐτὰ προαγωγῆσαι δι' αὐτῶν,
 διακέρμησαι τῆ φύσις καθάπερ ἐπὶ τῆ ἐν τῆ αἰετῶ καὶ φοιτῆρας
 διαφορῆς ἐν τοῖς αἰετοῖς εἰς πλείον ὄρατον ἡκίσεως, καὶ μὴ
 δὲ τὸ θεῖον ἀπὸ τῶν παραβλάπτουσαι. ἃ δὲ περὶ τῶν θεῶν
 σὺ σωματικῶς λοιπὸν, τὰς μὲν καὶ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἔργων
 αὐτῶν δὲ τῶν ἔργων ἀνατὸν ποσὸν τὸς δὲ παιδῶν τε παιδῶν
 καὶ ἔργων, καὶ τὰς μὲν ἀρρένας, τὰς δὲ ἀλλὰ καὶ νότος καὶ μν-
 σίδε, καὶ ὄνομα τῶν ἡτῆς καὶ τῶν ἔργων ὑπὲρ τὸ ὄρατον αὐτῶν
 καὶ τὰς μὲν αὐτῶν καὶ τῶν ἔργων. αὐτὰ πρὸς τὸ μὴ εἶναι αὐτῶν τοῖς
 ἀπὸ τῶν περὶ θεῶν λογισμοῖς συμφανῶν, καὶ ὄνομα ἀδύνατον
 καὶ ἀσυντάτα εἶναι, ἐπὶ καὶ σὺ ὅδε μαλίστα προαγωγῆσαι ἀπο-
 δέξεως. ἀλλ' ὡς αὐτῶν ἀκρότης τὸ μῦθος καὶ οὐδὲς δημιουργοῦ.
 ὅθεν εἰ τις αὐτῶν διεκέρμησαν θεομῆτιν καθ' ἑαυτῶν, ἴσον ποι-
 σὲ τὸ πρὸς μῦθος ἢ οὐδὲς ἀγνοίεσαι θεομῆτιν. θεμελιῶς
 δὲ

α τε

ἀνακρίων αὐτῆς, καὶ οὐσα καλὰ καὶ οὐκ ἐφυγῆς προσδοκίας.
ἢ πῶς γὰρ ἢ οὐδὲ τε ἵδαν, καὶ τὴν δεινὴν αὐτῶν ἐμμενῶ
τῶ βίαν, καὶ τὴν τῶν μορφηριῶν ἰδὼν χριστιανὸς αὐτῆς ἀνήκει
αὐτῶν. μᾶλλον δὲ καὶ πῶς πράγας ἅπαν τὸ ἔατοσι. ἢ μᾶλλον ἰδὼν,
ἵστατον σοὶ ὑποθέσθαι, καὶ κλέψαν νομοθέτας τῶν τοῖς νόμοις ἰσ-
τοῖς αὐτῶν, ἐδὴν ἠθλοποιήσας ἢ ἐπισημοῦνον ὀμοιαθῆς τῶ
προφητῶν καὶ νομοθετῶν ἀποσταθῆναι καὶ ἐξὶν παραχορῆσθαι ἑαυ-
τῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν πῶν τῶν γὰρ μὲν λογίσι καὶ ὁρατοῖς καὶ ἄνοιαν,
καὶ ἰσοποιῶν, καὶ πῶν τῶν ὀρθῶν, καὶ πῶν τῶν ἀλλῶν, καὶ τῶν ὁμοιω-
τῶν πῶν τῶν ἐν ἑαυτῶν, καὶ τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν, καὶ τῶν ἰσοποιῶν
ὅτι πῶν πῶν πῶν. ἑαυτῶν γὰρ ἕνα μόνον διδάσκει. ὅτι
τοῖς ἀλλοῖς ἡμῶν δόγμασι πῶν τοῖς μὲν καὶ, καὶ τῶν ἄλλῶν ἑαυτῶν
πῶν τῶν πῶν τῶν ἰσοποιῶν, καὶ τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν
καὶ τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν πῶν τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν
ἀνίστην αὐτῶν ἐπιπέθαι, ὅτι ὅτι ἑαυτῶν ἑαυτῶν πῶν τῶν ἰσοποιῶν,
ἐπὶ τῶν ἰσοποιῶν ἄρα ἑαυτῶν ἄγιος πῶν τοῖς ἰσοποιῶν καὶ τῶν ἰσοποιῶν,
ἐν οἷς καὶ ἡμῶν ἑαυτῶν, μαθητοῦνος ἡμῶν τῶν ἰσοποιῶν, διὸν σοὶ μόνον
ὁμοιωθῆς προσεχρῆσθαι. ἄλλοις ἐπαινοῦντες καὶ ἡμῶν τῶν ἰσοποιῶν.
τὸ δὲ τῶν ἰσοποιῶν ἀφανιστῶν, καὶ ἄλλοις ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν
πῶν τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν, καὶ τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν
ἰσοποιῶν ἐπιπέθαι.

Ταῦτα πρὸς ἕνα τῶν ἰσοποιῶν δὴ παρόντα ἑαυτῶν καὶ τῶν ἰσοποιῶν αὐτῶν
συμπεπλεγμένως ἀνεπέθαι τῶν ἰσοποιῶν βασιλῆς, ἑαυτῶν αὐτῶν
διδόναι πῶν. ἢ δὲ αὐτῶν πῶν ἰσοποιῶν ἀνεπέθαι, ἡμῶν ἑαυτῶν
πολλοῦθεν προσήκειν, καὶ τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν συστραφῆς
κοινῶν καλοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν. ἑαυτῶν ἰσοποιῶν οὐδὲ ἑαυτῶν ἑαυτῶν
μῶν τῶν ἰσοποιῶν, ὅσα τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν, καὶ τῶν ἰσοποιῶν τῶν
ἰσοποιῶν ἀνήκειν. ἀλλὰ καὶ δυνάτον τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν, ἑαυτῶν
ἰσοποιῶν ὑποθέσθαι ἑαυτῶν ἑαυτῶν ἑαυτῶν ἑαυτῶν τῶν ἰσοποιῶν, ἑαυτῶν
καὶ τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν ἀναπέθαι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰσοποιῶν τῶν
τοῖς πῶν τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν ἐγκαταπέθαι. πῶν τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν
ἀφαιστιάσας τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν
ἐν χρόνῳ ταχέως περὶ τῶν ἰσοποιῶν, ὡς διώσθαι τῶν ἰσοποιῶν τῶν ἰσοποιῶν,
αὐτῶν

καὶ ἐξῆς τῶν ἰσοποιῶν

αὐτοὶ οἱ πολλοὶ μελετηχῶς φασὶν, καὶ τοῦ θραύτου ἵσαν
 ἰθὺς οὐραίας ἀνάστασι ἀξιοί. καὶ χεῖρα ἄλλα προσέθουσι.
 οἰκονομίας δὲ περὶ παραμυθούμενος, ἐνὶ αὐτοῖς πλεονεξίαι
 καὶ ἀξιοί σιωπῶσιν αἱ τε χεῖρα οὐκ ἐν ἀδελφῶν, καὶ ἀδελφῶν
 εἰς τὸν ἀνθρώπινον ἀσπασθῆναι. οὐδὲ τὸ ἴσως τὸν ἡμέτερον ἔργον
 ἢ νόμον ἀντιπαρῆσαντος ἀλλοτρίοι τοῖς αὐτοῖς, εὐσσοφίαν καὶ χεῖ-
 ρων καλὴν γοῖ καὶ ἀφρόντων, τὸν τε ἀμετῶν ἵσαν τὸ προσέθου-
 σιν αὐτοῖς. καὶ πάσας αὐτὸ τὸ βιβλίον ἰσχυρῶς παρῆσαν
 κατὰ χριστιανῶν πειρίας ἀπέδοσε, διὰ δὲ τὸν ἡμέτερον δε
~~ἐν τῷ βιβλίῳ~~ ἀνὰ χεῖρα. ἀποστρέφει οὐκ εἰς ἀποστά-
 νειαν. ἔθεν ἔθεν τὸ βιβλίον μέρος ἑατῶν ἑδοξέ μοι κατὰ τὸ
 πλεονεξίαν οὐκ εἶσιν. ὅρα ἔθεν μετὰ ἑδοξέ μοι, κατὰ τὸν δε
 λαῖς αὐτῶν ψυχῶς πᾶσαι δύναμις. τὸ δὲ καὶ χεῖρα τὸν ἀ-
 λῶσαν ἵσαν παρῆσαντος μηδὲν ἀκοαῖς σοφίας πρόπον ἐν-
 θιναι λαῖς ἀποστρέφουσι, ἀλλὰ παχυλάτης φρενῶς ἡμετέρον
 ἀπαντα ἵσαν. ἔθεν μηδὲν ἵσαν ἀγαθὰ φρενῶν ἐπιπέμπειν
 ἀνὰ ἀνθρώποις τὸ βιβλίον φρενῶν τοῦτο φρενῶν τὸν ἀνθρώπων
 λέγειν ὅτι χεῖρα. διὰ τὸν λαῖς τοῖς καὶ ὅτι ὁ παρῆσαντος τοῖς
 ἀλλ' ἀποστρέφει, καὶ ὅτι πάντες ἀποστρέφουσι τὸ ἡμέτερον μὴ
 ἔχοντες φρενῶς, εὐκαρῶς ἀφροσύνην χεῖρα, ἀλλὰ ποιητῶν ἐνέκα
 μακάριον εὐδοξίαν περὶ πειρίας χεῖρα τὸ βιβλίον. ἵσαν δὲ ἵσαν
 χεῖρα χεῖρα μετῶν ἐκείνους τοῖς ἵσαν ἀποστρέφουσι πᾶσας μόνους
 ἀφροσύνη λαῖς σάνισι μόνους προσέδοξέ μοι, καὶ τὸς ἵσαν
 πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἐκείνους ἵσαν. ἀποστρέφουσι σοφίαν αὐτῶν
 μηδὲν ἔχοντες τὸ ἡμέτερον κατὰ τὸν λαῖς χεῖρα τὸν ἵσαν
 πᾶν ἀποστρέφουσι ἐπαφῶν περὶ, καὶ πᾶσιν ἐπιπέμπει λαῖς
 εὐδοξίαν. ἐπὶ δὲ καὶ ἵσαν ἵσαν ἀλλοτρίοι τὸ ἵσαν ἀποστρέφουσι,
 ἵσαν τὸν ἐκείνους φοιτησάντων, ἢ ἵσαν ἵσαν ἢ λαῖς ἵσαν
 ἵσαν ἐκείνους, παρακαλεθόμεθα πᾶσιν καὶ ἀποστρέφουσι
 καὶ ἀποστρέφουσι οὐκ εἶσιν, ἢ ἵσαν τὸ βιβλίον, ἢ μέρος ἐκείνους
 μετῶν ἐν ἵσαν τῶν χριστιανῶν, περὶ μετῶν φρενῶν αὐτῶν, τὸν ἵσαν
 χεῖρα ἵσαν δὲ καὶ ἐκείνους μετῶν ἢ ἵσαν τὸν λαῖς ἵσαν
 ἀπὸ τῶν φρενῶν ἵσαν ἵσαν καὶ τὸν ἵσαν ἵσαν ἵσαν ἵσαν

αὐτῶν χριστιανῶν κοινῶν. Ἐξήνα μὲν οὖν τὰ ἀβήνη δια-
 χρόνον ἐπικρατοῦσθε βήματα, ἡ ποδοὶα κατορθομένη
 ἡμέρας, δι' ἧ τὰ βιβλίων ἢ ἴσθαι ἡμῶν ἢ γὰρ ἡμῶν προσέ-
 νῦν τὰ αὐτὰ βήματα, ἡ ἐπὶ τῶν πύκτων ἡμῶν ὁμοιοποιήσεως
 τὸ δ' ὁ θεὸς ἐδωκεν, καὶ ἐδιδόθησαν ἀλλήτοις αὐτοῖς, ἐς οὗ ὁ
 πεινῶν ἐξυβρίσεν, ἡ οἷον τὸ ἀποβλήσας τοὺς κοινῶν τῶν δια-
 σκομίας αὐτοῦ. Σοὶ δὲ Ἰωάννης καὶ ἡ μακάριον, ἡ ἡμῶν
 πύκτων ἀπὸ ταύτων ἀδότης, ἐς δὲ αὐτῶν ἐκείνων πρὸς τὸν
 ὑπὲρ τῶν λόγων κινήσαν, καὶ τοὶ ποδοὶα ἡμῶν καὶ ἡμῶν
 ἡ σφραγιστοὶ ἀποτομῶν, δι' ἡμῶν καὶ παρὰ θεῷ ἡμῶν μὲν
 ἐν ταύτων, ἡ ἀρμονίαν, μὲν ταύτων πρὸς ἡμῶν τὸν ἵσον ὡν-
 λεύτας παντὰ σοφίας, ἡ τὸ δὲ ἐξ ἡμῶν λαχόντες ἀποταμίαν
 τῶν τῆς ζωῆς ταύτων κακῶν. Αἰμῶν. ἡ ἐξήνα.

τοῖς τοῖς

ἱερὰ τὰ πύκτων ἐξήνα. Γεννάδιος μοναχὸς καὶ
 χορῶν.

Πολλοὶ οὐδέ σοὶ χάριν οὐδε τὰ αὐτὰ καὶ ἀδελφεῖ. Δὲ ἡμῶν
 ἀποτομῶν ἀρχοῦτος τῆ συναιδὸν τῶν τὸ μετὰ τὰ πόρ
 βασιλῆα χρῆσθαι μάλιστα τῆς κοινῶν τῶν διδασκάλων
 δόξῃς περὶ τῶν τῆς ζωῆς ὅρων περὶ αὐτῶν ἐπυθῆν. ταύ-
 τῶν μάλιστα καὶ περὶ τῶν θεῶν προσήκον. ἐπίμας ἡμῶν, ἡ τὰ
 δοχοῦσα τῆ δόξῃ ταύτων προσήκοντα, ἡμῶν σοὶ ἡ ἡμῶν
 προσήκοντα, ἡ ἀποτομῶν, ἡ ἡμῶν ἡμῶν σοὶ σωλαμῶν
 πέφυκε ἀποτομῶν τὰ καιρῶ καὶ ἡ χρῆσα. ἡ καὶ τὸ περὶ
 ἀπὸς προνοίας καὶ προσήκοντα ποιοῦν σοὶ βελῶν ἡμῶν ἀπὸ
 ἡμῶν καὶ τὰ καὶ τῶν ἡμῶν τὰ τῶν ἡμῶν τὰ τῶν ἡμῶν.
 ἡμῶν μάλιστα ὅτι τῶν προσήκοντα τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν, ἐν
 τῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἀντιπῶν δοχοῦσαν ἐπὶ ταύτων
 σοὶ διεννοῦν, ἀπὸ τῶν.

ἡ τῶν

Ὁ μὲν οὖν ὁ ἱεροτάτος ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν. ἡ γὰρ τῶν
 ἡμῶν ὡς βελῶν ἀρχοῦτος, ἡμῶν καὶ διὰ τῶν τῶν ἡμῶν
 μετὰ αὐτῶν ἡμῶν τῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν
 ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν
 ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν
 ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν

προέβηθη ἡ ἡμῶν τὰ ἐξήσαν ὡς ἐπὶ τὴν ἐκείνου ἀντι-
 μαρτυροῦ. φησὶ γὰρ ἐν οἷς ἡμῶν ὀφείλας κατὰ λέξιν, ὡς ἔ-
 μὴ ἔ- πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀλλὰ τοῖς ἀρίστοις τε καὶ ἀρεστοτατοῖς ἵ-
 ὁ θεός, ὁ δὲ τὰ ἐξήσαν μόνον, ἀλλὰ ἡ τὰ κατὰ τὸν βίον ἀπὸν ἵ-
 ποσογίε. ὡς τὸ ἡμῶν ὄνομα τὸ δὲ ἀπὸ συγγραμματος κα-
 τὰ τὸν ἑλίου, ὡς γινώσκῃ τὸν διδασκαλῶν κοινῆ τὴν ἀρε-
 βούλων τὸν λαὸν, καὶ σοφία καὶ χάρις, ὁ μόνον τὸ μέγιστον πατὴρ
 βασιλεὺς ἐστὶν τοῖς οἷς τὸν ἀσπίον ὀφεισμένους ἑσθλῶν
 ἵστε κατὰ τὸν βίον ἀπᾶσα καὶ τὸ πέρας τῆς βίης ἀπολεθῶς
 τὸ τοῖς τὰ ἀπορισμῶν ὑπὸ θεοῦ διατακτοῦται. ὡς μόνον ἔδο-
 ξεν αὐτῷ ἡμεῖς τὸν βασιλεὺς μακαρίων μὴ κατὰ χάρον ἐρηκῆσαν.
 ὅτι αὐτὸ τὸ μέγιστον βασιλεὺς ἑβαίων προνήμιος ἀποφασί-
 ημεος ἐπὶ τὸ παρῆκοντος ἀσπίον ἀπᾶν λέγει τὸν μέγιστον ἑσθλῶν
 ἐννοῦται μάλλον ἀσπίον αὐτῶν τὸν μὴ ἀληθινῶν ἰσχυροῦς ἑσθ-
 λῶν, καὶ τὸ μέγιστον βασιλεὺς κατὰ λέξιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
 ἡ παρῆκοντος ἡ μάλλον ἀπᾶν οικονομικῶς παραμάχῃ
 ἰσχυρῶν οἷς ἀρεστοῦσαν τὸν περὶ τὸ ὡς ἑνὸς ἑσθλῶν. αὐτῶ
 γὰρ ἀποφασίαν τὰ αὐτῶ μετὰ τὸ συγγραμμάτων μακαρίων, ἐν
 ἱερομονάχοις ἐστὶν λατρευτῶν ἀνέμω καὶ βασιλεὺς ἰωάννη
 ἐν τῷ γὰρ τὸ κυριῶ ἡμεῶν ἰσοφ, ὃν παρῆκοντος ἐξά-
 χου, ἐστὶν τῆ μοχλῆ τὸν μακαρίων. ἀνέμω δὲ παρῶν τὸς
 ἐστὶν ἡ γὰρ γὰρ μετὰ τὸς ἐν τῆς ἐν τῆς οἷς μόνως, μετὰ τὸς
 ἀπῶ, καὶ τὸ συγγραμμάτων φησὶν ἡ παρῆκοντος παρῶ ἡμεῶν περὶ
 τὸ τὸ τὸ βασιλεὺς. καὶ ἡμῶν φησὶν ἐξέδοκε καὶ ἐν τῆς
 παρῆκοντος, καὶ ἐπᾶσιν τὸς βέλων ἐξ ὧν ἡμεῶν ἡ παρῶν διχα-
 βῶς οὐκ ἐπᾶσιν τὸς οἷς τὸς βασιλεὺς. ἡμῶν δὲ ἡ
 κῶς καὶ ἀμφοῖν, τὸ τὸ συμπεράσμα τὸ ἀποφασίαν τὸ
 μέγιστον συμφωνοῦ βασιλεὺς. καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν τὸς κα-
 ρέλο περὶ τὸ δεδίναται κατὰ τὸς αὐτῶ τὸν ἰσοφ τὸν ἀο-
 ριστῶν διδασκαλῶν, καὶ περὶ τῆς ἀνθρώπων καὶ ἑσθλῶν τε καὶ
 τῶν τῆς ἰσχυροῦσαν, ὡς μὴ δὲ ἀπᾶν τῶν ἀπᾶν τῶν δὲ τῶν
 μῆσοι.

α δὲ

+

notu hominum
ephefino non sic
addichon

Οτι δε εν τω παρισκοτος αδυναλον ην, οτι ο τε προδηλος κ
ποκαχθη τα λοιπα τα τον μελαν αναφαναι βασιλειον, και μω
ριοι φαιεν αλο εβροτων προεδροι, ικανως σοι λοτω προ
λον εδωχθη. κ ημεεις ο φιδουμακρον ω καλλιτω παλπος
εχενς, η υπονοια εδ κ αλλοις υιοι τοιτω τι περι τω μεγα
Βασιλειω παραλογος ερηνας, σιωπη παρηλθωμεν τον ε
πονλα, τον δε λογον μονον ηχεξωμεν. εχουω εχας τον
θειον ανδρα τον τον θειον εθαιουωλα προορισιον, κ
τω μεγαλο βασιλειω σιωπαδοντα. οτι τε δε ο μεγας της εν
κλεισις φραση εν θηνοις τοις λογοις περι ληρα τον
περι τον λογον εξηλασεν, οτι ο ιβρος δυλος εβροτω
προεδρος αναγκω εχε προς μιαν ερατησιν αποκρινομενος.
τον περι τω θεω προορισω παυλα σιωπαειν λογον. εσσορ
ημεεις, προελα μεν προματερον, ελα κ δες προορισ της
τω μεγαλο σωνηοριας, ετω πεπραχαμεν ος ο τον ελω.
αρχετω δ ημιν κ σοι τω φιλιτω, οτι φησι τον θεον τοις
αγαθοις των λεκτων επασιν ετην τεχνητων μονου, αλλα
κ τα καλα τον θιον απαντα προοριζειν. κτω δε ο μεγας
ηπαν εφθη Βασιλειωσι. θανατοι δε, φησιν, επυρονται, τον
ορον εχουωσ πληρωθεν τον, ον περι εχασον εη ηξε δικαία
τω θεω χριστις, πορραθεν το περι ημεω συμφερον προβλε
πομενο. κ αυτωις ακουθη. μη αλομελον ηνα επασ
τω λωχαν τον νουμενον ανθρωποις, ος μηδενος προ
τατε τον κοσμον οικονομητος. πονηρα δογματα εσω
τιθεμενος στωτω, μηδε εκασουω τον ορον της θεοθειας.
ο γαρ πλάσας ημας κ λυχοσας εσοις ιδιαν εδοκον
εχαση ψυχη του ω θιω διαζομω, κ αλλοις αλλοις ορις
επασε της ξεοδη. κ τα αλλα, οσα προς καλα σωτηριω επασ
εδογματο, κ εη τω οδω προεδ συγραμματος αυτωις θαλας
χεξοι. καθωδε δε περι τω θεω προορισω, κ τον ε προ
ορισμενον

αρισμῶσαν εἰς ζωὴν, τῶν τε ἀποδοκιμασμένων, ἢ τῆς
διαφορῆς παρὶ αὐτῶν τῆς θεοῦ διαλέξεως, ἀίχλια ἐπὶ σπῆν προ-
αφῶσα ἢ ζῶντες ἢ τελευτῶντας, ὅποσα φιλοσοφῆ ἴσασιν
οἱ τοῖς πολλοῖς ἢ μεγάλοις ἀνδράσιν ἀπὸ μαθημάτων κατὰ τὴν
ἐπιστήμην, αἷς πανταχόθεν παρὶ τῶν λόγων ἐρχομένησιν.

Ὁ μὲν οὖν Ἐφῶς τοῦτος ἐπὶ μέγαν καλῶς ἢ ἡμῖν, διό-
τι δὲ, ὅστις κατὰ ἔστιν οὐλος, ἢ φρονιμῶν. ἐπὶ ταυτῶν
ἐφῆλυ ὅτιον, ὅ τῶν θεολογῶν ἀνύλων χορὸς συμφάνους
τε ἢ ἡχηθῶμεν ἢ παρῶν παρὶ τῶν ἐφῆλυ διακρι-
μῶν. ἢ ἐπὶ του μακαρίου Νίκωνος Γρηγόριον ἐκ ἀξιομῶ
αὐτῶν ἕνεκα μόνον ἐπὶ τῶν διδασκάλων παντὶ χορῶ, ἐν οὗτοι
ἐπιμαστῶν ἢ τοῖς ἀρχαῖς ἢ διὰ γνώμην τοιχοῦλα, ἀπὸ
ἐν τοῖς συμφάνοις πασὶ ἡμῶντες ἀνδρῶν, ἐν τοῖς ἰδίαις ἰδίαις
παραγραφόμεθα, καὶ τοῖς ἡλικίῶν ὄντων, ἢ ἡμῖν λόγος
ἔσται διόδοτος, καὶν ἀπὸ τῶν τῶν, ἢ μὴδὲ λόγος ἔστιν ἐν ἐκ-
κλησία, ἢ τοῖς ἡλίαις ὑπερῆλληκόσι, μὴ ὄνομα. ἢ ἐπὶ τῶ
αὐτῶν μόνων ἀνδρῶν μόνον προσεχικῶς τῆ ἀοριεῖα
τῶ ἀνθρώπων ἢ ἀκυβερνησία σωτηροῖν ἢ ἀφῆλυ,
ἢ μὴ τοῖς θεολογῶν ἐγκύβας, ἢ μὴδὲ σωτιῶναι τῶν ὄντων
μῶν, σαφῆς δὲ ἢ ἀφῆλυ ὁ Διόδωρος. τὸν ἀριθμῶν
ἔστιν, τῶν ἡμερῶν πᾶσι ἀνέπληροῦσα, ἔστιν εἰς ἡμῶν
ἄξια ἢ ἡλικῶν ἢ ἀπῆλυ. ἔχουσι θεός ἐπὶ ἢ κατὰ τῶν, ὅτιον
τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ζωὴν ὀριζόμενος. ἢ παρὶν ὁ σὸς ἀφῆ-
ρος ὁ θεός ἀπὸ τῶν ἀνατῶν παρανομῶν, ὅτιον μακροβί-
ον ὑπεχύνεται τοῖς ἀπαχῶν, ἢ μὴ τῶν μὴ τοῖς ὀσῶν
τῶ ζωῶν, παρὶ τῶν δὲ τοῖς ἀπαχῶν. ἢ παρὶ τῶν ἢ τῶ
ἀνατῶν ἀληθῶν ὄν, ὅτι ἢ συστῆλῶ τοῖς ὀσῶν ἐπὶ τῶ
τῶ ζωῶν, ἢ μὴ τῶν τοῖς ὀσῶν. ἢ ἐπὶ τῶν τῶ σὸς ἀφῆ-
καὶ παρῶν παρὶ αὐτῶν διαδομῆ τῆ ἀπῆλυ καλαχοῦ-
ἀνδρῶν. ἔχουσι τοῖς τε προορισμῶν εἰς τῶ ζωῶν, τοῖς α

ἀπο δὲ οὐκ ἐπιμαρτυροῦντος ὁ θεὸς ἔστιν ὁ τῶν ζώων ἀποδιδόντων
 αἰ καὶ διαφορὰν ἀποδοῦν τὸν ἄλλο μετὰ τὸν αὐτὸν τῶν ζώων συν-
 ἀντα, καὶ οὐκ εἶναι ἐκαστὸν τῶν προαυτῶν. Ἐτα φησὶν, ὡς τὰ
 - τοιαῦτα δὲ δεικνύουσιν ὅσον ἔχοντα τῆς ζωῆς ἕκαστον τῶν ἀν-
 - θρώπων. τί τὸ εἶναι αὐτῶν ἀμετάλητον; ἵνα μὴ καὶ τῆς ἀθανάτου
 τῶν διαστημάτων ὅτι τῶν ὄψεσιν διασπίνονται καὶ γινώσκονται.
 καὶ ὁ μακρῶν ἢ συστάδων τῶν ὄψων καὶ τῶν διαστημάτων ζωῆς
 μετ' ἐξ ἑσθίας τοιαύτης, ἀλλ' ὅτι δὲν ἐπιδοῦναι τῶν ὄψεσιν ἀθάνατος.
 καὶ τίς ἔστιν ὁ τῆς ζωῆς ἐξ ἀποδοῦναι ἢ συστάδων ἢ
 ἢ ζωῆς παρὰ τὸ θεὸν μὴ ποιοῦντο ἡμετέροιον τῶν ζωῆς
 ὄψων ὡς θελήσαν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀποδοῦναι τῶν ζωῆς ἢ
 συστάδων. ὡς τὸ ναυλοῦν ἔστιν ἀκινήτος, ὡς τὰ τοιαῦτα ἐπὶ
 καὶ μὴ εἶναι ἄλλο, δεικνύουσιν ὅσον ἔχοντα τῆς ζωῆς ἐκ τῶν
 ἀνθρώπων.

- Ἐτα φησὶν. εἰ ἄριστο παρὶ τῆς ζωῆς ὁ χρόνος, ὅτι αὐτὸν τῶν ζώων
- ἢ τῆς ζωῆς διχονοῦσι συστολή καὶ ἐξασπίνουσι. ὡς τὸ εἶναι ἔχοντα.
- εἰ τι πέρας ἔχει, ὅτι αὐτὸν εἰναι πεπερασμένον. Ἐτα φησὶν. εἰ
- ἄριστο τῆς ζωῆς ἕκαστον τὸ τέλος, ὅτι δὲ δικαίως, ὅτι ἀδίκως ἢ ἀνόμιλον
- αὐτὸν ὡς τὸ σαχθὺν γὰρ ἐστὶ διχονοῦσι ἢ πονηρία. καὶ εἰ μὴ ἄ-
 ριστο πᾶσι προσηθῆσιν ὁ θεὸς διαξίωσιν ἐπιδοῦναι; καὶ τῶν τῶν
 ἄλλων ἀφαιρῆσθαι ἀναξίωσιν. ἀριστῆρα γὰρ προσηθῆσιν,
 καὶ τὸ ἀριστῆρα αὐτὸ ἀφαιρῆσθαι. καὶ τὸ ἀφαιρῆσθαι ἢ γινώσκονται
 ἢ τε πρόδοσις ἢ τε ἀφαιρῆσθαι, ἀν' ἀκινήτου ἢ. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ
 προσηθῆσθαι καὶ ἀφαιρῆσθαι, ἀριστῆρον ποιεῖ, τὸ δὲ τὸ ἀφαιρῆσθαι,
 καὶ τὸ δὲ ἀφαιρῆσθαι, καὶ μὴ εἶναι ἢ προσηθῆσθαι ἀπὸ τοῦ καὶ ἀ-
 ριστος.
 Αλλ' ἢ μὴ πρόδοσις τῆς ἐν τῶν ζωῆς ἢ μετῴσις, ἀριστῆρον
 ἔχει τὸ μέτρον, ὡς, τε καὶ τὸ πέρας. τὸ δὲ αὐτὸ πέρας τε καὶ ὄψων,
 τῆς ἐν τῶν ζωῆς ἐστὶ, καὶ ἀρχὴ τῆς μετῴσις, καὶ τὸ δὲ ἀριστῆρον
 ὡς δαίμωνος. καὶ τὸ εἶναι τὸ πέρας ὁ θάνατος. εἰ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς ζωῆς
 - τῆς ἐν τῶν ζωῆς ἐστὶν. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν ζωῆς μὴ γὰρ οὐκ ἀριστῆρον
 τῶν

τὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς προαιρημένους, τὸς ἀπὸ μητρὸς ἡ-
 γασμένους, τὸς δὲ ἐκ ἐπαγγελίᾶν γεννημένους ὁ σκοπεῖ. εἰ δὲ τῷ
 αὐτῷ περὶ τοῦ ὁριζήσαντος πρὸς τοῦ λόγον τὸν γε προαιρημένον, ἢ ἀπὸ
 λαοῦ παροῦντος. εἴτα ληστώ εἰσέλθῃ καὶ διδοῖν ἐκ δυνήσων.
 ὁ δὲ διαίρεσεν ἄλλους οἰκιστὰς, καὶ ἄλλους οἰκιστὰς ἐκ δυνήσων.
 καὶ τίναν ἐνεκα. αἰματόος δὲ ὁ θεὸς ἵππερ ὁ δεύσαν. ἀλλὰ
 τὸ φθλομένους ἀμοιβῆς τοῖς ὑπὲρ θυσίας καὶ ἀρετῆς λαοῦ
 προαιρημένους, ἢ ὅπως ἔλλοσεν ἀλλοθὶν ἐκ δυνήσων καὶ
 τῆς ἑν τούτων ὁμοῦ προθυμίας, καὶ τὴν ὑπὲρ δὲ εἰσέλθῃ.
 ἢ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν θανόντων, ἀνθὸς τῶν λαῶν ἐκαστοῦ
 ἀμοιβῆς ἐπαγγελῆσαι, μὴ βεβλόμενος αὐτοῦ ἐκαστοῦ
 φθῆν, καὶ τίναν ὑπὲρ αὐτῶν, μάλλον δὲ ὑπὲρ δαυλῶν. καὶ πρὸς
 ἀπὸ κλητῆν ὡς ἐβόηθη θανόντων φανερῶτατων, ὡς ἀπορῶν
 τὸς ἐπαγγελίας, καὶ τῆ πίστε προσίτῃσαι μετὰ τῶ ἐκείνῃ ἐκαστοῦ
 πᾶν ὁ, τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀλλοθῆς ἢ ὅπως εἰσέλθῃ. θεοῦ δὲ
 σωεῖται ὡς ἐβόηθη θανόντων ἐκαστοῦ μετὰ τῶ ἐκείνῃ ἐκαστοῦ
 λαῶν ἀγώνων ἐπιδείξιν. ἀποντῆρας δὲ πρὸς τὰ περὶ λησῶν καὶ
 δυνήσων ἢ ὅπως εἰσέλθῃ καὶ ὡς ἐβόηθη ἐκαστοῦ ἐκαστοῦ ἐκαστοῦ
 αὐτῶν συνδρά. ἀλλὰ τὰ ἔλλα τὰ ἐκαστοῦ παρῆναι. Ἡ δὲ προνοοῖς φη-
 σιν, ὅτι ἐστὶ ὅρος προνοοῖς γὰρ θεὸς τῶ παρῆσιν τῶ Ἀ-
 δὰμ, καὶ τῶν ἀλλοθῆς ὅπως εἰσέλθῃ, καὶ τῶν ἐπιτηρήσων ἀνδροφό-
 νων, καὶ τῶν ἀσθενῶν τῶ ἀπῶν. καὶ αὐτὸς ὁρίσῃ τοῖς τοῖς τοῖς
 αὐτῶν γενέσθαι. ἀλλὰ τὸ ὅπως εἰσέλθῃ φησιν ἄν. ἐστὶν μὲν ἂν οὐ
 ἵνι καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς εἰσέλθῃ ἀνέπρῳσθῃ. καὶ εἰ μὴ ὁρίσθῃ
 ἀνθρώπου, ἀλλὰ ὅπως εἰσέλθῃ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ὁρίσθῃ ἀνθρώπου
 κοσμοῦ καὶ μὴ καλύσθῃ, αὐτὸς δοκεῖ πρᾶξιν. ἀλλὰ ἄλλοτερον δὲ
 εἰπέ τις πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν οἰκίας. εἰ μὲν ὁρίσθῃ τὸ προεβόησε
 λέγῃς, ὡς κατὰ τὸν θεῶν ἐξηγήσῃ ἢ ἐπιμαρτυρεῖ, καὶ τῶν ἐκαστοῦ
 ὅπως εἰσέλθῃ ἢ ὅπως εἰσέλθῃ. εἰ δὲ πρὸς τὸν ὅρον καὶ τὸ τέλος ἐβόησε
 λέγῃς τῆ παρῆσιν ὅπως εἰσέλθῃ, ὅπως εἰσέλθῃ πρὸς τὸν Ἀδάμ καὶ τὸν ἄλλον
 ἐβόησε πρὸς γὰρ τὸν ὅρον καὶ τὸ τέλος ὁ χάριν παρῆσθῃ, ὅπως
 αὐτὸς ἐβόησθῃ ὅπως εἰσέλθῃ, ὅπως εἰσέλθῃ τῶν ὅπως εἰσέλθῃ ὅπως εἰσέλθῃ

ἐδεδθη καὶ ὀδύνας, ἀλλ' ὅτις φρονιμὸς ἀγνώσκειν. ὅθεν τοῖς
πρὸς τῶν προορισμῶν λόγοις ἰδὲν κοινὸν καὶ τοῖς πρῶτοις ἀν-
θρώποις ἔω. ὁρίσασθαι δὲ ἄλλοις ἐν τῇ αἰωνίᾳ καὶ κατὰ τὸν αἰῶνα
λίαν εἶναι ἀκρίτους. πονηρὸς μὲν γὰρ γενέσθαι τὸν ἄδამ καὶ τὴν
ἑῶν ἰδαιμῶν τῶ ὀρισμῶν ἐκ τῆς θεοῦ. ἰδ' ὡς προελαμψόν,
ἐπὶ καὶ ἰδὲ πρὸς τ' ἀγαθὸν ἐλάττει τὴν ἀνθρώπινον προαιρέτην,
ἵτε ὡς συνελαμψόν θείους καὶ συναρμυμένον, ὁ πρὸς ἰσα-
θὸν ποιῆν ἔλαττον μόνον. τὸ δὲ πονηρὸς ἀν' ἀρετῶν φρονιμῶν,
καὶ τὴν ποιητὴν ἀν' ὑποστώσας, καὶ λίαν τῶ ἐν τῇ γνώσει τ' ἰσχυρῶ-
ῶρισμῶν. καὶ εἰ μὴ ὅπως ἔω, ἴα ἀν' προελάττει, ὡς ἢ ἀν' ἡ-
μέρα φάσκειται τὸ ξύνη, θανάτου ἀποθανούσας, ἰδ' ἀν' ὅπως
ἐξέλαττει. πῶρ' ὅθεν δὲ οὕτω καὶ γενεὸς καὶ ἐν τῇ θεῷ ὀρισμῶ
γνώσει. καὶ τὸν μὲν φυσικῶν ὡς τὸν θάνατον τὴν ὡ συναρμυμένον
διαρθεῖν ὀδύνας, καὶ τὴν ἴσχυρῶν τ' ἀγαθῶν ἔλαττον, σαρκομα-
τικῶς οὕτως ὑποστώσας μόνον. ὡς ἐπιπύνας ἔλαττον καὶ γὰρ καὶ νό-
σοις ἐπισημαίναν ἀφύκτως μελλόντα πολὺ αὐτῶν τε καὶ τοῖς
ἐξ' αὐτῶν γεννημένοις ἀπὸ τῆς ἀπὸν ὀρισμῶν καὶ ἀθανάτοις προ-
πύνας τῶ ἀποδεδηκότες μᾶλλον ἐννοῶσιν. τὸν δὲ φυσικῶν
ἐν τῇ ἀκρίτους ἔλαττον ἰσχυρῶν, φθὴ, καὶ τὴν ὡ καμψὸν πύνας ἀπο-
πύνας, τὸν ποτὸν τ' ἀποδεδηκὸν γὰρ θάνατον, αὐτοῖς τ' οὕτως ὀ-
πύνας ἔλαττον, καὶ τοῖς ἐξ' αὐτῶν γεννημένοις ἀνιπύνας παρ-
πύνας, ὅχρι τὸ φιλανθρώπων τ' ἀμα καὶ σαρκοματικῶν τῆς θείας
οἰκονομίας φαρμάκων. καὶ καὶ μὲν ἴα ἐπὶ τῆς ὀρισμῶν
~~καὶ τῆς ἴα ἐπὶ τῆς ὀρισμῶν~~ ὅρον εἶναι τὴν προγνώσιν, ἢ μὴ καὶ
κίνησιν ἐπὶ τῆς λείαν τῆς κινήσεως πύνας. αἴτιον δὲ πύνας
μᾶλλον τῆς προγνώσεως ὁ ὅρος εἶναι. τὸ δὲ γὰρ προγνώσιν
δύναται προγνώσασθαι τὸ ἰσχυρῶν τῶ ἰσχυρῶν, ὅπως ἰδὲ τ'
τὸ ἔλαττον τὸ ὅρον πρὸς ἑαῖνον φρονιμῶν, ἢ ἀδύνατον μὴ πρὸ-
μῶν, καὶ πύνας ἢ πολὺ ἔλαττον. ταῦτα μᾶλλον ἐκ περιπέτειας ἢ γὰρ
ἐπύνας. ἀνοικτίας γὰρ τῆς περὶ τῶν ὀρισμῶν τῆς ἔλαττον ὀρισμῶν καὶ
τῆς θεοῦ προορισμῶν διόδορον τε ἢ πύνας πρὸς τὸν καὶ τῶν ὀρισμῶν
πύνας γὰρ ἐπὶ τῆς ἴα. ἰσχυρῶν δὲ ὡς τῶν ὀρισμῶν, ὡς ἀνοικτίας τῶ ὀρισμῶ
καὶ

προορισμὸν ἔχει προορίζαν ἡ ἐπινοίας, ἡ δὲ ἄνοιαν δὲ ἀνοήτως
 κολλητὴν ἑ ἀνθρωπίνης τε ἡ θείας σοφίας, ὅτε τε ὁ διακρίτος
 ἡ ἄνευ ἀλλοῦ ὄχι οἷοιτε γέγονασιν ἐκείνην ἡ δὲ ἄνοιαν
 θέσεως ἡ τῶν διδασκάλων σκοπῶν. ἔχει γὰρ οὐτως ἡ ὄρον
 αὐ ἀναγκῶν νοεῖν ἡ τὸ προφασίεν, πάλιν χροναίως ἡ ὄρον
 τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς πέρας ἡ δὲ λελθεῖν νοεῖν τῆς ζωῆς, τελευ-
 μέθων ἐκάστη τῶν ἀνθρώπων φυσικῶς ἀπαραιτήτων, ἡ διὰ
 ἕτα φυσικῶν, αἱ ὄρος ἡ τῆς ζωῆς, πῶς ἐμαρτυροῦτο αὐ ἡ πᾶσι
 ἡ τῶν ἀνθρώπων ζωῆ ἡ πᾶσι οὐκ ἐπίσταται. ἡ πᾶσι αὐ πῶς αὐ
 τῆς τῶν ὄρον ἡ τῶν διασπορῶν χρονον ἡ ἀμείνων γίνεσθαι.
 ἀπὸ τῶν δὲ ἡ τῶν ὄρον διανοεῖσθαι. ὄρος γὰρ φυσικῶν ἡ ἀνθρω-
 πίνης ζωῆς ὅδῳ ἐστὶν ἐκ πολλῶν ἀσπίων. Διὸ ἡ εἰρηλατῶν,
 Γρηγορίου οὐκ ὄχι οἶδατε ποία φυλακῆν ἡ νῦν ὁ ἀπὸ τῆς
 ἐρχεται. εἰ δὲ ἡ ἀριστήριον ἡ τῶν φυσικῶν ἡ πέρας ἡ ἐν τῶν
 θατ ζωῆς ἐν αὐ ἡ τῶν ἄσπίων. αἱ δὲ οἰοῦνται ἡ φυσικῶν ἡ
 διασπορῶν ἡ μὴ, ἐκείνη αὐ ἡ τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἄσπίων
 ἡ τῶν φυσικῶν, τῶν ἡ τῶν φυσικῶν ἐξ ἡλαστότων ἐργα-
 καλῶς. ἐπὶ τῶν μέγιστον μένον ἐστὶ πᾶσι γὰρ ὄρον ἡ τῶν ἀνθρω-
 πίνης ζωῆς ἡ τῶν ἐνδεχόμενων ἡ τῶν ἀσπίων, ὡς ἀσπίων
 ἡ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιχειρημάτων. κατὰ φυσικῶν ὁ κατὰ τῶν ἐν δυνα-
 τῆς ἡ μόνος εἰς τὸν διδοῦντα τῶν χρονον ἐπιχειρημάτων τῶν
 ἀνθρώπων ἡ τῶν. ἐστὶ δὲ ἡ ἐκαλεῖται τῶν. ὁ δὲ ὄρος ἀπὸ τῶν ἐν
 φυσικῶν ἡ τῶν ἡ τῶν ἀνθρώπων χρονον μέχρι τῶν πᾶσι ἡ
 ζωῆς ὄρον. ἡ αὐτῶν ἐνδεχόμενων ἡ ἀσπίων οὐτως ἡ τῶν ἐπιχειρη-
 μῶν μόνος αὐτῶν τῶν φυσικῶν ἀνθρώπων ἀσπίων τῶν
 τῶν οὐκ ἐπίσταται ζωῆς, τῶν μὴ μετὰ τῶν ἐπιχειρημάτων ὄρος ἀπὸ
 ἀσπίων ἐν γὰρ τῶν μὴ τῶν ἡ τῶν μετὰ τῶν μόνος, ἡ ἐν
 ἀσπίων ὄρον ἀσπίων τῶν χρονον τῶν μέχρι τῶν χρονον ὄρος
 μὴ ἡ μετὰ τῶν χρονον αὐτῶν τῶν ἐξ ἐπιχειρημάτων τῶν μὴ τῶν,
 μέχρι τῶν χρονον ἡ τῶν βαρῶν, κατὰ τῶν ἐπὶ ἐξ ἡ οὐκ ἐπίσταται
 μόνος κατὰ ἐκάστην νῦν τῶν ἐν τῶν τῶν ἐπιχειρημάτων ἡ τῶν
 ὄρος τῶν τῶν ὄρος μόνος αὐτῶν ὄρος ἐπὶ τῶν ζωῆς

+ au mois

μόνον γὰρ ποιεῖν μὴ φθασάντες αὐτὰ ἐφρονεῖν ἀδελφεύς, διὰ φρε-
 νῶν ἀφίστασαν ἢ ἕνα ἀδελφὸν οἰκονομίαν τῷ κρείττονος, δι' αὐτῶν
 ἀναλησθησὶν ὡς ἀξίων ὀφειλῶν. Ἐδίδμεν δὲ ἴστω ἢ ζῶν
 ἡ πονηρῶς ἐστὶ δι' ἄλλας αὐτῆς οἰκονομίας ἀναλησθησὶν, πρὶ
 νῆ ἀλλης αὐτῆς ἐκ γούρας ἐκπῆν, ἀλλ' ἵνα τὰ ἀδελφὰ παρὰ μὲν
 καιρὸς εἶναι ἐκαστῶ ἡμῶν ἑαυτοῦ. ὅταν μεθ' ἡμῶν οὐκ ἀγαθῶν
 ἔλπις μετ' ἰσχυρά, ἢ σωματικῶν ἐπιπέδι κατὰ τὸ νόμον ἡ νομιῶν
 βελτιώσῃ, ἢ τῶν κατὰ τὸν βίον ἀγαθῶν οὐκ ἐπὶ φαρμακῶν
 ἢ ἰατρικῶν ἢ ἰατροῦ ἀλλῶν. ἐστὶ δ' αὖ καὶ καθαρῶς ἐπὶ τῷ
 θεῷ τῆ μετὰ διακριτικῆς ὑπομονῆς τῶν πράξεων τῶν ἐκείθεν
 ἀναλησθησὶν, ἡ τῶν τοιαύτων ἐπί τῃ διακρίσει ὁ πᾶν σφοδρῶς
 ἰατρός, τοῖς δ' ἀσθενῶν ἐπιπέδι καὶ λίαν ἀεληρωμενοῖς,
 ὡς τῶν ἀπονηνοχῶν νοσοῦν, τὸν τοιοῦτον ὁ Κορομῶν ἀ-
 παροχὴ καιρὸν, ὃν ἐφρονεῖτε δὲ τῷ μὴ πολλῶν ἐπὶ παροι-
 χια θύναμι γρονὸν ὑπὸ σῶσαι. ἀλλὰ τῷ μετρίαν ἐπιπέδον ἔαν
 ἐπιπέδι, ὃ ἐπιπέδι ἐπὶ παρὰ τῆς ζῶνς. ἐφρονεῖτε δ' ἵνα μὴ τῷ
 ἀπὸ τῶν κατὰ τῶν οἰκονομίας τῶν ἡμῶν ἀγαθῶν οὐκ ἐπιπέδι.
 εἰ δὲ καιρὸν ὁ τῶν τῶν γούρας, τὸν ἐπὶ τῆς θείας ἀριστῶν
 προνοίας, ὃ καὶ ἡ ἐφρονεῖτε, ὅρον ἢ καιρὸν τοιοῦτον ἐπιπέδι
 ὃς ἐπὶ τῷ θεῷ ἐπὶ αὐτῶν τῶν κατὰ τῶν ἀριστῶν καιρὸν κατὰ
 τῷ κορομῶν ἡμῶν. ἀριστῶν δὲ ἄλλως ὡς ἐφρονεῖτε. διπλοῦσαι
 δὲ ἡ αὐτῶν ἡ ἐπιπέδι, ὃ θεῷ διὰ τῶν οὐκ ἐπιπέδι
 οἷς οἶδεν οἰκονομίας, ἢ ἐπιπέδι, ὃ αὐτῶν ὁ τοιοῦτος καιρὸς
 διότι ἐπιπέδι αὐτῶν ἐπὶ τῶν θεῶν ἐπιπέδι. ἐπιπέδι δὲ ἐπιπέδι,
 ἐπὶ τῷ θεῷ αὐτῶν ἐπιπέδι οὕτως ἐπιπέδι. ἄλλως τῷ ἐπιπέδι
 τῶν θεῶν ἢ μὴ ἐπιπέδι αὐτῶν τοιοῦτος δ' ἀξίων ὄντων αὐτῶν.
 ὡς ἐπιπέδι ἐπιπέδι, τὰ δὲ ἐπιπέδι. ἢ ἐπὶ τῷ κρείττονος αὐτῶν ἢ
 ἐπιπέδι. ὡς τῶν ἐπιπέδι ἐπιπέδι, ἐπὶ τῶν ἐπιπέδι ἐπιπέδι
 ἐπὶ τῶν ἀξίων ἡμῶν, ἢ ἐπιπέδι. ὁ τοιοῦτος ἢ ἐπιπέδι
 ἐπὶ τῶν ἀξίων ἢ τῶν ἐπιπέδι. ἐπιπέδι ἢ ἐπιπέδι, ὡς προ-
 κρητῶν καὶ ἐπὶ ἀνθρωπίνους ἀριστῶν, ἢ ἐπιπέδι ἢ ἐπιπέδι
 ἐπιπέδι ἢ ἐπιπέδι. ὡς τῶν ἐπιπέδι, ὡς τῶν ἐπιπέδι, ὡς τῶν ἐπιπέδι.

λέγεται μεν ειναι εν τοις ανθρωπίνοις πράγμασι τον θειον προ-
 ορισμον· η των δοκούλων ανθέσασθαι τω προορισμω λέγον
 εως μαλιστα το ελεος ~~κατων~~ δοκει μελεων· αλλ η λαγίς
 των αποστηκτων αυλων εξελεχθη τον μακρον δε χρησιμων·
 ως ετε δι απισταν, ετε δι αγνοιαν ταυτα παροντας· ηνα μη
 ταυτα τ' ισως γραφω εν ταυτα συνειραμην, εν τοις ελεοις
 συνειραμασι η προορισμων.

Πινωσκει μεν λογικω ο θεος παντα τα οντα, η τις αυτων εθελει.
 μινωσκει δε η των ανθρωπων δεχθηραμονον, αλλα η διαφο-
 ρησκει, η μινωσκει ταυτα εν εαυτω, ως μια η προτη παντων
 αιτια, η παντα δι απαρτιαν περιεχουσις, φυσικως τε η γνωστικως
 η δυναμικως, η μινωσκει τω εαυτω εροπα· εστι γαρ εν τω μινω-
 σκει το μινωστων εαυτα τον ω μινωστικον εροπον· οθεν η μινω-
 σκει τα μεν οντα μεν ως παροντα, τα δε εν δεχομενα αναγκαιως·
 ούτω γαρ εστιν εν αυτω· ε δε η τον μεντοι ταυτα τη εαυτων εν-
 σταν, μεντοι εστι η εν δεχομενα, ε μινωσκει μονον, αλλα η προ-
 νοειται αυτων παντων· ως ανθ της θρανιω προνοιας, εδ αν-
 δυναμικων ειναι η σοφιαται· προνοειται δε εκαστον αρμοζον-
 τος τε η δικαιοσ, τη εκαστω παρ αυτω δεδομενη φυσικη η
 λαγίς εν τω παντι, η ταις αυταις η διδονται· ης ου ανθρωπινως
 φυσικως ει δικαιοσ προνοειται εροπον, η φηλοτερον τε ερα
 η ποιικιλοτερον αρμοζοντασ τη προς τωσ ελιδασ φυσικωσ
 ταυτων εροπον· εθεν η παρ τον ανθρωπον προνοια φυσικωσ, ει-
 δικαιοσ ορισικωσ δυναμικωσ, αγωγικωσ δηλονοτι η οδηγια
 προς τον προεμενον ερον· τα μεν γαρ ελιδα προς τελωσ
 ερονται η φυσικωσ συσσειγον, ανθρωπω δε το τελωσ υπερφωσ,
 παρ ο χινωσται μεν αυτων δε προαιρημενον, η μενδην οιοσθεν
 αφορμωσ· ε γοιον τε δεφικεσαι η ορισικωσ κατωσ προς
 αυτω μη ταισ εκ θεωσ συνειραμωσ χρηματωσ, παρ των οπτεερ-
 γασμετωσ εν ταισ προλετοισ συνειραμασι διελομεθα· νυν δε
 μονον ετιλομεθα.

προορισμός

Η γνώσις τῶν ἰσχυρῶν ἀνθρώπων πραγμάτων, καὶ πρὸς τὸ ἴδιον
 αὐτῶν τὸ δικαίον ὄρισμός ἢ μετὰ εἰσιν ἐν τῷ γινώσκοντι καὶ ὀρι-
 ζοντι θεῷ, γνώσις καὶ ὄρισμός, ὡς δὴ παρόντων καὶ εἰς τὸ χρονοῦν
 χωρὶς, τῆ δὲ πρὸς τὰ γινώσκοντα καὶ ὀριζόμενα παραβολὰ, προ-
 γνώσις τῶν ὀρισμῶν γέγονται. ὁ δὲ προορισμός γενικῶς καμ-
 βαρῶμενος οὐτως, εἰς τὸν κυρίως προορισμὸν διαφέρεται καὶ εἰς
 ἀποδοκιμασίαν. τὸ αὐτὸν ὁ μετὰ προορισμῶν τῶν ἐπιχειρημάτων
 εἰς τὸν ὄρισμόν. ἢ δὲ ἀποδοκιμασία τῶν ἀπολυμένων αὐτῶν οἷον
 γὰρ προορισμένοι πρὸς τὸν αἰώνιον ζωὴν, οἱ τε ἀπ' αὐτῆς ἀπο-
 δοκιμασθέντες, διαφέρουσιν μετὰ, ἀλλὰ καὶ ἀμφοτέρῃ διαφέρει τὸ
 θείας προνοίας διακρίσεως. εἴτι δὲ τῆ ἰσχύος προνοίας,
 ἢ πρόγνωσης, ὁ ὁμοίως ὁ δικαίως οὐλος καὶ κυρίως προορισμός
 καὶ προὔποσθηται τῷ πρόγνωσιν ὁ προορισμός, εἰς ἀρχὴν αὐτοῦ
 καὶ τὰ ἐξ ἐπιχειρήσει. ἀποδοκίμασις δὲ καὶ τῶν ὀρισμῶν εἰς πρόβλε-
 πον πρόγνωσης, τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ θείας προορισμῶν. καὶ ἰσχύος
 ἢ ἡμεῶν ἡμῶν τὸ θεοδοξίας μετὰ τὸν χρόνον ἐν βίῳ τε
 καὶ αἰώνιως διὰ τὴν ἰσχύος ἡμῶν διδόντα σωμάτων, ὁ μετὰ τῆς ἀλη-
 θείας χρονοῦ καὶ πάντως γίνονται. ὅς γὰρ προέγνω φησὶ, καὶ
 προορίσει. καὶ ὅς προορίσει, καὶ οὐδ' ἀποδοκίμασιν, ἐκείνοισι, καὶ
 ὅς ἐκείνοισι ἐδικαίωσεν, καὶ ὅς ἐδικαίωσεν, ἐδέξατο. ὁ θεός
 γὰρ καὶ τὰ εὐσέμεια προγνώσων ὅν ἐρηναίον ἴσταν προὔποσθη
 τῆς γνώσεως αὐτὸν ἀγαπήσων ἵνα, τὸ γὰρ ἐπ' αὐτῶν ἴσταν, καὶ
 μηδὲν ἀμελήσων προὔποσθη. εἰσὶν δὲ δι' ὑπερβαί-
 νουσαν ἀγαθότητα πάντα σωζόμενα εἰς τὸ ἀγαθὸν τοῖς ἀγα-
 πόσιν αὐτῶν, διὰ τὸ τοῖς κατὰ πρόθεσιν δικαίαν εἶσαι κλη-
 τοῖς. τῶν ἐκείνοισι δικαιοσύνη, τὸ γὰρ αὐτῶν ἴσταν, ὅτι κα-
 τοῦτος ἡμῶν ἀγαπήσων, καὶ διὰ τὸ κατὰ κλητοῖς εἶσαι, ἰσχύος
 αὐτῶν κατέβηται, καὶ τῷ παρ' αὐτῶν προὔποσθησιν αὐτοῖς σωζο-
 μενα, ὡς ἀπὸ αὐτῆς ὅτι ἀν' ἐπιχειρήσει δυνάμει δυνάμει διαλασσοῦ-
 σαι πολλὰ καὶ μετὰ τὰς κατὰ τὴν ἀγαθότητα δικαιοσύνη. διὰ φησὶ, κα-
 ρὶς φησὶ ὁ δυνάμει κατὰ τὸν ὄρισμόν. διὰ τὸ προγνῶν αὐτῶν δια-
 σοφίας

σοφίας περιδείαν, επομένως προορισίος δι' εαυτοῦ ἀγαθό-
 τητος. ἢ προορισίος ἐκείνους ἢ τὰ ἐξῆς ἀποδοθέντος, ὡς δε-
 δοξάσαι μετ' αὐτῶν τὰς δοξαζομένης ἢ δοξαδοθησομένης.
 ὡς αὐτὸς δὲ δικαιοθσομένης δὲ δικαιοῦναι. ἢ ἐπὶ πρότερον
 κεκλήσθαι κληθσομένης ἢ γὰρ τὰ φασίλλας.

Ὁρα δὲ τὴν οὐκ αὐτὰ προσηγορίαν τῆς θεῶν σαζομένην δό-
 ξης ὁ προορισίος. ἔστι γὰρ εἰς τὴν προσηγορίαν τὴν πρό-
 νουον, ἢς ἀνθ' ἡ δὲ ἂν ὁ προορισίος εἴη. ἀλλ' ἔτι ἢ πρόνο-
 σις προσηγορίαν εἶναι αἰτία. ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων διὰ τὴν
 κεκλήσθαι ἀπορρῆσιν τῶν αἰρησομένην τὸ ἀγαθὸν συμβα-
 νῶν αὐτοῖς, ἢ τὸ λοιδοῖσθαι εἰς τὸ ἀγαθὸν τῶν τελεῶν, διὰ τὸ
 προσηγοῖσθαι ὁ αὐτὸς τὰ πάντα προσηγορίας αὐτῶν ἢ προσηγο-
 ρησῶν, ὅτι τοῦτοι τὸ ἀπ' αὐτῶν εἶναι, ἢ εἰς τὸν σωφρ-
 ησῶντα προσηγοῖσθαι, ἢ ὁριώμεν τὸς ἀπ' αὐτῶν ὁρίζεσθαι θεη-
 σῶντα πρὸς τὸ τέλος, τὰ δὲ θεῶν τὰ πάντα ὁριώμεν,
 ὡς ὅτι ἀπ' αὐτῶν προσηγοῖσθαι αἰχθῶν ἀπαλλοτριωθησομένης
 τὸ τέλος. ἢ διὰ τὸ μὴ αὐτὸ σωφρῆσθαι τὸς ἄλλοις.
 πῶς γὰρ ἂν σωφρῆσθαι τοῖς ἄλλοις σωφρῆσθαι. ὁ λόγος
 ἀποδοδοκίμασε τὸς, ἢ ἀπεκλήρωσε, ἢ τὴν ἀρμότιον
 αὐτοῖς ἀπέναντι ἀδοξίαν, ἢ ἀχθῶν προάδων. καθὼς
 γὰρ ἔχει ἐδοκίμασθαι τὸν θεὸν ἔχει ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν
 αὐτοῖς ὁ θεὸς εἰς ἀδοκίμον νόον, ποιῶν τὰ μὴ καθήκοντα. ἢ
 ὡς ἀπ' αὐτῶν προάδων ἀπαλλοτριωθησῶν τὰ μὴ ἄρ-
 ῶν, ὁ λόγος ἐν τῇ θεῶν νόον ἀπαλλοτριωθησῶν ἀπὸ
 μὴρας, καθ' ὁμοιότητα τῶν ἐκ κοίτης μὴρας προορι-
 σῶν, ἢ τὰυτὸν εἶναι τὸ ἀπ' ἀρχῆς αὐτῶν ὡς καθὼς ἢ
 ἢ ἀπαλλοτριωθῶν τὴν ἐπιγνώσιν, ἀλλὰ ἢ πρόβλεπτον ὡς λοι-
 ποῖ ἐπιγνώσει προσηγοῖσθαι, ἢ ἢ προσηγοῖσθαι ἢ ἢ
 ἀποδοδοκίμασε τὸς τὸ μὴ τὸ μὴ τὸ μὴ τὸ μὴ τὸ μὴ τὸ μὴ
 κινώμενος αὐτὸν τὸν ὁμοῖος. εἰ καὶ ἀδύνατον τοῖς μὴ γε-

νεύσαι αὐτὸν ἀποσπῶσθαι ὁ θεὸς εἰς ἐσομένην ἀλλ' ἔχοντας
ἀνάγκην ταῦτα γενέσθαι δεῖται. ἢ δυνάτω καὶ μὴ γινώσκων ἔτι
τὴν ἀνθρώπων προαίρεσιν ἀγῆν ἔχοντα ἀποκτείνω καὶ ἴσθαι,
ὅτι ἐσομένη δὲ αὐτῶν οὐκ ἔστιν, ἡμῶν δὲ τῶν ἀνθρώπων
λοῦς εἰς θεὸν ἦεν ἕλκος προνομιστικῶν, θεῖας περιτομῆς ἡ-
σέως. Οὐκ οὖν αἰσώσθαι ἀνάγκη εἶναι γινώσκων ὁ θεὸς οὐ-
τως ἢ δὲ προορίζων ἢ ἀποδοκιμαζῶν. σωτηρὸν δὲ μὲν ἔστιν ἀπὸς
ἀγαθῶν καὶ ἀπὸς κακῶν ἀποδοκιμαζῶν, ὡς ἀπὸς τῶν αν-
θῶπων, ἢ σωτηρὸν καὶ ἀπὸς ἐπιπορευόμενων τοῖς οἰκοῦσιν ἀπὸ τῶν
μετῶν τὸ τέλος εἰς φέρειν. ἢ πρὸς καὶ ἐν ὀλίγοις πρὸς δι-
καιοσύνης, ἢ πρὸς εἰς τὴν αὐτὴν ἦεν ἡ δυνάμει τῶν ποταμῶν
καθίστησι τὴν παρ' αὐτῶν χερσὶν. ὡν ἔτι αὐτὸν οἰκοῦσιν τῶν
χάνων ἢ δυνάτω, ἢ τοῖς ποταμοῖς αὐτῶν πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἢ
νηπιὸς ὅτε δίδωσι χάριν, ἢ τὴν διδόμενον ἀναλαμβάνει. ὅτι
ἀμα τὸ διὰ αὐτῶν ἐσπαράσθαι τὸ δικαίον περὶ τὸν πάντων
προορισμὸν, ὡς ἐκείνοτος ἐπορεύσθαι τὸ τέλος ἢ δὲ λαο-
γνοῦν, ἢ θεῖας ἀγάπης εἶναι, ἢ ἀπὸς τῶν οὐκ ἔχοντων ἢ
προορίζων ἐκ κοιλίας μητρὸς, ἢ πρὸς τὰ ἀγαθὰ πάντα
ἢ τοῖς σωτηρῶν καὶ τῶν κακῶν ἀποδοκιμαζῶν. ἢ τὸ
τοῖς οἰκοῦσιν ἀπὸς τὸ τέλος προορισμῶν, ἢ ἡσέως
πᾶσα τῶν προορισμῶν ζῶν ὑπὸ τῆς θεῖας ὀριζῶν
πρὸς τὸ τέλος ἢ καὶ ἐπιπορευόμενος, τὴν ἀγαθῶν ἢ
ἀπὸς τὸ τέλος προορισμῶν σωτῆρῶν ἔχοντος, ὡς ἀπὸς ἐφοδῶν,
ἢ πρὸς ἀποδοκιμαζῶν ἢ τῶν οὐκ ἔχοντων ζῶν, αὐτῶν τῶν
αὐτῶν ὅτι ἢ τὸν ἐχόντων ἢ τὴν προορισμῶν. τὸ καὶ αὐτῶν
ὅτι τὸ ἐν αὐτῶν ζῶντος πέρας, ἢ ἀρχὴ τὴν κατὰ τὴν ζῶντος.
τὸ δὲ εἶναι ἢ ἐν αὐτῶν μελέσσει. οἰκονομεῖται δὲ ἐκ τῶν
αὐτῶν χρόνων τῶν τῶν καὶ τῶν, ἀπὸς τοῖς ἀγαθῶν. ἢ διὰ
τὸ διδόμενον σωτηρῶν διὰ πάντων πρὸς τὴν τὸ τέλος ἐπι-
λαβῆναι, ὡς ἐστὶν ἢ ἀπὸς ἢ καὶ τῶν ζῶν κατὰ θεὸν
αὐτῶν

των θεϊων. και ὑπο λατρεται συναπλε μεν η εν λαιτα ζων
 δια πολλων βλαβλων των μελαζην, τας βουαιας ετατοι, τας
 σαθητε οικατα η συναληνησει θεαις ἀχαρομεφους. η δε
 θεοβης η ου ἀρετη λελοτη, αμλοσασ συναπλε τοκου ερχα
 των εκπιδου αιτων διακρυομετων, η και μελαστος υπερ
 θεοσας προς του αυδ τελεω τειρον επιδωξιν εν τη καυη
 μαλακαδοσια τ φουσας. ου πο δη η τοις μη προνηξαι τα
 τας λυειν μη τε οίκοθεν προς οκνηο οριζομετοι, ηδ ο
 θεοσ οπως οριζομελο σωσθη, σωτηρησας αν ομοιας τοις
 θεοις. ην γαρ αναρσης το δε η βίαις. προηνωσμετων δε
 η τ αυτων ἀθροιστας, ος οίκοθεν αθροισ χηηλα τοκου,
 λα τε καλα τον θιον αυτων η δυ τελεω, η δεμιας αξιαν
 προνοιας τοις προλετοις ομοιας, η ης καρπος ειν η το
 ταιμεφου τας επι ταξισ. αλλ οσον μονον αυτοις προς το
 δινας η ετω, ος κοινον τη φουσα δεδωκε δωρον. αξια μεφ
 ου ενιοις τη φανλοτη τατων, η ζωντων η τελεω των
 εντιβθουιν αχην, τωτοις οικονομας μελα η δικαιο το κοι
 νη συμπροον οσοθουιν.

Αλλα ταυτα μεφ εν τοις προτετοις. δεηρηρωθησαν συηραμ
 μασι. νυν δε ἀρετη του οτω αματω η προσηρησαι, ος η δε
 αν απομας καλα του ημων προσηρη, η ενανθιον ειν η
 ενανθιαται δυναται τοις προλετοις ενανθιοις συηραματων.
 η γαρ αν η ενανθιαται ποτε δυνατη, ανηθηα πανεραλητη
 η τοθλοισ τοις ταυτη συηραμετοις. ιαδη γαρ ισραλητη η
 φηλατη λυχη, ος εν ενανθιοισ τοις θεωρημασι, η δεν ειν
 η τε βαθυτερον. πλατος δε εη παλυ η ποιχιλον, επιηημης
 η δεμειρον αρχιες η διανοιας η φηλοητας. η ετι επι οσα
 ριας η θεολογιας εσοτε γυμναστον. διο η των υπο δεηρητων
 οι μεφ απαντη τοντα καλοσ ποιουλοσ το το ηνωθηαι δεη
 σαυ. οι δε ηηρατωντες ατη αν λυχοι λησων εν τοις οικειοις

συλγραμμειαν. οι δε της εναντιου κατασκευου ημων η ο
αλατος, ετε δη η σοφια η θεια χαρις και ος ανακουφισι
θηω η εννημελος φρονις γενναλος τε αμα η συμφορας εννη-
μοις τοις υστεροις ημων εννημελοισι, τε τον θεων χαριον κα-
νονος εξεσημελοισι η τοις τοις ημερολογημελω η ποθη-
μελοισι, Διονυσιος ο υλος ο μεγας, ο ιερος Αθανασιος, οι τρις
δ' ομιλητες προστητες, Αυγουστινος ο αι υτοις, Θεοδοσιος
Μαξιμος. ο θεος επι πασι Δαρεσχομος. Προδοσιος δε η
Αναστασιος, ο υλοιοι ημετος διακολλαι, εβτα δε τοις ημετοις εννοις
συμφορασι η δεινοις επι υτοις ιδιαι κατως ως η περι υδω
ανθρωπιου ποιησι η πανοσπος το δημιουργη προνοια θεου
η κη τε αμα η παλριχη, η οσα λα ποιησαι υδω, λαοις δ' εναν
υδω θεου προνοια ουνο φαινυλαι λοιοι, ιδιος μεθι εως το δευτερον
επινοιασ αρετρον ανηκει. κατω δε του τον χριστιανων
δηλω διαλεξα πικρην η παυλα λα περι αυτουσ θεωρημα
δ' ην, η τε γεννηται χριστιανουσ. σοφιστερον φρονημα, το τε
των ανθρωπων παυλα εδρανη η θεια γωστας τε η χρι-
στας εξ αβραν, τη προς το υετος αυτων αποβλεπει, εμελοισι
προσγεβασ αυτων προς ταυτα προνομητες εν λα των επ-
ζων καιρω, ει καυ η θεια γωσις πορροτα αυτουσ ως γω-
μητοις η δων επιταλα, αυ ανθρωπινη προ ον πολυθεσια απο-
αιρται. η προσηλα μεθι εν τη γωσι εως εν λα καιρω των
εργων ορισουσ οικουθεν τε η παρ αυτω. προσποδοχιμα ε
δε ως αποδοχιμα ενομητος ομοιος, ο τε χαλκωσπον αν
ζωοιο φρονημα το αυ ανθρωπινη ζωωτε η ανθρωπινη,
η κοινη η ιδιος, η τοις ανθρωπινας οτως ημετος η ζωας
η μελιστα των σαρδαιωστας βιωωτων, ε περι υδω αυτουσ
ως ε δικωστας η παλριχησ οντας η σοφωστας η αδιαφορι
το δημιουργη προνοιας, οπωστω χριστην η διαλεξουσ. η και
τοις των φωντων, ε δικωστικησ ενωιδω διαλεξουσ, οπως η
παλριχησ προνοιασ ενωιδωσ καταταλασ απεργησαν, εαυτ ε
υδ

f. 11

Πορτο
εβτα
τοις εννο
ενομητοι
προνοια
ομοιος
ενωιδω
ενωιδω
αδιαφο
αδιαφο
αδιαφο

δεύτερον τῶν συγγραμμάτων ἡμῶν ἀρχὴν καὶ τέλος ἐπι-
 τελέσαι. διὸ καὶ πρότερον ὡς ἔφην ἐκέλευον ἰκανοῦσθαι, νῦν
 τοῖς ἐπιτακτοῖς τῶν δοκούτων προσετακται καὶ γὰρ τὸν ἀσπασ-
 τασμῶν, καὶ ἡμῶν διέξιν τῶν θεῶν οἰκτον. καὶ ἡμεῖς δὲ σοὶ χάριν
 ἰσχυρὰν ὅτι περὶ τῶν ἀνεκα-πῶντων, καὶ τοῖς αἰσ-διὸ ἀσπασ-
 τασμῶν ζῶντων μετὰ ἡμῶν βαθῶν διὰ τὸ κοινὴν συμ-
 φερον, ἐνλαθῶναι δεόμεθα. καὶ ὅτι καὶ διδραξαί καὶ ἄ-
 καιρος ἐντέλεξεν τῶν τοῦ θεοῦ ἀπαιτήσεων. αὐτῆς ἡ δόξα
 εἰς τὸ αἰῶνας. ἀμήν.

Hec idios patricias Georgij Scholarij tractatus
 accepit ex cod. Reg. 2959. in quo plures sunt alij
 ejusdem auctoris lucubraciones, quarum indicem
 videre est in iusto codicis, eadem ac totus codex manu
 conscriptum. infra vero indicem huic altera manu
 scriptum legitur. οἶμαι ὅτι τὸ βιβλίον περιγράφει καὶ
 αὐτῶν τῶν Γεωργίου Σχολερίου.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to its orientation and fading.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to its orientation and fading.

Handwritten text visible on the right edge of the page, possibly from an adjacent page or a marginal note. The text is partially cut off and difficult to read.

Από των τῶν παλαιῶν τῶν παρὰ τὸν

ἐλεγχῶν.

Ὅτι ἐστὶν διαφορά θείας δόξης καὶ ἐνέργειας, ὁ μὲν βασιλικὸς φωνεῖ· ἄρα ἔδεν δόξας ἐπὶ θεῶν καὶ ἐπινοίας ὁ εὐνοϊκὸς θεωρεῖ, ἵνα μὴ δόξῃ ἀνθρώπιναί τινος τοῦ θεοῦ σημνύσθαι προσηγορίας, πᾶν λαθρῶς δόξαν ὁμοιωσῶνται τὰ ἐπιθεγόμενα τῷ θεῷ, πρὸς οὗτο καταβλάσπον τὸ δημιουργικῶν δόξαν εἶναι λέγειν, τὸ προνοητικὸν δόξαν, τὸ προνοητικῶν ἀσάντων, καὶ ἀπαξ ἀπὸ πᾶσαν ἐνέργειαν δόξαν πῆσαι. ὁ δαμασκῶς· ἰσθὸν ὡς ἄλλο ἐστὶν ἐνέργεια, καὶ ἄλλο ἐνέργημα, καὶ ἄλλο ἐνέργειον. ἐνέργεια μὲν οὗτο ἐστὶν ἡ ὁρατικὴ καὶ δόξαδος τῆς φύσεως κίνησις. ἐνέργημα δὲ ἡ φύσις, ἐξ ἧς ἡ ἐνέργεια προεῖσιν. ἐνέργημα δὲ τὸ ἐνέργειας ἀποτέλεσμα. ἐνέργειαν ὁ καχρημένον τῇ ἐνέργειᾳ, ἡτοῖ ἡ ὑπόστασις. ὁ μὲν μαξίμος ἐν τῷ καὶ τὰ ἐπιγραφόμενα ἐκ τῆς ἐνέργειας διαλέξεως. πάντοσ φωνεῖ ἀναγκῆ ἐπὶ χριστῷ θεῶν καὶ ἐνέργειας, καὶ πᾶσα ἀνάγκη. ἔδεν γὰρ τῶν ἄντων χριστὸς ἐνέργειας φυσικῆς ὑφῆστην. οἱ γὰρ ἄλλοι πατέρες φανερῶς λέγουσιν· καὶ εἶναι καὶ τὸ γινώσκον καὶ χριστὸς τῆς δόξας οὗτο ἐνέργειας, τῷ οἷαν δὴ πολε φωνεῖν· ἀπὸ τῶν πρακτικῶν τῆς σιωπῆς. τίς γὰρ ἐν καὶ βραυὸς ἐπὶ πρὸς τὸ νοῦσαι, ὁ θεοῦ οὗτο ἐπὶ πᾶσι φαινεται, ὅτι ἀδύνατον καὶ παρὰ τῷ τάξιν ὁ φῶτος ἐπὶ, δύναται εἶναι φύσιν καὶ ἐνέργειαν μὴ ἐπὶ φυσικῶν. οὗτο ἀπὸ τῶν αἰρετικῶν ποτε ἐδοχησάτη λέγειν, οἱ τινὲς τὰ

806

2.

σας τὰς ἀνθρώπιναις κινήσεσιν ἡ σκοπιὰ ἐπινοῶν
 κατὰ τὸ ὀρθότατος ἔπιπέσας ἡ συναθροισμὸς ταῖς
 φανώσιμῶν αὐτῶν προσώπων ἐπιτύχον, πᾶσι οὐκ ὀπίσθε
 ἀπὸ τῶν ἀγίων πατέρων ἐπιπέσας, ποτὲ, ὅτι ἀπὸ τῶν θε-
 θήλων ἀγνοητικῶν ἡ τὸ μὴ εἶναι ἀρεθῆσαι, ἐπιπέσας
 παρόντος διηκῆται προπεθεύθῃται. ἵνα τῶν δύο ἐπι-
 στήτων τῶν χριστῶν ἡ θείας διηκῆται ἡ ἀνθρώπινος,
 ἀντιπρὸς αἱ ἰδιότητες ἀεθραίοι εἶναι γνωρίζονται,
 ἐν χριστῶν, ἡ θείας διηκῆται ἡ ἀνθρώπινος, μὴν
 ἔχον ἀρεθῆσαι. τίς ποτὲ ὀρθῶς προνοῶν, διηκῆται
 ἀποδείξαι, ὅτι εἰς εἰς μία εἶναι ἐπιστήμη, ἡ
 χρονική ἢ αἰδῆτος ἡ ἀνθρώπινος, θεία ἢ ἀνθρώπινος, ἀν-
 τὸς ἢ κλειστή, ἢ αὐτὴ ἡ τὸ πατρὸς ἐστὶν ἢ ἐστὶν παρὰ
 τὸν πατέρα. εἰ τὸν μὴ μία ἐστὶν αὐτὴ ἢ ἡ αὐτὴ μία
 ἢ τῆς θεοῦ ἢ τῆς ἀνθρώπινος τὸ χριστῶν, κοινῆ,
 ἐστὶν, ὅτι ἀλλόχολον ἐστὶ ἡ εἶναι. θυκῶν ἐπιπέσας ὁ
 ἕως τὸ θεῶν, ὁ αὐτὸς θεὸς ἢ ἀνθρώπινος ἐστὶ τὰ ἀνθρώ-
 πινος ἀνθρώπινος ἐπιπέσας ἐπὶ τῆς, ὁμοίως οὐκ αὐτὸς ἢ ὁ
 πατὴρ ἐπιπέσας θυκῶν. ἐπιπέσας, ἢ ὁ πατὴρ ποιῶν, ὁμοίως
 ταῦτα ἢ ὁμοίως ὁμοίως ποιῶν, αὐτὸς ὅτι ἢ
 ἀληθῆς ἐπιπέσας, εἰ ὅσα ἀνθρώπινος ἐπιπέσας
 ὁ χριστῶν, πρὸς μόνον τὸ προσώπον αὐτῶν εἰς ἡ
 ἐπιπέσας. αὐτὸς ὅτι εἰς τὰ αὐτὰ, οἷα ἢ τὸ
 πατρὸς. κατὰ ἄλλο γὰρ διηκῆται ἢ ἄλλο ἀνθρώπινος
 ὁ χριστῶν. ἵνα κατὰ αὐτὸ θεοῦ, ἢ ποιῶν ὁ πατὴρ
 ταῦτα ἢ ὁμοίως ὁμοίως ποιῶν ἢ κατὰ αὐτὸ ἀνθρώπινος
 ταῦτα, ἢ εἰς τὸ ἀνθρώπινος ἴδιον, ὁ αὐτὸς οὐκ ἐπιπέσας
 ὡς ἀνθρώπινος. ἐπιπέσας ἀληθῆς ἐστὶ ἢ θεὸς ἢ ἀνθρώ-
 πινος, ὅτι ἢ ἀληθῆς ἐπιπέσας ὅτι ὁ αὐτὸς οὐκ ἐπιπέσας
 εἰς

εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν φυσικῶν ἐξουσιῶν τῆς θεῆς ἀνομιῶν, καὶ
 τῆς ἀνθρωπίνης, τῆς ἀλλοτρίου καὶ κλητικῆς ὡς ἀληθινός
 καὶ τελείος θεός, ἀληθινός καὶ τελείος ἄνθρωπος, εἰς
 ὁ αὐτὸς μετέτεκε θεὸς καὶ ἄνθρωπον κύριος Ἰησοῦς χριστός ::
 καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν πρακτικῶν. τῆς ἐκαστῆς
 φύσεως, ἑκατέρας ἰσότην ἐμφανίζων, τῆς ὁμοιωθῆναι καὶ
 ἐφυσικῶν, καὶ κατακλιθεὶς ἀδιαίρετος προΐδων ἐξ
 ἑκατέρας φύσεως καὶ τῆς ἐμπνευστικῆς αὐτῆς φύσεως
 καὶ ὁμοιωθῆναι ποιότητα, καὶ τῆς ἀμείκτου ὁμοῦ καὶ ἀσύγχυτου
 ἁπλῆς ὁμοίας συνεπαγομένην ἐξουσίαν. τὸ τοιαῦτα καὶ
 τῶν ἐξουσιῶν ἐπιχριστῶν ποιεῖ τὸ διάφορον, ἵσα ἄρα
 καὶ εἶναι τὰς φύσεις τῶν φύσεων :: καὶ ὁ παρὰ τὴν πα-
 λῆραν ἐκδοκίμος ὅρος. ἡ παρούσα ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ
 σύνοδος πικρῶς δεξάμενη καὶ ὑπαίτις χερσὶν ἀσπασαμένη
 τῶν τὰ τὸ ἀμειψιῶτα καὶ μακαριώτατα πατῆρ' ἐπε-
 βουτῆρας Ρωμαῖν, ἀγασθῶνος γενόμενος ἀναφορῶν πρὸς
 τὸν εὐσεβέστατον ἡμεῶν βασιλέα, καὶ μετὰ τὴν ἐπισημῆν
 τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς πέντε συνόδου καὶ τοῖς
 ἀγίοις καὶ ἐκχριστοῖς πατρῶσι, καὶ συμφωνῶν ὀρίσασα,
 ὁμολογῶν τὸν κύριον ἡμεῶν Ἰησοῦν χριστὸν τὸν ἀληθινόν
 θεὸν ἡμεῶν τὸν ἐκ τῆς ἀγίας καὶ ὁμοδοῦ καὶ ἁρμονικῆς
 ἰσότητος, τέλειον ἐν θεότητι, καὶ τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν ἀν-
 θρωπότητι, κατὰ πάντα ὁμοίον χωρίς ἀμαρτίας. πρὸ
 αἰῶνος μὴ ἐκ τῶν πατρῶν γεννηθέντα κατὰ τὸ θεογενῆ,
 ἐκ πατρὸς δὲ τῶν ἡμεῶν τὸν αὐτὸν διήμας καὶ δια τῆς ἡ-
 μετέρας σαρκῆς, ἐκ πνεύματος ἀγίου καὶ ματρὸς τῆς παρθένου
 ὁ κυρίου καὶ κατ' ἀληθείαν θεολόγῳ κατὰ τὴν ἀνθρω-
 πότητα. ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν χριστὸν ἰσὸν κύριον καὶ κυρίου
 μουσῆν, ἐν δύο φύσεσιν, ἀσύγχυτος, ἀδιαίρετος,
 ἀδιαίρετος γνωριζόμενον, ὁ δαμῶν τῶν φύσεων διαφο-

4^α ρας ἀνηρημένης διατίω εἰσὶν, σαζομένης δὲ μάλλον
τ' ἰδιώτης ἐκατέρωθεν, ἢ αἱς ἐν προσηύον
ἢ μίαν ὑπάρχειν συνζήσαντες, ἢ εἰς δύο προσηύοντα μερι-
ζομένην ἢ διαιρούμενον. ἢ ἕνα ἢ τὸν αὐτὸν ἦν μονο-
θεῖν θεὸν τοῦτον κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ ἀπὸ ἀνασθέν-
σι προφήται ἀπὸ αὐτῶν, ἢ αὐτὸς ἡμεῖς Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξί-
ται παθεῖν, ἢ τὸ τῶν ἁγίων πατέρων παραδόξως ἐσχηματισμένον,
ἢ δύο φύσας θεότης ἢ θελήματα ἐν αὐτῷ, ἢ
δύο φύσας ἐνέργειας, ἀδιαίρετος, ἀσπένδος, ἀμείκτος
ἀσυγχύτος, κατὰ τὴν τῶν ἁγίων διδασκαλίαν. ὡσαύ-
τως. . . .

εὐκείας ἀντιμαχίαν ἐν τύπῳ ἐκταλῶντος. ἡ γὰρ ἐν ἐνὶ
 πατρὶ τὸ ἀπὸ πνεύματος λόγος, ἡ παῦλα φησὶ τὰ χαρίσματα
 χαυμάνων τις, ἵνα μή τις τὴν χάριν φυσικῶς εἶναι νομῆται.
 ἀλλὰ ἡ τὸ ἀπὸ μαρτυροῦ καὶ φιλοσοφῆς ἵστίω γράφοντος
 ὡς ἄρα τὸ θεοῦ δόξατος, ὡς ἂν μὴ πρὸς ἑσπερίαν, ἐν
 τῇ δὲ πρὸς πόλιν, ὁ ἀπορίτων ὁσίας τε καὶ βουθῆς τῆς
 διαφορᾶς, καὶ τῆς ἑσπερίας ἀπορίτων τὸ θεοῦ τῆς ποιήσιν.
 ὁ φανερὸς οἱ τῆς διαφορᾶς ἀθετοῦτες οὗτοι καὶ τὸν θεὸν
 φρονέοντες, καὶ τὸ ἀλομαῖον δοξάζαντας δεικνύονται. καὶ
 γὰρ τὸν ἐν Σαμαρείᾳ θεὸν ἰσάντων, ἐνφραῖα ἐπὶ τῇ ἑ-
 λησίοις, φησὶν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πᾶσι τῶν δογμάτων. χρῆ-
 νοσέων, ὡς πᾶσαι αἱ διωκόμεναι ἀπορημένα, αἱ τε γνο-
 στικαὶ, αἱ τε φυσικαὶ καὶ τεχνικαὶ ἐνφραῖα
 λεγόμεναι. ἐνφραῖα γὰρ αἱ ἢ φυσικῆ ἑκάστης ὁσίας κιν-
 ῶμεν τε καὶ κινήσεις, ὡς μόνος ἐστὶν τὸ μὴ εἶναι. ὁ
 χρυσοστόμος ἐν τῷ κατὰ ἰσάντων δὲ φησὶ περὶ τῆς ἐνφραῖας.
 ἐν τῷ τῷ φησὶ, τὸ πνεύματος οὗτος ἀγαθὴ καὶ τῇ ἀσπῆ καὶ
 τῇ ἀσπῆ ἐμψύχουσα ἐκ οὐδὲς ὁδοῦ τῶν ὁδῶν, πρὸς τὴν τῶν
 πνεύματος ἐνφραῖαν πρὸς τῆς, τῆς τῶν ἀντιμῶν ἐπιτάμενος,
 καίτοι φωνῆς ἀκούων. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς πνεύματος
 πρὸς παρατασίαν τῶν παρακλήτων ἀρῆται ἐξ ὁσίας. ἔλα
 ἀπὸ ὁσίας κατὰ τῆς, ἀλλ' ὅτι τῆς φέρεται, καὶ καὶ μάλλον
 τῆς τῶν πνεύματος ἐνφραῖαν, ἡ φύσεως διωκόμεναι ἡμοί
 κατασφῆ, ὅχι οἱ σωματικοὶ γέννησας, ὅχι ἄλλο ἰσάντων
 ὁδοῦ. ὡς μὴ γὰρ ἐν τῷ θεῷ ἐπὶ τῶν κινήσεων ἐνφραῖα.
 τὸ δὲ ἐκ τῶν ὁσίας τῶν θεῶν, ἐπὶ ὁδοῦ ἀρῆται πολεῖ τῶν ποι-
 ημάτων μαχίαν μὲν οὖν ἀρῆται πάντως ἐπὶ τῆς τοῖς
 ἀγίοις, οἱ τῆς γὰρ μέγας βασιλεὺς, τὸ ποιημένον, φησὶν
 ὅχι ἐκ τῶν ὁσίας τῶν ποιῶν ὁδοῦ. καὶ ὁ Σαμαρείας ὁδοῦ καὶ κινήσεις
 ἐκ καὶ κατὰ τῆς γέννησας, ἀλλ' ὅχι ἐκ τῶν ὁσίας τῶν θεῶν
 καὶ πάλιν κινήσεις δὲ καὶ ποιήσεις, τὸ ἐξ ὁδοῦ, καὶ ὅχι ἐκ τῶν

ἡ φησὶ
 ἡ φησὶ
 φησὶ.

στ

δοίτας τὸ κλιζονλος, ἢ ποιουὸλος μενταυ τὸ κλιζουμενον κ̅
 ποιουμιον ἀνομοιον πανλευδος.
 ὅτι ἡ ἀνιτος ἐνθρζα δοίτας κ̅ φυσικὴ τὸ θεὸ κίνουσι
 δευ. ὁ μέγας Αθανάσιος. ὅταν δὲ φησι, πάντα ἐνθρζα καὶ ὑπὸ
 τὸ θεὸ διὰ χριστὸ ἐν ἁγίᾳ πνεύματι, ~~ἐκ~~ ἀχώριστον ὄρα
 τὴν ἐνθρζαν τὸ πάλτος κ̅ τὸ ἴδ̅ κ̅ τὸ ἁγίᾳ πνεύματι,
 κ̅ ὁ ἅγιος ἀπατάτος, ἐν κ̅ ἡ ἁγία κ̅ δικαίωμα κ̅ συνέθετος
 μενιναὶ κ̅ μέγαν προσήρην, ἐν τῷ περὶ ἀγροτῶν β.
 λοφῶ αὐτῷ, ἴδωμεν φησὶν ἀναρθεῖν περὶ θεὸ ἀνομιον οἱ
 αἰρετικοὶ. τῇ ἐνθρζα φασὶν ἐν πᾶσιν ἐπὶ ὁ θεὸς, τῇ
 ὅσα δὲ ὁ δαυδ. ἐνθρζαν κ̅ ὄντες τὸ προῖον ἐν τῷ ἐνθρζας
 ἀποτέλεσμα φαίνεται ἐν τῷ θεὸ φύσεως ἀχώριστος ἀνα
 τὴν ἐνθρζαν αὐτῷ. κ̅ μετὰ τινά. εἴθε αὖ ἡ ἐνθρζα φανῆ
 σιωθεοφεται τῶν π̅ ἡ ὅσα ὅς ἡς πρεβχεται. ἐκατάρον
 γὰρ ἀπὲρ ἱερατικόν, ἢ διὰ τὸ πανλευδος ἀκλήρον ἐπὶ ἀχω
 ριστά. κηρῶτα μὲν γὰρ ἡ ἐνθρζα αὐτῷ λανθανῶσαν ὅταν.
 θεοφεται δὲ συμπαροῦσα τῇ ἐνθρζα, χωρὶς αὐτῷ εἶναι μὲν
 δυναμένη: κ̅ αὐτῷ. περὶ τὸ πᾶν ὅτι ἡ ἐνθρζα, κ̅ ἁγίᾳ
 τῶν δὲ ἀχώριστος ἡ ὅσα καθέστηκεν. Ἀλλὰ μὴ
 ἴσως τῷ ἐνωσιν θείαν κ̅ αἰδιον ὁ μὲν τὰ ἀχώριστος ἀν
 ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ διὴ κ̅ τῷ κοινότητι τῷ αὐτῷ κ̅ ἁ
 πὲρ ἱερατικῶς κατὰ τὴν τῶν ἀγίων θεοφεται κηρῶταρον,
 ὡς τὸ κ̅ τῷ διακρίσιν κ̅ τῷ διαφορᾶν κατ' αὐτῷ πάντας
 θεοφεται κ̅ τῷ τῷ διακρίσιν ἐνωσιν, δεχίς πανλευδος δια
 σπαρσμένον ἐν τῷ θεὸ αὐτῷ κ̅ διακρίσιν ἐπιστάτους. ὁ δὲ τῷ
 ἐνωσιν τῷ διαφορᾶν τῷ τῷ κ̅ φυσικῶς ἀλλοφεται
 ἐνωσιν, ἢ διακρίσιν χωρὶς ὄντες ἀλλήλων ἰσῶτα.
 ἀπαρτ. ἀλλ' ὡς ἐπιδοχεται τὰ κατὰ φύσιν ἀπὸ τῷ
 ἀκατὰ μετῶν μετὰ παρὰ τῶν ἀγίων, μὲν τὰ λογισμῶ
 θεοφεται διακρίσιν, τὰ φύσιν ἰσοφεται κ̅ ἀδιακρίστα.
 Αθανάσιος γὰρ ὁ μέγας ἐν τῷ κατὰ Αρδιανῶν. ε' λοφῶ αὐτῷ

ἄλλο μὲν εἶναι φησὶ τὸ ἐκ τίνος, καὶ ἄλλο τὸ ἐξ οὗτος. κα-
 τὰ τὸ τοῦ ἄρα οὕτως. εἰ δὲ μὴ δύο εἴη, ἀλλ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἕξοτον
 εἶναι τὸ αὐτὸ αἰτιῶν καὶ αἰτιατῶν, γίνεσθαι καὶ γεννηθῆναι. ὅπου
 ἀτόπον ἐπὶ Σαβελιανῶν θεολογία. οὐκ οὖν καὶ τὴν ἐν ἑξῆς
 ἐκ τῆς ἑσθίας ἀνακατὰ τὴν θεολογίαν ἀπαρτῶν πλείονα μὲτα,
 τὴν ἄλλο καὶ ἄλλο εἶναι, καὶ δύο εἶναι. καὶ οὕτως ἐπιβου-
 χήναι ἀλλήλων ἐναρτίας ἀποπέφυγε, κατὰ τὸ ἐξ οὗ, καὶ
 εἶναι, τὸ αἰτιῶν οὐκ αἰτιατῶν, καὶ αἰτιατῶν, καὶ ὁ παρὸς οὗτος
 τὰ θεῖα θεολογίας θεολογίαν.

καὶ μετὰ τινά. ἔστω δὲ φησὶ παράδογμα ἀνθρώπινον τὸ
 πῦρ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀπὸ καύσεως. δύο μὲν τὰ εἶναι τὸ ὄρα-
 σθαι. ἓν δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀεικρίστον εἶναι τὸ ἀπαύμα-
 ῖον. αὐτὸ δὲ τοῦ ἐξ αὐτοῦ πῦρος καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ φως, τὸ
 μὲν φύσεως καὶ αἰτιῶν ὄντος, τὸ δὲ φυσικῆ καὶ αἰτιατῆ, τὸ
 τε ἐκ διατῶν ἀκαρτίων καὶ τὸ διακρίνον αὐτὸς διὰ τὸ αἰτιῶν
 καὶ αἰτιατῶν εἶναι. ὅπου καὶ κατὰ τὴν φύσεως καὶ
 φυσικῆ αὐτὸς ἐκείνης τὸ ἐκ τῶν διακρίνον ἐκ λυπῶν.
 τὸ μὲν κατὰ τὸ ἰσοκρίνον καὶ ἀεικρίστον τὸ δὲ αἰτιῶν καὶ
 τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐκ τῶν αἰτιῶν. ἵνα γὰρ τὸ ἐκ τῶν διακρίνον
 ἀπερὶ αὐτὰ, ὅτε μὲν ὄρασι ἢ διακρίνον τὸ ἐκ ἀναρτίας ἀλλ'
 διακρίνον κατὰ τὴν αἰτίας ἐστὸς θεολογίαν, ὅ δ' ὅτι οὐ
 ὑπὸ βασιλεὺς παραδεδωκεν ἀνθρώποις. καὶ
 καὶ ὁ αἰτίας γρηγορίου ὁ Νύκτις. Ἀλλὰ καὶ γὰρ τὸ ἀ-
 παραδεδωκεν ἐκ τῆς φύσεως ὁμοιομοίης καὶ τὴν κατὰ τὸ
 αἰτιῶν καὶ αἰτιατῶν διακρίνον ὅτι ἀρνηθῆναι. ἔπειτα ἐκ
 μόνου διακρίνον τὸ ἑστὸν ἐκ τῶν κατακρίνον μὲν.
 ἐκ τῶν τὸ μὲν αἰτιῶν πλείονα εἶναι τὸ δὲ ἐκ τῶν αἰτιῶν. ὅ
 δὲ καὶ μέγας βασιλεὺς τὸ αὐτὸ φανέναι ἀπαξ αἰτίας
 τοῖς αἰτιῶν τῶν καὶ αἰτιατῶν τῶν διακρίνον παρεῶν, ὅτι
 καὶ τῶν φυσικῆ ἀκαρτίας ἐπιβουχῶν οὐκ ἀλλήλων, καὶ τὸ
 ἀποπέφυγε καὶ ἑστὸς ἐπὶ τὸ αἰτιῶν καὶ αἰτιατῶν ἕκαστον ὅ-
 τῶν διακρίνον, καὶ τῶν ἀτόπων καὶ παραδεδωκεν εἶναι νομίζαν,

τὸ μὴ ὁμοιοῦν, ἀλλ' ἀρκεῖται ταύτῃ ἀγαθὰ. καὶ ἢ μὴ σὺν-
ιδεῖν τὴν διαφορὰν ταύτῃ τὸν ἑνομήιον ἔφη, ἢ καὶ ἀπα-
κρίψασθαι ταύτῃ ἐκόντα. ἔφαθον, ἔχεινος δὲ ὁ συνῶδον
ὁ ἑνομήιος ἢ ἔκων ἀπέκρινε, ὅτι ἐστὶ τὰ ἔκτος εἶδος
ἔκτε παρ' ἡμῶν ἑτέροις, σὺν γινώσκονται. ἀλλ' αὐτὸν κατὰ
φύσιν ἀποδοῖα συμβαίνει. ὡς τὰ περὶ πρὸς τὸ φῶς ἐστὶ,
τὸ ἐξ αὐτοῦ. ἐκ δὲ τὸ γὰρ τὸ πρότερον αὐτὸν λεγόμεν, ὅτι
τίπον δὲ τὸ αὐτὸ αὐτοῦ, ὁ διαστήματι χωρίζοντες ἀλλήλων
ταύτα, ἀλλὰ τὰ λογισμῶν, τὸ αὐτὰ πρὸς τὴν φύσιν τὸ
αὐτὸν. πρὸς οὖν εἰς ἕνα ἀρκεῖται τὴν τὰ ἐξ ἑφ' αὐτοῦ ἐστὶ
πρῶτον καὶ ὁ δεύτερον. ὁ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἔσταν, ἀλλ' ἐκ
κατὰ φύσιν αὐτοῖς εἰς πρῶτον ἀρχῆς.

ὅτι ἐστὶν ἀκρίτος ἢ ἀκρίτος μὴ, διακρίσει δὲ τὴν ἑτέ-
ροφύσιν εἰς δύο: ὁ ἅγιος Μαξιμῶς, τῆς μὴ ἀκρίτος ἐτε-
ρίας, ἀκρίτον ὁ ἕτερος φύσιν, καὶ τὴν δὲ τῆς κλητῆς.
ὁ δευτέρως, ἢ κλητῆ ἢ ἑτεροφύσιν ἀκρίτος ὁ ἅγιος Μαξιμῶς
εἰ δὲ ἀκρίτος, ἀκρίτον χαρακτῆρῶς ὅτιον. οἱ οὖν λεγόμεν
κλητῆ τὴν ἑτέραν εἰς δύο, ἀφ' ἧς ἢ ἑτέρα φύσιν χαρακτῆρ-
ῶς καὶ κλητῆ ἐξ ἀναγκῆς παρὰ τὴν ἑτέραν φύσιν.
~~ὁ ἅγιος Μαξιμῶς κλητῆ τὴν ἑτέραν εἰς δύο~~ ὁ ἅγιος Μα-
ξιμῶς ἐκ τῶν πρὸς Ἀνερωχίον. τὰ μὴ ὀνόματα τὸ πρῶ-
τον τοιαύτα διακρίσει καὶ ἑτέρα, ὁ μὴ οὖν ἔχοντα τινὰ
εἰς δύο εἰς ἑτέραν φύσιν. αἱ δὲ εἰς δύο εἰσὶν. ἀφ' ἧς μὴ
μὴ τὰ ἑτέροις, ἀνεξαρτήτως διὰ τὸ πρῶτον. πρὸς γὰρ
γονῶν μὴ τὰ τῶν ἀποδόντων ἐπέχοντα, τινες ἦσαν αὐτὸν ἀπο-
τὸν ἡμῶν κλητῆς αἱ εἰς δύο, οἱ λεγόμεν κλητῆς τὰς ἑ-
τέρας εἰς δύο, φανερῶς δεξιῶν εἶναι τῶν ἀποδόντων
ἐπέχοντα.

ὅτι ὁ ἅγιος Μαξιμῶς ἐπὶ θεῶν διὰ τὴν ἑτέραν φύσιν
καὶ εἰς δύο διαφορὰν. ὁ ἅγιος Μαξιμῶς πρὸς πρῶ-
τον ὁ πρῶτος καὶ τὸ πρῶτον, ὅτι ἐκ δὲ τὸ πρῶτον ἐκ τὸ
τὸ πρῶτον ἀγνοῦσαι, ὅτι αἱ οὐκ ἔχοντες τῶν ἀποδόντων
αὐτοῦ

φασί ὄντων, καὶ τῶν ἐν ἑτέρω θεωρημάτων ἐστὶν. καὶ
 τὸ κοινὸν φρονήμα πάντων καὶ τῶν ἐξ ὅσων φιλοσόφων
 καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεοσοφῶν μεταφυσικῶν. ἀλλὰ τῶν
 τῶν θελημάτων συνέθεσις γένηται, καὶ τῶν ἄλλων φυσικῶν
 λέγειν ἐκδιαιρησάτω. ἀλλὰ καὶ ὁ νόστος θεῶν χρημῆριος
 ἐν τῷ κεφάλ. τῆς ἐκ τῆς ἐξ ἀμφοῖν ἀναπνεύσεως,
 ὅσα πρὸς λέξιιν διεξέειπον. ἐπινοῶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ
 διαφορὰ τυχαῖα τὰ πρὸς ἀληθινὰ κατὰ φύσιν ἀσθενῶν
 παρὰ τὴν φύσιν ὄργανα, διὰ πάντων ὁ νόστος ἐν ἐργάζῃ καὶ
 κινῶμενος καὶ κατὰ φύσιν ἐκαστοῦ πρὸς τὸ πρῶτον προκείμενον
 κινῶμενος, εἰς ὅτι καὶ ὁ αὐτὸς ταῖς διαφοραῖς τῶν ἐν ἐρ-
 γάζῃ συνῆξαι τῶν φύσιν, καὶ ἀντίς ἐπὶ θεῶν
 οὐ τῶν ποιητικῶν δυνάμεων πολυμήρες τῆς αὐτῆς ὁσίας
 καθυποπέσειν. ἀλλὰ καὶ τὸ σωκατεδὲχθη, ὅτι
 κατὰ τὴν αὐτῆς φύσιν, μηδέχομενοι τὴν διαφορὰν τῆς
 θείας ὁσίας καὶ τὴν ἐν ἐργάζῃ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν περὶ
 τῆς θείας ὁσίας φυσικῶν θεωρημάτων, ἔσαν οὐ συνέθεσις
 πᾶσι μάλιστον τῶν θεῶν. τὸ μὲν οὖν βασιλεῦς φανεῶς
 λεγόμενος, εἰς τὴν αὐτῆς φύσιν φέροντες τὰ πάντα τὰ θεία
 ὀνόματα κατὰ φύσιν, ὁ μόνον συνέθεσις, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄνο-
 μοιομερῶν συγκαταμένον τὸν θεὸν ἀποδείξομεν, διὰ τὸ
 ἄλλο καὶ ἄλλο εἶναι ἐκαστὸν τῶν ὀνομάτων σημαίνει καὶ
 τὸ μὲν οὖν χρημῆριος τὸ θεοῦ καὶ γινώσκοντος. ἢ καὶ τὸ
 ἀθάνατον καὶ τὸ ἀνακτον, καὶ τὸ ἀναλλοίωτον ὁσία θεοῦ.
 ἀλλὰ τὸ πολλαὶ ὁσίας θεοῦ καὶ ὁ μὲν, ἢ συνθετὸν ἐκ
 τῶν τῶν θεῶν. ὁ γὰρ ἀσυνθετὸν ταῦτα εἰς τὴν ὁσία.
 εἰ καὶ τὸ θεῶν κυριώτερον. οὐ γὰρ ὁσία τὸ ἀβιβλῶν, ἢ τὸ
 ἀσφαλεν, ἢ τὸ ἀθάνατον, ἢ τὸ ἀγαθόν. εἰς τὸ ἐκαστὸν
 τῶν ὁσιῶν σημαίνῃ, ἐκ τῶν ὀνομάτων οὐ συνθετὸν
 ὁ θεός, ὅσα πρὸς αὐτὸ φυσικῶς προσόντα φαίνεται. πολλὰ
 γὰρ εἶναι ἀμῶν μετὰ αὐτῶν πρόστατον, ἑτέρω δὲ τῶν ἀπάντων

σημείωσαι

ἰδέναι. καὶ τὸ ⁴⁴χρυσόμορον τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος
 ἢ χάριτος, ποτὲ μὲν πῦρ, ποτὲ δὲ οὐρανὸς καὶ, ὁμοίως
 ὅτι ἴσως πάντα τὰ ὀνόματα, ἀλλ' ἐννοίας, ὁ γὰρ
 ἐκ διαφοράς συμπέσκει ἐν ἴσως, τὸ πνεῦμα ἀπατόν τι
 ἢ μονοθεὸς αὐτ. καὶ τὸ Νύκτος πρὸς ἑνομήν Ἰσοῦς,
 τίς ὁ δυνάτω του θεοῦ εἶναι Ἰσοῦς, καὶ οὐ σὺν τὸ πᾶσαν
 ὀνομαστος ἑνομήν τῆ τὸ παλῶς ὄσια συμπύουλος, καὶ μὴ
 ὀνομαστος προτίνας Ἰσοῦς, καὶ ἡ θεία ἡ ἀκλυτος ἑνομήν
~~καὶ~~ ἀλλ' ἕκαστον τῶν τῶν τὸ θεῖον ὀνομαστων τῆ τὸ
 θεῶ ὄσια ἔχει Ἰσοῦς.

ὅτι ἡ θεία ἡ ἀκλυτος ἐν ἑρμῆ θεοῦ παρὰ τὸν ἄλλο
~~πρὸς~~ ὁμοίως.
 Ομοίως βασίλειος ἐν τοῖς κατ' ἑνομήν, καὶ αὐτὸ φησὶ
 τὸ ἑ θεοῦ ὄνομα, ἔτι τὸν ἐνομήν, ἔτι τὸν ἀπο-
 νομητῶν ἑνομήν ὀνομαστος, ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ ἀν-
 ἄπο πῦρον. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῆ πρὸς ἑνομήν
 τὸν ἰσοῦς ἐπιτοῦν. ἴσως ὀνομαστος ἢ ἑ ἑρμῆς λαλοῦντος
 ἐπὶ παλῶς καὶ ἴσως ἡ ἀκλυτος ἑνομήν, ὁμοίως ὀνομαστος
 τὸ ἑ φῶς ἀπαράλλοτον. αὐτὸ καὶ φησὶ ὀνομαστος
 καὶ τὸ θεῖον θεοῦ ὄνομα, καὶ ἴσως ἡ ἀκλυτος
 πνεῦμα τῆ προσομοίαν προσομοίαν ἑνομήν, καὶ ἴσως
 ἢ ἑ ὄσια κοινότης, ὁμοίως ἑνομήν. ἀλλ' ἴσως ὄσια ὄσια
 ἐπὶ τῶ ἑ φῶς ἑνομήν ἑνομήν τῆ προσομοίαν τῆς θεο-
 ῦ ὄσια φῶς, οἱ πάντα κατὰ ὄσια ἑνομήν. καὶ μετὰ
 τῆ ἴσως ἑνομήν τῆς ἑνομήν ἑνομήν, ἑνομήν ἑνομήν
 τῆς ἑνομήν ἢ προσομοίαν φῶς. ἢ ἡ θεία φῶς
 ἐν πᾶσι τοῖς ἐνομήν ἑνομήν ὀνομαστος, καὶ ἑνομήν ἑνομήν ἑνομήν
 ὀνομαστος ἑνομήν ὁ ἑνομήν ἑνομήν, ἑνομήν τῆς ἑνομήν καὶ χρι-
 στῆ, ἑνομήν τῆς διαφοράς ἑνομήν ἑνομήν. τὸ δὲ ἑνομήν ἑνομήν
 τῆ φῶς, ὁμοίως ἑνομήν ὀνομαστος τῆ ἑνομήν κατὰ ὄ-
 σια

νοήσιν επιγινώσκει δυνάμει. εἴταν γὰρ ἀποδιδώται λόγῳ
 ἑκάστῳ τῶν τῶν ὀνόματα καὶ αὐτῶν τῶν φύσεως πρὸς τὴν
 τὰ ὀνόματα, ὁ δὲ αὐτὸν ἀποδέξασθαι ἀποδέξασθαι λόγον. ἀν
 ἄλλο μὲν ἔστιν ἡ φύσις ἡ φύσις διαφορῶς, ὁμοίως
 ἄλλο μὲν ἔστιν ἡ φύσις, ἡς ὁμοίως μὲν τῆς ἐξ ἑαυτῆς.
 ἔστιν δὲ τῶν περὶ αὐτῶν ὀνομάτων σημασία, ὅτι ἔστι
 μίας φύσεως ἢ ἁξίας ὀνομαζομένη. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς
 μίας βασιλῆος ἢ τῆς αὐτῆς βασιλῆος, εἴτε ἑξ ἑαυτῆς ὀνομα
 ἢ θεοῦ, ὡς μίαν ἐξουσίαν πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύ
 ματος, οὐ τὴν μίαν φωνὴν εἶναι τῆς θεότητος, εἴτε
 κατὰ τὰς τῶν πατρῶν ὁδοῦς, φύσεως ἐνδεχόμενον
 εἶναι τὸ ἑσθῆτος ὄνομα, διὰ τὸ μηδεμίαν εἶναι ἐν τῇ
 φύσει παραλλαγῆναι, ἀλλ' ἀπειροῦτος μίας θεότητος τῆς
 ἁγίας τριάδος ὀριζομένη. καὶ ὁ ἁγίος ἀναστάσιος φησὶ,
 ἡ θεοῦ προσήγορα, προὐκον ὅτι ἐξουσίαν ἕκαστος
 οὐ γὰρ αὐτῶν τῶν θεῶν οὐσίαν παρῆγοισιν. ἀδυνατῶν γὰρ
 λαλῶν γενέσθαι, ἀλλὰ τῶν θεογονητικῶν αὐτῶν ἐξουσίαν πα
 ρήγοισι, καὶ ἕκαστος τῶν θεῶν. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς τὸ θεῶν
 ὄνομα ὁ τῶν θεῶν ἑσθῆτος σημαίνει, ὡς ἑσθῆτος
 γὰρ αὐτῆ καὶ ἀδυναμὸς εἶναι, ἀλλ' ἐκ τῆς θεογονικῆς
 αὐτῆ ἐξουσίας θεῶν εἶναι, ὡς φησὶν ὁ ἁγίος Διονύσιος,
 ἢ ἐκ τῶν ἑαυτῶν ἡμεῶν διαφέρουσαν ἢ ἐκ τῶν αὐτῶν, ὅτι φλο
 ρίζαν. καὶ ἑσθῆτος ὁ δὲ αὐτὸς μίας Διονύσιος, εἴ τῶν
 ὑπερθεῶν φησὶ κρυφιοῦντα, θεῶν ἢ ζώων ἢ ψυχῶν, ἢ
 φῶς ἢ λόγον ὀνομαζομένην ἢ ἄλλο ἕτερον νομῆν ἢ τῆς
 εἰς ἡμᾶς ἐξ αὐτῶν προαγομένης δυνάμεως ἐκ θεολογίας,
 ἢ ἡσίο ποιοῦν ἢ ζωογονίας ἢ σοφιστικῶς. ἀπὸ τῆς
 κατὰ τὴν πατρῶν τῶν νοσηρῶν δυνάμεως ἐξουσίαν
 ἐπιβασίλευσιν, μηδεμίαν ὁμοίως θεοῦ, ἢ ἑσθῆτος

ἐξουσίαν

ἢ ἄλλω, ἢ τῶ ἀρχιεπισκόπῳ ἐξηρημεύειν κατὰ πᾶσαν ὑπεροχὴν
 αἰτία. καὶ πάλιν ὁ αὐλὸς ἐπιθεώρησι. θεοῦ μὲν ἐστὶν ἡ πᾶντα
 θεομακίμη ~~ἡ~~ πρόνοια. ὅτι δὲ ἡ πρόνοια ἐπιβλέπει εἰς τὴν
 αἰὶν ἄλλων μὲν ὡς ὁ νόμος, κακίστα δὲ ἀφ' ὧν ὁ μέγας
 ἀθανάσιος ἰσχυρὰ θέλων ἵσταται ἄλλω καὶ ἄλλω πρόνοιαν
 ὁ παλιός καὶ ὁ νέος ἐργάζεται, ἀλλὰ κατὰ μίαν καὶ αὐτὴν
 ἰσχυρὰ θεοῦ μὲν ἐπιβλέπει. ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας διενόητος,
 πάλιν ἐν τῇ πρὸς ταύτην ἐπιστολῇ, θεοῦ τὰ φρονεῖν εἶναι
 τὸ χεῖμα τὸ ἴσως αὐτὸ ἴσως καὶ τὸ ἀμύμητον μίμημα
 τὸ ὑπερθεῶν ὑπεραγαθῶν, καὶ θεοῦ θεομακίμη καὶ ἀγαθωτέρα.

ὅτι τὸ ἐπιβλέπει καὶ τὸ ἐπιβλέπει ἡ μόνον ἐπὶ χεῖρα
 ἀλλὰ καὶ ἐπὶ αἰδίων καὶ ἀκρίτων δύναται θεομακίμη.
 ἔστι ἔργα ὑποστάσεως καὶ μίμημα θεοῦ ἡ ἐπιβλέπει
 καὶ ἀπὸ τῶν χεῖρα ὡς ἔργα τῶν μετὰ χεῖρα, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ τῶν ἀκρίτων θεομακίμη.

Ὁ μέγας βασιλεὺς ἐν τοῖς ἀντιρρήσιμαῖς φρονεῖ, ὁ τὸ
 καὶ ἄλλω ἴσως ὁμοίως τὰς τὸ ἄλλω καὶ τῶν ἴσως
 ὑπεροχῶν. καὶ τὴν πρῶτην τὸ ἐξαίρετον φρονεῖ, ὅτι ὁ
 κόσμος τεχνικὸν ἐστὶ κατασκευασμα πρὸς ἄλλω πᾶσαν
 εἰς θεομακίμη, ὅτι ὁ αὐτὸς τὸ πᾶν ἄλλω αὐτὸν ὡς
 ἀντιρρήσιμα. καὶ ἄλλω τινὶ φρονεῖ ἡ ἐπιβλέπει ὁ ὡς
 φρονεῖ μὲν περὶ αὐτὸ ἄλλω ἔργα. ἐν ἄρχῃ ἐποίησεν,
 καὶ ἐπιβλέπει, καὶ δὲ ὑπεροχῶν, ἀλλὰ ἐποίησεν κατὰ
 πᾶσι τῶν φαντασθέντων συνῆπαρξεν ἐξ αἰδίων τὸ θεοῦ
 τὸν κόσμον, καὶ ἄλλω παρ' αὐτὸν συνεργασαί.

Ἐὶ ὁ θεομακίμη τῶν φρονεῖ, καὶ δὲ ἐπιβλέπει ὁ ὡς ἄλλω
 καὶ αὐτὸ τὸ ἐπιβλέπει ἀντιρρήσιμα τὸ ὡς ἄλλω. καὶ ὁ
 Νύκτων τῶν φρονεῖ, καὶ τῶν φρονεῖ ὡς ἄλλω φρονεῖ, ἡ ἄλλω
 τῶν καὶ ἄλλω καὶ ἐπιβλέπει ἡ ἐπιβλέπει ὡς ἄλλω καὶ
 ἀμύμητος ἀλλω, ὅτι ἡ μὲν τὸ καὶ τῶν φρονεῖ καὶ ἄλλω

ἐπιβλέπει

ενεργειας. περι δε τῶ μνηματος εἶπεν ὁ θεολόγος
 ὡς ὁ μέγας βασιλεύσιος, τὸ μνηματι τὸ ἀμνηστον,
 προσεθηκέν. εἰσετὶ τὸ θεοποιὸν δόξον, ὃ μάλλον μνη-
 μα, ἢ ἀμνησία. φησὶ δὲ καὶ ὁ θεολόγος Σπυρίδιος, μν-
 ημα εἶναι καὶ τὸ πάθος τῶν ἡγῶν γραφομένων ἐν τῷ β'
 τῶν περὶ ἡδ'. εἶχον τὸ πάθος ὁμοῦς, ὡς ὁμοῦσιος.
 ἢ ὅτι τὸ τοῦ ἐκείθεν, ἀλλ' ἔχ' ἐκ τῶ πατρ. αὐτὸ γὰρ
 εἰχόνος φησὶς, μνημα εἶναι τὸ ἀρχαιότατον καὶ ὁμο-
 γηται. ὡστὶ τὸ μνημα ἔχ' ἔπειθ' εἶσα πρὸς τὸ ἀκρίτων
 εἶναι τῶ θεῶσι. καὶ ὁ ἰσὸς Μαξιμὸς. ἢ θαλάχαρις
 εἰ καὶ ἀπολαστον δίδωσι τοῖς κατὰ χάριν μετέδοι,
 ἀλλ' ὃ κατὰ ληψιν μὲν γὰρ κἄν τῆ μετέδο τῶν ἀπο-
 λαυόντων αὐτῆς ἀκατάληπτος, ὅτι κατὰ φύσιν, ὡς
 ἀγέννητος εἶσα τῶ ἀπείριστον. κατὰ τὸν τὸ εἶσα τὸ
 εἶσα τῶ πρὸς θεῶν πρὸς ἀνθρώπων δι' ἡδ' ἁπολαυ-
 στῶν καὶ μολὸν δόξον μὲν τοῖς παθεμένοις ἀπὸ τῶ
 ἀγέννητον θεῶσι.

ὅτι τῶ ενεργείας ταύτης κατὰ τῶν ἰσοδοξῶν περὶ αὐ-
 τὸν θεωρομένον, διαφέρει κατὰ δόξαν ὁ θεός.
 Ὁ μέγας βασιλεύσιος ἐν τοῖς ἀνυπόλητοις φησὶν. εἶσα τῶ
 τάξιος εἶδος, ἔχ' ἐκ τῆς παρ' ἡμῶν θεοδοξῶν ἰσοδοξῶν,
 ἀλλ' αὐτῆ τῶ κατὰ φύσιν ἀποδοξῶν συμβαίνει, ὡς τὸ
 περὶ πρὸς τὸ φῶς εἶσα τὸ ἐξ αὐτῶν. ἐν τοῖς λοιποῖς
 γὰρ πρότερον καὶ αἰτιον ἡμῶν. δόξον δὲ τὸ ἀπο-
 λαυόντων, ὃ διαστήματι χαρίζοντες ἀλλήλων λαύλα, ἡδ' αὐ-
 τὸ λογισμὸν τὸ αἰτιον προεπισνοοῦντες τὸ αἰτιον.
 πῶς οὖν δόξον ἀρνηθῆναι τῶ τάξιν ἐφ' ὧν αἰτιον πρότερον
 καὶ δόξον ἔχ' κατὰ τῶν ἡμετέρων θεῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς
 κατὰ φύσιν αὐλοῖς ἐνυπαρχούσης ἀποδοξῶν. ἀλλ'

ὅτι τοῖς πρὸς ἀμφιλόχιον γραφῆς, αἱ δὲ ἀντιφατικαὶ τῶν
πυθαγόρειοι τίνες, ἄρρητοι μὲν διὰ τὸ μέτρον, ἀντιφατικαὶ
μὲν δὲ διὰ τὸ ἀκρίβητος. πρὸς γὰρ νοητῶν μὲν τὰ πρῶτα
αἰώνων ἐπέχοντα, τίνες ἦσαν αὐτῶν πρὸς ἐνοητῆς χι-
σσεως ἀντιφατικαί, ποσά οὐ ἀπ' αὐτῶν περὶ τῆς κλησὶν χαρι-
τες; ἢ ἢ πρὸς τὸς αἰῶνας τὸς ἐπερχομένους διουαμῆς.
ὡς μὲν γὰρ ἔχοντες ἔσονται τῆς αὐτῆς ἡδὲ καὶ τῆς παλ-
τῶν αἰώνων. ὡς καὶ ἐπινοήσας τῶν αἰώνων
ἐπέχοντα, ἢ τὸ τοῦτο ἐστὶ τῶν πυθαγόρειοι καταπέσοι. τὰς
πρακτικῶν ἐπινοήσας τῶν πυθαγόρειοι καταπέσοι τῶν πυθα-
γόρειοι ἀποφανόμενος εἶναι. Ἐν δὲ τῶν περὶ θεότητος
ἢ τῶν πυθαγόρειοι λόγος οὐκ ἔστιν ἡθεὶς ἱεροῦ φησὶν.
ἢ μὲν θεῖα φύσις ἀφρατῶς τὸ ἄνευ φωνῆς ἢ μετὰ
ὑπερβαίνοντα πᾶσαν τῆς διαφωνῆς σημασίαν. ἔχουσι δὲ
φύσιν ἀλλὰ τῆς θεατικῆς διουαμῆς τῶν ἀντιφατικῶν ἢ τῶν
θεότητος προσγορία παρίστασι. ὁ δὲ μέγας Ἀθανάσιος
ἐν τῶν κατὰ Ἀρθιανῶν β' λόγος, τῶν ἀντιφατικῶν λόγων τῶν
τῶν θεότητος εἶναι τὸν ἦγον, ἀλλ' ὅτι τῶν φησὶν τῶν παλ-
τῶν τῶν θεότητος φησὶ περὶ τῶν μὴ ὄντων διδάσκει τὸ θεῶν
διὰ τὸ τῶν ὑπερχόμενον τῶν θεότητος φησὶ τῶν θεότητος
καὶ τῶν τῶν αἰώνων, τὸ μὲν ἀντιφατικῶν τῶν θεότητος,
ἐπινοήσας οἱ ἀντιφατικοί, τὸ δὲ μέγιστον ἢ ὑπερχόμενον
δὲ τῶν θεότητος. ὡς τῶν ἀντιφατικῶν τῶν θεότητος τὸ πρῶτον
νοητῶν, ὡς τῶν ὑπερχόμενον ἢ προσγορία τῶν θεότητος τῶν
κατὰ φύσιν. ἢ κατὰ Μακεδονίαν γραφῶν αὐτῶν γινώ-
σασθαι φησὶν, ὅτι τὸ θεῶν εἶναι ὁ θεῶν ἐστὶ τῶν φησὶν. ἢ
γὰρ ἢ ἡμεῖς εἶναι μὲν λαλῶμεθα τῶν θεῶν κατὰ τὸν πᾶν-
τον, θεῶν μὲν γινώμεθα, τῶν δὲ αὐτῆς φύσεως γενέσθαι δὲ ὡς
μετὰ. ὁ δὲ θεῶν πρῶτος, πάντων φησὶ τῶν ὄντων ἢ με-
τῶν τῶν ἢ μετὰ τῶν ἀπείραξις ἀπείραξις ὁ θεῶν ὑπερβαίνον-
των.

καταβέν μετὰ ἀκριβέως. πόσος δὲ αὐτὸν ἐν μανίας, τὸ
τῷ ἴσταν αὐτοῦ νομίζαν δύνασται τοῖς ἀσθενοῦς ὑποβά-
λλαν δομομῆς. καὶ ἐν τῷ κῶμα ἰσοάντην ἐκατόντητον παχίω
αὐτοῦ φησὶν. δὲ ἐν μέλει δίδωσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα, ἡ-
μεῖς γὰρ πάντες μετὰ τῷ εὐαγγελίῳ πνεύματος ἐλαβόμεν.
πνεῦμα γὰρ ἐκλήθη τὸ εὐαγγέλιον καὶ. αὐτὴ γὰρ αὐτὴν
ἡ κερξομένη. οὐλοσ δὲ ἀμείνων ἐκ τῶν ὀλοκλήρων
πᾶσαν τῷ εὐαγγελίῳ. αἰ δὲ ἡ εὐαγγέλιον ἀμείνων,
πόσος μᾶλλον ἡ ἴσταν. ἡμεῖς δὲ παρὰ τῶν ἀγίων ἐδίδα-
χθημεν, καὶ ἴσταν ἔχον τὸν θεὸν καὶ δύναμιν καὶ εὐαγγέλιον
καὶ θεοῦ ἴσταν διαφέρουσαν, μᾶλλον δὲ καὶ δύναμιν καὶ
εὐαγγέλιον. ἴσταν γὰρ ὁ μόνον ἰσοῦς πᾶσιν, ἀλλὰ καὶ παν-
τοδύναμος ἐστίν.

Ὅτι τὸ θεὸν εὐαγγέλιον μετέχουσιν οἱ ἄγιοι, ἴσταν τῆς ἴ-
σταν.

Ὁ ἄγιος ἰσοῦς ὁ θεολόγος. χριστὸς καὶ ἐστὶν διὰ τὸ
θεοῦ ἴσταν. χριστὸς γὰρ αὐτὸν ἑ ἀνθρώπου ἴσταν, ὁ εὐαγγέλιον
κατὰ τῶν ἀγίων χριστὸς ἀμαξουσα. παρὰ τῶν δὲ ἴσταν
χριστὸς. ὁ μέγας βασιλεὺς, πάντα μὲν φησὶν πνεύματος
ἐν δύναμει τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον. μονοῖς δὲ ἐστὶν μετέχον
τοῖς ἀξιοῦσιν, ἴσταν ἐν μέλει μετέχον. ἀλλὰ κατὰ
τῷ ἀναγορίῳ ὁ πᾶσιν διαφέρει τῷ εὐαγγελίῳ. καὶ
ἀλλὰ τῶν ἴσταν αὐτῶν τῶν προσώπων ἐμφανὸς ἴσταν
ἐν πάσαις ταῖς ἴσταν γίνονται, ἀλλ' ἐν ταῖς κινήσει, τινὰ
καὶ διαφανῶν κινήσει, ἴσταν ἴσταν ἐν πάσαις ταῖς ἴ-
σταν ἡ τὸ πνεῦμα εὐαγγέλιον, ἀλλ' ἐν ταῖς κινήσει οὐλοσ
ἐξουσίας ἴσταν ἀγαθὰ ἴσταν. ὁ ἄγιος Μαξιμὸς, πάντα
φησὶν ὅσα ὁ θεός, καὶ ὁ δὲ ἴσταν χριστὸς ἴσταν ἴσταν

deest in
ad. fol.
unum

νεχρως

λυχνος, ἡ δὲ τούτων ἡ ἰσὶς ἡ ποικιλία. ὅτι ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ μία πληροῦς τὸ πῦρ, ἡ μετὰ τὸ μετασῶσαι τῶν
 τούτων τ' εἰς ἑκάστων αὐτῶν. παντὶ τῷ ὄντι ἐστὶ, ἡ δὲ
 μετὰ τῶν σωματικῶν τῶν μετῶν, τὸν ἑκάστου μέσον ὑπὸ
 τ' ἀφαιρέσεως, εὐρέθη τὸ τοῦτον ὡς μετὰ τὸ παραχρῆν
 εἶποις τὰ παρ' αὐτῶν ἴδεν παραβάταιται ποικίλῃ μέλλον
 εἶναι τ' ἄσφατος ἡ ἀσφατὴ δυνάμεως εἰδένους τὸ τοῦ σμ-
 ῆσται. εἰ γὰρ ἐνθα αὐτῶν ἐστὶ μεταλαμβάνονμενον ἡ ὄμα,
 ἡ μετῶν ἡ δὲ μετῶν, ποικίλῃ μέλλον ὅταν περὶ ἐν-
 ἑκάστου λόγος ἡ, ἡ ἐν ἑκάστῳ τ' εἰ τ' ἀσφατὴ δυνάμεως ὄδον
 αὐτῶν εἶδος τοῦτον καθέν. διὰ τὸ τὸ ἡ ὁ λαοῦνους εἶδεν
 ἡ τῷ πληροῦς αὐτῶν ἡ μετῶν πάντες ἐλαβομέν. ἡ μετῶν τῶν
 ἡ οἱ δὲ δεξιά, οἱ τ' οἱ φ' οἱ γ' οἱ ε'. οἱ ποικίλῃ τῶν ἡ-
 δαίων μετῶν. ἀπαντὸν πληροῦς τῶν πῶν, ἡ τῶν τῶ-
 τῶν τῶν νῦο ἡ αὐτῶν ἐσομένον, ἐπὶ τὸ πληροῦς αὐτῶν
 ἐλαβομέν. τ' δὲ ἐλαβομέν, χάριν αὐτῶν χάριτος φησὶ.
 καὶ ὁ μέγας βασιλεὺς τὸν μὴ φαλμον ἐξηνδόμενος φησὶ.
 τὸν μὲν ἀνθρώπον ὁ θεὸς ἐποίησεν ἀπὸ τῆς γῆς, ἡ τῶν δὲ
 τῶν αὐτῶ πῦρ φλογός. ἀπὸ οὗτος ἡ τῶν νοῖν ἡ ὁμι-
 θῶν τῶν αὐτῶν κλητῶ ἡ ὁμιθῶν δυνάμιν, ἡ ἐν ἄν-
 θρώποις ὁμοίως. ἐν ἀνθρώποις γὰρ εἰς τὸ πρόσωπον, τῶ-
 τῶν μείραν τινα τ' ἡείας χάριτος. ἐναπέθετο τὸ ἄν-
 θρώπου, ἡ τῶν ὁμοίως ἐπιμύσασεν τὸ ὁμοίον. ἡ τῶν
 ὁ αὐτῶ ἐν τῶν πρὸς Ἀμφιπόλιον περὶ τὸ ἄλδ πνέ-
 μος, ἀναχαινίζον φησὶ τὸν ἀνθρώπων ὁ κύριος, ἡ
 τῶ ἀπὸ τῶν χάριν ἐπὶ τῶ ἑμφροῦς τῶ θεῷ, τῶ τῶ
 πῶν ἀποδίδω, ἐμφροῦς εἰς τὸ πρόσωπον τῶν
 καθέν, π' φησὶ, λαβετε πνέμα ἁγιον.

149

Καὶ ὁ θεὸς Δομασθῆως ἐν τῷ περὶ προνοίας ἢ προ-
ορισμῶ τῶν θεολογικῶν αὐτῷ κεφάλαια τὸν φησὶ τὸν
αὐθροπον ὁ ἰμυθῆος κατεσκεύασε, μεταδὲς αὐτῷ τὸ
δαυτὸ θείας χάριτος, ἢ ἐν κοινῶνι δαυτὸ διὰ τῶν
αὐτῶν ποιούμενος. Καὶ πάλιν ὁ μέγας βασιλεὺς ἐλοῖς
πρὸς Ἀμφιρόμιον, τίς φησὶν οὗτος ἀνέκτος τῶν ἐλοῖμα-
μένων ἀγαθῶν παρὰ θεοῦ τοῖς ἀγίοις, ὡς ἀνοῖν ἐν τῶν
δικαίων ὁ ἀπείρατος ἢ τὸ πνεύματος ἐπὶ χάριτος δαυτε-
στρα πολὲ δὲ τελευτῶν παρὰ φησὶν. ἀλλὰ ὁ ἀγιος
Κυρίλλος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἐφέσον, ἐπὶ δὲ τῶν αὐ-
τῶν αὐτῷ ἐν τῷ ἑκτῷ περὶ τῶν ἐν ἡμῖν θείας ἐνοικησίας
ἢ μελοφῆς, ἢ δούλος, τῶν ὡς ἢ διὰ αὐτῶν διατυ-
θεῖται, τὸ ὅπως αὐτῶν ἐν ἡμῖν ἢ τὸ παρὰ ὁ ἢ ὁ
φωστὸς νοοῖτο τε ἢ πράττοτο, μὴ τίς οὖσα ἢ ὁ δὲ δια-
φορῶς ἀποκρινόμενος οὗτος δὲ ὁ ἀγιος Κυρίλλος.
ἢ μὲν φησὶν ὅδ' ὁ πρὸς τίῳ ἐν δὲ τῷ τῷ χαλεπῶν
ἢ δυσάρετον. πρὸς γὰρ αὐτῶν ἢ διὰ τὸ πνεύμα-
τος θεῶν ἢ ἡμῶν χαρισμάτων ἀναπνεύματος, δι' αὐ-
τῶν ἢ τὸ ἀπὸ τῶν φησὶν οὗτος ἀποφαινοῖς: καὶ
πάλιν ὁ αὐτὸς ἐλοῖς ἐνοικησίας. ἀλλ' ἐπὶ τῶν φησὶν
ὅτι ὡς ποιούμενος κλίμα κατὰ τῶν τῶν ἐπεσοῦσαν μα-
νίαν, τὸ πνεύμα ἢ ἄγιον, πρὸς ὅλιον ἢ τὸ θεοῦ τῶν ἐνοικη-
σῶν, ἢ γὰρ δι' αὐτῶν ἢ ἡμῶν ἢ ὡς τῶν ἀμαρτῶν φη-
σὶν ὅπως ἐδοθησεται, ὡς τὸ πνεύμα ἢ μόνον ἀπὸ
τῶν θεῶν ὡς ἀπὸ τῶν ἀμαρτῶν ἢ ὡς τῶν ἀμαρτῶν
παρὰ ἐφέντων δακρυοειδῶν πρὸς ἐνέριδας, τῶν ἢ
αὐτῶν φησὶν οὗτος δαβαίνδων πρὸς τίνας τῶν ἐπιτη-
δεῶν πρὸς τὸ δαβῆν. Καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν
τῇ πρὸς Σαραπῶνα ἐπιτομῇ πάντα φησὶ τὰ τῶν
παρὰ

τὸ ὕδ' ἐστὶν διὸ καὶ παρὰ τὸ ὕδ' ἐν πνεύματι δίδόμενα
 τὸ πάλος ἐστὶ χαρίσματα. καὶ τὸ πνεύματος ὅτος ἐν ἡμῖν
 καὶ λόγος ὁ αὐτὸς διδόνς ἐστὶν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐν τῷ λόγῳ ὁ
 πάλος. καὶ τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὡς ἐξουσία, καὶ μόνον κατ' αὐτὸ
 ποιοῦμεν, καθάπερ ἐφ' ἡμῶν. ἐνταυθα τὸ πάλος, καὶ
 ἐξ αὐτοῦ τὸ ἀπαύλασμα. καὶ ἐνταυθα τὸ ἀπαύλασμα, ἐξ αὐτοῦ
 καὶ τὸ ἐνεργεῖν, καὶ αὐτοῦ ὄντος χάρις. καὶ τὸ πάντων
 δίδουσαν ὁ πάλος, ἐφαπτόμενος ἐν τῷ κορινθίοις, ἐν
 τῷ β' ἐπιστολῇ λέγων. ἡ χάρις τῶν κυρίων ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ
 καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου πνεύματος δοῦν
 μετὰ πάντων ὑμῶν ἡ χάρις δίδουσα ἡ χάρις καὶ ὁμοῦ ἐν ἰσότητι
 καὶ δίδουσα. παρὰ πάλος δὲ ὕδ' ἐν πνεύματι καὶ ἰσότητι.
 αὐτὸς γὰρ ἐκ πνεύματος ἐστὶν ἡ δίδουσα χάρις, ὅτι
 ἐκ αὐτοῦ γίνονται κοινωνία τ' ὁμοῦ ἐν ἡμῖν ἐν πνεύματι
 τῷ αἴματι. καὶ τὸ γὰρ μετέχοντες ἔχομεν τὸ πνεύματι πάλος
 τῷ αἴματι, καὶ τὸ ὕδ' τῷ χαρίτι, καὶ αὐτὸ τὸ πνεύματος
 τῷ κοινωνίαν. μία ἀρα ἐκ τῶν ἡμετέρων ἰσότητων
 δείκνυται. Ἀλλὰ καὶ ὁ αἴματι ἀναστασιος ἐν τῷ πνεύματι
 τῷ πνεύματος λόγῳ αὐτῷ, συναδελφισμοῦ καὶ τὰ παρὰ τὸ θεο-
 ποιοῦ πάλος πάλος τῷ πνεύματος ἐφ' ἡμῶν. καὶ γὰρ πνεύ-
 ματικὸς τὰς ἀδελφῶν προσηγορεύου, ἐν οἰκονομίας τῷ
 χαρίτι τῷ πνεύματος. οὐκ ἴδεται γὰρ ὅτι ναοὶ θεοῦ ἐστέ,
 καὶ τὸ πνεύμα τὸ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. καὶ πάλιν οὐκ ἴδεται
 ὅτι τὰ σωματικὰ ὑμῶν ναοὶ τῷ ἐν ὑμῖν αἴματι πνεύματος ἐστὶν
 οὐ ἴσται ἀπὸ θεοῦ. ταῦτα δ' αὐτοῦ ἡμετέρων δίδουσα, τ' ἰσότης
 εἶναι φούτος τὸ πανάμιον πνεύμα. ἡ γὰρ ἀδελφῶν ναὸς χρι-
 ματικῶν οἱ νῦν μετέχοντες, ἐπεί ἡ τὸ πνεύματος τῷ
 χαρίτι ἐδέξαντο, ἐκ τῷ θεῷ ἀρα τὸ πνεύμα τὸ αἴματι. τῷ
 γὰρ τὸ τὸ χαρίτι ἐνοικονομίας, ἀδελφῶν ναοὶ ὀνομαζόμενοι.

11
ὁ δὲ θεὸς χριστοστος ἐν τῷ ^{πρωτῷ} τῶν αἰσ-τάς παλά-
ξῳ μῆτρον, τὸ καὶ ὁ φθῆσον αὐλοῖς διαμεριζομένηι γλῶ-
σσαι, ὡς πρὸς ἀνατίθωσαν, καλῶς φησὶν ἐπεὶ διαμεριζο-
μένηι. ἐκ μίας γὰρ ἦσαν ῥίζης, ἵνα μὴ ὅτι ἐν ἑβραδα ἐπι-
ἀπὸ τῷ παρακλῆτο περιπέσεια. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῷ αὐ-
τῷ, καὶ ἐπὶ μαθησῶν φησὶν, ἀπαντες, ἔχ ἄπλως ἔλαβον τὸ
πνεῦμα τοῦ χάριτος ἀλλ' ἐπὶ μαθησῶν. καὶ ἡ ὁμοῖα κατὰ
Ματαθαίων συνῶδος, τὴν ἐξ ἑαυτῶν πονηραν δόξαν ἀπορ-
ραπίθῳσα, γίνεται τις φησὶν, ἀποδμῆ τῷ παρακλῆτῳ καὶ
ἐνοῖα τῶν ἀγίων ὁ θεὸς, ἀλλ' ἔχ ὡς ἐπὶ φησὶς ἡ θεότης. .

Ὅτι ἀκρίτων τὸ φῶς τῷ ^{πρωτῷ} καὶ χριστῷ μελαμοφορίας,
καὶ ὅτι ἀκρίτων τῶν ἁγίων τῷ θεῷ.

Ὁ μὲν γρηγοριὸς ὁ θεολόγος. ἔδειξεν ἐν τῷ ὑποκρίσασθαι
κατὰ τὸ γρηγοριανόν, καὶ τῶν φησὶν ἡ εἶδεν ἡ ἐξηγοῦνται.
καὶ ὁ θεὸς καὶ ἕκαστος ἐξ ἑ. κεφαλ. ἐν τῶν θεολογικῶν
ἐπιστολάδων ὁ τοῖς δὲ μὴ κατ' ἄσῳ μὴ θεολογίας, καὶ ἄλλον
δεῖξοντες μὴ ἐξ ἑαυτῶν μὴ τοῖς διωκτένοις ἐδωμένους, τὸ
καλῶσαν χριστῷ παντοῦ ἐκ ἑβραδα. καὶ ὁ θεὸς χριστο-
στος ἡν ἐν τῷ αὐτῷ ἐσπῆ. ἐν τῷ ὅρα μελαμοφορίας ὁ
Σωτηρ μικρῶς πρὸς ὡς δεσποτῆς ἐδῶξεν τοῖς μαθηταῖς τῷ
ἀθεῶ τῷ θεῷ αὐτῷ βασιλεῖς τῷ δόξαν. ἀλλ' ἐν τῷ ἑσπῆ
οἱ ἀποστόλοι καὶ ἀγγελοὶ περιπέσεια γλῶσσαι, καὶ ἄλλοις
καὶ θεῶν αὐτῷ δόξαν, πρὸς ἐπὶ τῷ ἑσπῆ τοῖς ἀποστόλοις.
εἰ γὰρ ὅρα τῷ ἀθεῶ τῷ θεῷ. εἰ δὲ ἀθεῶ τῷ θεῷ ὅρα τῷ
σωτῆρας ἐπὶ τῷ ἀθεῶ τῷ θεῷ χριστῷ τῷ ἑαυτῷ μαθηταῖς
ἐπὶ τῷ θεῷ ἀθεῶ τῷ θεῷ χριστῷ τῷ ἑαυτῷ μαθηταῖς, καὶ ἔχ ἐπὶ
ἐπὶ τῷ θεῷ ἀθεῶ τῷ θεῷ χριστῷ τῷ ἑαυτῷ μαθηταῖς, καὶ ἔχ ἐπὶ
καὶ τὸ μὲν πληροφορίας, τὸ δὲ ἐπὶ τῷ θεῷ χριστῷ τῷ ἑαυτῷ
μὲν γὰρ ἐδῶξεν αὐλοῖς τῷ θεῷ βασιλεῖς τῷ θεῷ χριστῷ τῷ ἑαυτῷ
ἐχ

δχουσι τις λυ, εχλ' οσον ηδυσαντο φραν οι σωματικα δα-
θακιδεσ περιφερουτεσ. φασκεμενασ χ' εχλ' φρασαν δχ' εδιδεξεν
αυτου τω πασαν δοξαν, ινα μη ουη τη' ορασει χ' το ελι
απερ' εδωσιν.

Οτι δι' οχρησμεν ε το ακινδυνοσ χ' λεοντοσ μηδεμιαν
εισφ' εαν κοινω ε' τριοντοσ ατα θεσιντοσ, ει μη τον υον
• ειναι χ' το ανδραλο εμιον, εχλ' ε' εφ' ετασ λω. τω εφ' ο
κρησιν το εχ' οσφ' μαλοσ David απεθεξεν η σιωδοσ
η κατ' αυτεσ οτι εστι; χ' ο' πρινοσ ενα ακινδυνοσ εστι
φωλινεσ χ' Σαρρονιοσ των παλαιων αιρετικων δυσαεδοα.

Ο χρυσοστομοσ τω προς φιλιπποισ επιστολω εφ' υφ-
μενοσ, Μαρκελλοσ φησι χ' φωλινοσ χ' Σαρρονιοσ, του
λοζαν ενερ, εαν ειναι φασιν. τω δε εφ' εφ' εαν παντω ετοι-
κησιν το εχ' οσφ' μαλοσ David εχ' υοιαν εινασταλον. Α-
ρφοσ υον μην ομοιοσ, εημελι δε μονοσ, κησιν δε ειναι
φησι χ' το παροσ εχ' ελωμαπονω. εσφοι δε εφ' εαν
εχ' αν τον ψυχοσ. ειδεσ αρμαλα εφ' ετα; θεσφ' τωνω
αυτεσ χ' τα αλωμαλα. πασ ομοσ παντα κατασφ' εαν βαλλε-
χ' μια κληνη παντα εφ' εον. πασ; ετο γαρ φρονιαλα εν
νιαν φησιν, ο χ' ριστοσ Ινοσ, οσ εν μορφη θεου εφ' επαρχον
εχ' αρπυμει η ησολο το ειναι Ισα θεου. χ' παυλοσ ο
Σαμοσαλοσ εφ' εον, η Μαρκελλοσ χ' Σαβελλιοσ. εν μορφη
φωσ φησι θεου επαρχον. πασ ουη εφ' εαν απο Μαριασ ε
μαρε ηρφαλο, χ' προ το εχ' λυ. πασ δε ουη εφ' εαν εφ' ε-
εδια λυ. μορφη γαρ θεου φησι, μορφη δε εφ' εαν ελεβον. η μορ-
φη το δε εφ' εαν εφ' εαν εφ' εαν, η φουσισ δε εφ' εαν; παντοσ
ειπασ φουσισ δε εφ' εαν. εχ' ουη η η μορφη το θεου θεου φουσισ.
εχ' ερα εφ' εαν. αλλα η ο Νυνοσ θεοσ Τρημοριοσ εφ' εαν
προς Αβελειον λοζω, θεοσ φησιν, εφ' εαν εφ' εαν εφ' εαν, εφ' εαν δε

ἔπειτα ὑποτακτικῶς τὸν θεὸν ἀρχόντου καὶ ἀνάγκης λέγει
ἵνα τὸν αὐτὸν ἀποδείξῃ καὶ ὁ θεὸς Μάξιμος ὡς τὸ φησὶ
ἐπιπέτον τοῖς σοφοῦσιν εἶνα καὶ ἔχει ναυτὶς ἐπὶ τῶν καὶ
ἐξ ἡμῶν ὁρῶν ἐπὶ τῶν ὅτι ἐξ αἰδίου, καὶ ἀρχόντου ἀνάγκης
ἐλαφρῶς ἢ θεὸς αὐτὴν αὐτὴν καὶ χάρις, ὡς τὸ παλαιὸν καὶ
ὑπὸ τῶν πνεύματος. καὶ ἐπιπέτον ὑπερφύτου καὶ τριουσιου
τὸ φησὶ ὅτι, ἐπὶ τῶν ὑπὸ χρόνον καὶ προσφάτου ἢ αὐτὴν
ἐπιχορηγῆται τοῖς κλητοῖς πᾶσι καὶ ὑπὸ χρόνον ὅτι ἐξ ἡμῶν
ἐπιπέτον οὗτο ἢ ἐπιπέτον ἡμῶν, καὶ ἡμῶν ἐπιπέτον, εἶναι καὶ
ὑπὸ χρόνον, διότι ἐπιπέτον παρατακτικῶν ὅτι ἐπὶ τῶν πα-
λαιῶν πνεύματος ὑπερφύτου, ὡς τῶν καὶ τὸ ναυτὶς αὐτὴν
ἡμῶν. καὶ τὸ ναυτὶς ἐπιπέτον ἡμῶν, ναυτὶς ἐπὶ τῶν καὶ ἡμῶν
καὶ ὑπερφύτου ἡμῶν δι' ἡμῶν. καὶ δὲ δι' ἡμῶν καὶ ὑπερφύτου
ἐπὶ τῶν ὑπὸ χρόνον παλαιῶν αὐτῶν, καὶ κλητοῖς ἡμῶν ἐπιπέτον
ἢ ἡμῶν ὅτι τὸ ἐλαφρῶς καὶ προσφάτου καὶ προσφάτου, καὶ
χορηγῆται καὶ τὰ τοιαῦτα παρατακτικῶν, εἶναι ἀποδείξῃ
ὑπερφύτου. ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ὅτι ὅτι μεταδόσεως, ὡς τῶν
χάριτος καὶ ἐπιπέτου. διὸ δὲ ὑπὸ χρόνον φησὶ ἡμῶν τὸ
εἶναι, καὶ δι' ἡμῶν τὸ ναυτὶς αὐτὴν καὶ χάρις καὶ ἐλαφρῶς καὶ
ἐπιπέτον. αὐτὴ δὲ ἀποδείξῃ ἐλαφρῶς καὶ προσφάτου ἐξ
ἡμῶν, ὡς τῶν ὅτι καὶ ἐπιπέτου, ὡς ἐπιπέτον, καὶ αὐτὴν ἐπιπέτον
καὶ τῶν ὅτι ἐπιπέτου πνεύματος. ἐπιπέτον
δὲ καὶ χορηγῆται καὶ τὴν κλητοῖς πᾶσι καὶ ἡμῶν ὑπὸ χρόνον καὶ
προσφάτου. διὰ τὸ τὴν κλητοῖς πᾶσι δι' ἡμῶν ὑπὸ χρόνον
ὑπερφύτου καὶ προσφάτου. καὶ δὲ ἡμῶν αὐτὴν χάρις καὶ ἐπιπέτον
ἡμῶν, ὡς τῶν ὅτι ἡμῶν τὸ εἶναι ἐπὶ, ὡς τῶν ὅτι καὶ ἀποδείξῃ
κλητοῖς, πᾶσι ὅτι τὸ ναυτὶς ἐπιπέτον ἡμῶν τὸ πνεύμα
τὸ ἅγιον, διὰ τὸ ναυτὶς τῶν παλαιῶν, χορηγῆται καὶ ἐπιπέτον
ἡμῶν, καὶ προσφάτου ἡμῶν.

